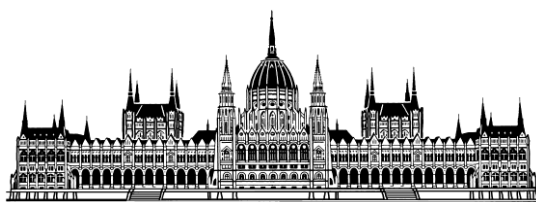

Országgyűlési Napló

***Kövér László, dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Földi László, Ikotity István, dr. Szűcs Lajos***

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	29483
Napirend előtti felszólalók:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29483
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	29484
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	29486
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	29487
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	29489
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29490
Kósa Lajos (Fidesz).....	29493
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	29494
Vona Gábor (Jobbik)	29496
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	29498
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Ikotity István jegyző	29499
Döntések napirend módosításáról	29499
Az ülés napirendjének elfogadása	29500
Személyi javaslat:	
Dr. Szűcs Lajos jegyző	29500
Határozathozatal	29500

Interpellációk

Gógös Zoltán (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Hajlandó-e végre kiadni a nagysztergári nyomozás során készített szakértői véleményt?” címmel.....	29501
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	29502
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	29502
Határozathozatal	29503
Ríg Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 20. században ragadt magyar egészségügy. A mentődolgozókat érintő egyes problémák.” címmel	29503
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29504
Viszonzválasz:	
Ríg Lajos (Jobbik)	29505
Határozathozatal	29506
Ikotity István és dr. Hadházy Ákos (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A legszegényebbek lenyúlása” címmel	29506
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29507
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29508
Határozathozatal	29508
Dankó Béla (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mi az ellenzéki kritika valódi oka a földprogram lezárása kapcsán?” címmel.....	29508
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	29510
Viszonzválasz:	
Dankó Béla (Fidesz).....	29511

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Sótlan minisztérium sótlan reformja? Mikor változik a menzareform szabályozása, hogy végre ne csak egészséges, hanem ehető is legyen az étel a közétkeztetésben?” címmel	29511
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29513
Viszonzás:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	29514
Határozathozatal	29514
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 20. században ragadt magyar egészségügy. Mikor kezelik végre helyén az egészségügyi szakképzést?” címmel	29515
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29515
Viszonzás:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	29517
Határozathozatal	29517
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Sikerül-e egyensúlyban tartani a nők foglalkoztatásának bővítését és a gyermekvállalás ösztönzését?” címmel.....	29518
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29518
Viszonzás:	
Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP)	29520
Ikotity István és dr. Hadházy Ákos (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mikor fejezik be a munkaadókkal való alkudozást a közsféra munkavállalóiról?” címmel	29520
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	29522
Viszonzás:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29523
Határozathozatal	29523
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Álságos és hamis a kormányzati béremelés!” címmel	29524
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	29525
Viszonzás:	
Gúr Nándor (MSZP)	29526
Határozathozatal	29527
Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 20. században ragadt magyar egészségügy. Hogyan kerülnek a kórházba tartozó betegek a szociális otthonokba?” címmel	29527
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29528
Viszonzás:	
Vágó Sebestyén (Jobbik).....	29529
Határozathozatal	29530
Ikotity István és Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem használja az Orbán-kormány saját stratégiáját a magyar vidék felemelésére?” címmel.....	29530
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	29531
Viszonzás:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	29533
Határozathozatal	29533
Burány Sándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor hagyják abba végre a trükközést?” címmel.....	29533
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	29534
Viszonzás:	
Burány Sándor (MSZP)	29536
Határozathozatal	29536

Gyöngyösi Márton (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A 20. században ragadt magyar egészségügy. Mi lesz a Szent János Kórház sorsa?” címmel.....	29536
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29537
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	29539
Határozathozatal	29540

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29540
Dr. Szakács László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Most lenne itt az idő, nem?” címmel... ..	29541
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	29542
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	29543
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	29543
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29544
Gyöngyösi Márton (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Fontosabb a piszkos pénz, mint a magyar emberek biztonsága? - Szakmai dilettantizmus a szolgálatoknál vagy szabotázs a Miniszterelnöknél?” címmel.....	29544
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	29545
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	29546
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	29546
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29547
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a legfőbb ügyészhez - „Segítsen Legfőbb ügyész úr!” címmel.....	29547
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész válasza	29548
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	29548
Dr. Polt Péter legfőbb ügyész.....	29549
Bánki Erik (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az újabb felminősítés jelzi, hogy a magyar gazdaság erős és kinötte a szocialista örökséget!” címmel	29549
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	29550
Viszonzválasz:	
Bánki Erik (Fidesz)	29551
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	29551
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	29552
Demeter Márta (MSZP) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Utasítottak-e ki Magyarországról diplomáciai fedésben dolgozó orosz katonai hírszerző munkatársat?” címmel.....	29552
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	29553
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP).....	29554
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	29554
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Fontosabb a piszkos pénz, mint a magyar emberek biztonsága? - Miért telepítenek le több embert a harmadik világból, mint amennyit Brüsszel összesen akart?” címmel	29554
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	29555
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	29556
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	29557

Szászfalvi László (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mennyi pénz jut az elkövetkezendő években a közutak és a kerékpárutak felújítására?” címmel.....	29558
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	29558
Viszonzás:	
Szászfalvi László (KDNP).....	29559
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	29560
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megmentik-e a tanodákat? II.?” címmel... ..	29560
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	29561
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP).....	29562
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	29562
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mire számíthatunk?” címmel.....	29563
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	29564
Viszonzás:	
Heringes Anita (MSZP)	29564
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	29565
A nemek közötti bérszakadék mérsékléséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.. ..	29565
Korózs Lajos (MSZP), a napirendi pont előterjesztője.....	29566
Felszólalók:	
Dúró Dóra (Jobbik).....	29567
Szelényi Zsuzsanna (független).....	29568
Schmuck Erzsébet (LMP)	29569
Gúr Nándor (MSZP)	29569
Korózs Lajos (MSZP) előterjesztői válasza	29570
Egyes törvényeknek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.....	29571
Schmuck Erzsébet (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	29571
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	29573
Sallai R. Benedek (LMP).....	29573
Gúr Nándor (MSZP)	29574
Manninger Jenő (Fidesz).....	29575
Schmuck Erzsébet (LMP) előterjesztői válasza	29576
Egyes törvényeknek a városi közparkok és települési zöldterületek védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme.....	29576
Sallai R. Benedek (LMP), a napirendi pont előterjesztője.....	29576
Felszólalók:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	29578
Gógös Zoltán (MSZP).....	29579
Schmuck Erzsébet (LMP)	29579
Manninger Jenő (Fidesz)	29580
Sallai R. Benedek (LMP) előterjesztői válasza.....	29581
Az országgyűlési képviselők, a Kormány tagjai és az államtitkárok kötelező vagyonnyilatkozatáról, valamint - a vagyonnyilatkozat-tételi eljárás szigorításával - vagyonuk átláthatóságának a növeléséről szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelme	29582
Dúró Dóra (Jobbik), a napirendi pont előterjesztője.....	29582
Felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP).....	29584
Velez Árpád (MSZP)	29584
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	29585

Dr. Vas Imre (Fidesz)	29585
Szabó Szabolcs (független).....	29586
Dúró Dóra (Jobbik) előterjesztői válasza	29587

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29587
--	-------

Felszólalók:

Dr. Szűcs Lajos , a Költségvetési bizottság előadója	29588
Velez Árpád , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének előadója	29594
Hegedűs Lorántné , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének előadója.....	29595
Schmuck Erzsébet , a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének előadója	29597
Ritter Imre nemzetiségi szószóló	29599
Dr. Józsa István (MSZP).....	29600
Ikotity István (LMP).....	29602
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29604

A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról szóló határozati javaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	29608
--	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	29608
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előterjesztője	29608
Firtl Mátyás , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója	29609
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	29609
Ikotity István (LMP).....	29610
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	29611

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	29611
Szabolcs Attila (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője	29611

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája	29612
Szabolcs Attila (Fidesz) a napirendi pont előterjesztője	29613

Felszólalók:

Ikotity István (LMP).....	29613
Kucsák László (Fidesz)	29615

A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	29616
---	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	29616
Dr. Varga László (MSZP).....	29617
Szilágyi György (Jobbik).....	29618
Ikotity István (LMP).....	29621
Dr. Sávolt-Szabó Tünde emberi erőforrások minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29623

A dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29625
--	-------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	29625
Dr. Lukács László György , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	29626
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	29627
Szabó Szabolcs (független).....	29627
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	29628
Szávay István (Jobbik).....	29628

Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29632
Felszólalók:	
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	29632
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	29633
Az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29634
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	29635
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője	29635
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	29636
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	29637
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	29638
Szávay István (Jobbik)	29641
Dr. Vas Imre (Fidesz)	29644
Sallai R. Benedek (LMP).....	29644
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)	29646
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	29647
A honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	29648
Felszólalók:	
Dr. Vas Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	29648
Dr. Simon Miklós , a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója.....	29649
Dr. Simon Miklós (Fidesz)	29649
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	29650
Napirend utáni felszólalók:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	29651
Farkas Gergely (Jobbik)	29653
Szávay István (Jobbik)	29655
Az ülésnap bezárása	29658

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
17. ülésnapja
2016. november 7-én, hétfőn
(13.04 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 17. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Ikotity István jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Hadházy Ákos, az LMP frakcióvezető-helyettese: „A keleti nyitásból csak a sötét hátterű keleti oligarchák maradtak” címmel. A képviselő úr a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A keleti nyitásnak nevezett politikai borzalom sok szennyet beengedett már ebbe az országba, a nemzetközileg körözött szaúdi üzletembert is ilyen simán beengedtük. Ez érthetetlen, de ennél sokkal nagyobb baj is van a keleti nyitással.

Az oroszok már nemcsak a spájzban vannak, hanem a nappalinkban is, a számítógépeinken. Oroszország gazdasága az alacsony olajárak és a rossz gazdaságpolitikájuk miatt meggyengült. Elég végletesen meggyengült, az orosz GDP és az olasz GDP gyakorlatilag megegyezik. Egyetlen esélyük van a világrendek közötti versenyben: hogyha Európa népeit sikerül egymás ellen és Európa ellen uszítani, sikerül félelmet és bizonytalanságot kelteni az emberekben. Ez végzetesen veszélyes folyamat, és ezért végzetesen veszélyes olyan, az orosz titkosszolgálatok által fenntartott vagy hozzájuk közel álló propagandaoldalakkal fenntartani bármiféle kapcsolatot, mint a hidfo.net. Ez a „hídfő”, ez a propagandaoldal az orosz titkosszolgálatok hídfője lehet, és intünk és óvunk ettől minden parlamenti pártot.

A felszólalásom második részében az elmúlt hét-héthez képest ismét egy újságíró segítségét kérem. Indulatos ez az újságíró, nehezen érthető néha a szava, de egy jó nevű újságíróról van szó. Azt mondja:

„A mi mondanivalónk nem sok: értjük a magyar Athén fórumát, halljuk a szittyá paripák prüszkölését. Tehát újból Európa ellen mentek, lovas magyarok? Az Időre röhögtek, miért legyen másként, mint Szvatopluk után: szent Ázsia nevében törtetni fogtok előre. Mi, fanyar igricek - ugye, ők énekmondók - azonban kiáltunk még egyet hozzátok. Omlásra készül véreinket az egekig kiabáltatjuk föl: mit tettetek velünk? Kompország, Kompország, Kompország: legképességesebb álmaiban is csak mászkált két part között: Kelettől Nyugatig, de szívesebben vissza. Miért hazudták, hogy a komp - híd... Idealisták és gonosztevők

összeálltak, álság levegőköveiből várakat csináltak, teleujjongták a világot, hogy a Kárpátok alatt kiépült Európa. A nagy Humbug nem Európának ártott meg, a hazugságot itthon hitték el. Miért hazudtak már az apáinknak, és miért adták a hazugságot tovább? Minkünk váltig azt mondták, hogy itt Európa van, kultúréletre készültünk és megfeszített idegekkel rángattuk magunkat egyre előbbre. Minket kergettek előre, nem volt szabad hátranézni, meglátni, honnan megyünk robogva. Meglátni, hogy néhány fáraóé ez az ország, hogy szennyes állati életben tartanak milliókat. A fáraók azt akarták, hogy legyenek itt gúlák és piramisok. Vérét és idegét hordja össze néhány vak bolond: hivalkodjanak majd vele ők. Turulok kerengnek a levegőbe, nyílzáport lőnek a Nap felé, támadásra készülnek a magyarok. Hányadikra, mióta a betűtanító olasz papokat koncolták? Morituri te salutant: új magyar társadalom, az elámítottak, a becsapottak, az előreszaladtok, a kijátszottak, a túlfejlődött magyar lelkek, a vértanúságra kiválasztott magyarok. Ki-ki úgy oldja meg a nagy problémáját, ahogy tudja. Száz évvel előbbre élni nem lehet, bolygani az űrben nem lehet. Kompország Keletnek indul, kérezzék fel rá a gyenge. És látom az új áldozatot Hadúrnak, az új Gellért-papokat. Élén az új magyar társadalomnak állnak a táltosok. Szomorú embereket vonultatnak el. Akinek a homlokán ott vigyázatlankodik a Gondolat.”

Tisztelt Országgyűlés! *(Közbeszólás a kormányparti padsorokból.)* Igen. Azt mondják, hogy mondjam el, miről beszélek. Vannak, akik ezt megértik, önök azonban valóban valószínűleg nehezen értik meg Ady Endrét. Voltak, akik ezt nagyon egyszerűen megírták, amiről beszélek. Az '56-os forradalomban volt egy jelszó, amely két mondatból állt. Hazaküldte az orosz hódítókat. Azt gondolom, ezzel le lehet írni, amit ez az újságíró megírt.

Azt gondolom, hogy Európa reformokra szorul, de aki démonizálja Európát, az gyakorlatilag el akarja veszíteni Magyarországot. Azok az emberek, akik a hidfo.net-hez hasonló propagandaoldakkal kapcsolatot tartanak, nem méltóak a tiszteletre. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Nem tudom, hogy államtitkár úr illetékes-e irodalmi ügyekben, de megadom önnek a szót. Parancsoljon! *(Dr. Staudt Gábor: Ady Endréről valamit!)*

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, ez egy sajátos jellegű napirend előtti felszólalás volt. Nem árt, ha a felszólalások valamilyen formában összeállnak és van mondanivalójuk is. *(Gógös Zoltán: Ennek van!)* Ebben kevés elemet tudtunk e tekintetben összeszedni, de azért próbáljunk meg néhányat, amelyben tudunk egy-két dolgot mondani.

Az egyik dolog, amelyre kétszer is utalt a felszólalásában, a szélsőséges szervezetek feltűnése, az azokkal való kapcsolattartás és az azokra való odafigyelés. Igen, ez valóban fontos problémája az or-

szágnak. Valóban fontos az, hogy ha szélsőséges szervezetek jelennek meg, akkor azokat mindig figyelemmel kísérjük, jöjjenek ezek akár jobbról, akár balról, de ha a nemzetbiztonságot veszélyeztetik, ha az emberek biztonságát veszélyeztetik, akkor erre oda kell figyelni.

Oda kell figyelni azonban nemcsak egy kormányra, hanem oda kell figyelni a politikai pártokra is, és nem fordulhat elő egy országban, hogy egy politikai párt vagy annak képviselője rendszeres kapcsolatot tartson ezekkel a szervezetekkel, noha egyébként egy politikai szervezet múltjából lehet, hogy ez következne. Semmiképpen nem ajánlott és semmiképpen sem jó, és nem is tisztességes dolog. Nem tisztességes dolog a magyar emberekkel szemben sem, különösen akkor, ha ez valóban nemzetbiztonsági kockázatot jelent.

A felszólalásában utalt a keleti kapcsolatokra is, az ország keleti kapcsolataira, nyugati kapcsolataira, gazdasági kapcsolataira is. Tudni kell azt, hogy Magyarország földrajzi fekvése alapján olyan helyen helyezkedik el, ahol egyébként kelet felé, észak felé, dél felé és nyugat felé is jó kapcsolatokat kell kiépíteni. Magyarország helyzete alapján gazdasági kapcsolatokat is ki kell építenie, gazdasági kapcsolatokat ki kell építenie kelet felé, nyugat felé, észak felé és dél felé is.

Mi magunk, Magyarország az Európai Unió tagjai vagyunk, és jó, hogy ennek az Uniónak a tagjai vagyunk. A gazdasági kapcsolataink is jórészt ebbe az irányba fejlődtek ki, fejlődnek a továbbiakban is. De ez nem azt jelenti, hogy el kell felejteni azt, ami az északi, a déli vagy keleti kapcsolatainkat jelentené.

(13.10)

Ezért fontos az, hogy ezeket a kapcsolatokat fenntartsuk, és az Európai Unión belül is az uniós kapcsolatokat erősítsük meg. De a megerősítés nem azt jelenti, hogy a feje tetejére kell állítani az Európai Uniót; az nem azt jelenti, kedves képviselőtársam, hogy ha Brüsszelben hoznak valamilyen döntést, ezeket a döntéseket el kell fogadni; az Európai Unió pont fordítva működik: a nemzetek hozzák meg a döntéseket, és a brüsszeli bürokratáknak ebből a szempontból végrehajtó szerepük van. Így van ez a kényszerbetelepítés esetében is, amikor az európai politikai döntéshozók hoznak egy döntést, ez a döntés pedig arról szól, hogy nincs kényszerbetelepítés, és mégis az adminisztráció, a Bizottság ezzel ellentétes javaslatokat készít elő. Ezt nem tűrhetjük, ez nem mehet tovább, ezért fontos a magyarországi népszavazás, annak az eredménye, az a 3 millió 360 ezer ember, és ezért fontos a holnapi alaptörvény-módosítás is.

Magyarországot meg kell védeni. Meg kell védeni a legmagasabb szinten is, az alkotmányozás szintjén is, mert ez a szint az, ami általánosságban, hosszú távon garantálja Magyarország védelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rétvári Bence képviselő úr, a KDNP részéről: „Emelkedő bérek” címmel. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Úgy látszik, a Magyar Szocialista Párt elnökeinek néha egy-egy őszinteségi rohama van. Ezt láttuk már egy korábbi elnök, Gyurcsány Ferenc esetében is, aki az őszi beszédében fejtette ki az igazságnak egyes olyan részleteit, amelyeket korábban nem osztott meg a nyilvánossággal. De a hétfőn Molnár Gyulától, az MSZP elnökétől is két érdekes felvetést hallottunk; ez az ő kis őszi beszéde, azt hiszem. A Societas Kiss Péter Szabadegyetemén fejtette ki álláspontját. Visszagondolt még a Magyar Kommunista Párt idejére, meg a Magyar Dolgozók Pártjára, de számunkra nem ez a lényeges, hanem elemezte a Magyar Szocialista Párt 2006 utáni hibáit, ezeket felsorolta. Ez volt a rossz gazdaságpolitika, az agyonadóztatott gazdaság, éppen ezért a külföldi tőke, de a magyar tőkének is a nehéz helyzetbe hozása, valamint a sajtószabadság korlátozása. Ezeket a hibákat sorolta föl 2006 utánról, a szocialista-liberális kormányzás időszakából Molnár Gyula, nyilván azzal a retorikai szándékkal, hogy ezeket megpróbálja kivetíteni a Fidesz-KDNP-kormányzásra is, de azt hiszem, ez beismérlésnek is hangozhatott, hogy maga a Magyar Szocialista Párt elnöke ismert be a saját rossz gazdaságpolitikájukat, túladóztatásukat és a vállalkozások nehéz helyzetbe hozását.

Különösen izgalmas az, hogy saját maga időszakából akár a sajtószabadság korlátozását is elismerte, és mindezt csak megfejelte az MSZP elnöke azzal a mondatával, hogy 2018 után akár meg is szűnhet az MSZP, ha vesztesek lesznek a választáson 2018 tavaszán. Ez egy eléggé sokat mondó jövőkép. Látjuk, hogy a szocialisták dolgoznak is ezen, de azt hiszem, érdemes lesz a Szocialista Párt elnökeit figyelni, mert időről időre ez az őszinteségi roham, úgy látszik, beismérlésbe hozza őket, de Molnár Gyulának is már a maga őszi beszéde, úgy látszik, megvan ezen hétfője után. *(Gógós Zoltán: Mi köze van ennek a béremeléshez?)*

Engedjék meg, hogy egypár szót szóljak arról is, hogy ezzel szemben 2010 után milyen politikát vitt a Fidesz-KDNP-kormányzat, amely segítséget nyújtott ahhoz, hogy minél többen minél többet kereshessenek. Ha annak az okait nézzük, hogy miért éri meg most jobban dolgozni, mint 6 évvel ezelőtt, akkor azt látjuk, hogy több munkahely van, több munkalehetőség van, magasabbak a fizetések, és kevesebb adót kell fizetni annak, aki dolgozik, és mellette gyermeket is vállal; külön-külön is ezek mind-mind adócsökkentési indokok, együtt pedig Európában is példamutatóan magas kedvezményeket jelentenek.

Ha a legkisebbet keresők fizetési viszonyait nézzük meg és hasonlítjuk össze a 2010 előtti időszakokkal, akkor a minimálbéradatokat kell figyelembe vennünk. A minimálbér esetében az éves átlagos emelkedés összege a szocialista időszakban 2937 forint volt, míg

a Fidesz-KDNP időszakában ez jóval magasabb, 6270 forint környékén alakul. Tehát több mint kétszeres ütemben nőttek 2010 után a legalacsonyabb fizetések, a minimálbér által befolyásolt fizetések, mint annak előtte. Éppen ezért akik a legkevesebbet keresték, azok számára nagyobb előrelépést jelentett a Fidesz-KDNP-korszak, mint korábban.

Azért is fontos ez, hiszen ez a munka, a munkavállalás, az emelkedő munkabérek tudják a szegénységi spirált megtörni, márpedig ebben igen szép adatokat tudunk most már 6 hév után mindenkivel megosztani. *(Egy hang az ellenzéki padsorokból: Miről beszél? - Dr. Varga László: Nézz szét az országban!)* Míg 2010-ben havi 202 ezer forint volt az átlagos bruttó bér, most ez 257 ezer forint, több mint 25 százalékkal több. A nettó bérek pedig szintén óriási mértékben - főleg a korábbi időszakhoz képest - nőttek, 132 ezerről 171 ezer forintra. De hangsúlyozom, hogy a családi adókedvezményt a nettó értékek nem tartalmazzák, tehát annál, aki 2-3 gyermeket nevel, ez a 257 ezer forint bruttó nettót is jelent. A nettó átlagkereset a családi kedvezmény igénybevevőinél így 33-34 százalékkal emelkedett, és ha ebből a kismértékű inflációt leszámítom, az is 20 százalékos vásárlóérték-, reálkereset-emelkedést jelent.

Nemcsak általánosságban, de egyes esetekben külön-külön is meg tudjuk nézni, hogy miként emelkedett, miként emelkedik a bér ágazonként. Ha a szociális szférában nézem, egy szakirányú végzettségű gyermekfelügyelő, aki 37 éve van a pályán, most 36 ezer forinttal kap többet, egy főiskolai végzettségű pályakezdő családgondozó pedig 43 700 forinttal indul kedvezőbb helyzetből, mint indult, mondjuk, 4 évvel ezelőtt, egy pályakezdő szociális tanácsadónak pedig a kezdő bére 52 ezer forinttal magasabb, mint 5 évvel ezelőtt.

A felsőoktatásban egy „egyetemi tanár III.” fokozatban levő tanár bruttó fizetése 437 300 forintról 528 ezer forintra emelkedett. Ismerjük, hogy a pedagógusok bére másfélszeresére emelkedett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, az orvosok számára 207 ezer forintos egészségügyi béremelés indult el. Ezek mind-mind megerősítik a munka becsületét és a munka értelmét Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A kormány nevében válaszára Cseresnyés Péter államtitkár úré a szó.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszeri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az MSZP-s nyilatkozatokkal nem kívánok foglalkozni, mert az élet nap mint nap cáfolja azok valóságtartalmát, azok igazát, ha a foglalkoztatásról, ha a gazdaságfejlesztésről, gazdaságfejlődésről, gazdasági mutatókról vagy éppen a bérek emelkedéséről van szó. De mindenképpen szót kell ejteni arról a témáról, amit ön felhozott, hisz a béremelésről beszélt, de

mielőtt arról néhány szót mondanék, én is szeretnék a foglalkoztatással is foglalkozni néhány szóban.

Amellett, hogy jelentős mértékben emelkedtek mind nominálisan, mind nettó értékben, mind reálértékben a bérek Magyarországon, emellett jelentős foglalkoztatásnövekedés is bekövetkezett az elmúlt időszakban, köszönhetően annak a gazdasági környezetnek, ami körülvesz bennünket, és természetesen azoknak a kormányzati intézkedéseknek, amelyeket az elmúlt időszakban hozott a kormányzat vagy parlamenti, vagy kormányzati döntéssel.

Ez azt jelenti, ha a foglalkoztatást nézzük, hogy 2010-hez képest jelentős mértékben növekedett a foglalkoztatás, több mint 670-680 ezerrel növekedett a foglalkoztatottak száma, és ezek nagy része, körülbelül kétharmada a versenyszférában tudott elhelyezkedni.

(13.20)

Ez mutatja igazán azt az eredményes gazdaságpolitikát, amit a kormányzat az elmúlt időszakban vitt. Ez azt jelenti, hogy a foglalkoztatottak száma 32 hónapja meghaladja a 4 millió főt, tehát egy jelentős mértékű foglalkoztatásnövekedés következett be az elmúlt időszakban. Ez azt jelenti, 2010-től nézve a számokat, hogy a foglalkoztatási ráta 59,1 százalékról - ha a 20-64 éves korosztályt nézzük - 72 százalékra javult, tehát nagyon közel vagyunk ahhoz az európai uniós célhoz, amit az Európai Unió önmagának kitűzött, a 75 százalékos foglalkoztatást.

Ezzel egy időben folyamatosan emelkednek most már több mint három éve a bérek, ahogy ön is elmondta, köszönhetően annak, hogy a minimálbért és a garantált bérminimumot a versenyszféra és a munkavállalók érdekvédelmi szervezeteivel egyeztetve a kormányzat folyamatosan fölfelé mozdította, emelte minden évben, így jelentős mértékben növekedett a minimálbér nemcsak nettó és nominális értékben, hanem reálértékben is. Közel 50 százalékos emelést jelentett ez bruttó értékben, és több mint 10 százaléknyi, 15 százaléknyi reálérték-növekedést mutat a minimálbér vizsgálata.

Emellett jelentős mértékben növekedett a versenyszférában is a bérek reálértéke. Ez azt jelenti, hogy a tavalyi év végéig közel 15 százalékos reálérték-növekedés volt, és ebben az évben - az első nyolc hónap kimutatásai alapján - 7,5-7,6 százalékos reálbér-emelkedést tudunk elérni úgy, ahogy a hozzászólásában ön is mondta. Ez azt jelenti, hogy 20 százalék fölött van a reálbér-emelkedés 2010 óta a magyar munkavállalók esetében, ami várhatóan folytatódni fog, hisz jelentős versenyhelyzet alakult ki a munkaerőpiacon, a jól képzett szakemberek, a szak tudás iránt jelentős érdeklődés mutatkozott meg, ami a foglalkoztatásban és a béremelkedésben is megmutatkozik.

De nemcsak a versenyszférában emelkedtek a bérek jelentős mértékben, hanem a közszférában is, hiszen azt el kell mondani, hogy a versenyszférára

csak közvetett módon van hatása a kormányzati intézkedéseknek, ott csak ösztönözni lehet a bérek emelkedését. Közvetlenül a közsféra dolgozóira van hatással mindenfajta kormányzati intézkedés. Szeretném felsorolni, hogy a közvetlen intézkedéseknek milyen hatása volt, milyen foglalkoztatási rétegeket, milyen foglalkoztatási ágban dolgozókat érintett a béremelés.

2013-ban indult a pedagóguséletpálya-modell, amelyik öt év alatt körülbelül 50 százalékkal növeli meg 165 ezer pedagógus bérét. A rendvédelmi és honvédelmi foglalkoztatottak számára 2015-ben indult az életpálya. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal foglalkoztatottjainak 2016-ban indult az életpálya-modellje, amelyik összességében 30 százalékos béremelést jelent. Az természetesen bértömegben értendő, amit mondok. Az egészségügyben 2012 óta folyamatosan a különböző foglalkoztatási rétegeket érintő béremelések vannak. Az igazságügy területén mintegy 16 ezer főt érintően 2012-ben már megemelt illetményalapot - 2016-ban és a következő években is tovább növeljük ezt - értek el az ott dolgozók.

A szociális ágazatban, a felsőoktatásban és a közgazdaságban is folynak vagy lesznek béremeléssel kapcsolatos intézkedések, tehát ezek a foglalkoztatási rétegek is megkapják a béremelést. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Tóth Bertalan frakcióvezető úr következik, az MSZP részéről: „Közös jövőről, közös célokról, közös feladatokról” címmel.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Beszéljünk a valóságról! Amíg a kormánypártok az elmúlt hónapokban álságos és hazug kampányolással, az elmúlt öt hétben pedig egy érvénytelen népszavazáson alapuló alaptörvény-módosítással voltak elfoglalva, addig a habonyi látszatvilágon kívüli valóságban a tények folyamatosan arcul csaptak minket.

Kiderült, hogy a kilakoltatási moratórium márciusi megszűnése óta több mint 2 ezren veszítették el otthonukat szeptember végéig. Kiderült, hogy hiába csökkent felére az elmúlt két és fél évben az importföldgáz ára, hiába került állami kézbe a földgázszolgáltató, az idei tél előtt sem lesz olcsóbb a fűtés, pedig ha valamikor, akkor most itt van az ideje az energiaár-csökkentésnek. A Fidesz a témáról még tárgyalni sem volt hajlandó, lesöpörte a javaslatainkat. Kiderült, hogy a köznevelésnek a kormány általi átalakítása miatt már eddig 43 ezer gyerek esett ki az oktatási rendszerből, és az életük már azt megelőzően zsákutcába jutott, mint ahogy elérték volna a felnőttkort. Ezeknek a fiataloknak legfeljebb a közmunkára lesz esélyük, ahonnan 85 százalékban nincs kiút. Ezért is javasoltuk a tankötelezettség korhatárának visszaállítását.

Kiderült, hogy továbbra is több mint 4 millióan élnek létminimum alatt Magyarországon, a kórházak még mindig úsznak az adósságban, az elvándorlás az orvosok körében mérhetetlen, és emiatt is szenvednek

a betegek. Ezért is mondjuk, hogy fizetésemelésre van szükség. Kiderült, hogy hiába értük el az öt évvel előtti hitelminősítési szintet, Magyarország soha nem látott mélypontra esett vissza a versenyképességi ranglistán, jelentős részben a magyarországi korrupciós helyzet miatt, mert azt is tudjuk, hogy a közpénzeket Voldemortok, „Pénztáros Lőrincsek”, Matolcsy-ronok és más strómanok fosztogatják nagy hatalmú varázslók beleegyezésével, ha nem az egyenes utasításukra. *(Kósa Lajos: Simon Gábor!)* És az is kiderült, hogy a sajtószabadság ismerve alapján 48 hellyel csúsztunk lejjebb egy nemzetközi listán, ami az Európai Unió tagállamai között példátlan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ideje, hogy szembenézzünk a valósággal és leszámoljunk a hazugságokkal. Véget kell vetni a kormányzás ürügyén folytatott gátlástalan lopásnak és korrupciónak. Elég volt a látszatpolitizálásból! Közös feladatunk, hogy az állampolgárok tisztességes megélhetéséhez, a hatékony és fenntartható beruházásokhoz, a versenyképes és mindenki számára elérhető minőségi oktatáshoz, az európai színvonalú egészségügyhöz szükséges feltételeket megteremtsük. Egy magyar miniszterelnök egyszer azt mondta, hogy a jólétet nem ellenségekkel, hanem közös célokkal lehet megteremteni.

Mi olyan országot akarunk, ahol a fizetésből tisztességesen meg lehet élni, és a nőket nem éri hátrányos megkülönböztetés a bérézés során, ahol a véleménye miatt nem érhet senkit sem alattomos támadás, ahol a kormány nem üldözi a civil társadalmat, ahol a korrupciót elkövetőket zárják be és nem az arról beszámoló újságot, ahol a miniszterelnök családja nem egy FBI és Interpol által is körözött személlyel üzletel, és ahol a miniszterek meghagyják a valóságshow szereplőinek a helikopterezés lehetőségét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amíg a Fidesz és a Jobbik szkanderezik, egy hamis kérdésre adott hamis válaszon török a fejüket, addig mi, szocialisták az emberek gondjaira, bajaira keressük a megoldást. *(Derűltség a kormánypárti oldalon.)* Úgy gondoljuk, hogy minden józanul gondolkodó, becsületes és tisztességes honfitársunkra, minden dolgozóra, minden fiatalra, minden időse, egyénre és közösségre szüksége van az országnak, mindenkire, aki a hazugság és a korrupció ellensége, mindenkire, aki hisz a teljesítményben és a munka becsületében, aki hisz a tudás és a képesség erejében; mindenkire, aki hisz egy megújuló Magyarországon. Nekünk velük van dolgunk, velük van közös jövőnk, mi értük kívánunk dolgozni.

A valóságos problémákra valódi megoldásokat kell keresnünk és találnunk a közös jövőnkért, Magyarorszáért. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy hétről hétre egyre értékesebbek lesznek a napirend előtti felszólalások az MSZP padsoraiban, hiszen ha a pártelnök jóslata beválik, és az MSZP 2018 után megszűnik, és nem lesznek napirend előtti felszólalásai, akkor bizony ki kell használni a lehetőséget, hogy ki-ki felszólaljon. *(Gógós Zoltán: Ezt az örömet nem adjuk meg neked!)*

Sajnos, arra nem hallottunk választ, ami már a parlamentben is elhangzott a mai napon, Molnár Gyula beismerő vallomására, hogy 2006 után hogyan tették tönkre a gazdaságot és hogyan szorították vissza a sajtószabadságot. Ehhez képest mindennek az ellenkezőjéről hallottunk, amit 2002 és 2010 között az akkori szocialista kormányzás tett. Ha azokból a padokból, amelyekben korábban Zuschlag János, Hagyó Miklós vagy Hunvald György ült, azt halljuk, hogy valaki a korrupciós helyzet miatt aggódik Magyarországon, azt hiszem, hogy ez sokak számára inkább megmosolyogtató, de semmiképpen nem komolyan veendő. Tettek volna lépéseket a saját párttársaikkal kapcsolatban abban az időszakban, de ez akkor bizony elmaradt. Ők ugyanúgy az MSZP tagjai maradtak, mint Havas Szófia, ugyanúgy nem léptek fel azokkal szemben, akiket korrupción kaptak, mint Havas Szófiával szemben, hanem maradtak az MSZP süllyedő hajóján.

(13.30)

Ha pár tényt is elmondhatok - és ez nem zavarja meg a Magyar Szocialista Párt beszédíróit és a frakció szövegíróit -, azzal szemben, amit ön mond, hogy gyermekek kiesnek vagy bekerülnek a köznevelés rendszerébe: tudja, tisztelt képviselő úr, csak azzal az intézkedésünkkel, hogy az 50 órát nem haladhatja meg az igazolatlan hiányzások száma egy diák esetében akkor, ha a szülők utána az iskoláztatási támogatást, régi nevén családi pótlékot fel akarják venni, ezzel a hiányzó gyermekek számát 29 ezerről 13 ezerre szorítottuk le. Csak ezzel az intézkedésünkkel 16 ezer diákot tudtunk újra behívni az iskolapadokba, jobban odafigyelnek rájuk a szüleik, és megkapják a lehetőséget arra, hogy tudást szerezzenek, és ezzel kitörjenek sok esetben a szegénységből.

Tudja, tisztelt képviselő úr, önökkel szemben mi arra is odafigyelünk, hogy a gyermekek rendszeresen, naponta többször az iskolában és az iskolai szünetekben is kapjanak enni. Ez volt az első őszi szünet Magyarországon történetében, amikor az arra rászoruló, összesen 208 ezer fős a jogosulti kör, az őszi szünetben is kérhették azt, hogy a gyermekük enni kapjon. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Ez a szörnyű.)* Az önök idejében ez nem történt meg, sem az őszi szünetben, sem a tavaszi szünetben, sem a téli szünetben.

Mi bevezettük, és ez évtől ezt rendszerré tettük. Tehettük ezt azért, mert jóval többet költünk a legszegényebb gyermekekre, az ő étkeztetésükre. Önökkel szemben, akik 29 milliárd forintot költöttek erre,

mi az idén 72 milliárdot, jövőre pedig 74 milliárd forintot költünk. Ezeket a többleteket önök sohasem szavazták meg itt a parlamentben.

És arra is igyekeztünk figyelmet fordítani, hogy minél többek számára a családtámogatás része legyen a tankönyv is, hogy ne kelljen megvásárolni ezt a szülőknek. Ezt meg is tettük, és most már az első négy évfolyamban, az év második felétől, szeptembertől pedig az első öt évfolyamban jár ingyenesen a tankönyv minden gyermeknek. És ha a megélhetési költségekről beszélünk, láthattuk, hogy a rezsicsökkentés eredményeként pontosan a nehéz helyzetben lévőké csökkent, akiket önök cserben hagytak. Hiszen számukra a villany és a gáz árát kétszeresére és háromszorosára emelték, minden esetben a multi-cégek profitéségét elégítették ki, nem pedig az emberek számára kívántak jobb megélhetési körülményeket teremteni. Ez felére csökkentette a rezsitartozások összegét Magyarországon.

És ha azt nézzük, hogy mennyivel növekednek a lakásépítési engedélyek, már 2014-ről 2015-re 24 százalékkal többen adtak be ilyen engedélyeket, és ez még inkább növekedett az idei esztendőben, hiszen most már, a CSOK-nak köszönhetően is, jóval magasabbra, a többszörösére emelkedik az ilyen engedélykéresek száma. Ez azt mutatja, hogy az emberek bíznak a jövőjükben, és Magyarországon bíznak a jövőjükben, mert itt akarnak otthont, családi fészket, lakást építeni maguknak és a szeretettüknek, szemben a szocialista idősakkal, amikor minden esetben csak adósságokról beszélhettünk és devizahitelek miatti végrehajtási eljárásokról.

Mert bizony a végrehajtási eljárásoknak is igen-csak alacsonyabb a száma, mint a korábbi időszakban, főleg az ingatlan-végrehajtásoké. Már 2013-ban elindult ez a folyamat, akkor 17 százalékkal csökkent, azóta pedig még nagyobb mértékben csökkent a meghirdetett ingatlanárverések száma is, és a sikeres árveréseké is negyedére-ötödére esett vissza, ha több év bírósági végrehajtói kari adatait nézzük. Kevesebb ember él tehát a kilakoltatás rémében.

Hogy a szocialistákról mi az emberek véleménye, azt elmondták már a 2014-es választásokon is. És hogy mitől tart a párt elnöke, azt elmondta a hétvégén is, hogy a következő választáson még ennyi voksuk sem lesz. Úgyhogy nem hiába van pánikhangulat a szocialista frakcióban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm a díszpáholyban helyet foglaló Beata Mazurek aszszonyt, a lengyel szjejm szociális és családügyi bizottságának elnökét és delegációjának tagjait *(Taps.)*, akik a Népjelölési bizottság meghívására tartózkodnak hivatalos látogatáson Budapesten. Magyarországi megbeszéléseikhez sok sikert és kellemes itt tartózkodást kívánok.

Most Kósa Lajos frakcióvezető úr következik, a Fidesz részéről: „Magyarországot meg kell védeni a kötelező betelepítési kvótától” címmel. Képviselő úré a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint azóta közismert, az Európai Tanács újra napirendjére tűzte a kötelező letelepitési kvóta ügyét, és decemberben fognak erről tárgyalni. Semmit nem csökkent tehát az a hév és lendület, az a szándék, hogy Magyarországra is kötelezően idegeneket telepítsenek be brüsszeli döntés alapján. Ezért volt az, hogy nagyon helyesen, a magyar parlament egy népszavazást írt ki, ahol 3 millió 360 ezer ember egyértelműen kifejezte akarátát. Soha még ennyien egy irányba nem szavaztak és mondták azt, hogy nem kérünk a betelepítési kvótából, és nem kérünk Brüsszel menekültpolitikájából, migrációs politikájából.

Ennek kapcsán a szocialisták elnöke azt mondta a választási kampányban, hogy bár a népszavazást nem támogatják, a parlamentben a kvótaellenes törvényt meg fogják szavazni. (*Gőgös Zoltán: Nem mondott ilyet. Hazudsz, Lali.*) Becsapták az embereket, de a szocialistáktól ez nem meglepő, csak folytatják a régi hagyományt, amit Gyurcsány Ferenc fogalmazott meg annak idején: „hazudtunk reggel, hazudtunk éjjel, hazudtunk este”. (*Gőgös Zoltán: Te meg most hazudsz.*) Most sem tudnak ettől a hagyománytól elszakadni. De ahhoz, hogy a szocialisták becsapnak bennünket, már hozzászoktunk, hogy becsapják a magyar népet, ebben sincsen semmi rendkívüli.

Más a helyzet azzal kapcsolatban, hogy a Jobbik elnöke még április 12-én azt nyilatkozta a magyar parlamentben, itt, a Házban, a jegyzőkönyvekben szerepel, hogy bár a kvótaellenes népszavazással nem értenek egyet, az Alaptörvény kvótaellenes módosítását megszavazzák. Kijelentette Vona Gábor, hogy aki nem szavazza meg, az hazaáruló. Nem volt szó semmilyen feltételről, nem volt szó semmilyen mellékes körülményről, nagyon helyesen (*Szilágyi György: Most sincs.*), hiszen a hazaszeretet feltétlen. Magyarország védelme feltétlen. A magyar emberek véleményének figyelembevétele feltétlen kérdés, nem szokás feltételekhez kötni.

Akik feltételekhez kötik, azok valóban a zsoldosok, a hazaárulók, azok, akinek csak a hatalom és a pénz fontos, semmi egyéb. Nem ismerik azt a szót, hogy hazaszeretet, nem értik azt, hogy Magyarországot meg kell védeni. (*Nagy zaj, közbeszólások a Jobbik soraiban. - Az elnök csenget.*) Azt gondolom, hogy az Alaptörvény módosítását bármilyen egyéb feltételhez kötni valóban a hazaárulással egyenértékű. Igazat adok Vona Gábornak, aki előre lehazaárulózott mindenkit, aki egyébként nem szavazza meg az alaptörvény-módosítást. (*Dúró Dóra: Letelepítési kötvény!*)

A letelepedési kötvény kapcsán pedig egyértelmű a helyzet. Már májusban azt nyilatkozta Lázár János, hogy a kormány ezt felülvizsgálja. Természetesen az, amit a letelepedési kötvénnyel kapcsolatban mondtak az ellenzéki képviselők, abból szinte semmi nem igaz, mert a letelepedési kötvényes és az illegális határátlépő között az a különbség, mint az albérlő és a betörő között. A Jobbik nem tud különbséget tenni az albérlő és a betörő között, de legyen ez

az ő problémájuk, csak ne vezessenek még egy háztartást se, mert komoly baj lehet belőle.

Egy kétségtelen. A letelepedési kötvényes csak ötéves tartózkodást vásárol, bármikor fel lehet mondani a vele kötött szerződést, ahogy egy albérlő esetében is, és ráadásul azok az emberek, akik kötvényt vásárolnak, szigorúan átesnek nemzetbiztonsági ellenőrzésen. Több magyar hatóság az európai adatbázisok segítségével vizsgálja azt, hogy jelentenek-e kockázatot vagy sem. (*Folyamatos közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Akiket előszeretettel emleget a Jobbik, azok ráadásul európai útlevelel jöttek, semmi közülük a letelepedési kötvényhez.

Ezért azt szeretném kérni kedves képviselőtársaimtól, hogy legyenek egyszer hazafiak. (*Moraj.*) Egyszer mutassák már meg azt, hogy nemcsak a pénz és a hatalom érdekli önöket, hanem az ország védelme, az az új egység, ami a népszavazáskor létrejött, 3 millió 360 ezer ember, magyar ember akarata. Soha nem volt ilyen egység, ami azt mondta, hogy védjük meg az országot, nem kérünk a betelepítési kötvényből... (*Zaj, közbeszólások.*), nem kérünk a kötelező kvótából, semmiből nem kérünk. A letelepedési kötvényt idekeverni teljesen felesleges. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Derültség és taps a Jobbik és az MSZP soraiban.*) Azt gondolom, Magyarország védelme sokkal többet ér annál. Ezért abban reménykedem, bár lehet, hogy alaptalanul, hogy a Jobbik egyszer hazafi lesz, és megszavazza az alaptörvény-módosítást. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Ismét Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. A Jobbik képviselőcsoportja egyetlen tagjának sem adtam meg a szót az elmúlt 5 percen belül. Parancsoljon, államtitkár úr!

(13.40)

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Igen, egy alapvető nemzeti kérdéstről van szó. Nagyon ritkán van olyan kérdés akár az Országgyűlés napirendjén is, ami nem egy-két évre, nem 5-10 évre, hanem 50-100, akár 200 évre is meghatározza az országnak a sorsát. Erről szolt a magyarországi népszavazás, azzal, hogy a következő időszakban Magyarországon kikkel fogunk együtt élni, és hogy erről az alapvető kérdéstről mi, magyarok dönthessünk, és ne mondhasa ezt nekünk senki, hogy márpedig Magyarországon idegen népesség is élhet, és másokat is be lehet ide telepíteni. Erről döntött 3 millió 360 ezer ember.

Egy új egység jött létre ekkor Magyarorszáért, és ez az új egység egy nemzeti egység; egy olyan egység, amelyik nem fideszes, nem KDNP-s, nem jobbikos vagy MSZP-s, ezek az emberek magyar emberek, akik Magyarorszáért álltak ki. És ha ezek az emberek, ennyi ember, annyi ember, amelyik egy

párt mögött sem áll, egyféleképpen döntött, akkor ez kötelezettséget ró ránk, kötelezettséget ró a Magyar Országgyűlésre. Ez a kötelezettség pedig az, hogy ezt a döntést foglaljuk jogszabályba, foglaljuk az Alaptörvénybe, mert az Alaptörvény az, ami a legmagasabb szinten képes biztosítani Magyarország védelmét. A legmagasabb szinten van természetesen más eszköz is, vannak gyakorlati eszközök, amelyek a déli határon valósulnak meg, akár rendőri erővel, katonai erővel vagy fizikai erővel, tehát a kerítéssel magával, illetve van alacsonyabb szintű jogszabály is, amivel ezt a védelmi rendszert garantálni lehet.

De hosszú távon a legmagasabb védelmi erőt egy alaptörvény-módosítás jelenti. Nem véletlenül kezdeményezte a miniszterelnök azt, hogy ez az alaptörvény-módosítás, ami egyértelműen kimondja, hogy Magyarország területére idegen népesség nem telepíthető be, kerüljön az Országgyűlés asztalára, és az Országgyűlés döntsön ebben az alapvető kérdésben. Volt is egyeztetés erről, szövegszerű egyeztetés is, és a Jobbik képviselőinek több javaslata beépítésre került ebbe a szövegbe. Egy Alaptörvény-nél az az alapvető kérdés, hogy vajon a pártok meg tudnak-e állapodni az Alaptörvény módosításának szövegében, mint minden jogszabálynál ez a helyzet. És íme, itt van egy alaptörvény-módosítás, amellyel szövegszerűen egyetért a Jobbik is (*Dr. Gyüre Csaba: Igen, nemzeti érdekből.*), de mégis napi politikai érdekből, napi vélt haszonszerzés érdekből nem kívánja megszavazni ezt az alaptörvény-módosítást, amelynek a szövegével - mondta ön - szóban természetesen egyetért. Összekever két alapvető kérdést. Van egy hosszú távú, 50-100 évre az ország sorsát meghatározó kérdés, és van egy gazdasági kérdés, egy országfinanszírozási kérdés.

Ne felejtsek el azt, hogy 2012-ben, amikor ez a kötvénykonstrukció létrejött, akkor a magyar gazdaságot nagyon nehéz volt finanszírozni, és alapvetően a prémium-államkötvények és a letelepedési kötvények vontak be olyan tőkét, amellyel Magyarország hosszú távon is finanszírozható maradt. Abban az esetben, ha a gazdasági környezet változik, akkor természetesen az ország finanszírozását felül kell vizsgálni. Ezt folyamatosan figyelemmel kell kísérni egy kormánzatnak, ami most is történik. Természetesen az ország, a kormányzat felülvizsgálja ezt a kérdést, figyeli azt, hogy hogyan finanszírozható az ország, és ennek megfelelően az ország érdekében változtat folyamatosan a feltételeken. De ez az Alaptörvény módosításához képest egy rövid távú kérdés, egy teljesen más szegmens, egy teljesen más szféra. Nem is lehet összehasonlítani az ország finanszírozhatóságát - amelynek része egy átmeneti tartózkodást biztosító kötvény is, egy ilyen kérdéskör - az Alaptörvény alapvető működésével és azzal, hogy az Alaptörvény a megfelelő védelmi szintet képes legyen Magyarországon biztosítani.

Arra kérem tehát a jobbikos képviselőket, hogy ne keverjék össze a szezont a fazonnal. Egy alapvető kérdés, mint amilyen az Alaptörvény módosítása, ami az ország érdekét hosszú távon határozza meg,

ne keverjék össze azzal a kérdéssel, ami az ország finanszírozására vonatkozik alapvetően, hanem támogassák az Alaptörvény módosítását. Lelkük rajta, az önök felelőssége lesz az, hogy ezen a szinten, a legmagasabb védelmi szinten meg tud-e valósulni Magyarország védelme. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypártok soraiból.*)

ELNÖK: A napirend előtti felszólalások sorában utolsóként Vona Gábor képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője következők: „Ne veszélyeztessék a magyar emberek biztonságát!” címmel. Parancsoljon!

VONA GÁBOR (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt fideszes, KDNP-s Képviselőtársaim! Ha már szóba került itt a hazafiság kérdése, akkor azt gondolom, hogy érdemes tisztázni néhány dolgot. Ki az kettőnk közül, aki a Paksi Atomerőmű szerződését annak idején megkötötte az emberek megkérdezése nélkül, majd a pénzügyi részét titkosította? Önök vagy mi? Önök. Ki az kettőnk közül, aki Pharaon úrral, Pharaon professzor úrral - ahogy a miniszterelnök úr mondta - nemcsak hogy üzletelnek, nemcsak hogy szomszédolnak, még luxusjachtolnak is? Mi vagy önök? Már megint önök. Ki az kettőnk közül, akik a letelepedési kötvény kivételét megígérték, de nemhogy nem vezették ki, hanem Irakban, az ISIS fellegvárában még egy új irodát is nyitottak? Már megint önök!

Tényleg az embernek az esze megáll, nem tudom, érzik-e önök, hogy pontosan milyen felelősségük is van ebben az egész kérdésben, és nem tudom, hogy tudják-e, hogy a saját szavazóbázisuknak mindössze a 9 százaléka ért egyet a letelepedési kötvénnyel. Nemrégiben épp frakcióvezető úr is egy picit nem koncentrált, és máris igazat mondott, ugye, amikor elmondta, hogy a 3,3 millió ember nemet mondott a letelepedési kötvényre.

Én megértem azt, hogy két hete nagyon fáj önöknek ez az egész helyzet, amikor a Jobbik egyértelművé tette, hogy az alaptörvény-módosítást csak abban az esetben támogatja, ha az nem félmegoldás; hogy se gazdag migráns, se szegény migráns, se gazdag terrorista, se szegény terrorista nem jöhet Magyarországra.

Hogy mennyire fáj önöknek egyébként, azt az elmúlt két hét eseményei bizonyítják a legjobban, ugyanis önöknél mind a megnyilatkozásaikban, mind a sajtójukon keresztül kiújult egy Jobbik-szindróma. Folyamatosan bennünket mocskolnak. Egyik nap orosz ügynökök vagyunk, másik nap török terroristák. Egyik nap magyar terroristák vagyunk, aztán meg brüsszeli ügynökök - és csak azért, mert beletenyereztünk ebbe a piszkos üzletbe. Egyik nap a magánéletünkben vájkálnak, aztán provokátorokat küldenek a tüntetésre. Aztán szélsőségesek vagyunk, utána meg cuki zsúrpubik, és mindez csak azért, mert beletenyereztünk ebbe a piszkos bizniszükbe. Én azt mondom önöknek fideszes, KDNP-s képviselőtársaim, hogy tegyék csak nyugodtan. Tegyék csak nyugodtan, mert azzal, hogy önök bennünket most

már napi szinten mocskolnak, azzal lényegében elismerik Magyarországnak, még ha közvetetten is, hogy tőlünk félnek; hogy bennünket tartanak a kormányváltó erőnek, amelyik önöket majd 2018-ban leváltja. Egyébként hozzáteszem, hogy 2009 táján az önök egykori anyapártja, az SZDSZ folyamatosan ezzel töltötte szintén az idejét, ma már nincs a magyar politikai életben.

Másrészt azért is kérem önöket, hogy folytassák ezt a mocskolódást, mert önök sok mindent fognak majd biztosan velünk kapcsolatban elmondani a sajtójukban, de egy dolgot - és most nagyon figyeljenek, kérem - soha nem fognak ránk bizonyítani, soha. Azt, hogy a Jobbik bünszervezetet hozna létre, vagy bünszövetséget a haza pénzének elrablására, azt önök soha nem fogják tudni ránk bizonyítani, mert hogy ilyen nincs, nem volt, és nem is lesz. Viszont mi önökre rá fogjuk tudni bizonyítani. Ennek a pillanata előbb-utóbb el fog jönni. Hoppá! (*Derűltség a kormánypártok soraiból.*)

A harmadik rész... - nem lesz ilyen nevetős, most még jól nevéssék ki magukat, most még jól nevéssék ki magukat! A harmadik rész, amiért szintén kérem önöket, hogy nyugodtan támadjanak, mocskoljanak bennünket - mert tudják, hogy az, amit önök most csinálnak, az minek tűnik, mihez hasonlít? Az pontosan ahhoz hasonlít, és pontosan annak tűnik, és az is, mint amikor egy bukás felé tántorgó hatalom pánikba esik a hatalma elvesztésétől, és elkezd kaparni, harapni, karmolni, kiabálni, átkozódni. Pontosan ezt történik most. Egy mítoszában megbukott vezető és a mögötte nyárfalevélként reszkető vezérkar próbálja menteni a koncot - ennek tűnik, és ez is. (*Balla György: Ennek csúnya bukás lesz a vége, Gábor!*) De önök fenyegetőzhetnek, higgyék el, nem fogják soha az életben beismerni, soha az életben nem fogják beismerni, de én tudom, hogy önök a szívük mélyén érzik, önök is érzik, hogy ennek csúnya bukás lesz a vége, mert az ilyenek mindig csúnya bukás a vége. Ennek nem lehet más a vége.

Ugyanis azt is hadd tegyem hozzá, hogy önök az egész magyar sajtót felvásárolhatják, felvásárolhatják a legutolsó falusi hírmondót is, de amit ezzel az országgal művelnek, azt már nem lehet a médiával eltakarni. És az egészben az lesz az önök számára a legbosszantóbb, azzal fogjuk önöknek a legnagyobb borsot törni az orruk alá, hogy miközben, még mielőtt 2018-ban leváltanánk önöket és elszámoltatnánk önöket, addig az lesz önöknek a legkellemetlenebb, hogy nem fogunk leszállni az önök szintjére. Amíg önök a pánikban, amit a hatalom elvesztése kapcsán éreznek, egyre lejjebb és lejjebb fognak menni, egyre inkább kutyába, mi elegánsak maradunk, és nem fogunk önök mellé beszállni a mocskába. Maximum - maximum - az esernyőnk végével fogjuk megpiszkálni önöket. Maximum!

Ugyanis ez nem a mi stílusunk, mi nem a félelemre kívánjuk Magyarországot építeni, a félelem légkörére, mint önök, hanem a reményre szeretnénk Magyarországot építeni.

Mi nem a hazugságok köré és a lopás köré gyűjtünk politikai közösséget, mint önök, hanem mi a programunk köré. Mi nem azt akarjuk bebizonyítani, hogy önök mennyire rosszak, ezt a szívességet önök megteszik napi szinten nekünk. Mi azt akarjuk bebizonyítani, hogy a mi programunk jobb, és hogy a mi programunkkal Magyarországon egy tisztességesebb, demokratikusabb és szabadabb ország teremthető.

(13.50)

Erre önöknek is meg lett volna a lehetősége és a felhatalmazása, de ezt önök nem tették meg; nem tették meg, mert önöknek a pénz fontosabb volt. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Tuzson Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Csak elegánsan, államtitkár úr! (*Derűltség a kormánypárti padsorokban.*)

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Pártelnök Úr! Én azt szeretném javasolni innen önnek, hogy nyugodjon meg először is. Mert én értem azt, hogy az önök pártjának a múltja, a jelene és a jövője aggasztja önöket, de mégis most egészen más kérdéssel beszélünk, az ország jövőjéről beszélünk, és én arra szeretném önöket kérni, hogy álljanak ki a magyar emberek érdekében. (*Vona Gábor: Azt tesszük.*) Álljanak ki a holnapi napon a magyar emberek érdekében, és az egyébként önök által is elfogadott alkotmánymódosítási szöveget fogadják el, hiszen mégiscsak arról van szó, hogy Magyarország védelmét legmagasabb szinten egy alaptörvény-módosítás tudja garantálni.

Én megértem azt, hogy vannak másfajta politikai problémáik. Én megértem azt a problémát, ami az esetleges szélsőséges szervezetekkel való kapcsolatát jelenti a Jobbiknak, és megértem azt, hogy ezzel kapcsolatban ön mosakodik itt az Országgyűlésben. De mégis tegye ezt félre, kérem, képviselő úr, és foglalkozzunk azzal, ami az ország problémája, hogy mégis holnap egy alaptörvény-módosítás előtt állunk egy alapvető kérdéssel, amelyről a magyar emberek döntöttek, és 3 millió 360 ezer ember áll e mögött a kérdés mögött.

De ami ugyanilyen fontos, hogy ez a magyar egység kiállt Magyarország mellett annak érdekében, hogy Magyarország, a Magyar Országgyűlés és a magyar kormány képes legyen Brüsszelben is kiállni Magyarorszáért. Ennek megfelelően tehát azok az eszközök, amelyek eddig rendelkezésre álltak, az a politikai eszköz, ami egy népszavazásból következik, az már rendelkezésre áll. De mégis szükség van egy erős közjogi eszközre, mégis szükség van arra, hogy a magyar Alaptörvény - úgy, ahogy egyébként más ország alkotmánya is garantálja - garantálhassa a magyar emberek védelmét Magyarországon és az Európai Unión belül. (*Gógös Zoltán: Gyáva az Orbán, vagy mi van?*)

És még egyszer azt szeretném önöktől kérni: gondolják át a saját álláspontjukat, térjenek vissza a korábbi álláspontjukhoz, amely álláspont még az alaptörvény-módosítás támogatása mellett foglalt állást, és szavazzák meg holnap az Alaptörvény módosítását, és ne próbáljanak más kérdéseket bevinni. Önökön múlik, az önök lelkén, az önök akaratán múlik az, hogy a holnapi napon meg lesz-e védve Magyarország vagy sem, alkotmányos, alaptörvényi szinten. Kérem, gondolják ezt át még egyszer. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! Tisztelettel köszöntöm Ismail Aydin urat, a nagy török nemzetgyűlés magyar baráti csoportjának elnökét és kíséretét, akik hivatalos látogatásra érkeztek Magyarországra. *(Taps. - A páholyban ülő vendégek felállva köszönik meg a tapsot.)* Sikeres tárgyalásokat és kellemes időtöltést kívánok elnök úrnak és delegációjának.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Felkérem Ikotity István jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

IKOTITY ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Farkas Gergely, Jobbik; Szávay István, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Schmuck Erzsébet, LMP; Harrach Péter, KDNP; Korózs Lajos, MSZP; Németh Szilárd István, Fidesz; Mirkóczki Ádám, Jobbik.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály, Fidesz.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

A pénteki napon napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Most a **napirend módosítására** tett javaslatokról határozunk. A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény és az azzal összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12738. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a keddi ülésnapon, közvetlenül a határozathozatalokat követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot **elfogadta**.

Ugyancsak a Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az elektronikus hírközléssel és a fogyasztó-

tóvédelemmel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12733. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a keddi ülésnapon, a nemzeti turizmusfejlesztésről szóló T/12737. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége ezt a javaslatot is **elfogadta**.

A Fidesz képviselőcsoportja azt is javasolta, hogy a közlekedéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/12742. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig a szerdai ülésnapon, a Magyarország Kormányának és Ausztrália Kormányának közötti légi közlekedési megállapodás kihirdetéséről szóló T/12698. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Kérem, aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége ezt a javaslatot is **elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, aki egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Soron következik bizottsági tagok megválasztása. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/12797. számú **személyi javaslat** tartalmát.

DR. SZŰCS LAJOS jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2014. (V. 6.) országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés az Európai ügyek bizottságába Legény Zsolt, MSZP, helyett Tukacs Istvánt, MSZP; a Népjóléti bizottságba Bangóné Borbély Ildikó, MSZP, helyett Tóbiás Józsefet, MSZP, a bizottság tagjává megválasztja.

2. Az országgyűlési határozat 2. pontja a következők szerint módosul: az Országgyűlés a Törvényalkotási bizottságba Tukacs István, MSZP, helyett Bangóné Borbély Ildikót, MSZP, a bizottság tagjává megválasztja.

3. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e az S/12797. számú személyi javaslatot. Kérem, gombnyomással szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 159, egyhangú igen szavazattal a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 13 óra 58 perckor áttérünk az **interpellációk** és azonnali kérdések tárgyalására.

Gögös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„Hajlandó-e végre kiadni a nagyesztergári nyomozás**

során készített szakértői véleményt?” címmel. Képviselő úré a szó.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! 2016. január 20-án büntetőfeljelentést tettem egy Nagyesztergáron történt gyanús állami földértékesítés miatt, a cselekmény ugyanis milliós kárt okozott az államnak. Az ügy lényege a következő volt: egy nem helyben lakó vállalkozó 2008-ban árverésen megvásárolt egy nagyjából 10 hektáros területet 3 millió forintért, majd miután lejárt az értékesítési moratórium, egy budapesti ügyvéddel kötött értékesítési szerződéssel kifüggesztette ugyanezt a területet 11 millió forintért. És lássunk csodát, az állam úgy döntött, hogy négy vagy öt évvel korábban eladott földjét háromszoros áron visszaveszi. De még ezzel nem zárult le a történet, mert fél év múlva ugyanennek a vállalkozónak bérbe adta használatba.

Meggyőződésem, államtitkár úr, hogy ez az üzlet soha nem térülhet meg az államnak, sőt én azt is kijelentem, hogy aki ilyen üzletet köt, az vagy hülye, vagy korrupt. Én a másodikra tippelök, és ezért is tettem a feljelentést, mert ilyen nincsen - pontosabban: Nagyesztergáron van.

A rendőrség, az a bajom - és ezért több írásbeli kérdést is tettem -, nem osztja ezt a véleményemet, nagyjából néhány hónapnyi nyomozás után arra hivatkozva, hogy az NFA-nak volt egy belső értékbecslése és az 11 millió 100 ezer forintra értékelte ezt a földterületet, úgy döntött, hogy az NFA jó üzletet csinált, és nem érte kár az államot. De miután én abban a megyében élek, pontosan tudtam, hogy volt kirendelt igazságügyi műszaki szakértő, és ezért én megkérdeztem, hogy mit tartalmaz a szakértői anyag, ki akartam kérni a miniszter úrtól.

(14.00)

Szerencsére ugyanezt a kérést elküldtem a legfőbb ügyész úrnak is, hiszen ők felügyelték a nyomozást, ugyanis én oda tettem a feljelentést. A miniszter úr engem lazán elküldött, azt mondta, hogy ahhoz semmi közöm, hogy ebben a szakértői véleményben mi van. Szerencsére a legfőbb ügyész úr nem volt ennyire titkolózó, vagy jobban ismeri a képviselők jogállásáról szóló törvényt. Azt írta nekem, hogy a nyomozás során igazságügyi, műszaki és ingatlanforgalmi szakértő kirendelésre került, a szakértő véleménye elkészítésének idején, 2016. július 1-jén a terület begyepesedett volt, azt évek óta nem művelték, ezért a szakvélemény elsősorban összehasonlító adatokra épült. A szakértő megállapította a forgalmi értéket, 4 millió 900 ezer forint, ami alapján szerintem 6 millió forintos kár érte az államot.

Ezek után nem értem, államtitkár úr, meg azért se értem, mert azt is leírta, hogy a terület elhanyagolt és gyomos, ez egy állami terület, ami után nagyon sok támogatást vettek fel - ezt én közben megnéztem -, hogy miért nem foglalkozott például ezzel a

szállal a rendőrség. Lehet, hogy nem értenek ehhez, de hisz pontosan azért kértem a szakértői véleményt, hátha tudok a nyomozásban segíteni.

Még egyszer kérdezem, államtitkár úr, és nem utoljára: mikor lesznek hajlandók segíteni a képviselői munkámat, mikor akarják ezt a szakértői véleményt számomra kiadni? Engem nem érdekel, hogy milyen szinten vagyok érintve a feljelentésben, az érdekel, hogy kit védenek, és miért titkolóznak. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Kontrát Károly államtitkár úré a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A törvényt védjük, képviselő úr. *(Dr. Bárándy Gergely: A törvényt nem kell védeni! A törvény védi az embereket.)* Előrebocsátom, hogy a rendőrség mindent megtesz a bűncselekmények megelőzése és felderítése érdekében, minden esetben szakszerűen és a törvényeknek megfelelően járnak el a magyar hatóságok. Már több alkalommal is tájékoztattuk önt, hogy a büntetőeljárásban kirendelt szakértő véleménye a nyomozati iratok részét képezi, nem minősül közérdekű adatnak. A törvény szerint a nyomozás megszüntetése esetén csak a gyanúsítottak és a védőnek nyílik meg az iratmegismerés lehetősége más eljárási résztvevő számára nem, képviselő úr.

Az ügyben a nyomozó hatóság a jogszabályok betartásával járt el, a szükséges és indokolt nyomozási cselekményeket végrehajtotta, és így jutott el a nyomozást megszüntető döntés meghozataláig. Ha önöknek valóban fontos, hogy a nyomozó hatóságok eredményesen végezzék a munkájukat, akkor kérem, hogy hagyják abba a rendőrség támogatását. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Támogatását?)* Abban is bízom, hogy ha ezt önök így gondolják, akkor elfogadja a válaszomat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból: És ebből mi volt a válasz?)*

ELNÖK: A képviselő úrnak adom meg a szót viszonválaszra.

GŐGÖS ZOLTÁN (MSZP): Igazából nem tudom, mi a válasz. Elfogadni nem tudok semmit, mert ez nem volt válasz, államtitkár úr. Azért nem volt válasz, mert a törvényt nem kell védeni - ez az egyik.

Kettő: én képviselői minőségemben kértem egy hivatalos iratot, amiben nyilvánvalóan le van írva, hogy miért történt ott bűncselekmény. Engem nem érdekel, hogy a rendőrség hogyan keveri-kavarja ezt a dolgot, a legfőbb ügyész, még egyszer mondom, megtette azt a szívességet, hogy beidézte nekem annak a tartalmát. És miután én leírtam ismételtlen a belügyminiszternek, hogy egyéb bűncselekményre utaló dolgot is találtam, hiszen költségvetési csalás merült fel, szerencsére a legfőbb ügyész úr úgy nyi-

latkozott, és azt jelezte vissza, hogy ismételten elrendelik a nyomozást, most másfajta bűncselekmények okán is.

Államtitkár Úr! Én mint országgyűlési képviselő akarok beletekinteni egy hivatalos okiratba. Ez egy véletlen, hogy most én voltam a feljelentő. Milyen alapon tagadják meg ennek a kiadását? Erre ön nem válaszolt. Nyilvánvalóan nem fogom tudni elfogadni a választ. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr választát. *(Szavazás.)*

A Ház 115 igen szavazattal, 40 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Most Rig Lajos, a Jobbik képviselője következik, aki interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A 20. században ragadt magyar egészségügy. A mentődolgozókat érintő egyes problémák.**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügyben, azon belül is a mentőknél eltöltött éveim alatt testközelből megtapasztalhattam, hogy milyen problémák nehezítik a dolgozók munkavégzését nap mint nap. Még ha a közelmúltban érték is ezt a területet pozitív változások, még mindig bőven van tennivaló a mentődolgozók munkakörülményeinek javítása érdekében.

Az Országos Mentőszolgálat még mindig nyögi az előző igazgatók gyakori váltogatását és azok szakszerűtlen intézkedéseit, amelyek a mentőszolgálat leamortizálódásáért nagyban felelősek. Burány Béla már 2014 novemberében készre jelentette az úgynevezett integrált mentésirányítási projektet, amelynek keretein belül a mentőautókat korszerű informatikai eszközökkel szerelték volna fel, ezzel elérve a vészhívástól számított maximum 15 perces kikerkezési időt. Az 5 milliárd forintos EU-s támogatás ellenére sem sikerült a rendszert élesíteni, és a mindennapi használatba átültetni. A projekt alapjául szolgáló tabletek egy raktárban porosodnak és avulnak már több mint három éve. Informatikai problémák adódtak az adatátvitellel, nem működött, és a megvásárolt tabletek sem bírták a terhelést.

Mindennapos problémát jelent a mentősöknél a munkaruhák tisztítása, mosása, amely a mai napig nincs megfelelően megoldva. Pedig egyértelmű, milyen fontos lenne megteremteni a lehetőséget a munkaruhák központi tisztítására. A mentősök ruhái gyakran vérrel és egyéb váladékokkal szennyezettek, ezáltal komoly fertőzéseknek lehetnek kitéve családtagjaik, hiszen a mentődolgozók otthon mosatják a munkaruhájukat.

Még egy nagyon fontos kérdésre szeretnék kitérni, tisztelt államtitkár úr. A mentődolgozók erkölcsi megbecsülésének bizonyítékául mihamarabb be kellene vezetni a rájuk vonatkozó korkedvezményes nyugdíjkorhatárt. Ez a szakma erőt, jó teljesítőképességet és magas tűréshatárt kíván meg. Nem várható el egy közel 65 éves embertől, hogy adott eset-

ben a negyedik emeletről egy 120 kilós beteget kelljen levinnie a kocsihoz. Az ismert körülmények miatt a mentősök hivatástudatának köszönhetjük, hogy valaki még ellátja ezt a munkát. Így ennyit minimum megérdemelnek, ha már az emberéletekért küzdenek nap mint nap.

Az általam felvázolt problémákkal kapcsolatban kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogyan lehetséges az, hogy sok milliárd uniós támogatás ellenére évekig porosodnak a beszerzett eszközök. Mikor és hogyan kívánják megoldani a mentődolgozók munkaruháinak tisztítását? Hajlandó-e a kormány a mentősök nyugdíjkorhatárának lecsökkentésére, ezzel is növelve az erkölcsi megbecsülésüket? Várom megtisztelő választát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt köszönöm elismerő szavait, amivel az elmúlt évek intézkedéseit illetve a felszólalásának az elején. A mentőszolgálat részére valóban jóval nagyobb költségvetést biztosítottunk, mint korábban. Előtte egy 5,2 százalékos csökkenés volt tapasztalható a mentőszolgálat költségvetésében, 2010 óta azonban 31 százalékkal nőtt a mentésre fordítható összeg; 22,8 milliárd forintról 32,7 milliárd forintra. Tehát majdnem harmadával emelkedett a mentésre fordítható összeg.

Ezenfelül még fontos elmondani, hogy EU-s forrásokból is és hazai forrásokból is 27 új mentőálmás épült, 85-öt újítottunk fel, pontosan azért, hogy országszerte mindenhova 15 perc alatt ki tudjanak érni a mentők. Mentőautóból sem keveset vásároltunk, 467 új mentőautó érkezett, és még 130 érkezik a jövő év végéig. Azért is volt erre szükség, hiszen a 2010 előtti utolsó években lényegében évente szinte semennyi mentőautó beszerzésére nem volt szükség.

Kicsit ellentmondó az ön felszólalásának a címe és a tartalma. Azt kéri számon, hogy miért nem korszerű az egészségügy, XXI. századi teljesítményt szeretne várni az egészségügytől, mindemellett pedig a táblagépek beszerzését kritizálja. Pedig ez a fejlesztés biztosítaná azt, hogy pontosan már az adott diagnózis vagy az adatok a mentőautóból elektronikus úton jussanak a sürgősségi betegellátási osztályra, és amikor a beteg megérkezik, addigra már a legfőbb adataival tisztában legyenek az ott lévő orvosok és ápolók. Úgyhogy azt hiszem, hogy ez egy igencsak korszerű fejlesztés, érthetetlen is, hogy miért ezt támadja a Jobbik mint a korszerűség kritikáját.

A 776 mentőegységből már 442 használja is a munkájához több régióban ezt a digitális platformot. 2017 tavaszára valamennyi járművön szeretnénk bevezetni ezeket a táblagépeket, hogy ezek az adatok, ahogy mondtam, ne papír alapon, hanem digitálisan kerüljenek továbbításra. Idén november 25-e lesz az első olyan nap, amikor a dél-alföldi régióban először

megszűnik az, hogy papír alapon küldenék csak tovább az adatokat. Onnantól kezdve már teljesen digitális, tehát sokkal gyorsabb és hibamentesebb lesz az adatok továbbítása. Azt várjuk ettől, hogy sokkal hatékonyabb lehet a mentőellátás, hiszen jobban tudják a teameket szervezni, jobban tudják a vérkészítményeket, gyógyszereket bekészíteni.

(14.10)

Az eddigi időben is ez az új irányítási rendszer már jól vizsgázott, hiszen a segélykérők a korábbinál sokkal hamarabb, mintegy 20 másodperc alatt tudnak kapcsolatba kerülni egy szakképzett és szakképesítéssel rendelkező mentésirányítóval. Így tudják pontosabban a problémájukat is elmondani.

Ugyanakkor nyilvánvalóan ahhoz, hogy ország-szerte ezek a gépek működni tudjanak, és más régiókban is be tudjuk vezetni, megfelelő sávszélességre van szükség. Ön is tapasztalhatja útjai során, hogy nem mindenhol megfelelő a lefedettség Magyarországon. Éppen ezért csak ott tudjuk bevezetni, ahol a tesztelesek során láttuk, hogy jól tudjuk problémamentesen továbbítani ezeket az adatokat.

Ön megemlítette a ruhakérdést is, amelyet itt a parlamentben is már többször elővettünk. Ön is tudja, hogy egy nagy mentésfejlesztési terv kidolgozására külön felkért egy vezetőt Balog Zoltán miniszter úr. Ennek része lesz nyilván a mentősök ruházatának pontos biztosítása. Három váltás, az évszaknak megfelelő - nyári, átmeneti és téli -, egyedi azonosítóval ellátott, jó minőségű, egységes és védelmi funkcióval bíró öltözéket és cipőt is szeretnénk mindenkire biztosítani. De hogy a többletforrásigényre és a többletjuttatásokra az eddigi általános orvos- és ápoló-béremelés mellett mi az a többlet, amit a mentősöknek szeretnénk adni ebből a megnövelt összegből is, erre hamarosan ez a külön fejlesztési terv elkészül, hogy - ahogy ön is mondta - külön megbeszélése legyen a mentősök munkájának. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Viszonválaszadásra megadom a szót a képviselő úrnak.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, a válaszában az első része nem arról szólt, amiről az interpelláció. Ezeket az IFT-eket még csak próbaüzembe helyezték talán Vas és Zala megyében. Az elég elképesztő, hogy két év alatt jutottak el erre a szintre. Ön szerint az normális, hogy 2014 óta ott porosodnak? Ez a magánéletben olyan, mint ha megvásárolna egy mobiltelefont, és majd csak két év múlva használja. Valószínűleg elavult, és az akkumulátor is tönkrement, úgyhogy mehet a kukába.

A másik kérdésre viszont nem is válaszolt. Ön szerint a XXI. századi egészségügyi ellátórendszerbe beletartozik, ha a véres és szennyezett ruhát otthon mossa a mentőápoló? Ha ön szerint ez így normális, akkor lehet, hogy ez az önök XXI. századi egészség-

ügye; a mienk nem, úgyhogy nem tudom elfogadni a választ. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 113 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Hadházy Ákos, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A legszegényebbek lenyúlása**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára fog válaszolni. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Menetrendszerűen kerülnek elő újabb és újabb bizonyítékok arra, amikor Fidesz-közeli cégek, egy céghálózat tagjai úgy nyernek hatalmas összegekben EU-s pénzeket, hogy közben a közbeszerzésekre vonatkozó alapvető szabályokat sem tartják be.

Egy újabb példája az a 2012 májusában indult és 2014 augusztusában lezárult program, amely a sajtóhídvégi mélyszegélyességben élők életkörülményeinek javítását célozza. A pályázatot konzorciumban a rutinos pályázó Friss Európa Nonprofit Kft. nyerte el. A közvélemény tájékoztatásával olyan túl sokat nem bajlódtak, mert ennek a kicsit rejtélyes programnak nincsen honlapja. Az interneten elérhető egy-két ilyen beszámoló lényegében nem hordoz semmilyen információt, a szokásos közhelyes szövegekkel találkozni. Viszont annyi tudható, hogy tíz településről 78 családdal 30 szakember foglalkozott, és 15 önszervező hálózat alakult, azaz azt jelenti, hogy 5 családonként hálózatot alakítottak ezek a családok, és bármit is jelentsen, a családok 30 százalékánál sikerült pozitív eredményeket elérni, 30 százalékánál, vagyis 164 millió forintból a 78 családból 26 családnál valamilyen pozitív eredmények jelentkeztek. Nem tudjuk, hogy ez mit jelent.

Ezt sikertörténetként találni túlzás lenne, hiszen ebből a pénzből 78 család kaphatott volna 2 millió forintos anyagi segítséget. Ebből 78 családban lehetett volna a gyerekek továbbtanulását segíteni. Van egy honlap, a melyszegenyseg.hu, amely felsorol még 25 ilyen hasonlóan elszomorító projektet. Mind-egyiknél egyébként 78-78-78 családot vontak be ebbe a projektbe. A Friss Európa Kft. pedig egészen érthetetlen dolgokat csinál itt, például kommunikációs tanácsadást ad ezeknek az embereknek. Ezek az esetek azért különösen felháborítóak, hiszen akik itt sok tíz- és százmillió nagyságrendben nyernek pénzt, ezek a legszegényebbek, legelesettebbek kárára nyereszkeznek, és tőlük veszik el a felemelkedéshez az emberhez méltó élet esélyét.

A kérdések - mert azt nehezen szokták érteni -, hogy mi volt az az eredmény, amit a 78 család 30 százalékánál elértek. Helyes-e ön szerint ez a pro-

jekt? Használt-e bármit ez a projekt? Ha nem, akkor szégyellik-e magukat érte, illetve mit tesznek, hogy ne ilyen projektekkel legyen tele a következőkben a Közbeszerzési Értesítő?

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ennek a projektnek az volt a célja, hogy minél több hátrányos helyzetben levő közösségnek segítsen. Nagy részük sikerült is bevonni ebbe a felzárkózási programba, amelynek tényleg a mélyszegénységben élő családok integrációja, a foglalkoztathatóságuk növelése a cél. Ezekben az esetekben többek között mezőgazdasági program valósult meg, családikassza-program, amely a bevételeket és a kiadásokat igyekezett kezelni segíteni, a tanulási kompetenciák fejlesztése, hogy ki-ki az iskolában jobban tudjon gyermekként teljesíteni, közösségfejlesztés, mentorprogram, amely nyilvánvalóan a korábbi problémákat igyekezett segíteni, álláskereső program és életvezetési ismeretek elsajátítása szerepeltek azok között az elemek között, amelyek megvalósultak.

Ahogy ön is mondta, a mélyszegénységben élők közül 48,3 százalékát sikerült az érintett körnek bevonni, tehát jóval többet, mint a 30 százalékot. Úgyhogy azt hiszem, ilyen programokra igenis szükség van, amelyek segítenek a mélyszegénységben élőknek. Igenis erre Magyarországnak forrásokat kell fordítania. Azok az emberek, akik esetleg már a tanuláshoz, a munkavállaláshoz külső segítséggel tudnak csak hozzájutni, mert maguk nem találják ezt a módot, vagy nem is beszélnek akár azt a hivatalos nyelvet, amely segítséget jelenthet nekik a tanuláshoz, vagy segítséget jelenthet munkavállaláshoz, ezekben ezeknek az embereknek segítsünk. Nem mondhatunk le róluk. Szerintem az LMP sem gondolja komolyan, legalábbis a frakció távol levő 80 százaléka (*Derűtség a kormánypárti padosorokból.*) nem hiszem, hogy úgy gondolná, hogy ezeket az embereket magukra kéne hagyni és nem kéne nekik segítséget nyújtani ott, helyben minél többször, minél több módon, és erre bizony a forrásokat nem kell hogy sajnáljuk.

Azt hiszem, hogy amikor Magyarország az Európai Unió soros elnöke volt, akkor egy igazán intenzív programalkotás indult el, amely az ilyen helyzetben levő emberek segítségét célozta. De sajnos az utóbbi két évben azt látjuk, hogy Brüsszélből alábbhagyott a figyelem a nehéz helyzetben levő, Közép- és Kelet-Európában élő emberek iránt, sokkal inkább csak a bevándorlókkal foglalkoznak, és elfelejtik azokat az embereket, akiket itt, helyben kellene segíteni a tanulmányaikhoz, a munkavállaláshoz vagy piacképes képzettség szerzéséhez. Szerintünk ezeket a forrásokat az eredeti céljuk szerint a felzárkózás céljaira kell fordítani, és nem úgy, mint sok bevándorlópárti politikus, és úgy látjuk, ebben az LMP is

felsorakozott Brüsszélben, hogy ezeket a forrásokat el kell venni a szegény emberektől, és oda kell adni migrációs, bevándorlási célokra. Ebben az esetben a legigazságtalanabb szcenárió valósulna meg, miszerint az Európai Unió a bevándorlás árát pontosan a legszegényebb emberekkel fizettetné meg. Bízunk benne, hogy az LMP hosszú távon nem fogja komolyan gondolni ennek a politikának a támogatását.

A helyi közbeszerzési ügyekben pedig, ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy a helyi képviselőtestület hoz határozatot. Ezek nyilvánosak, mindenki számára az interneten olvashatók. Ha az önkormányzatoktól van szükség adataira, információra, azt az önkormányzatoktól kell kérnie, nem a kormányzattól, úgyhogy forduljon hozzájuk, ha bővebb tájékoztatásra van szüksége az interneten fellelhető és nyilvános adatok mellett. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padosorokból.*)

ELNÖK: Viszonzválaszadása ismét Hadházy Ákosnak adom meg a szót.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Természetesen nem tudom elfogadni a választ. Önök tétlenül nézik, ahogy céghálózatok lopják el a szegényeknek szánt pénzt. Nagyon örülök, hogy ilyen jól szórakozik államtitkár továbbra is. (*Dr. Rétvári Bence: Hol a frakció? Hol van?*) Ebben a konkrét esetben egy pusztáotlakai pályázatnál a Public Sectortól, a Mengyi úrral kapcsolatba hozható Public Sector Kft.-től kértek még ajánlatot, a Friss Európától és az IBS Hungary Kft.-től, Sajóhidvégen meg a Friss Európa Kft. megkapta az ajánlatot a Public Sectortól és az IBS-től. Nyilvánvalóan ez semmi más, csak csalás, irányított közbeszerzés, nyilvánvalóan semmi nem történt.

Ön sem adott választ arra, hogy mi volt az a pozitív változás. Tudják nagyon jól, semmilyen pozitív változás nem volt, a mélyszegénységben élő embereknek szánt pénzt egyszerűen ellopták. Az, hogy mi azt szeretnénk, hogy az ne oda kerüljön, az nevetéses és természetesen vállalhatatlan vélemény.

(14.20)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A választ 111 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül a Ház elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dankó Béla, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Mi az ellenzéki kritika valódi oka a földprogram lezárása kapcsán?”** címmel. Képviselő úré a szó.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! A közelmúltban szavaztunk a „Földet a gazdáknak!” program keretében megvalósult földértékesítési program lezárásáról. Az országsgzerte nagy érdeklő-

dés mellett lebonyolított termőföld-értékesítés nyomán a magyar gazdatársadalom versenyképessége és gazdasági súlya tovább erősödött, amely mindenképpen hazánk hosszú távú érdekeit, stabilitását szolgálja. Az ellenzéki pártok fanyalgása ellenére rendben lezajló folyamat végére nyilvánvalóvá vált, hogy az utóbbi időszak állami vagyongazdálkodási és birtokpolitikai intézkedéseinek ellenzéki kritikáját sokkal inkább a hangulatkeltés motiválta, mintsem a hazai agrárium ügyéért való együttgondolkodás szándéka.

Ritkán látott ellenzéki összehorolással alkotmányellenességet kiáltottak, és kétharmados szavazást követeltek egy olyan törvényjavaslatnál, amely feles rendelkezéseket módosít. Most ugyancsak ők az Alkotmánybírósághoz futnak azt követően, hogy korábban sorozatban nyújtották be az Alaptörvény szempontjából aggályos törvényjavaslatukat. Ám itt mára világossá vált, ezen javaslatok korántsem a szakmaiság, hanem a kormány feltétlen bírálatának eszközei voltak. Ezek után nem is volt már meglepő, hogy a kormány által legutóbb előterjesztett földügyi javaslatokhoz ellenzéki lövészárkaikban lapuló képviselőtársaink részéről, akik ténylegesen részt vállalhattak volna a jogalkotási munkából, egyetlen módosító indítvány sem érkezett.

A program során mintegy 195 ezer hektárnyi földet értékesített az állam 1,4 millió forint/hektár átlagáron, ami a termőföld 2015. évi országos 850 ezer forint/hektár átlagárának közel a duplája. Fontosnak tartom ehhez még azt is hozzátenni, hogy az így keletkezett bevételt a kormány az államadósság csökkentésére fordítja, tehát a közösségi vagyon ellenértéke újra a közösséget, Magyarország lakosságát erősíti a hitelteher visszaszorításával. Az árveréseken a 3 hektár alatti méretű földek nyilvános pályázaton történt értékesítése során mintegy 30 ezer földműves szerzett földtulajdont, ez a magyar földművesek közel harmada. A korrupció kizárásával nyilvánosan zajló, nyílt árverések során a helyben lakó, földművesnek minősülő gazdálkodók licitálhattak.

Az árverést követően az adásvétel akkor történt meg, ha az adott földterülettel kapcsolatban nem került érvényesítésre az esetlegesen fennálló elővásárlási jog. A sikeres „Földet a gazdáknak!” program lezárása egy fontos lépéssorozat egyik meghatározó eleme, a végén földdel rendelkező helyi gazdákat, erősödő helyi gazdaságokat, az agrárhagyományaihoz méltó módon erősödő magyar mezőgazdaságot találunk. Ezen fontos lépések mindegyikét *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a gazdatársadalom konstruktív részvétele s emellett sajnos az ellenzék hangos önkifejezése kísérte.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat: a földprogram lezárását követően mennyi földterület marad állami tulajdonban? Hány gazdálkodó élt elővásárlási jogával? Hogyan fog gazdálkodni az állam a megmaradt területeivel?

Megtisztelő válaszát köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! Ha egy mondattal szeretnék a feltett kérdésre válaszolni, akkor azt mondanám, hogy azért, mert az ellenzék nem érti meg, hogy van olyan ügy, ami a nemzeti minimum hatáskörébe tartozik és nem a mindennapi politikai csatatér hatáskörébe.

A „Földet a gazdáknak!” program kiváló példája annak, hogy az ellenzéki pártoknak semmi nem jó, amit a kormány tesz, még akkor sem, ha azt a magyar gazdatársadalom érdekében teszi. Először azért támadták a kormányt, mert az állami földek egy részét a magyar földműves gazdák részére kívánta értékesíteni. A földértékesítési program jogi kereteinek meghatározásakor az ellenzék azonnal az Alkotmánybírósághoz rohant, és együttes erővel követelte, hogy a külföldiek is azonos feltételekkel vehessenek földet az árveréseken, mint a magyar gazdák. Igazi gazdabarát magatartás! - inkább azt mondanám, kifejezett árulás.

A program lezárása kapcsán pedig benyújtásra került két törvényjavaslat, amelyek deklarálják a program sikerét és lezárását, és rendelkeznek a keletkező állami bevételek felhasználásáról. Az ellenzék ezeket a javaslatokat is támadta, azonban érdemi ellenjavaslatuk természetesen nem volt. Ezekkel a törvényjavaslatokkal az Országgyűlés éppen az ellenzék által kikövetelt, az alkotmánybírói határozatban foglaltaknak tett eleget, amikor törvényben rendelkezett a földeladásokból keletkezett bevételek felhasználásáról. Ugyanis, kedves képviselőtársam, az Alkotmánybíróság nem azt mondta ki, hogy sarkalatos törvényben, hanem azt, hogy törvényben kell rendelkezni a „Földet a gazdáknak!” program bevételeinek felhasználásáról. Mindez tehát jól példázza az ellenzék koncepció nélküli ellenállását minden, az agrár-kisbirtokos és agrár-középbirtokos réteget segítő kormányzati intézkedéssel szemben.

A „Földet a gazdáknak!” program révén minden harmadik magyar földműves gazda földtulajdont szerezhetett, sokan közülük a piaci árnál jóval kedvezőbb kamatozású hitelek segítségével. A vásárlók 99 százaléka 150 hektár alatti méretű földet vásárolt. Az ellenzék szerint ezek az oligarchák a nagybirtokosok. A kormány szerint viszont a program sikeres volt, mert a kis- és közepes birtokokat támogatta, és nagyban hozzájárul a kisbirtokok arányának 80 százalékos szintre emeléséhez a nagybirtokokhoz képest.

Az eddig megkötött és a kötelező 60 napos kiüggesztéseken is átesett, 3 hektár feletti méretű földekre vonatkozó közel 8 ezer adásvételi szerződés közül mintegy 2500 esetben tettek elővásárlói jognyilatkozatot az árveréseken részt nem vevő gazdák. Az elővásárlási nyilatkozatot tevők mintegy 30 százaléka tudta megelőzni ranghelyével az eredeti vevőt. A 3 hektár alatti méretű földek esetében ez az arány az eddigi adataink szerint hasonlóan alakul.

A közel 196 ezer hektár értékesített állami föld azt jelenti, hogy a teljes állami földvagyon 11 százaléka került értékesítésre. A Nemzeti Földalapban maradt tehát 1,6 millió hektár föld, amelyből 1 millió hektár az állami erdők nagysága, mintegy 300 ezer hektár védett természeti területnek pedig a 10 nemzeti park igazgatósága a vagyonkezelője.

A további területek jövőbeni hasznosítása a Nemzeti Földalapról szóló törvényben előírtak szerint főként haszonbérbeadás és vagyonkezelés útján történik. Emellett a 3 hektár alatti méretű földek értékesítése a rendkívüli érdeklődés miatt a jövőben is folytatódik. Az elmúlt hat év gyakorlatát folytatva az NFA a jövőben is minden évben ki fog írni pályázatokat a települési önkormányzatok számára, amelyek keretében állami földek vagyonkezelői jogát szerezhetik meg ingyenesen 15 évre, közfoglalkoztatási programok indítása céljából. Az elmúlt években több száz önkormányzat jutott így akár száz hektár feletti állami területre is.

Végül pedig nem szabad arról sem megfeledkezni, hogy az állami földvagyon mérete folyamatosan pozitív irányban is változik, hiszen az NFA minden évben milliárdos értékben vásárol földeket (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret letel-tét.*), 2016-ban 2,5 milliárd forintért, amely aztán szintén a magyar gazdák használatába kerül.

Kérem válaszem elfogadását, kedves képviselő-társam. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Ismét Dankó képviselő úré a szó.

DANKÓ BÉLA (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Az, hogy milyen sokan éltek elővásárlási jogukkal, számomra azt jelenti, hogy a jogszabály megfelelő volt ahhoz, hogy valóban a helyben élő, a helyben lakó gazdálkodókhoz jussanak el a földek, illetve amit az állami földvagyon megmaradó részéről mondott, az azt jelzi számomra, hogy az állam jó gazda módjára gondoskodik a nála maradt földekről. Ezért tisztelettel a választát elfogadom. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Dr. Józsa István tapsol.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Sótlan minisztérium sótlan reformja? Mikor változik a menzareform szabályozása, hogy végre ne csak egészséges, hanem ehető is legyen az étel a közétkeztetésben?”** címmel. Képviselő asszonyé a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egy éve lépett életbe a menzareform, röviden ennek köszönhetőek a sótlan, íztelen, sokszor ehetőetlen ételek a közétkeztetésben. Érdemes kitérni arra, hogy a kormány először úgy rendelkezett, hogy már 2014 szeptemberében életbe lépteti a változásokat, azután azt 2015 januárjára tolták, majd végül tavaly szeptemberben

vezették be a rendeletet. Azzal mindenki egyetért, hogy nagyon fontos az egészséges étkezés.

(14.30)

Támogatjuk, hogy a szabályozás nagyobb figyelemmel legyen a különböző korú gyermekek megfelelő tápanyagbevitelére, és hogy a gyermekek minél korszerűbben és egészségesebben táplálkozzanak. De ez a rendelet egyértelműen elhibázott volt, a kivitelezést tekintve mindenképpen.

Ma már a kormánypartú sajtó is úgy ír a menzareformról, mint ami ugyan szükséges lépés volt, de a rendelet túlzásait meg kell változtatni. Nagy utat tettünk meg mindaddig, hogy a kormány és lakájmédiája elismerje, valami nem stimmel ezzel az egészséggel. Mi már tavaly jeleztük, hogy elfogadhatatlanok és ezért betarthatatlanok a rendelet egyes elemei.

Az pedig meglehetősen cinikus, hogy a kormány tagjai hetente járnak olyan fesztiválokra, amelyek egyértelműen az egészségtelen, zsíros étkezés előtt hajtanak fejet. Ön szerint nem cinikus, hogy kolbász-fesztiválok, pörkölt-fesztiválok pózolnak, majd amikor bejönnek a Házba, akkor az egészséges étkezésről papolnak? (*Derűtség az MSZP padsoraiból. - Németh Szilárd István: Ennél lejjebb nagyon nincs!*) Sőt, a kormány szórólapokat készített a gyerekeknek „Közétkeztetés kockázatmentesen” címen, amit 760 ezer példányban nyomtattak ki 2,5 milliárd forintért.

A menzareform miatt nagyon sok szülő panaszkodott az ételek minőségére, és arra, hogy a gyerekek éhesen mennek haza az óvodából, iskolából. Amikor mi minderre felhívtuk a figyelmet, akkor önök kinevették a problémáikat. Ön, államtitkár úr, tavaly egy felszólalásomra adott válaszában rántothús-vitának nevezte a problémát, viccet csinálva az egész kérdésből.

Mindez nemcsak a gyerekeket érinti, hanem a teljes közétkeztetést, minden szociális és egészségügyi intézményben lévő, oda szállító konyhát. Sajnos ennek a részleteiről sokat nem tudtunk meg, akármi-lyen kérdést is intéztünk a kormány felé az utóbbi hónapokban. Nem tudjuk a mai napig, hogy hogyan akarják ezt a rendeletet módosítani, vagy egyáltalán tényleg szándékoznak-e ezt az elhibázott rendeletet módosítani. A nyáron kapott válaszokból tudjuk, hogy eddig 103 konyha kapott elégtelen minősítést, ami több mint 30 ezer ember ellátásáról gondoskodik. Ez a több tízezer ember tehát egészen eddig olyan ételt kapott, ami még a kormány hatósága által is ehető.

Tisztelt Államtitkár Úr! Változik-e a menzareform? Meghallják-e a gyerekek, a szülők és minden más ember kritikáját? Miért kellett (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) egy évet várni arra, hogy felfogják, valamit tenniük kell ezzel a kérdéssel? Várom választát, államtitkár úr. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ma megtudhattuk, hogy az MSZP szerint az, aki mangalicafesztiválra jár, az a nép ellensége. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból, többek között: Jaj! - Nagyon gyenge!)* Ezen még a saját képviselőtársai is mosolyogtak a háta mögött. De engedje meg, hogy pár dologra felhívjam a figyelmét, ami viszont komoly.

Korábbi felmérések szerint a magyar gyermekek esetében, ha mondjuk, a 7 évesek korosztályát nézzük, a 7 éves gyermekeknél a WHO felmérése szerint Magyarországon minden negyedik 7 éves lány és minden ötödik 7 éves kisfiú bizony túlsúlyos vagy elhízott volt. Ez olyan problémát jelent, amit az életükben nyilvánvalóan továbbvisznek, és a későbbiekben betegségek okai lehetnek. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólása.)* Kicsit idősebb korban, 15-19 éves korban már egyébként jobb az arány, de még mindig jelentős. Ott a fiúknál 15,9 plusz 4,1 a túlsúlyos és elhízott arány, a lányoknál 7,9 és 1,9.

Ha azt nézzük, hogy mennyiben járul hozzá az iskolai étkeztetés az ő gyümölcs-zöldség vagy egyéb bevitelükhöz, akkor azt láthatjuk, hogy bizony nagyon nagy mértékben, hiszen nagyon keveset esznek ahhoz képest, ami az ideális lenne. Az iskolások esetében a WHO szerint, tehát szakértők szerint szükséges tej- és tejtermékfogyasztásnak csak a 60 százalékát fogyasztották a magyar gyermekek, a zöldségbevitelnek csak a 28 százalékát, mint ami egészséges lenne, a gyümölcsfogyasztásnak 55 százalékát, mint ami egészséges lenne. Ezzel szemben cukros üdítőitalból, csokoládéból és cukorból a gyermekek fele mindennap evett, sós snackekből pedig az egyharmada szintén napi rendszerességgel fogyasztott. Ezért mondtuk azt, hogy a közétkeztetés rendszerében kell ezeken az arányokon javítani, több friss zöldségre van szükség, több friss gyümölcsre, több halételre van szükség, kevesebb zsírra, kevesebb cukorra, kevesebb sóra és kevesebb kényelmi termékre van szükség, kevesebb olyan levesre, ami levesporból készül, sőt semennyi olyan levesre, ami levesporból készül, és semennyi olyan krumplipürére, ami krumplipüréporból készülne. Éppen ezért ezeknek igyekeztünk az elejét venni, meg annak is, hogy a tipikusan ismert cukros menzatea ne kerüljön többé az asztalokra, a büfékben egészségesebb termékek legyenek, és a chipsadóval is igyekezzünk mindenkit lebeszélni arról, hogy ilyen egészségtelen ételeket egyen.

Nem titokban készültek ezek a rendeletek, tisztelt képviselő asszony. Ön is tudja, hogy hosszú egyeztetés előzte meg ezeket, és éveket is csúsztattunk a hatálybalépésén, pontosan azért, hogy mindenkinek legyen elegendő ideje felkészülni rá. Tudja, más esetekben azért, hogy valaki ilyen fitnessreceptekhez közelítő *(Folyamatos zaj. - Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* recept szerint készült ételeket kapjon, többet is hajlandó fizetni. Mi igyekeztünk ezt a gyermekeknek az iskolákban is garantálni.

Ahogy ön is mondta, ellenőrzéseket hajtottunk végre. Az ellenőrzések során a konyhák 3,9 százalékában tapasztaltunk problémát, 1701 helyen, és bizony azok a fotók vagy azok a történetek, amelyeket a médiában lehetett hallani, valószínűleg ezekről a konyhákról származnak. A többi helyen nagyon finoman meg lehetett főzni az egészséges ételeket.

Az elmúlt egy évben folytatott egyeztetéseink során azonban egy 25 pontos javaslatcsomaggal álltak elő a közétkeztető szervezetek érdekképviseleti szervezetei, szakmai szervezetei. Ebből a 25 pontból mi 13-at elfogadtunk és beépítettünk egy rendeletmódosításba, amely még az idei év folyamán, akár már az őszi folyamán is megjelenhet, és ezáltal a fokozatosság sokkal inkább előtérbe kerül, hogy 2021-ig teljesítsük *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* azokat a célértékeket, amelyek az egészséges étkezéshez szükségesek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Elnök úr, nem fogadom el a választ. Hadd idézzek már abból az írásbeli kérdésre adott válaszból, amit önök írtak: a minősített 1701 főzőkonyhából 124 főzőkonyha jeles, 529 konyha jó minősítést kapott. Ez azt jelenti, hogy 793 konyha, amit vizsgáltak, közepes vagy rosszabb minősítést kapott az ellenőrzés kapcsán, 103 konyha pedig elégtelent.

Államtitkár Úr! Még mindig nem ismerjük, hogy mit akarnak módosítani a rendeleten, mert nem úgy kellett volna-e a rendeletet megalkotni, hogy bevonni a konyhákat, a gyerekeket, a pedagógusokat, meg akik a szociális ellátórendszerben dolgoznak, és előre megkérdezni őket. Államtitkár Úr! Tudja-e, hogy az utánsózás kapcsán mennyivel több sót visznek most be a gyerekek, mert a konyhák által sótlanak az ételek? Mennyivel több sót visznek be a szervezetükbe a felnőttek meg a gyerekek, és ez milyen kockázattal jár? Mert szózniuk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* kell az ételt, hogy egyáltalán meg tudják enni.

Államtitkár Úr! Nem utólag kell rendeletet módosítani, hanem úgy kell megcsinálni a rendeletet, hogy jó legyen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: a Ház a választ 113 igen szavazattal, 30 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A 20. században ragadt magyar egészségügy. Mikor kezelik végre helyén az egészségügyi szakképzést?**” címmel. Képviselő asszonyé a szó.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az egészségügyben is egyre nagyobb mértéket ölt a szakemberhiány, ami speciális kezelést igényelne. Mindennek következtében évről évre egyre idősebb és egyre kevesebb személy dolgozik az állami egészségügyben. A KSH adatai szerint, amíg az ezredfordulón az egészségügyben dolgozók száma 144 ezer fő volt, addig 2014-ben már csak alig 120 ezer. Konkrétan 2016 első félévében 419 orvos, 108 fogorvos, 23 gyógyszerész és 359 szakdolgozó, utóbbiak legtöbbször ráadásul nő, összesen 909 fő jelentette be külföldi munkavállalási szándékát az illetékes hivatalnak. *(Németh Szilárd István közbeszólása.)*

Az utánpótlás biztosítása az egyetemi képzés, illetve a szakképzés feladata lenne, ám úgy tűnik, az elmúlt évek változtatásai nem tudtak megfelelő fiatal munkaerőt adni az ágazatnak. A hiány oka elsősorban az elvándorlás. Külföldön sokkal jobb körülményeket és fizetést találnak a dolgozók, illetve Magyarországon is elmennek inkább más, piaci szférába dolgozni. A szakképzés, ahogy szinte minden területen, az egészségügyben is ezer sebből vérzik. Az egész rendszerben állandósult a változás. Nem ritka, hogy a kormány döntései késnek, ezzel szinte lehetetlen helyzetbe hozzák az intézményeket.

(14.40)

Az ideai tanévkezdéshez szükséges rendelet, amely például a kerettanterveket is tartalmazta, csak néhány nappal a tanévkezdés előtt jelent meg. Ráadásul a természettudományos tárgyak ilyen mértékű lefokozása nehezíti például egy egészségügyi szakgimnáziumba járó diák továbbtanulási esélyeit a felsőoktatásban, nem ösztönzi a továbblépésre, hanem szinte lehetetlenné teszi számára.

Nem csoda, hogy ez a kiszámíthatatlanság, bizonytalanság - amit a szakoktatók egyébként az egyik legnagyobb problémának tartanak - rányomja a bélyegét az oktatásra is. De nemcsak szakdolgozókból, hanem szakoktatókból is hiány van, amely talán még súlyosabb, hiszen az utánpótlást lehetetleníti el: ha nincsenek megfelelő személyek, akik továbbadják a tudást, nem lehet színvonalas szakképzést nyújtani az érdeklődő fiataloknak. Ráadásul a gyakorlati képzést végző kórházakban az egyébként is leterhelt ápolók feladata lenne még az oktatás is, amihez sok esetben sem a személyi, sem a tárgyi feltételek nem állnak rendelkezésre.

Mind ezek alapján kérdezem államtitkár urat: mikor kezelik végre a helyén az egészségügyi szakképzést? Mit tesznek a megfelelő szakoktatói és szakdolgozói utánpótlás biztosításáért? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ha orvoselvándorlásról akar érdeklődni, nem kell interpellációt benyújtania, elég a bal válla fölött elnézni, és megkérdeznie képviselőtársát, hogy mi ennek a mechanizmusa, kik ennek a haszonélvezői, hogyan juttat valaki akár félszáznál is több magyar orvost és ápolót Írországba fél év alatt. Azt hiszem, a Jobbik ebből házon belül nagyon nagy tapasztalatokkal rendelkezik, talán semelyik másik frakció nem bír ekkora tapasztalatokkal az orvoskivándorlás, ápolókivándorlás előmozdításában, mint a Jobbik frakciója.

Igaz, hogy sem a Jobbik, sem az MSZP a választási listái összeállításakor nem figyelt arra, hogy esetleg orvos is kerüljön be a frakciójába, éppen ezért csak kormányoldalon ülnek orvosok a parlamentben, ellenzéki oldalon orvosok nincsenek, de úgy látszik, ilyenkor mégis az egészségügyért való aggodalmuk előkerül, bár ez a választási listák összeállításánál nem történt meg. *(Korózs Lajos: Nem kell ahhoz orvosnak lenni, hogy valaki lássa, mi van az egészségügyben!)*

Felhívom viszont a figyelmét arra az örömteli fejleményre - ha már orvoselvándorlásról beszélt -, hogy a rezidenstámogatási programnak és a fiatalszakorvos-ösztöndíjnak, valamint az orvosbéremeléseknek köszönhetően, amíg 2010-ben több mint ezer fiatal végzett orvos volt, aki külföldi munkavállalási engedély iránt folyamodott, most már ez a szám messze ötszáz alá csökkent, tehát jóval kevesebben kérnek első külföldi munkavállalási engedélyt, mint korábban. *(Közbeszólás az MSZP soraiban: Már mindenki elment!)*

Azt hiszem, ezt a folyamatot tovább fogja erősíteni a béremelés, amit továbbviszünk, hiszen először a rezidensek terén volt látható a béremelés itthon tartó ereje; a nagyobb fizetés, úgy látszik, nagyobb perspektívát jelentett - teljesen természetes módon - a rezidensek körében.

De az, hogy idén szeptember 1-jétől 107 ezer forinttal nőtt az orvosok fizetése, jövő november 1-jétől további 100 ezer forinttal nő, azt hiszem, pozitív fejleményt fog hozni; akárcsak az, hogy az ápolók esetében, akikről ön leginkább szót, egy bérduplázásról beszélhetünk 2012 és 2019 között; ez szintén sokkal többek számára tudja megnyitni a perspektíváját, hogy ezt a pályát válasszák, ha erre készületet éreznek.

Szeretnénk ezt már a választás pillanatában, a döntés pillanatában is elősegíteni. Éppen ezért az ápolói körre az utánpótlás biztosítása érdekében több európai uniós pályázatot is kiírtunk, ebből az egyik a felzárkóztató egészségügyi ápolói szakképzési program, amely 1,9 milliárd forint értékben fog a következő években OKJ-s szakképesítést adni ápolóknak; azt hiszem, sokan szerezhetik meg ennek keretében ingyenesen a végzettségüket. De az is fontos, hogy ápolótanulók részére pályaválasztást támogató ösztöndíjas programot is hirdettünk 4,4 milliárd forint értékben, pontosan azért, hogy növeljük a pályaválasztásnál ezt a motivációt.

Ön is tudhatja és ismerheti, hogy már korábban meghirdettük a Szabóky Adolf szakképzési ösztöndíjat, amelynek kiemelt keretszámmal rendelkező része az egészségügyi szakképzés. Szintén próbáltuk segíteni az ezt a pályát választókat azzal, hogy a képzési korhatárt felemeltük 21-ről 25 évre, illetőleg ingyenessé tettük a második szakképesítés megszerzését. Bízunk benne, hogy ez is sokakat ösztönöz arra, hogy szerezzenek egészségügyi szakképesítést.

A duális szakképzés bevezetésével és a szakképzési hozzájárulási törvény módosításával jelentősen javultak a feltételek, hiszen elérhetővé vált egészségügyi szolgáltató szervezetek számára is tanulmányi szerződés kötése, ami jelentős többletforrást jelent, gyakorlólhelyenként 500-600 ezer forintot jelent fejenként és évente, amit a képzéshez felhasználhatnak. És ha már képzéshez eszközökre van szükség, hadd hívjam föl a figyelmét egy 8 milliárdos EFOP-projektünkre, a klinikai skill-laborok fejlesztésére, amely demonstrációs egységek kialakítására, felszerelésére és a beavatkozások gyakorlására jelent többletlehetőséget.

Ha tehát nem az orvosok és az ápolók exportjával, hanem itthoni képzésével foglalkozunk, akkor azt hiszem, érhetünk el eredményeket, de ebben a magyar választók nem a Jobbikra, hanem a Fidesz-KDNP-re számíthatnak csak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonválaszadásra ismét képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Államtitkár úr, amikről ön beszélt, az gyakorlatilag annyit jelent, mintha Algopyrint adunk a haldoklónak. Egyáltalán nem beszélt arról, ami a kérdésem egyik legfontosabb területe volt, hogy hogyan fogják biztosítani a szakoktatók utánpótlását az egészségügyi szakképzésben. Egyetlenegy szót nem vesztegetett erre államtitkár úr a válaszában. Mindenféle más területről beszélt az egészségügy vonatkozásában, de amit én most kérdeztem, arról egyáltalán nem beszélt.

A személyi és a tárgyi feltételek továbbra is hiányoznak, és azok a beruházások, illetve európai uniós pályázatok, amelyeket ezeken a területeken elindítanak, támogatandók nyilvánvalóan, de nem fogják rendszerszinten kezelni a problémát. Ahogy elmondtam, a szakképzésben a természettudományos tárgyak arányának a csökkentése, éppen pontosan, mondjuk, az egészségügy területén, különösen nagy hátrányba hozza a továbbtanulni vágyó fiatalokat, és elzárja előlük a felsőoktatásba való bekerülés lehetőségét. A választ mindezekért nem fogadom el. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszáat. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 114 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Sikerül-e egyensúlyban tartani a nők foglalkoztatásának bővítését és a gyermekvállalás ösztönzését?”** címmel. Képviselő asszonyé a szó.

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi időszak politikai és gazdasági döntéseinek eredményeképpen ma Magyarországon lényegesen jobb feltételek között és nagyobb számban vállalhatnak munkát a nők, mint a kilencvenes évek végén vagy akár a Fidesz-KDNP-kormány első évében. A családpolitikai intézkedésekkel pedig a választás szabadságának megtartásával teremtette meg a kormány a női munkavállalás bővítésének lehetőségét, szem előtt tartva a családi élet fontosságát, a gyermeknevelés elsődlegességét.

Ismeretese a Statisztikai Hivatal adatai, amelyek alapján már látható, hogy eddig mit értünk el. Amíg 1998-ban a gazdaságilag aktív nők száma Magyarországon 1 millió 800 ezer volt, 2010-ben ez a szám 1 millió 950 ezer, tavaly pedig már 2 millió fölött volt.

Általános gazdasági eredmények is megmutathatók vagy kimutathatók ezekből a számokból, hiszen a növekvő női foglalkoztatás eredményeképpen csökken a munkanélküliség, növekszik a családok gazdasági ereje és erősödnek a családok.

Nézzük most a szorosabban vett családpolitikai intézkedéseket! Sorolni is nehéz, hogy mennyi ilyen családpolitikai intézkedés született. Csak néhányat említek: a családi adókedvezmény bevezetése, majd kiterjesztése, a gyed extra, az első házások kedvezménye, a CSOK, és így tovább.

2015-ben 91 700 gyermek született, sajnos ugyan csak 0,2 százalékkal több, mint a megelőző évben, de több, és megállt a csökkenés. Sikerült megállítani tehát a korábbi csökkenést, mégpedig oly módon, hogy a termékenységi arányszám a 2010. évi 1,25-ről 2015-re 1,44-ra növekedett. Érdemes megemlíteni azt is, hogy örömdetesen nőtt a házasságkötések száma.

S miután mindannyian egyetérthetünk abban, hogy Magyarország legfontosabb társadalmi sorskérdése a demográfiai folyamatok javulása, ezért kérdezem tisztelt államtitkár urat: a jövőre vonatkozóan milyen célokat tűzött ki maga elé a kormány a női foglalkoztatás további javítására? Sikerül-e egyensúlyban tartani a nők foglalkoztatásának bővítését és a gyermekvállalás ösztönzését? Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.50)

ELNÖK: Meglepetésre ismét Rétvári Bence államtitkár úr következik.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Rekordot döntött Magyarországon a női foglalkoztatottság, hiszen a rendszerváltás óta ennyi hölgynek nem volt munkája, mint amennyinek most van. Ha az elmúlt hat évet nézzük, 2010-2016 között, akkor azt látjuk, hogy a 15-64 éves korosztályban 10 százalékos a foglalkoztatásbővülés, 50,6 százalékról 60,8 százalékra nőtt a foglalkoztatási arány. De még nagyobb mértékű a családos, kisgyermeket nevelő édesanyáknál ez az arány, a három éven aluli gyermeket nevelő, 25-49 év közé eső hölgyeknél 20 százalékkal nőtt - tehát kétszer olyan mértékben, mint a teljes átlag - a nők foglalkoztatási aránya.

Ez nyilván nem véletlen következmény, hanem több kormányzati intézkedés vezetett ide, például a munkahelyvédelmi akció bevezetése. Ebben nagyon nagy mértékű járulékkedvezményt, közteherkedvezményt kínálunk azoknak a munkáltatóknak, akik gyermeknevelésből visszatérő kismamát vesznek vissza és őt foglalkoztatják. 40 ezer szülésből visszatérő kisgyermekes nő után vették ezt igénybe, ennyi családnak tudtunk segíteni abban, hogy az édesanya hamarabb visszatérjen a munka világába.

Ha a gyed extrát nézem, amelynek egyik intézkedése az, hogy a gyermek féléves korát követően már lehet keresőtevékenységet folytatni úgy, hogy mellette az ellátást is folyósítjuk, tehát így kétfelől is van jövedelme a családnak, ezzel 20 ezren éltek. Ez is segített abban a 20 százalékos növekedésben, amiről beszéltünk. Aztán itt van a „Nők 40” program, amit eddig 175 ezren vettek igénybe, így negyvenévi munkaviszony és gyermeknevelés után lehet valaki már olyan helyzetben, hogy a nyugdíja mellett csak a nagymamai feladatainak él, és a gyermekének, lányának, fiának segít az unokák ellátásában.

Akiknél pedig nincs nagymama vagy nagypapa, illetve nem tudnak rendszeresen segíteni, ott a bölcsőde jelent nagyon nagy segítséget. Az elmúlt hat évben 12 ezerrel növeltük a bölcsődei férőhelyek számát - ez a napközbeni ellátásban óriási előrelépés -, és ez még növekedni fog, hiszen óriási összegeket és jogszabály-módosítást is áldozunk erre. 2018-ra azt szeretnénk, ha 60 ezer férőhely lenne. Ön mondta, hogy körülbelül 91 ezer gyermek születik, ehhez képest 60 ezer bölcsődei férőhelyet szeretnénk létrehozni, nemcsak a most ismert, hanem a január 1-jétől létrejövő mini bölcsődében, családi bölcsődében és munkahelyi bölcsődében. Ezek kialakítására, bölcsőde- és óvodafejlesztésekre 100 milliárd forint áll rendelkezésre a következő években.

A családbarát foglalkoztatás ösztönzésére a családbarát munkahelypályázattal és más módon is igyekeztünk segítséget nyújtani, felhívni a figyelmet, támogatást adni. Ez a támogatás költségvetési lépésekben is nagy növekedést jelent, hiszen az OECD-országok átlagos 2,5 százalékos GDP-arányos család-támogatási költségeivel szemben Magyarországon ez messze 4 százalék fölötti összeg. Jóval nagyobb arányban áldoz Magyarország a családokra a központi költségvetésből a nemzeti össztermék arányában, mint ahogy ezt a legfejlettebb országokban átlá-

gosan teszik. Ebből a legnagyobb mérték nyilván a családi adókedvezmény, ebben is évről évre látható a bővülés, már csak azért is, mert több év alatt megduplázzuk például a két gyermek után járó adókedvezményt, de ha a 2014. évi, tehát a két évvel ezelőtti adatot az idei évvel hasonlítom össze, az látható, hogy akkor egy család átlagosan 222 ezer forintot vett igénybe a családi adókedvezményből, most már 244-et. Ez a kedvezménytípus eljut a családokhoz, a családok 95-96 százaléka igénybe tudja ezt venni és igénybe is veszi, éppen ezért ez egy sikeres, jól célzott intézkedés, és egyre nagyobb mértékben tudják igénybe venni, hiszen évről évre tízezrekkel nő annak az összegnek az értéke, amely a családoknál marad. Bízunk benne, hogy a gyermekvállalást, a családalapítást ezzel is tudjuk ösztönözni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Ismét képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. HOFFMANN RÓZSA (KDNP): Köszönöm szépen a választát, tisztelt államtitkár úr. Örömmel hallok ezeket a számokat, és jó látni azt, hogy a tendencia egyre javuló. Magyarország családpolitikája és annak eredményei követésre méltók mások számára is, és ma azok a fiatal házaspárok, akik gyermeket vállalnak, sokkal nagyobb biztonsággal nézhetnek a jövő elé, mint a megelőző évtizedekben.

Ennek a családpolitikának az óriási érdeme az, hogy meghagyta a választás lehetőségét a családoknak és a nőknek, nem kényszeríti sem a fakanál mellé, sem pedig munkavállalásra a nőt. Szabadon választhat mindenki, hogy dolgozni akar-e vagy gyermeket nevelni. De mégsem titkolhatom, hogy a gyermekek számának a növelése, a gyermekszületés az, ami az emberi életet, a családi életet igazán megkoronázza. Nem véletlen az, hogy ha egy fiatal embernek gyermeke születik, akkor az egy soha át nem élt boldogságról tanúskodik. A választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő asszony elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Hadházy Ákos, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Mikor fejezik be a munkaadókkal való alkudozást a közsféra munkavállalóiról?”** címmel. Hadházy Ákosé a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Az ön helyettese, Csepregy Nándor a múlt hónapban egy fórumon azt mondta, hogy a szakképzett munkaerő hiányára részben megoldás lehet, ha a közszférában a következő években több tízezer vagy akár száz-ezer dolgozót elbocsátanak, és majd velük fogják feltölteni a versenyszférában üresen maradt állásokat. Később egy véleménycikkben azt fejtegette, hogy milyen nagy teher Magyarországon a bürokrácia - ami egyébként valószínűleg igaz -, és hogy akkor

lenne versenyképes az állam, ha az állami alkalmazottak számát a felére csökkentenék. Az ő számolása szerint jelenleg a 4,2 millió munkavállalóból 1,1 millió dolgozik az államnak, de az lenne az optimális, ha a foglalkoztatottak 10-15 százalékát tenné ki a bürokráciaapparátus, magyarul 500-600 ezer fő fölösleges szerinte a közszférában.

Az elbocsátásügyi államtitkár nem valós számokkal dobálózik, az állami alkalmazottak száma nem 1 millió, hanem 870 ezer. Ebben benne van a 150-180 ezer fő közmunkás, az oktatásban a 2015-ös adatok szerint 230 ezren dolgoztak, a humánegészségügyi és szociális szférában 306 ezren, a rendvédelemben 70 ezren, a bürokráciában pedig 140 ezren, 78 ezer kormánytisztviselő, 35 ezer köztisztviselő és 26 ezer bírósági és ügyészségi alkalmazott, tehát nem igaz az, hogy 1 millióan dolgoznak az államnak, és hogy 25 százalékos bürokráciaapparátusról van szó. Ha valóban kirúgnának 100-150 ezer embert a bürokráciában, ahogy ezt elvileg tervezik, akkor nem maradna senki a 140 ezer fős államigazgatásban, ráadásul önök is tudják, hogy sok helyen már ott is létszámhiány van, mert aki csak tehette, már rég átment a jobban fizető versenyszférába vagy külföldre ment, akinek meg nem volt lehetősége váltani, az nyolc éve ugyanazért a bérért dolgozik sokszor napi tíz órát.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Nincs tehát lehetőség tovább csökkenteni az államigazgatásban dolgozók számát, legfőképpen nem úgy, ahogy a kormány a háttérintézmények esetében is eljár. A háttérszámítások nélkül, fűnyírólvszerűen véghez vitt intézménybezárások és a kilátásba helyezett 20 százalékos létszámleépítés minden, csak nem átgondolt reform. Ahelyett, hogy végiggondolták volna, milyen feladatokat lásson el az állam, és csak ezután határozták volna meg, hogy ehhez mekkora létszámra van szükség, a gombhoz varrták a kabátot. És most jön a munkaerőhiány is. A munkaadóknak munkaerő kell, a kormány szabadulna az állami alkalmazottaktól, csak hogy nehezen érthető, hogy a hivatalnokok hogyan tudnák pótolni a szakképzett munkaerőt, az asztalosokat, a hegesztőket, a villanyszerelőket, a feldolgozóipari szakmunkásokat. Ezek a kirúgott dolgozók csak növelnék a munkanélküliek számát, és sokan közülük biztosan külföldön kötnének ki ahelyett, hogy itthon minimálbérért futószalag mellé álljanak.

Meddig szeretnék folytatni ezt a bürokrácia-csökkentésnek nevezett folyamatot, és mikor fejezik be a munkaadókkal való alkudozást a közszféra munkavállalóiról? Köszönöm. *(Taps az LMP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat. A választ Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Több alkalommal, több parlamenti vitában, interpellációban és azonnali kérdésben tájékoztatta már az Országgyűlést a kormány, hogy a következő esztendő legfontosabb kihívása Magyarország versenyképességének a növelése. Képviselő úrnak szívesen rendelkezésére bocsátom azokat a hazai tanulmányokat és azokat a hazai összehasonlító tanulmányokat, amelyek a magyar folyamatokat elemzik, illetve amelyek a nemzetközi vizsgálatokat összerendezik. Egy folyamat és tendencia rajzolható ki belőlük, még akkor is, ha számos szubjektív elem alapján minősítik Magyarország versenyképességét.

Bizton állíthatjuk, hogy a 2010 óta folytatott gazdasági konszolidáció ellenére Magyarország versenyképessége nem a megfelelő ütemben növekedett a V4 országokban vagy Közép-Európában. Ha a versenyképesség elmaradására vagy a versenyképesség alacsony szintjére gondolunk, akkor nemcsak a nemzetközi minősítő intézetek és nemcsak azok az intézmények, amelyek a versenyképességi összehasonlításokkal foglalkoznak, hanem a magyar gazdaság szereplői is felvázolnak okokat.

(15.00)

A bürokráciát három pontban jelölik meg, mint a versenyképesség akadályozó tényezőjét; ezt már a magyar vállalkozások mondják. Az első az adóbürokrácia. Mennyi időt kell tölteni egy magyar kis- és közepes vállalkozásnak azzal, hogy az adóbevallását elkészítse és az állam által követett adót megfizesse. Ha magyarországi munkaadókkal, vállalkozókkal beszél, ők elmondják, hogy aránytalanul sok időt és energiát kell fordítani az eljárási szabályokra. Ezek csökkentése kiemelt cél a következő másfél évben. Hasonló bürokráciáról beszélnek a vállalkozások akkor, amikor az európai uniós pénzek kiosztásáról van szó, de ennek kereteit az Európai Unió Magyarországgal közösen határozza meg, itt szűk a mozgásterünk.

És beszélnek a központi közigazgatással és a közigazgatással kapcsolatos bürokráciáról. Mi tavaly megkérdeztünk 400 ezer embert, az idén 270 ezren válaszoltak a kormányhivataloknál, a kormányablakokban arra a kérdésre, hogy szerintük miben kellene csökkenteni a bürokráciát. Ebben voltak vállalkozók és voltak magánszemélyek. Két dolgot mindenképpen mondtak. Az egyik, hogy lassú a magyar állam ügyintézése, a másik pedig, hogy túl sokba kerül. Ezért jöttünk a parlament elé egyszer már 100 törvény módosításával, most pedig 47 jogszabály módosításával az eljárási határidők gyorsítása érdekében.

Tudom ismertetni azokat a számokat is képviselőtársaimmal, és önnek is meg fogom küldeni, hogy hány esetben sikerült eredményt elérni. Ezek az ügyek együttesen sem járulnak hozzá azonban ahhoz, hogy a bürokrácia érdemben csökkenjen, azért,

mert Magyarországon, szintén csak nemzetközi összehasonlításokat mondanak önnek, az összes magyar munkavállaló mintegy 20 százaléka az államtól kapja a fizetését. Ebben persze benne vannak azok a közösségek, amelyek önkormányzatok, benne vannak az állami vállalatok, benne vannak a közfoglalkoztatottak.

Lényeg a lényeg: 3 millió 400 ezer adófizető fizeti ki 1 millió, államból élő ember fizetését. Ez a 20 százalékos arány minden európai országhoz képest túl magas. Lengyelországban 15 százalék, Szlovákiában 13 százalék, Csehországban 10 százalék, Németországban 8 százalék csupán azoknak a száma, akiket a versenyből élő adófizetők tartanak el. Bárholnan kezdhetjük és nézhetjük ezt a számot, itt valami nyilvánvalóan nincs rendben. És természetesen nem öncélú a leépítés, az átalakítás vagy átszervezés. A versenyképesség növelése és a bürokrácia csökkentése a cél, a bürokraták számának csökkentésével. Nekem az a meggyőződésem, hogy az adófizetők azért fizetik be az adót, hogy az ügyeiket olcsón, gyorsan, hatékonyan és lehetőség szerint a minimálisan szükséges létszámban intézzék el.

Meggyőződésem szerint ezért fordult a kormányhoz a Vállalkozók Országos Szövetsége, hogy most itt az alkalom arra, hogy amikor munkaerő-kereslet van, akkor lehet átképezni, lehet átszervezni munkavállalókat az állami érdekkörből a versenyszférába. Nem történik más, mint ennek alapos és megfontolt végrehajtása úgy, hogy a munkavállalókat „Karrier Híddal” és átlépési lehetőséggel fogjuk segíteni.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e a miniszter úr válaszáat. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Nem fogadom el a választ. Egyébként nagyon finoman fogalmazott a miniszter úr, amikor azt mondta, hogy a versenyképességünk nem nőtt túlságosan. Ez inkább csökkent, nagyon sok adat azt mutatja, hogy jelentősen csökkent, és nem a bürokrácia, hanem egy másik idegen szó, a korrupció miatt. Erre panaszkodnak leginkább. Abban, hogy a bürokráciát csökkenteni kell, ebben nincs vitánk egyébként, a számokban van a vitánk. Amikor ön azt mondja, hogy állami alkalmazottak, akkor ide beleveszi az államosított állami cégek alkalmazottait is, gyakorlatilag, ha magukat a köztisztviselőket lecserélik, leváltják, át akarják képezni, nem fog maradni.

Nem stimmelnek ezek a számok, önmagában ez a program, hogy majd a hiányzó villamos szakipari dolgozókat és a hiányzó feldolgozóipari dolgozókat az állami alkalmazottakból veszik, ez szerintem nonszensz. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Képviselő úr nem fogadta el a miniszter úr

válaszáat. Kérdezem ezért, elfogadják-e önök. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 108 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, az Országgyűlés jegyzője interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Álságos és hamis a kormányzati bérémelés!”** címmel. Gúr Nándor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Fidesz-kormány évek óta - nemcsak most, évek óta - azt csinálja, hogy adókat emel, vagy új adót vezet be, új adónemet foganatosít. Számosságában is fogható ezeknek a mértéke. Közben, ha más nem, csak mondjuk, a legkisebb bért, a minimálbért vesszük alapul, akkor látható, hogy mindegy, hogy járulé- vagy adóterhek tekintetében hogyan és miképpen járnak el. Hát nem másképp, hanem úgy, hogy ezt folyamatában növelik. Az emberek nem kapnak többet érő pénzt a kezükbe, de ők maguk is, saját maguk és a munkáltatók is több adóterhet, járulékkerhet fizetnek meg egy minimálbéres kereset után. 2010-ben ez egyébként 32 ezer forint volt összességében, most meg 69 ezer forint, több mint a duplája.

Ha ezeket a pénzeket, ezeket a járulé- , adó-többleteket forintosították volna, vagy hagyták volna forintosulni, fizetéssé válni, akkor nettó forintokban ma 100 ezer forint körülieki minimálberek lennének az országban úgy, hogy ez senkinek, a munkáltatóknak sem jelentene egy forinttal sem több terhet. Mindezek mellett önök nem ezt az utat járják, hanem adott esetben azt, hogy a cafetériának az egy részét hagyják forintosulni úgymond bérekben, hogy a statisztikák jól mutassanak. De valójában ezzel azt a helyzetet állítják elő, hogy egyébként a cafetéria keretei között kevesebb forráshoz jutnak majd hozzá az emberek, és csak a fizetési ckekben - nem csekkekben, ckekben - látszik majd úgy, mintha többet keresnének. *(Sic!)*

Nem, ez a folyamat valójában megeszi a fizetésekét. És tudják, ez leginkább, a leghátrányosabban azokat a térségeket és azokban a térségekben élő embereket érinti, akik úgymond a hátrányos helyzetű mezőben élnek az életüket. Nagyon egyszerű a történet. Ők sajnos az adott hónap 15-én vagy 22-én kell hogy elgondolkodjanak azon, hogy véget ért a hónap, mert ebből a jövedelemből, amit önök biztosítanak, nem lehet megélni. Valójában tehát a tennivaló nem az lenne, hogy egy szemfényvesztéses járulécsökkentéssel próbálnak meg majd a cafetérián túl fizetést emelni, hanem az, hogy a kézzelfogható, nettó kézbe jutó forintosokat hagynak emelkedni.

Miért? Miért verik át valójában a munkavállalókat? Miért hamis fizetésemelési ígéretekkel próbálják meg őket hülyíteni? Miért csak a járulécsökkentésből vagy annak eredményeképpen akarnak forintot az ő kezükbe rakni, miért nem direkt módon, a

megdolgozott munka ellenértékéért? Miért nem tárgyalnak érdemben valójában azokkal a szakszervezeti törekvésekkel és testületekkel, akár a Magyar Szakszervezeti Szövetséggel, akik 10 százalékos feletti minimálbér-növekedést kérnek és irányoznak elő? Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által elmondottak alapján úgy látszik, hogy nem figyelte az elmúlt hetek történéseit, sőt, azt lehet mondani, hogy az elmúlt hónapok, elmúlt évek történéseit sem figyelte, az elhangzott nyilatkozatokat nem hallgatta meg. Azokra a nyilatkozatokra gondolok, amelyek a magyarországi béremelésre, adócsökkentésre vagy éppen foglalkoztatásnövekedésre vonatkoztak. Ha nem mondta volna el a felszólalását, akkor egyszerűen válaszolnom kéne a kérdésre, de ilyen alapon talán megfogalmazhatnék én is egy kérdést, amit tudom, hogy nincs jogom. De megfogalmazhatnám, amit nem szívesen tennék, mégis megteszek, hogy miért próbálják átverni a magyar embereket önök akkor, amikor ilyen felvezetéssel teszik föl a kérdést.

Ugyanis a tények azok, hogy adócsökkentés történt az elmúlt időszakban, foglalkoztatásbővülés történt az elmúlt időszakban és nagyon jelentős bérnövekedés, nemcsak nominálisan, nemcsak bruttó értékben nézve ezt a bérnövekedést, hanem reálértékben is jelentős bérnövekedés történt az elmúlt időszakban. Az, hogy nem folynak tárgyalások, hogy a kormányzat nem egyeztet a munkaadói, munkavállaló érdekképviseleti szervezetekkel, ez sem állja ki a próbát, ez az állítása sem állja ki az igazság próbáját, hiszen folyamatosan ez történik.

Ha mást nem figyelt volna, csak az elmúlt napokban Varga Mihály gazdasági miniszter úr sajtótájékoztatóján elhangzottakat, ahol bejelentette, hogy a kormányzat egy több évre szóló program kidolgozását és elfogadását tervezi, ami a gazdasági versenyképesség erőteljes javításával összekapcsolva kívánja folytatni a már megkezdett bérfelzárkóztatást. A programról olyan tárgyalássorozatot javasol a gazdasági tárca a kormánynak, amelybe a lehető legszélesebb körben bevonjuk a munkavállalói és a munkaadói szervezeteket is. A szakszervezetek már többször tettek hasonló kezdeményezést, amit meghallgattunk. Most tehát lesz lehetőség a javaslatok újbóli meghallgatására és megvitatására, ami egyébként a minimálbér-tárgyalások során, folytán minden évben megtörténik.

Szemben a képviselő úr sugallatával, a kormány fizetésemelést a gazdasági versenyszektorban nem ígérhet, mivel az alapvetően a munkaadók és a munkavállalók alkujának az ügye. Béremelést ígérni a

kormány csak ott tud, ahol ő állapítja meg a béreket, ez gyakorlatilag a közszféra, és ma már, ha jól emlékszem, kétszer-háromszor elhangzott, hogy a közszféra területén milyen jelentős béremelések történtek az elmúlt években, és az elmúlt hónapokban is milyen béremelési folyamatok zajlanak. Így tehát ezen a területen jelentős lépéseket tettünk.

(15.10)

Most azonban a gazdaság reálszférájának szereplőivel való egyeztetésről beszélünk, ahol összefüggésben kívánunk tárgyalni a bérek és a magyar gazdaság versenyképességéről, valamint a gazdaság és a foglalkoztatás szerkezetének javításáról. Így tehát egy komplex programról történő tárgyalássorozatról beszélhetünk, aminek az egyik eleme valóban az, hogy folytatódjon a magyar bérek dinamikus növekedése, a bérek erőteljes felzárkóztatása, amihez a kormányzat a szociális partnerekkel együttműködve keresi a vállalkozások számára ösztönzőbb, kedvezőbb gazdasági környezet megteremtésének lehetőségét. Ezek a tárgyalások a napokban folynak. Az ön informátorai nem megfelelően tájékoztatták önt. A VKF keretében nap mint nap erről tárgyalunk, és körülbelül két-három hetente ülnek össze a felek annak érdekében, hogy megállapodás szülessen. Szeretném megemlíteni azt, hogy a béremelkedés az ön által sugalltakkal ellentétben jelentős volt az elmúlt időszakban. Ahogy ma már elhangzott, több mint 20 százalékos reálbér-emelkedés volt 2010-től napjainkig.

Így látszik, hogy a tárgyalások folynak, a kormány egyáltalán nem kíván a tárgyalások elől elzárkózni, sőt, mint utaltam a tervezett programra, arról szélesebb összefüggésekben és várhatóan hosszabb időtávra tekintve kíván egyeztetni, beleértve a minimálbér és a garantált bérminimum emelésének kérdését is, bízva abban, hogy a szociális partnerekkel megállapodásra tudunk jutni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem kérem képviselő, jegyző urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, kevesebbet kellene csúsztatni, és akkor lehet, hogy el lehetne odáig is jutni. Hiszen nem kellett volna kétszeres mértékű járuléktöbbletet kivetni a minimálbérekre, majd azt beszélni a kormánynak, és szétszórni a haverok között. Tehát nem hazudozni kell, nem meglopni kell az embereket, főleg nem a legrászorultabbakat, hanem olyan helyzetet teremteni, ahol tisztességes jövedelemhez tudnak jutni.

Tudja, az ötmillió forintos havi bérekről és az azt kiegészítő nagymértékű cafetériákról keveset hallok beszélni az államtitkár urat. Nem dumálni kell a reálbér növekedéséről, miközben egyre többen nyomorognak ebben az országban! Meg kell nézni a

NAV kimutatásait: másfél millió ember maximum minimálbért keres. Több mint fele a dolgozóknak, 2,2 millió ember a létminimum egy főre eső összegét sem keresi meg.

Tisztességes béreket kell adni az emberek kezébe! Nem a helikopteres bulibáró haveroknak kell jó világot teremteni, nem! (*Moraj a kormánypárti padsorokból.*) Hanem a dolgozó emberek számára! Elnök úr, köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 35 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A 20. században ragadt magyar egészségügy. Hogyan kerülnek a kórházba tartozó betegek a szociális otthonokba?**” címmel. Vágó Sebestyén képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök elhatározták, hogy a krónikus belgyógyászati osztályokat, közismert néven az elfekvőket kiszervezik a kórházakból, és ezek a szociális ellátórendszer részét fogják képezni. Indoklásként szakmai érveket hoztak, a hozzárendelt forrás tekintetében pedig a csillagokat is leigérték az égről.

A szakmai érvek gyenge lábakon állnak, ígérekkel pedig tele a padlás. Így, mint minden átalakítás mögött, itt is pusztán a megtakarítás áll a háttérben, főleg, hogy az ellátás költségeit terveik szerint ráróhatják az ellátottakra vagy a hozzátartozóira. Önök 10-11 ezer ágyról beszéltek, amiből már idén 2,5 ezret áthelyeznének. Vagy lemondtak erről a tervükről - hozzáteszem, ez lenne a szerencsésebb -, vagy csúszásban vannak, ugyanis még a szükséges jogszabályi változtatásokat sem indították el. Lehet, hogy rájöttek arra, érdemes lenne egyeztetni a szakemberekkel, ugyanis ahogy eltervezték az átalakítást, az rengeteg ellentmondást és bizonytalanságot tartalmaz. Eddig nem tudtak választ adni arra, hogy milyen formában kívánják pótolni a kórházak számára kieső normatívát, ugyanis enélkül az egészségügyi intézmények fenntarthatatlanná válnak. Nem kaptunk választ arra sem, hogy az ellátási egységek maradnak-e a kórház területén belül, vagy próbálják ezeket már meglévő szociális intézményekbe integrálni. Persze ez fizikailag szinte lehetetlen, ismerve az épületek százszázalékos kihasználtságát.

Az sem tisztázott, hogy az ezen osztályokon szolgálatot teljesítő személyzetnek joga lesz-e választani, hogy marad-e egészségügyi alkalmazott vagy átmegy a szociális szférába. Persze tudom: a tervek szerint az áthelyezéstől a bérük nem fog változni, de

az is kérdés, hogy ez meddig tartható fenn. Nem gondolják, hogy a szakma eddigi legnagyobb béferesztését fogja okozni az átalakítás? Tudjuk, hogy sajnos a szociális ágazat dolgozói keresnek a legrosszabbul az országban. Náluk már csak a közmunkások keresnek rosszabbul. Belegondoltak abba, milyen következményei lesznek annak, hogy akár egy intézményen belül, egy épületen belül azonos végzettségű emberek, akár azonos számú ledolgozott évvel, szolgálati hely függvényében 20-25 százalékos különbséggel fognak keresni?

Tisztelt Államtitkár Úr! A feltett kérdéseim a teljesség igénye nélkül csak a legfőbb problémákra keresik a választ, de a már ezekre adott érdemi válaszok is csökkenthetik a bizonytalanságot. A legfontosabb kérdés persze az, hogy fenntartják-e a tervüket, vagyis még idén elkezdik-e a kórházi ágyak kiszervezését. Várom érdemi válaszát. (*Taps a Jobbik padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amire az ön felszólalásából nem tudunk következtetni, tisztelt képviselő úr, az az, hogy támogatná-e a Jobbik, hogy XXI. századi körülmények között ápoljuk azokat, akik hosszú távon egészségügyi és szociális gondoskodásra is szorulnak, vagy pedig nem támogatja; egyet tud ezzel érteni vagy nem tud egyet érteni ezzel a Jobbik.

Mi azt mondjuk, hogy hozzunk létre egy új formát, amely egyaránt tartalmaz egészségügyi és szociális elemeket, hiszen egyre nagyobb népesség van, akinek erre igénye van, akinek erre szüksége van; akit nem kórházi körülmények között kell már ellátnunk, mert nem akut betegek, már nem is igénylik azt a krónikus ellátást, ami a kórházakban van, sőt emellett mást is igényelnek, olyan fizikai, mentális, szociális gondoskodást is, amelyet a kórházban nem kaphatnak meg. Kórházi körülmények között tehát ugyan medikális ellátást kapnak, de emellett kiegészítő ellátásokat nem; a szociális intézményekhez képest pedig emelt szintű medikális, emelt szintű orvosi és emelt szintű szociális ellátásban lenne részük. Hogy ezt támogatja-e a Jobbik vagy sem, ez nem derült ki.

Elhhez nyilvánvalóan sok garanciára van szükség. Éppen ezért úgy döntött a kormány, hogy először jöjjön létre 3-4-5 ilyen intézmény Magyarországon, és új intézményként, új alapokon mutassuk be, hogy pontosan mi ez a szakápolási centrum, mi az, amire számíthatnak azok, akik ilyen ellátásra, gondozásra szorulnak, és utána nyilvánvalóan lehet egy rendszerszerű átalakítást is vinni, amelyben mindenki nyertese lehet ennek. Nyertese lesz az ellátott, hiszen jobb körülmények közé kerül, ahol nemcsak orvosok és kórházi ápolók, hanem szociális gondo-

zók is odafigyelnek rájuk, a szociális igényeiket, ahogy mondtam is, a mentális törődést is sokkal inkább a hétköznapjaik részének tudhatják. Illetve a kórházakban olyan betegek, akik ott fekszenek, de valójában már nem akut ellátásra szorulnak, sőt, már nem is krónikus ellátásra szorulnak, nem kórházakban lesznek, hiszen nem ideális nekik az a körülmény.

Semmifajta ágymegszüntetésről nem érdemes beszélni, hiszen ön is tudja, hogy a kormány kórházfejlesztésekről, ágykorszerűsítésekről hozott döntéseket az elmúlt években. Összességében 500 milliárd forintot költöttünk EU-s forrásból is erre, amiből csak új gépeknek, eszközöknek a vásárlására 104 milliárd forintot fordítottunk. Az „Egészséges Budapest” program szintén fejlesztésekről szól; komplex, sokszakmás, sürgősségi ellátásra alkalmas centrumokról, amelyek egy telephelyen az év minden napján, minden szakmában segítséget tudnak nyújtani a betegeknek.

Ugyanakkor vannak olyanok, akik már nem csupán egészségügyi, hanem szociális gondoskodást, fokozott odafigyelést, állapotuknak megfelelő ápolást, állapotuknak megfelelő gondozást is igényelnek.

(15.20)

Az ő számukra jelenthet megoldást a szakápolási központok létrehozatala, amely az egészségügyi és a szociális szféra közötti közös metszetben szerepel. Nyilvánvalóan a garanciák mellett azt is föl kell soroljuk, hogy aki a kórházakban ingyenesen feküdt ilyen ágyon, az természetesen, ha átkerül egy szakápolási otthonba majd valamikor, ott is ingyenesen veheti igénybe ezt a közszolgáltatást, és nyilván a bérekben is - senki sem kereshet kevesebbet. Sőt, amint ön is ezt tapasztalhatja, a szociális szférában is volt bérnövekedés, de nyilván az látható, hogy az egészségügyi szférában magasabb bérnövekedés volt, mint a szociális szférában. Az egészségügyi szférában dolgozók számára pedig még látványosabb és még magasabb béremelésekre került és kerül sor a későbbiekben is. Ezt is tudjuk mindenkinek garantálni.

Ami tehát a következő években létrejön, azt hiszem, nagyon fontos fejlesztés, XXI. századi fejlesztés: a betegek szükségleteihez jobban igazodó, új, megemelt minőségű szakápolási centrumok létrehozatala. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Vágó Sebestyén képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): A választ elfogadni nem tudom, részben azért, mert a kérdéseimre nem kaptam számszázalékos választ. Úgy látom egyébként, hogy megtorpanas van a kormány részéről. Lehet, hogy rájöttek arra, hogy az a konstrukció, amit elképzelték, nem célravezető, és nem fog eredménnyel járni, sőt, negatív eredménnyel fog járni.

Nem tudom megérteni azt, hogy ha önök jobb és korszerűbb kiszolgálást szeretnének azoknak az embereknek, akik ezeken az osztályokon fekszenek, illetve ezeken tartózkodnak, miért nem azt teszik meg, hogy ezeket az osztályokat a kórházon belül fejlesztik, mindenféle szempontból kedvezőbb és jobb lenne, akár úgy is, hogy az egészségügyön belül maradna, és egy fellépő egészségügyi problémánál gyorsabban tudna reagálni a rendszer.

Én ebben, még egyszer mondom, csak a spórolást látom, ugyanis ha a szociális ellátórendszeren belül működnek ezek vagy akár egy új létrehozott metszéspontban, akkor már a hozzátartozókra és az ápoltra terhelhető ez a költség, ha az egészségügyben marad, akkor nem. Válaszát nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padosoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István és Sallai Róbert Benedek, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért nem használja az Orbán-kormány saját stratégiáját a magyar vidék felemelésére?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő úr fogja az interpellációs kérdést ismertetni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint az a leadott interpellációból kiderül, konkrétan rá szeretnék kérdezni, hogy a magyar vidék alkotmányként megnevezett nemzeti vidékstratégia, ami egy kiváló dokumentuma a Fidesz-kormányzásnak, miért nem valósul meg.

Miért nem történnek érdemi előrelépések? Hiszen a 2012-2020 közötti meghatározott indikátorokkal nagyjából féldőben járunk, és ez a stratégia a természetierőforrás-használat átalakításáról a magyar vidéken nemcsak a magyar tájak ökológiai állapotát akarta javítani, hanem egyben nagyobb foglalkoztatásra és nagyobb mezőgazdasági jövedelemszerzésre is lehetőséget kíván teremteni. Ennek indikátorai, amelyeket meghatároz a stratégia, szemlátomást nem kezdődtek meg, nem teljesülnek az elvárások. A stratégia olyan fontos elemei nem jelentek meg mindvégig a jogszabályalkotásban, mint például a demográfiai földprogram, a helyi szövetkezetek helyzetének rendezése, a természeti értékek védelme helyett a nemzeti parkokon átgázolt a fejlesztéspolitika, a tőke, nem teremtették meg az ökológiai gazdálkodás feltételeit, és hiányoznak a népfoiskolák is.

Természetesen a nemzeti parkok földterülete sem növekedett, sőt, az állami földterületek mértéke is csökkent. A modellgazdaságok, tájközpontok felál-

lítása, a szellemi infrastruktúra fejlesztése helyett a kormány Csányi Sándornak adott mintagazdasági címet, és úgy tekintették, hogy ez lehet a magyar vidék jövője, amit a nevezett vállalkozó véghez visz.

A kormány szélesre tárta kapuit most nemrég a Kanadából érkező élelmiszerek előtt, és a CETA elfogadásával újabb pofont adott a magyar mezőgazdaságnak és a magyar élelmiszer-termelésnek. A vidékfejlesztési pénzek jelentős részéből értelmetlen beruházások épülnek milliárdos értékekben. Beszélhetünk a tiszafüredi kerékpáros-kilátóról, múlt héten már a rakamazi tanösvényről volt több esetben szó a médiában. Közben a vidéki úthálózat teljesen leromlott, iskolák, mint az előttem szólók említették, az egészségügy állapota lepusztult, és Görögország után Magyarországon van a legnagyobb leszakadó társadalmi réteg tábora szerte az országban.

Mindezek következtében egyre több vidéki vándorol ki az országból, és már nemcsak a fővárosba, hanem egyenesen Európa más országaiba hagyják el az országot. És nyilvánvalóan nemcsak erről van szó, hanem arról, hogy a településkép, a települések lakóházaik gazdátlaná, elhanyagoltá válnak, és Magyarországon már közel 800-1000 település van, ami a sorvadás egyértelmű jeleit mutatja. Az LMP szerint nem szabadna, hogy ebben óriási vagyonszerzés is megvalósuljon, pedig mindezek együttesen megvalósítják ezt, hiszen elértéktelenedő lakóházak, lakóingatlanok, eladhatatlanná vált családi házak egyértelműen hozzájárulnak a folyamat erősítéséhez.

Úgy látszik, hogy a vidék ügyeit nem kívánja konkrétan a Parlament falai közé hozni a kormányzat. Az a kérdésem, tisztelt államtitkár úr, hogy támogatná-e a kormánypárt, illetve önök, hogy a vidék problémáival foglalkozó parlamenti vitanapot szervezzünk meg, és aláírásaikkal erősítsék-e azt, hogy ezeknek a problémáknak a kitárgyalását behozzuk a Házba. Ebben kérem a válaszát, hogy segítenek-e. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr kérdésére a választ Nagy István államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársam! Azt kell mondanom, hogy mi mindennap a parlamentben a vidék ügyeivel is foglalkozunk. Mindennap azokat a kérdéseket vesszük górcső alá, amivel az emberek életének jobbítását, életkörülményeinek javítását tudjuk szolgálni.

A vidékstratégia a kormány vidékfejlesztésének fő stratégiai irányát jelöli ki, nem operatív programokat tartalmazó dokumentum. Hosszú távú koncepcióként programjainak megvalósítása folyamatos. A vidékstratégia összetett és átfogó jellegéből adódóan több szakágazatot is érint. A célkitűzések mentén meghatározott 51 nemzeti stratégiai program közül több program költségvetési előirányzatként vagy uniós támogatás formájában működik.

A nemzeti vidékstratégia célkitűzéseit szolgálja többek között számos hazai finanszírozású program, mint például a tanyafejlesztési program, az állami génmegőrzési program, a szociális földprogram és a zártkerti revitalizációs program. Ezek a foglalkoztatást, a mezőgazdasági jövedelemszerzést és a gondozatlan területek művelésbe vonását célozzák.

A nevezett programok folytatását és továbbfejlesztését a jövőben is tervezzük. A fentiekben túl számos olyan stratégia, koncepció, átfogó dokumentum született a nemzeti vidékstratégia célkitűzéseivel megegyező szellemben, amelyek hosszú távon a nemzeti vidékstratégia beavatkozási területeinek fejlesztését eredményezhetik: a fiatal gazdák induló támogatása, a mezőgazdasági termékek értéknövelése, a falumegújítás és -fejlesztés, a Gazdanet-program, a kedvezőtlen adottságú területen gazdálkodók kompenzációs támogatása vagy éppen a „Földet a gazdáknak!” program.

Több nemzeti stratégiai program megvalósítását és a magyar mezőgazdaság fejlődését segítik továbbá a vidékfejlesztési program keretein belül meghirdetett, illetve a jövőben meghirdetésre kerülő pályázati felhívások is. Például: az ökológiai gazdálkodásra történő áttérés; az ökológiai gazdálkodás fenntartása, a kertészeti ágazat fejlesztése, az élelmiszerfeldolgozás fejlesztése, illetve a fiatalgazda-program. A vidékfejlesztési program 1350 milliárdos keretéből mintegy 942 milliárdnyi felhívás vált hozzáférhetővé a gazdák, illetve a vidéki kistelepülésen élők számára 2016 októberéig.

A 2015. évi agrár-környezetgazdálkodási felhívás esetében a pályázók számára összesen 190 milliárd forint került lekötésre, és a rendelkező összeg 88 százalékát a 300 hektár alatti területen gazdálkodók vették igénybe. Ezentúl számos, GINOP és KEHOP által biztosított forrás is segíti a célkitűzések elérését.

Az állami földbirtokpolitika és a közösségi földhasználat erősítése a kis- és középbirtokos réteg megerősítését segíti. Az egyik ilyen intézkedés az állami elővásárlási jog, amelynek célja a hazai földművesek védelme a tőkeerős külföldiektől, az indokolatlan birtokkoncentráció kialakításának megelőzése és a magyar földművesek kedvező feltételekkel történő földhöz juttatása.

Egyelőre semmilyen hivatalos javaslat, rendelettervezet nem jelent meg a közös agrárpolitika 2020 utáni jövővel kapcsolatban. Ezért az agrártámogatások megszűnéséről szóló információk is csupán találgatások, elméleti lehetőségek. Az Európai Bizottság az előzetes információk szerint várhatóan 2017 őszén fogja bemutatni majd a 2020 utáni KAP-ra vonatkozó elképzeléseit.

(15.30)

Hazánk érdeke a KAP jelenlegi szerkezetének és költségvetésének fenntartása, legfeljebb annak finomhangolását tartjuk indokoltnak. A nemzeti vidékstratégiában szereplő célok elérését szolgáló uni-

ós és hazai források, programok esetében működő monitoringrendszer és beszámoló jelentések állnak rendelkezésre, illetve évente jelenik meg az ország egészére vonatkozó agrárjelentés.

Mindezek alapján nem tartom indokoltnak és szükségesnek, hogy az Országgyűlés politikai vitanapot tartson a magyar vidék felemeléséhez szükséges teendőkkel kapcsolatban, hiszen egyébként az Országgyűlés minden napján ezekkel a kérdésekkel foglalkozunk. Köszönöm kérdését, és kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Sallai R. Benedek képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az volt a kérése, hogy fogadjam el a választát, de hát hogy lehet elfogadni, amikor a kisgazdaságokról beszél, miközben Csányiból csinálnak mintagazdaságot? Hogy lehet elfogadni, miközben az állami földet odaadják nagygazdáknak és milliárdosoknak, és önök pozitív eseményként hozzák a „Földet a gazdáknak!” programot. Ez elfogadhatatlan. Az állami termőföld támogatását továbbra is a kedvezményezettnek egy elenyészően kis százaléka veszi fel. Hát önök a kis- és nagybirtokosokkal szemben a nagybirtok támogatói lettek, és ez az, ami kivérezeti a vidéket. Hosszú távú és folyamatos programról beszél, ami 2012-ben indult és 2020-ig tart. Túl vagyunk a felén, és nincs érdemi előrelépés, ellenben minden törekvésük elmentés.

Az a megállapítása pedig, amit a végén tett, hogy az állami földekből nagyjából a kis- és közepes gazdaságok megerősítését szolgálták, bocsásson meg, államtitkár úr, tisztelettel mondom, de ez nagyjából a szemenszedett hazugság. Így aztán nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 29 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Burány Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor hagyják abba végre a trükközést?”** címmel. Burány Sándor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Unió statisztikai hivatala, az Eurostat október 21-i közleménye szerint magasabb a magyar államadosság annál, mint amennyit a magyar kormány, illetve

a Statisztikai Hivatal bevall, amennyit el akar hitetni. Szerintük ugyanis az Eximbank az államháztartás része, és tartozásának meg kellene látszódnia az államadosság számain, a hiány számain. Az Eximbank egyébként elvben a külkereskedelem támogatására lett létrehozva, a gyakorlatban azonban a Fidesz haverjainak vállalkozásait segíti, az ő zsebüket gyarapítja. Így például az Eximbank adott pénzt Andy Vajnáknak, hogy megvegye a TV2-t, és szintén az Eximbank adott pénzt Garancsi Istvánnak, hogy megvegye a Kopaszi-gátat. Az Eximbank adósságai mintegy 2 százalékponttal növelnék meg a magyar államadósságszámokat, márpedig ez igen komoly különbség.

Ráadásul alapos a gyanú, hogy a Magyar Nemzeti Bank közvetlenül finanszírozza a költségvetést, és ezzel megsérti az uniós szabályokat. A jegybank alapítványai ugyanis olyan tevékenységeket finanszíroznak, mint az oktatás, a könyvkiadás, a műkincs vásárlás, amelyek alapvetően nem jegybanki, hanem állami feladatok. Ennek beszámítása szintén emelné a hiányt.

De ráadásul a jegybank alapítványainak költekezését az Európai Központi Bank is vizsgálja már elég hosszú ideje. Nemrég egy levélben ezt az EKB megerősítette. Teljesen világosak a szabályok itthon és az EU-ban, a jegybankok nem finanszírozhatják a költségvetést, és az Európai Központi Banknak szemet szűrt, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai nagy tételben vásárolnak állampapírokat. Az EKB beigérete, hogy szigorúan fog eljárni, adott esetben kötelezettségzegési eljárás indulhat Magyarország ellen.

A tét tehát nem kicsi. Ráadásul az MSZP által kiperelt egyik dokumentumból teljesen világosan látszik, hogy a Magyar Nemzeti Bank egyik alapítványa, nevezetesen, a Pallas Athéné Domus Concordiae 2015 februárjában több mint 9 millió euró értékben vásárol közvetlenül az Államadósság Kezelő Központtól állampapírokat.

Tisztelt Miniszter Úr! Ezek után két kérdésem van: mikor hagyják már abba a számokkal való trükközést? És kérem, válaszoljon arra is, hogy mikor fejezik be a költségvetés szabálytalan finanszírozását. Várom választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr interpellációs kérdésére Tállai András államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, oné a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném önt emlékeztetni, hogy nem a jelenlegi Fidesz-KDNP-kormány, aki elhíresült a költségvetési számok trükközéséről, hanem éppen az önök baloldali MSZP-s kormánya. *(Dr. Rétvári Bence: El is ismerték! - Gógös Zoltán: Nem adtunk a Garancsi-nak és másnak se!)* Nem más ismerte be ezt, hanem a kormány akkori miniszterelnöke, Gyurcsány Fe-

renc. Ő mondta, hogy trükkök százai kellettek ahhoz, hogy a költségvetés finanszírozható legyen.

Egyébként pedig az önök kormányával fordult elő egyedül, hogy az Európai Unió módosította a költségvetés elfogadott betérjesztett számait. (Dr. Bárándy Gergely: *Ha egyszer a kérdésre adnál választ, ha megérménk, csodálkoznánk.*) De ez, hogy önök a saját trükközésüket szeretnék a jelenlegi kormányra ráterhelni, ez nem egyedi, hiszen az sem véletlen, hogy például ön ragaszkodik a nagyobb költségvetési hiányhoz. Hiszen emlékezzünk csak, hogy az önök idején 6-8-10 százalékos költségvetési hiányt tudtak elérni, vagy vizsgáljuk meg az államadósságot. Most ön ragaszkodik ahhoz, hogy igenis Magyarországnak föl kell emelni a GDP-hez viszonyított államadósságát, hiszen az önök kormányzása idején az államadósság mértéke a GDP-hez viszonyítottan 80 százalék fölött volt. A jelenlegi kormány idején pedig év végére 75 százalék alá fog csökkenni. Tehát önnek érzelmi viszonya van a nagy költségvetési hiány és a magas államadósság irányába.

Ami pedig a konkrét kérdését illeti, szeretném önnek elmondani, bár önök számára ez is ismeretlen, hogy létezik olyan, hogy egy országnak vitája van az Európai Unióval, az Európai Unió egyik szervezétével, jelenleg az Európai Unió statisztikai hivatalával, mégpedig szakmai, módszertani vita. Arról van szó, hogy a Központi Statisztikai Hivatal és a Magyar Nemzeti Bank álláspontja szerint nem az a helyes megközelítés, amit az Eurostat mond Magyarországra vonatkozóan.

Tehát itt egy statisztikai értelemben vett vitáról van szó, és nem arról, hogy Magyarország rossz minőségi adatokat szolgáltatott, vagy pedig szándékosan, tudatosan elferdített valamit. Arról van szó, hogy ki hogy értelmezi, az álláspontok ellentétesek. Én tudom, hogy önöknek az, hogy egy nemzetnek, egy országnak az álláspontja nem térhet el az Európai Unióétól. Hát, nézzük meg a letelepedési kvótával kapcsolatos álláspontjukat! Önök behunyt szemmel (*Gógös Zoltán: Garancsinak adatok pénzt vagy nem?*) elfogadták az Európai Unió álláspontját. Itt is pontosan ugyanez történik.

Egy szakmai, módszertani vitáról van szó, amelynek még nincsen vége, és ezt maga az Eurostat is elismerte, hogy a vita tart, és senki nem tudja, hogy ebben a vitában a magyar álláspont lesz elfogadható vagy valami kompromisszum születik. Egy biztos, hogy a magyar hatóságok, a magyar hivatal, a Nemzeti Bank törvényesen és jogszerűen járt el mind a két kérdésben.

Az is egy szakmai megközelítése a kérdésnek, ha Magyar Nemzeti Bank alapítványai állami intézményi feladatok helyett finanszíroznak-e feladatokat. A magyar kormány és a Magyar Nemzeti Bank álláspontja szerint ez nem így van, hiszen alapvetően kutatásokhoz és kínálatbővítő szolgáltatásokhoz nyújtanak különféle forrásokat, mint ahogy más országokban is az adott nemzeti bankok ezt megteszik. Arról tudom megnyugtanni képviselő urat, hogy mind az Eximbank működése, mind pedig a Magyar

Nemzeti Bank alapítványainak a működése törvényszerű és jogszerű. (*Taps a kormánypartok soraiból.*)

(15.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Burány Sándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Ez a válasz elfogadhatatlan. Csak azért nem mondhatom, hogy rég hallottam ilyen mellébeszélést, mert hétről hétre hallunk ilyen mellébeszélést. (*Dr. Rétvári Bence: Frakcióülésen, vagy hol?*)

Tisztelt Államtitkár Úr! Azért Andy Vajnárról kellett volna beszélnie, ha már kérdeztem. Garancsi Istvánról kellett volna beszélnie, ha már kérdeztem. Megértem, hogy az ön karakterében is van fejlődés, és látszik, hogy vannak dolgok, vannak személyek, amelyeket és akiket már ön is szégyell. Ha már beadtam az interpellációt, önmagában ezért érdemes volt, hogy kiderüljön, hogy mindent azért még ön sem akar vállalni, és vannak dolgok, amelyeket már ön is szégyell. De tekintettel arra, hogy tíz évvel ezelőtti, egyébként vitatható esetekről beszélt, egyetlen konkrét észrevétel sem mondott. Az Eurostat szégyenpadra ültette Magyarországot. Nem vita, egyszerűen azt mondják, hogy a magyar államadósság számai nem felelnek meg a valóságnak. Az EKB meg nem vitatkozik a Magyar Nemzeti Bankkal, hanem vizsgálja.

Államtitkár úr, ez a válasz elfogadhatatlan. (*Dr. Bárándy Gergely: Magyarán csal.*) Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért, hogy a tisztelt Országgyűlés elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A 20. században ragadt magyar egészségügy. Mi lesz a Szent János Kórház sorsa?**” címmel. Gyöngyösi Márton képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Aggodalommal követtem az elmúlt hetek-hónapok budapesti kórházátszervezéssel kapcsolatos híradásait, amelyek sok esetben nemcsak hanyagságról, de a budapesti emberek és az egészségügyi dolgozók érdekeinek teljes negligálásáról is tanúszkodnak. Mindannyiunk számára egyértelmű, hogy a budapesti kórházhelyzet jelentette probléma égető, a cselekvés el nem odázható, amelynek okai között meg kell emlí-

teni, hogy amíg vidéken az elmúlt években 500 milliárd forintból meg tudott újulni az egészségügyi infrastruktúra, addig a fővárosban a mai napig elavult, évtizedek óta fel nem újított kórházakban folyik a gyógyítás.

Sajnos a kormány a helyzet kezelésére nem a jelenlegi kórházak felújításának megtervezéséhez, hanem egy szuperkórházakon alapuló, a betegek érdekeinek figyelembevételére helyett presztízsberuházásokban gondolkodó rendszer felvázolásának látott neki. Ezen terveknek nem sak az a hiányossága, hogy nem tudják kiváltani a jelenlegi kórházakat, de még azt sem sikerült egyértelművé tenni, hol is épülnének pontosan az új egészségügyi létesítmények. Ennek ellenére máris szóba került több, jelenleg üzemelő kórház leépítése, köztük a választókerületemben lévő Szent János Kórházé is. *(Moraj a kormányparti padsorokban.)* A híradásokban hallható tervek szerint a Szent János Kórházban csak a járóbetegek ellátása maradna meg, ezzel azonban a kórház egyik fő funkcióját veszítené el, amely alapot adna az intézmény további leépítésére és megszüntetésére. Ezt súlyos hibának tartom, hiszen már a fekvőbeteg-ellátás áthelyezése egy távolabbi helyszínre sem szolgálja megfelelően a jelenleg a János Kórházhoz tartozók igényeit.

Aggodalomra adnak okot a radikális ágyszámcsökkentésről szóló hírek is. Amíg jelenleg a János Kórházban 744 aktív ágy van, addig ismereteink szerint az összevont intézményben mindössze csak 812 ágyat terveznek, amellyel ráadásul több kórházat váltanának ki. Kérdéses az is, hogy mi történne az összevonás után az egészségügyi dolgozókkal.

Az átszervezés híre a budai kerületek lakóinak széles körében egyet nem értést váltott ki, amelyet jól példáznak a Szent János Kórház megmentésére indított akciók, köztük a Jobbik által kezdeményezett aláírásgyűjtés. Az idén nyár óta tartó kampányban már több ezer polgár fejezte ki vágyát az iránt, hogy a tervezett szuperkórházak helyett a jelenleg is működő és a mostoha feltételek dacára magas szakmai színvonalat képviselő jelenlegi kórházakat újítsák fel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérem, öntsenek végre tiszta vizet a pohárba: véget vetnek-e a sehová nem vezető koncepciók felvázolásának, és nekifognak-e végre a budapesti kórházprobléma érdemi rendezésének? Megmaradnak-e a polgárok által ismert és megszokott intézmények, a Szent János és a Péterfy Sándor Utcai Kórház? Mi történik majd a dolgozókkal? Hol és mikorra tervezik a szuperkórházak kivitelezését, és honnan szerzik meg hozzá a szükséges forrásokat? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gyöngyösi Márton képviselő úr interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót,

elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr minden kérdésére a Magyar Közlönyből választ tud kapni. Két kormányhatározat jelent meg, amely ebben a kérdésben iránymutató, az egyik az 1333/2016-os, ez még VII. 4-én jelent meg, a másik pedig az 1592/2016-os, ez már X. 27-én. Ebben minden cáfolva van azok közül, amiket rémhírként képviselő úr állított, és minden, ami pedig valóság és a fejlesztéssel kapcsolatos, azok ezekben a határozatokban rögzítésre kerültek.

Tisztelt Képviselő Úr! Ön az átszervezés híreről beszél. Nem az átszervezés hírére, hanem a jobbikos rémhírekre alapozták azt a kommunikációt, amit folytattak ezekben a kerületekben. Betegségük miatt aggódó embereket valótlanosságokkal ijesztgetni, erre aláírásgyűjtést szervezni és ebből politikai tőkét kovácsolni nem tisztességes dolog. A kormány határozataiban, amelyeket önnek is ismertettem, fejlesztésekről van szó, csak és kizárólag arról van szó, hogy milyen helyszíneken milyen új fejlesztések fognak történni, hogyan lesz korszerűbb, valóban XXI. századi a budapesti egészségügyi ellátás. Csak fejlesztésekről döntött a kormány, semmi másról nem. Aki ezzel szemben bármi mást állít, az valótlanosságot állít, és csak rémhírt terjeszt, mert ennek semmifajta alapja nincsen.

Ezeknek a petícióknak pedig egy jó részét, amely ezen kórházakért aggódik, bárki nyugodtan aláírhatja, nem kell őket mind jobbikosnak gondolni, hiszen senki nem tervezett semmit ezeknek a kórházaknak a jövőjével kapcsolatban negatívan, csak fejlesztésekről szól a kormány döntése. Elsősorban nyilván a Kútvölgyi Klinikai Tömb beruházását kell befejezni. Ez a közép-budai betegek számára egy többletet jelenthet. Itt a két ellátási profilt kell nyilván összehangolni, de ez is fejlesztést jelent. Utána pedig jöhet a dél-budai centrum, a dél-pesti centrum, az észak-pesti centrum fejlesztése, majd pedig az észak-budai centrum helyszínének kijelölése után majd az észak-budai fejlesztések is.

Ahogy ön is mondta, 500 milliárd forint volt az, amit a kormányzat az elmúlt most már másfél ciklusban vidéki kórházak fejlesztésére tudott fordítani, és ehhez képest Budapesten sokkal nagyobb fejlesztésekre van éppen ezért szükség a következő években.

Hogy miből, azt, tisztelt képviselő úr, ön tudhatja volna, hiszen a tavaszi ülészakán ön is szavazott a költségvetésről: a költségvetésben 40 milliárd forint szerepel a budapesti kórházfejlesztések létrehozatalára. Ezt fejezzük meg 10 milliárd forint európai uniós forrással, ami szintén budapesti kórházfejlesztésre fordítható.

15 millió járóbeteg és 612 ezer fekvőbeteg lát el éves szinten a budapesti egészségügyi szervezetrendszer; nyilván itt 15 milliószor előforduló betegről van szó. A fekvőbetegek 45 százaléka nem fővárosi, hanem vidéki beteg. A 28 intézmény forgalma a teljes magyar egészségügyi teljesítménynek az egyharmadát teszi ki. Éppen ezért ez a budapesti kórházfejlesztés messze túlmutat a budapesti lakosokon, az ország teljes egészségügyi teljesítményének az egy-

harmadát fogja korszerűbb szintre emelni. Abban bízunk, hogy megszűnik a fővárosi kórházakra jellemző széttagoltság ezeknek a szuperkórházaknak, a centrumoknak a létrehozatalával, és a nagy értékű technológiák, amelyeket beszerzünk a kórházakba, sokkal optimálisabban tudnak kihasználni, sokkal több beteget tudnak szolgálni. Éppen ezért ez az 1,8 millió budapesti lakoson túl 4,3 millió lakosnak a magasabb szintű, XXI. századi ellátását tudja garantálni.

Ahogy mondtam, az első források szerepelnek a jövő évi költségvetésben, ezekről végleges döntés március 31-éig születethet meg. És bízunk benne, hogy ez az ott dolgozóknak is vonzóbb munkakörülményeket jelenthet.

Úgyhogy én azt kérem öntől, hogy támogassa a fejlesztéseket. Ne rémhírterjesztésekkel próbáljon politikai tőkét kovácsolni, hanem legyen egyszer bátor, és támogasson akár 40 milliárdos budapesti fejlesztést is! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

Ha már fiktív választóközetekről beszél, és azt mondja, hogy önt megválasztották egy körzetben: *(Dr. Szakács László: Addig mondhatja, amíg akarja? - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Idő!)* ott Fónagy Jánost választották meg, a XII. kerületben, nem önt. De legalább egyszer próbáljon meg ezeknek az embereknek az érdekében szavazni is itt a parlamentben! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gyöngyösi Márton képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

(15:50)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Államtitkár úr, a választát nem tudom elfogadni, méghozzá azért nem, mert olyannyira kusza a kormányzati kommunikáció, hogy a tavalyi év májusában Pokorni Zoltán, XII. kerületi polgármester és Láng Zsolt, II. kerületi fideszes polgármester voltak azok, akik első körben aláírták azt a polgári kezdeményezést, miszerint a Szent János Kórház maradjon meg mint regionális egészségügyi intézmény ott, a XII. kerületben, amely ellátja nemcsak a XII. kerületnek, hanem a környező kerületeknek és a Buda környéki településeknek a betegeit.

Úgyhogy legyen kedves, forduljon a saját fideszes képviselőihez és polgármestereihez, akik ugyanúgy kiálltak egy adott időpontban a Szent János Kórházért, csak aztán utána valaki megdolgozhatta őket azért, hogy onnan más tervek támogatásának, és leköltöztessenek egy kórházat a dél-budai régióba, amely a kerületi lakosoknak és a budai lakosok többségének szinte elérhetetlen távolságban van, és egészségügyi dolgozóknak is a munkájukba fog kerülni az átszervezések miatt. Úgyhogy a választát nem

tudom elfogadni, államtitkár úr. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint hallhattuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 35 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-frakció képviselőcsoportjának vezetése azzal a kéréssel fordult hozzám, hogy a mai napra sorolt interpellációk sorából Lukács Zoltán és Tukacs István képviselő urak interpellációját töröljük. Ennek megfelelően most, 15 óra 52 perckor az interpellációk végére értünk. *(Szórványos taps a Fidesz soraiban. - Közbeszólás az MSZP soraiból.)* Viszont annak érdekében, hogy az **azonnali kérdések** zavartalanul folytatódjanak le, és hogy minden képviselő, illetve válaszoló a helyét el tudja foglalni, most két perc technikai szünetet rendel le; azon képviselőtársaimat, akik pedig elhagyják az üléstermet halaszthatatlan hivatali feladatuk ellátása miatt, arra kérem, hogy a lehető leggyorsabban, legfegyelmesebben és a legkevesebb zajjal tegyék azt. Köszönöm. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! 15 óra 54 perc van, folytatjuk munkánkat. Báranyi Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok, haverok és mások...” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyének Nagy Márton urat, vagy személyesen elnök úrtól kéri a választ. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Bár lehet, hogy alelnök úrral többre mennék, úgy tűnik, de mégis megvárnám elnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy elnök úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Helikopterről nem látszik a magyar valóság” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja kérdésével a miniszterelnök úr jelenlétét.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Megvárnám miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a harma-

dik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „Hogy is volt ez?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszádra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válaszádra a miniszter úr jelenlétét. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megvárom miniszter urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, tisztelt képviselő úr, és a tisztelt Házat, hogy a miniszter úrnak a harmadik **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Most elnézésüket kérem, mert keresnem kell a következőt... Ismételten Szakács László képviselő úr következik.

Szakács László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Most lenne itt az idő, nem?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen elfogadom államtitkár úr személyét.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Csökkentek az olajárak, 2014 augusztusa óta az olajárak 60-70 százalékkal csökkentek. Jelenleg 40-50 dollár körül van egy hordó olaj ára. Ezt egyébként az önök kormánya is így gondolja, hiszen a 2017. évi költségvetést egészen pontosan 42,6 dolláros hordónkénti olajárral számolta ki.

Csökkentek a gázárak is 2014 óta. Folyamatosan a nyugat-európai irányadó tőzsdei földgázárak huzamosabb ideje 40-50 százalékkal alacsonyabbak, mint 2015 februárjában voltak. A Regionális Energiagazdasági Kutatóközpont jelentése szerint az orosz importár júniusra több mint 40 százalékkal fog csökkenni, és olcsóbb lesz, mint a holland tőzsdei ár.

A földgázárak csökkenésének kedvező hatásai, értelemszerűen várnánk, hogy a háztartásokba is bekerüljenek, és a háztartások költségvetését, büdzsáját is tudják ezzel csökkenteni. Azonban azt látjuk, hogy Magyarországon 2014 áprilisában változott utoljára a gáz ára, és alig két éve változott utoljára a távhő ára, pedig ezt ugyanabból a gázból állítják elő, államtitkár úr.

Így felmerül a kérdés, hogy vajon miért van az, hogy ha 2014 tavasza óta sokkal olcsóbban veszik a gázt, és közben államosították is a teljes magyar gáz- és energiaszektort, akkor a magyar kormány miért veszi drágábban a gázt, mint amennyiért az eladó a piacon. Kinek hoz ez hasznot? A magyar háztartásoknak egész biztosan nem. Hová lett ez a nyereség? És kérdezem államtitkár urat: miért fizet a kormány sokkal többet a gázért és az olajért, mint amennyit azért a piacon kérnek? Várom megtisztelő válaszát. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm, hogy kérdésével lehetőséget ad számomra, hogy tisztázzam ezt az ön által eléggé eklektikusan feltett kérdést.

(16.00)

Egyértelmű, hogy a kormány minden ember számára érezhető módon segített azzal, hogy a villamos energia, a földgáz és a távhő lakossági fogyasztói árát egységesen, sávhatárok nélkül, több lépcsőben csökkentette. Az intézkedés szükségességét indokolta, mint ön is tudja, hogy a családok rezsiköltségei az MSZP-kormányok alatt európai összehasonlításban is kiemelkedően magassá váltak. Ezért döntött úgy a kormány, hogy a háztartások energiaárának szintjét jelentősen mérséklje.

A Magyar Energetikai és Közmű-szolgáltatási Hivatal 2016 októberében készített kimutatása alapján az európai országok közül euróban számolva a lakossági fogyasztók villamosenergia-átlagárai Magyarországon az ötödik legalacsonyabbak, amíg a földgázátlagárai a második legalacsonyabbak. A hivatal adatai alapján a rezsicsökkentéseknek köszönhetően a lakossági fogyasztók a földgáz-, villany- és távhőszámlákon mintegy 577 milliárd forintot takarítottak meg 2013. január 1-je és 2015. december 31-e között.

Amennyiben a víz-, csatorna-, PB-gáz-, valamint a hulladékdíjak csökkentését is figyelembe vesszük, akkor a lakossági összmegetakarítás 642 milliárd forint. A 2015. évi megetakarítási adatokból kiindulva, folyó év október végi arányosítással kivétve a magyar családok 2013. január 1-je és 2016. október 31-e között (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) 865 milliárd forintot takarítottak meg. (Dr. Józsa István: Kevés! Kevés!) Ha megengedi, majd folytatom. (Taps a kormánypárti padsorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonválaszra Szakács László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Ez egész egyszerűen nem igaz, amit ön mond. Tizenhat európai fővárosban egy átlagos kétkeresős, átlagos fogyasztású családban kevesebbet költenek az energiára, mint mondjuk, Budapesten. Mondok közülük olyanokat, ahol biztos, hogy többet használják a fűtést, mint nálunk: Tallinn, Brüsszel, Amszterdam, Koppenhága, Stockholm, Dublin, Berlin, London, Luxembourg. Ezek azok az országok, amelyekre ön, ha úgy tetszik, mint krízisónára tekint. A magyaroknak pedig önök egy olyan lehetőséget adtak, hogy ki minél többet fogyaszt, annál többet takarít meg. Aki fával tüzel egy egyszobás házban, az semmit nem kapott önöktől, akinek pedig hatalmas, több száz négyzetméteres háza van, szaunával, medencével, őket pedig önök jól megsegítették. Önök a szegény embereket egész egyszerűen magukra hagyják, és amikor mi arra javaslatot tettünk, hogy ez ne így legyen, hogy csökkentsék a gáz és a fűtés árát, akkor önök pedig leszavazták. Ez ebben a hónapban volt, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Fónagy János államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Képviselő úr, ez régi nóta, ön is tudja. A fatüzelés támogatása 2011 óta megoldott, jelentős a szociális faellátás *(Dr. Szakács László: Három köbméter fa telenként! - Gógös Zoltán: Idén már három köbméter sincs!)* és ennek az állami támogatása. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

Képviselő úr, ön nagyon tudatosan és rosszhiszeműen szembeállítja a főváros és az ország lakosságát. A rezsimegtakarítás az ország minden lakosára és minden településre vonatkozik, ez pedig összességében - mint előbb említettem - 865 milliárd három év alatt, feketén-fehéren, papíron. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormány-párti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket, hogy nagyon erős a zaj, és nagyon nehéz érteni. Mindenkinek túl kell kiabálnia a másikat. Kérem, legyenek tekintettel arra, hogy mind a kérdezők, mind a válaszolók emberi körülmények között tudjanak beszélni.

Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, a frakció vezetője azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Miért ellenzi a magyar emberek munkabérének emelését a Kormány?” címmel. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki.

Tisztelettel kérdezem önt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Megvárom a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Gyöngyösi Márton képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Fontosabb a piszkos pénz, mint a magyar emberek biztonsága? - Szakmai dilettantizmus a szolgálatoknál vagy szabotázs a Miniszterelnöknél?”** címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* Nem kell tovább mondanom a szöveget, mert a képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Gyöngyösi Márton képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Az elmúlt hetekben, hónapokban számos olyan ügy merült fel, amely kényes kérdéseket vet fel azzal kapcsolatban, hogy a magyar kormány kezében biztonságban van-e a hazánk és az országunk védelme. Miközben látványos, hazafias szlogenekkel tarkított kampány folyt a migrációs hullám ellen, és a nemzeti szuverenitásunk védelméről gyakran hallottuk a kormányzatot beszélni, közben egy 2012-es törvény alapján Rogán miniszter úr előterjesztett egy olyan törvényt, amely alapján letelepedési államkötvényeket lehetett mindenféle gyanús személynek megvásárolnia Magyarországon. Miközben önök ezt gazdasági szükségszerűséggel magyarázták és mindenféle európai példára hivatkoztak, látható most, hogy semmi más célt nem szolgált ez a letelepedési államkötvény, mint hogy százmilliárd forintnyi hasznot hozzon a kormány egy miniszterének, illetve az ő haveri körének.

Mindemellett pedig hosszú hetek óta tárgyalunk a Ghaith Pharaon-ügyről, akiről azóta bebizonyosodott - akinek miniszter úr még a nevét sem hallotta, amikor először felmerült a neve -, az Amerikai Egyesült Államok nagykövetsége megállapította, hogy ez a Ghaith Pharaon az a Ghaith Pharaon, akit az FBI körözött, aki terrorizmus finanszírozásával vádolható meg, aki a terrorizmus finanszírozását, a havalát működtette, és különböző banki csalások is a nevéhez köthetők, aki egyébként itt, Magyarországon műemlék jellegű épületek tucatjait vásárolja fel, köztük Orbán Viktor vejével üzletel, Szijjártó Péter miniszter úrral közös céget hoz létre, és beköltözött Orbán Viktor szomszédságába.

Tisztelt Miniszter Úr! Ebben a helyzetben két lehetőség áll fenn. A szolgálatok vagy nem működnek, és akkor felmerül a felelősség kérdése; vagy pedig működnek, teszik a dolgukat, jelentenek, csak miniszterelnök úr vagy az ő környezete elfekteti ezeket az információkat.

Miniszter úr, segítsen nekünk a tisztánlátásban: mi folyik itt? *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is azzal kezdem, bár az idő rövid erre, hogy megnyugtassam képviselőtársamat és rajta keresztül a parlamentet, hogy az ország biztonságban van, ami a titkosszolgálatok működését illeti. Mind a Belügyminisztérium, mind a Miniszterelnökség, mind a honvédelmi miniszter által felügyelt titkosszolgálatok mindent megtesznek annak érdekében, hogy képviseljék az ország érdekeit és megvédjék az ország érdekeit.

A mai napon délelőtt az Információs Hivatal épületében a Nemzetbiztonsági bizottság kihelyezett ülést tartott, ahol részletes tájékoztatást adott az Információs Hivatal főigazgatója, a katonai titkosszolgálat vezetője, az Alkotmányvédelmi Hivatal főigazgatója, a TEK vezetője és helyettes vezetője, a Belügyminisztérium államtitkára, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal vezetője, az országos rendőrfőkapitány és jómagam is arról, hogy az érintett szaúd-arábiai állampolgár hogyan jutott be Magyarországra, és Magyarországon milyen tevékenységet végzett. A Jobbik képviselője nem jelent meg ezen a bizottsági ülésen, ezért pótolni azt a tudást, amit ott az említett hét titkosszolgálati vezető elmondott, nehéz lenne a hátralévő egy percben.

Egyet tudok önnek mondani: minden kétséget kizáróan tisztázódott az, és ezt a bizottság elnöke az ülés kapcsán el is ismerte, hogy az érintett szaúd-arábiai állampolgár Magyarországra törvényesen lépett be, Magyarországon törvényes körülmények között tartózkodott. A vízumkérelmét 2014. október 1-jén nyújtotta be. A vízumkérelmét a schengeni rendszerben semmiféle olyan dokumentum és olyan tudás nem zárta ki, ami az ellenőrzés alkalmával rendelkezésünkre állt volna.

Szeretném azt is elmondani önnek, hogy 2016-ban a magyar kormányzat illetékes szerve, így a titkosszolgálatok az Amerikai Egyesült Államok Interpol-körözését kezdeményező FBI-hoz fordultak annak érdekében, hogy erősítsék vagy cáfolják meg az Interpol-körözésben szereplő dokumentumokat és adatokat.

(16.10)

A mai napig nem kaptunk olyan információt és adatot az FBI-tól, amely alkalmassá tenné az érintett személy minden kétséget kizáró azonosítását.

Nem tudom, hogy az amerikai nagykövetségnek ön milyen munkatársa *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy az amerikai nagykövetség álláspontjára hivatkozik; én csak

az FBI és a magyar titkosszolgálatok álláspontjára tudok önnek hivatkozni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces válasza Gyöngyösi Márton képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Tisztelt Miniszter Úr! Annál nagyobb a baj, hogyha ez az ember legálisan lépett be Magyarország területére, ugyanis az, hogy nem az önök államköveténybizniszének köszönhetően vagy eredményeképpen jelent meg ez az ember Magyarországon, hanem vízummal, aminek az elbírálása egyébként ugyanúgy a Bevándorlási Hivatalon múlik meg a schengeni rendszeren, ez csöppet sem megnyugtató. Tehát ezt hadd ne vegyük megnyugtatóként, hogy Magyarországon kiadott vízummal jelenhetett meg itt ez a figura Magyarországon, miközben egy luxusjachton, Orbán Viktor strómanjának a luxusjachtja mellett horgonyzott le éppen egy kikötőben, és ott beszélgettek, amiről ugyancsak semmit nem tudunk.

Az, hogy az FBI-tól milyen információk érkeztek be Magyarországra, arról pontosan tudunk a belügyminiszter úr egyik leveléből, amit kiküldött a szaúdi nagykövetségnek, amelyben átküldte az FBI által Magyarországra beérkezett ujjlenyomatokat, ami alapján megállapítják, hogy ez a Pharaon az a Pharaon, akit az FBI is köröz. Kérdés, hogy ki mulasztott, miniszter úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válasza illeti meg Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Még egyszer szeretném azt nyomatékosan aláhúzni, hogy a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén minden kétséget kizáróan tisztáztuk a belépés következményeit, ami egy fontos és meggyőződésem szerint az ország biztonsága szempontjából lényeges kérdés volt.

Itt szeretném elmondani azt, hogy a vízumkérelemhez benyújtott dokumentumok nem ugyanazt a személyazonosságot tételezik föl, mint az Interpol-körözésben szereplő személy. A két személy személyazonossága között különbség van. Azt kértük az Amerikai Egyesült Államok hatóságaitól, hogy azt a születési dátumot, amit az érintett föltüntetett a vízumkérelmében, tegye be a körözési papírokba, s azonnal letartóztatjuk, ha ez az az ember. Az Amerikai Egyesült Államok kormánya ezt nem valósította meg, ezért minden kétséget kizáróan ezt az embert azonosítani nem lehetett. Ami ujjlenyomatot rendelkezésünkre bocsátottak, arról pedig a mai tájékoztató alapján a titkosszolgálat vezetője azt mondta, hogy ez azonosításra alkalmatlan minőségben érkezett. Májusban új adatot kértünk az amerikaiaktól, a mai napig nem válaszoltak. Föl sem tételezem, hogy ez az amerikai eljárás összefüggésben van azzal, hogy ezt

az embert 25 éve körözi az FBI, és még nem kapta el. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportjának vezetője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Mikor ismeri fel a kormány, hogy rossz az irány? I.” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő asszonyt mint frakcióvezetőt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a válasszal miniszterelnök úr jelenlétét az üléssteremben. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Megvárom miniszterelnök urat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom frakcióvezető asszonyt és a tisztelt Házat, hogy miniszterelnök úrnak a második **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni Szél Bernadett képviselő asszonnyal együtt a miniszterelnök úrhoz: „Ki képviseli a munkavállalókat?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki, tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét...

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Megvárom a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Várjon még, én végigmondom, ha nem haragszik. ...vagy megvárja miniszterelnök úr jelenlétét az Országgyűlés ülésstermében. Képviselő úr, most mondja! Most adtam önnek szót.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Megvárnánk a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom önt, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ismét ön következik, képviselő úr. Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Segítsen Legfőbb ügyész úr!**” címmel. Mielőtt megadnám a szót, nagy tisztelettel köszöntöm az üléssteremben Polt Péter legfőbb ügyész urat. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Főügyész Úr! Nem teljesen aktuális a kérésem, de nagyon fontos, ugyanis az ön hivatalát érinti egy fontos téma. Megkaptam néhány hónapja a trafikügyet lezáró dokumentumot, amit ön írt alá. Azt hiszem, hogy ez a dokumentum be fog kerülni a jogtörténet-

be, de ott valószínűleg mint negatív példa. Számos objektív olyan dolgot lehetett volna vizsgálni, ha önök akarták volt, ami bizonyította volna a trafikügyben a visszaéléseket, a sorozatos visszaéléseket, azonban én egy érvet szeretnék kiemelni. Ön elfogadta Horváth István polgármesternek azt a védekezését, hogy Szekszárdon, amikor eldöntötték azt az akkori fideszes kollégák, hogy ki legyen majd a trafiknyertes, akkor az tulajdonképpen nem egy ügydöntő frakcióülés volt, hanem csak egy spontán folyosói összeröffenés, egy spontán folyosói beszélgetés, és ott valahogy szóba jött ez a dolog, és nem akartak ők semmit eldönteni.

Ebben a dokumentumban néhány sorral odébb az szerepel, hogy Hadházy Ákos erről a megbeszélésről 40 perc késéssel érkezett; 40 perc késéssel érkezett. Tehát az lenne a kérdésem, hogy nem érez-e ön ebben a dologban egy kis ellentmondást. Szerintem nagy van. Hogy lehet egy spontán folyosói összefutásról 40 perc késéssel érkezni? Ha nem érez ellentmondást, akkor magyarázza meg, hogy miért nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most a válasza megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak. Parancsoljon, legfőbb ügyész úr, kettő perc!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Ha nem venném komolyan ezt a Házat, akkor azzal tudnám az ön kérdésére a választ megadni, hogy segítek. Ön a korábbi esetekhez hasonlóan ismét nem jelölte meg, hogy miben kéri a segítséget, hogy egyáltalán mire vonatkozik a kérdése. Szeretném arról felvilágosítani, hogy ezeket az ügyeket nem én intézem az íróasztalomnál; ahhoz, hogy önnek bármire tudjak válaszolni, utána kell néznie, jelentést kell kérnie, s azt át kell olvasnom és tanulmányoznom kell. Nem hiszem, hogy az egy jogos elvárás, hogy én most arra válaszoljak önnek, hogy a nyomozati iratok iksz oldalán ez a kijelentés ellenkezik-e a nyomozati iratok ípszilon oldalán található kijelentéssel. Körülbelül olyan helyzetbe kerülnék, mint az ismert viccben, ahol az a kérdés, hogy mennyi, és a válasz, hogy húsz, és utána, hogy mi húsz - erre csak azt lehet mondani, hogy mi mennyi.

Képviselő úr, ha felteszi tisztességesen írásban azt, hogy miről óhajt tájékozódni (*Dúró Dóra: Nem lehet interpellálni!*), akkor tisztességesen erre választ is fog kapni. Megjegyzem, írásban meg fogjuk válaszolni az ön kérdését. Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válasza Hadházy Ákos képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Egy főügyésztől talán elvárható az, hogy járjon annyira az agya, hogy egy nagyon egyszerű ellentmondást

megmagyarázzon. Tehát ennél, még egyszer mondom, az történt, az egyik sorban azt írják, hogy ön elfogadja - ön írta alá, tehát ezt ön írta alá, nyilván olvasnia kellett, s ez egy nagyon jelentős ügy volt, nagyon érdekelt a közvéleményt, elég sokat beszéltek róla -, tehát elfogadta azt ön, hogy Horváth István azzal magyarázta ezt a dolgot, hogy ez csak egy folyosói megbeszélés volt, nem lehetett róla ügyet dönteni, ez egy nagyon fontos dolog, én azt gondolom, biztos nagyon sokat gondolkodtak rajta, hogy elfogadják-e ezt a védekezést; és utána néhány sorral pedig azt írja, hogy én 40 perc késéssel érkeztem. Ez egy nagyon egyszerű kérdés, tehát most gondolja át, és annyit mondjon, hogy ez ön szerint ellentmondásos vagy nem ellentmondásos. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzá-lasz illeti meg a legfőbb ügyész urat is, parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Kérem szépen, képviselő úr, nem nagyon tudok mást mondani, mint amit már az előbb kifejtettem; meg fogja kapni írásban a választ. Azt gondolom, hogy ez minden igényt kielégít, talán az önét nem, de egy objektív olvasóé igen. Abban biztos vagyok, hogy a határozat megfelel a jogszabályoknak és megfelel a tényeknek is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Tisztelt Országgyűlés! Bánki Erik képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Az újabb felminősítés jelzi, hogy a magyar gazdaság erős és kinötte a szocialista örökséget!”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. *(Bánki Erik bólint.)* Nem kell tovább mondanom, mert képviselő úr jelzi számomra, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tehát a válaszadó Tállai András államtitkár úr lesz, és Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

(16.20)

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian tudjuk, hogy amikor a kormány 2010-ben átvette az ország irányítását, akkor milyen örökséggel kellett szembenéznünk, mit hagyott ránk a Gyurcsány-Bajnai-kormány időszaka. A Bajnai-időszakban sikerült összehozni 9,3 százalékos költségvetési hiányt akkor, amikor sem háború, de még pénzügyi válság sem veszélyeztette az országot. *(Gógós Zoltán: Miért hazudsz? Hol voltál, hol éltél te akkor?!)* Az 2008-ban indult, képviselőtársaim, csak jelzem önöknek. Tehát amikor a szomszédos országok már kijövőfélben voltak, és megtalálták a megoldást arra, hogy pénzügyi válság idején milyen intézkedéseket kell meghozni annak érdekében, hogy az ország ál-

lamháztartási hiánya tartható legyen, és közben a nemzetgazdaságot mégis pozitív teljesítményzónába, illetve emelkedő pályára lehessen állítani, akkor a Bajnai-kormánynak ez a kísérlete sikertelenségbe fulladt, sőt IMF-hittel tudta egyáltalán életben tartani az ország gazdaságát. A felelőtlen fiskális politikának nemcsak eladósodás lett az eredménye, hanem az ország folyamatos leminősítései is. Gyakorlatilag olyan szintre süllyedt a magyar gazdaság megítélése, ami a befektetőket nemhogy vonzotta volna, hanem inkább riasztotta az országból.

Az elmúlt hat évben a magyar emberekkel közösen a magyar kormánynak egy olyan gazdaságpolitikai fordulatot sikerült elérnie, amelynek mára már mindenki által látható eredményei vannak. Mind az ellenzéki képviselők, mind az európai szervezetek próbálták degradálni azokat a sikereket, amelyeket 2011-től folyamatosan ért el a magyar gazdaság, mára azonban eljutottunk oda, hogy a nagy nemzetközi hitelminősítő intézetek sorozatban ismerték el a magyar gazdaság teljesítményét és minősítették fel azt. Mára már az utolsó minősítő is a befektetési kategóriába sorolja Magyarországot. Ha visszamenőleg nézzük a számokat, azt látjuk, hogy érdemi eredményeket tudtunk elérni, ennek köszönhetően a magyar gazdaság stabilitása megerősödött.

Államtitkár úrtól azt szeretném kérdezni, a kormány hogy látja, milyen közvetlen eredményei lehetnek a magyar emberek számára ezeknek a sikereknek. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Tállai András államtitkár úr adja meg. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ez az év valóban arról szól, hogy a nemzetközi szervezetek, az Európai Unió vagy az IMF hogyan ismerik el a magyar gazdaság, a magyar kormány sikereit.

Ha megengedi, a sikerhez vezető útról szeretnék egy-két gondolatot elmondani és véleményezni azt. Véleményem szerint a kormány az elmúlt hat évben nagyon következetes, nagyon kemény, ugyanakkor pedig nagyon bátor és újszerű, mindamelletts nemzetközi mércével mérve is egyedi döntéseket hozott annak érdekében, hogy az országot kihozza abból a bajból, amit a szocialista kormányok okoztak a magyar embereknek. Én ebből mindjárt kiemelnék egy példát, a devizakitettségs megszüntetését. Egyrészt a magyar állampolgárok, másrészt pedig a kormányzat is többségében devizában adósodott el a baloldali kormányok idején, amit a magyar államkötvény-programmal sikerült kiigazítani.

De ugyanilyen egyedi döntés volt a munkahelyvédelmi akcióterv, ami akkor még akciótervnek indult, de ma már egy valóságos program. Eszerint a kismamák, a gyeseen lévők és a nyugdíjhoz közel állók után a munkáltatók kevesebb járulékot fizetnek,

ezzel ösztönözve a munkavégzésre. Hasonlóan ilyen egyedi döntésen alapult a Magyar Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja is, amely Európában szintén egyedülálló. Mivel a Magyarországon működő bankok nem finanszírozták a magyar gazdaságot, ezért a Magyar Nemzeti Bank segítette ki a gazdaságot. Végezetül szintén a magyar embereket érintő döntés - de mégis a magyar költségvetés vívta ki, hogy ezt meg lehessen hozni - a rezsicsökkentés kérdése, ami több millió embernek jelentett pozitívumot, ugyanakkor a magyar gazdaságot új pályára tudta helyezni.

Összességében nagyon komoly és következetes döntések kellettek ahhoz, hogy eljussunk idáig, és már arról beszélhetünk, hogy az egész világ Magyarország gazdaságpolitikai eredményeire figyel. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Bánki Erik képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen azokat az adatokat és információkat, amelyeket újra megerősített államtitkár úr, amelyek azt igazolják, hogy az a magyar gazdaságpolitikai modell, amit 2010-től a nemzeti együttműködés kormánya megvalósított, egyedülálló sikereket és eredményeket hozott Európában.

Még egy fontos dolgot hozzátennék államtitkár úr felsorolásához, ez pedig a CDS-felár csökkenése az elmúlt időszakban. Emlékezzünk arra, hogy a Bajnai-kormány idején még 500-600 pontos CDS-felár sújtotta a hiteleket, ami mára 120 bázispontra csökkent. Ez is azt mutatja, hogy Magyarország nemzetközi megítélése és a befektetők bizalma töretlen Magyarország iránt.

S még egy dolgot mondanék zárásként arra, hogy mennyire volt bátor és elkötelezett a magyar kormány. Az a növekedési hitelprogram, amit a Nemzeti Bank indított és ami a kkv-szektor erősítése, 7 milliárd euró összeget tett ki. Az Európai Bizottság javaslata, a hétéves fejlesztési program a kkv-szektor megerősítésére 4 milliárd eurót tett ki. Itt látszik, hogy ki gondolja komolyan magát, és ki tesz valamit a saját polgárai és vállalkozásai érdekében. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra Tállai András államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Folytatnám, hogy milyen következményei lehetnek a magyar gazdaságra, a magyar emberekre nézve ennek az elismerésnek. Először is, a költségvetésre van pozitív hatással, hiszen így még olcsóbb kamatokkal tudjuk finanszírozni az államháztartást; ez tízmilliárdokban

mérhető. Ez is fontos eredmény, de ennél sokkal fontosabb az, hogy a befektetők teljesen más szemmel néznek Magyarországra. Nézzük meg: Magyarországon stabil belpolitikai helyzet van, stabil parlamenti többség. Magyarországon biztonság van, meg lehet nézni, hogy a betelepítési kvótáról a kormány csak egy véleményt mond évek óta és azt be is tartja.

Alacsonyok a kamatok, az adók folyamatosan csökkennek, és a versenyképesség javítása érdekében a magyar gazdaság eredményei minden bizonnyal lehetővé teszik azt, hogy most már a járulékcsökkentésről is beszéljünk, és ezáltal a bérek felzárkóztatása megkezdődhessen Magyarországon. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „Most ébred rá, hogy tönkretette a Magyar Honvédséget?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Elnök úr, Orbán Viktor döntései a működésképtelenség határára sodorták a Magyar Honvédséget, így szeretném megvárni, hogy ő személyesen válaszoljon a kérdéseimre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Miniszterelnök úrnak a harmadik **sortedező** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Ugyancsak Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője kíván feltenni azonnali kérdést a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Utasítottak-e ki Magyarországról diplomáciai fedésben dolgozó orosz katonai hírszerző munkatársat?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Szabó László államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdem képviselő asszonyt... - de nem kell végigmondanom, mert képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az egész ország megdöbbenve állt az előtt, hogy Bonyben fegyverrel támadtak rendőrökre. Ezúton ismét szeretnénk részvétünket kifejezni a szolgálatteljesítés közben életét vesztett rendőr hozzátartozóinak és az egész rendőri szervezetnek. Ez a tragédia fájdalmasan élesen hívja fel a figyelmet arra, hogy milyen súlyos veszélyt rejt, ha szélsőséges militáns szervezetek tagjai is fegyverhez juthatnak.

Mára a sajtó számára egymástól független több biztonsági forrás is megerősítette, hogy a bonyi

rendőrgyilkos félkatonai szervezete kapcsolatban állt orosz diplomatákkal, akikkel több közös programon, gyakorlatozásokon vettek részt. Tehát a Győrkösi István vezette Nemzeti Arcvonallal kapcsolatban álltak az orosz katonai hírszerzés, feltételezhetően a GRU emberei is. Ezek a kapcsolatok rendre megjelennek egy bizonyos weboldalnál is, amelyen a terjesztett hírekre és az ezekkel kapcsolatos moszkvai reakciókra még Navracsics Tibor akkori külügyminiszter mondta a következőket: „Mindenképpen bizarr, hogy egy jelentéktelen honlapon megjelenik egy hír, amelyre hivatalos honlapján reagál az orosz külügy.”

(16.30)

Az elmúlt napokban pedig annak is tanúi lehetünk, hogy déli szomszédságunkban is erőteljes kérdések vetődtek fel az orosz titkosszolgálatok aktív tevékenységével kapcsolatban.

Államtitkár Úr! Feltételezhetően a magyar hatóságoknak is tudomásuk lehetett az orosz diplomaták, az orosz katonai hírszerzés emberei és a Magyar Nemzeti Arcvonallal kapcsolatáról. A magyar külügynek pedig, azt gondolom, megkérdőjelezhetetlenül van dolga a helyzet kezelésében.

Ennek alapján kérdezem államtitkár urat, hogy utasítottak-e ki Magyarországról diplomáciai fedésben dolgozó GRU-munkatársat, illetve utasítottak-e ki Magyarországról diplomáciai fedésben dolgozó GRU-munkatársat a tragikus bűnyí gyilkosság óta. Ezen kívül, az említettek felül tettek-e más, a Külügyminisztérium hatáskörébe tartozó lépést a helyzet megoldására? Tisztelettel várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A válasza megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Nem történt ilyen kiutasítás tudomásunk szerint, és természetesen, ha történt volna, akkor sem tudnánk nyilvánosan erre reagálni, mert ez valószínűleg... *(Közbeszólás a Jobbik soraiból.)* Igen.

ELNÖK: Államtitkár Úr! A jegyzőkönyv számára legyen szíves és ne a szomszédok számára elmondani a mondanivalóját, mert ez a parlamenti rend. Így most kényetlen vagyok önt figyelmeztetni. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tehát nem történt ilyen kiutasítás. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Demeter Márta képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Teljesen természetes, hogy nem minősített információkra voltam kíváncsi, hanem egészen egyszerűen láthatjuk azt, hogy szomszédos, illetve régiós országokban igenis történtek demonstratív politikai lépések azzal kapcsolatban, hogy a hasonló jellegű helyzetekre felhívják a figyelmet, és kinyilvánítsák azt, hogy eddig és ne tovább. Tehát azt gondolom, ha sem ezzel az eszközzel, sem semmilyen más eszközzel ezen kívül nem élt a Külügyminisztérium, az önmagában elég baj, hiszen ez azt jelentheti, hogy Magyarország teljesen kiszolgáltatottá válhat az orosz hírszerzők tevékenységével, a dezinformációkkal és az orosz propagandával kapcsolatban, amelynek egyébként egyetlen célja sajnos a NATO és az Európai Unió bomlasztása.

Ahogy mondtam, több régiós ország felismeri ezt a helyzetet, cselekszik a megoldásra, addig úgy tűnik, hogy a magyar külügy nem értékeli problémásnak a helyzetet, és nem is tesz semmilyen lépést azért, hogy ezt megoldja. Továbbra is fenntartom a kérdésem, és hozzátenném, hogy vajon Szijjártó Péter külügyminiszter Lavrov külügyminiszterrel esedékes találkozásánál fel fogja-e vetni ezt a súlyos, Magyarország, a NATO és az EU biztonságát is érintő kérdést. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzás illeti meg Szabó László államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Természetesen, ha bizonyítékunk van bármilyen olyan dologra, ami lépéseket igényel, akkor ezeket meg fogjuk tenni. És megnyugtatom, hogy mind a bilaterális, mind a multilaterális tárgyalásaink során a biztonsági kérdésekre is ki szoktunk térni. Éppen ma este utazom a NATO bukaresti 9-es megbeszélésére, ahol természetesen biztonsági kérdésekről is fogunk beszélni. Megnyugtatom arról, hogy természetesen bizonyítékok birtokában mi reagálni fogunk, és a megfelelő lépéseket meg fogjuk tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: **„Fontosabb a piszkos pénz, mint a magyar emberek biztonsága? - Miért telepítenek le több embert a harmadik világból, mint amennyit Brüsszel összesen akart?”** címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János miniszter urat jelölte ki. Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Tehát Lázár János miniszter úr fog válaszolni, és Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): A múlt héten az a sajátos helyzet állt elő, hogy miközben nemzetgazda-

sági miniszter úr sajtótájékoztatót tartott arról, hogy a letelepedésikötvény-bizniszt adott esetben felülvizsgálhatják, nem kivezetik, de felülvizsgálhatják, a Gazdasági bizottság elé bedobtak egy kétoldalas papirozt egy perccel a szavazás előtt, ahol is a Fidesz-KDNP-s többség a Cipruson bejegyzett közvetítő cég tevékenységét a Seychelle-szigetekre méltóztatott kiterjeszteni. Elképesztő kettős beszéd, kettős kommunikáció jellemzi tehát a kormányzatot. Miközben lebegtették a piszkos pénz megszerzési módjának felülvizsgálatát vagy adott esetben kivezetését, azt látjuk, hogy Irakban irodanyitásra kerül sor, azt látjuk, hogy néhol februárig, máshol december végéig garantálják azt, hogy ezek a kötvények elérhetőek lesznek.

Adódna tehát a kérdés, hogy ha valóban komolyan gondolja a kormányzat akár a felülvizsgálatot, akár a kivezetést, akkor miért nem teremt tiszta viszonyokat. A Gazdasági bizottság mai ülésén javaslatként az hangzott el szinte a teljes ellenzék részéről, hogy addig is, amíg ez a bizonyos átgondolás meg nem történik, függesszék fel az összes érintett cég tevékenységét. Nem akarunk tehát iraki plázákban árult magyar letelepedési kötvényekről hallani. Nem akarjuk az önök piszkos pénz megszerzésére irányuló csatornáit eltűrni, azok működését a továbbiakban látni.

Egyértelmű és tiszta helyzetet kellene tehát teremteni. Ha Magyarországon teljeskörűen akarjuk az állampolgárok biztonságát szavatolni, akkor sem a szegény, sem a gazdag migránsoknak nincs helyük. Ne csak a kerítésszagatókkal foglalkozzanak tehát, hanem azokkal a gazdag migránsokkal is, akik be akarják vásárolni magukat Magyarországra. Az önök rendszere jóvoltából meg is tehetik, mert úgy tűnik, hogy az önök számára a piszkos pénz fontosabb.

Adódik tehát a kérdés, hajlandóak-e felfüggeszteni ezen cégek tevékenységét, vagy a jobbik kérésének, követelésének megfelelően az egész letelepedésikötvény-üzletágot kivezetni. Máskülönbén ugyanis nem lehet teljes körű biztonságot elérni a magyar polgárok számára. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Illetve tisztelt Elnök Úr! Az ellenzéki képviselőkhöz méltó túlzásokkal tűzdelt volt a képviselő úr fölszólása. Ezért annak tartalmi részére reflektálnék inkább, az érzelmeket nem értem, mert egy nagyon egyszerűen és nagyon könnyen áttekinthető ügyről van szó. Meggyőződésem szerint 2011-2012-ben, amikor Magyarországnak voltak finanszírozási problémái, és a magyar államkötvények értékesítése konkrét falakba ütközött, részben azért, mert Magyarországot folyamatosan minősítették le, részben azért, mert nagy volt a kockázat a csőd eltakarítása miatt Magyarországon 2010 után, szükség volt arra,

hogy speciális eszközöket vessen be a magyar állam a finanszírozás érdekében.

Egymilliárd eurót hiteleztek azok az emberek, akiket, egyébként anélkül, hogy ismerné őket, én sem ismerem, ön most itt a szájra vett. Ezt csak azért teszem szóvá, mert ki vállalt itt valóban kockázatot? A magyar állam vállalt kockázatot, amely kapott hosszú távra egymilliárd eurót? Milyen kockázatot vállalt a magyar állam, amikor ezeknek az embereknek nem adott állampolgárságot, csak tartózkodási engedélyt adott öt évre? Azokban az európai uniós országokban, ahol pénzt kérnek kölcsön, cserébe belépési jogért, állampolgárságot ajánlanak nagyon sok esetben, képviselő úr.

Tehát azt gondolom, hogy az ellenzéki lét a higgadság elvesztésére és a józan gondolkodás elvesztésére még nem alkalmas. Én önt úgy ismertem meg, hogy egy higgadt ember és józanul gondolkodik. Azt gondolja már végig, hogy ezek az emberek a saját vagy a cégeik pénzét kölcsönadták egy olyan országnak, amelynek államkötvényei bővlinak minősültek, egyébként pedig a kockázati felár, amit itt az előbb Bánki Erik szóba hozott, jóval magasabb volt, mint most. Az a kockázat is elhangzott a piacokon, hogy Magyarország csődbe mehet. Ezért a magyar állam természetesen kedvező kondíciók mellett megpróbál kamatot fizetni, de ha Magyarország nem lett volna olyan rossz állapotban 2010-ben, akkor ilyen típusú finanszírozásra nem lett volna semmilyen szükség.

Azt pedig a magyar állami hatóságoknak kellett garantálni, hogy nemzetbiztonsági kockázatot jelentő személyek ne tudjanak ilyen kötvényt vásárolni, illetve ne tudjanak Magyarországon tartózkodni. Azt hiszem, ön megismerhette Pintér Sándort és a Belügyminisztériumot, ők megfelelő garanciát jelentettek erre. *(Taps a kormánypartti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra Z. Kárpát Dániel képviselő úré a szó. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Adódna a kérdés, hogy hogyan garantálják mindezt a szolgálatok, ez egy másik beszélgetéshez tartozna. De el kell mondjuk, hogy 2014. december volt az a fordulópont, miniszter úr, amikor a hozamkörnyezet megváltozott olyan szintre, hogy más forrásokból már olcsóbb lett volna finanszírozni Magyarországon azt, amit önök a letelepedésikötvény-üzletágukkal akartak finanszírozni. Azóta a nemzetgazdaság számára önök károkat okoznak, önök megtűrik ezeket a károkat. 2014. december óta a hozamkörnyezet változása okán ráfizetéses Magyarország számára ez az üzletág, nem kapunk mi itt semmit.

Hitelekről beszélünk természetesen, visszafizetendő összegekről beszélünk és olyan kockázati tényezőkről, amelyek értelmében, mondjuk, most az Iszlám Állam szökött emberei a zsolddal, szökött bűnözői adott esetben egy iraki plázában bevásárolhatnak kötvényekből. Szélsőséges esetről beszélünk,

de az önök négyes szűrőjében, ne haragudjon, én nem bízom, amely talán négy embert tudott feltartóztatni az érintettek közül. Önök jelen pillanatban többször annyi embert telepítettek be ily módon Magyarországra, mint amennyit Brüsszel összesen akart.

Tehát vezessék ki a piszkos pénz megszerzésének rendszerét, mert ez fenntarthatatlan, értelmetlen és egyszerűen méltatlan ehhez az országhoz. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásról illeti meg Lázár János miniszter urat is. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Először is, a közvetítői díjat nem a magyar állam fizette. Ezt azért teszem szóvá, mert ezek az emberek lejegyezték *(Közbeszólások az ellenzéki pártok padsoraiból, többek között: Z. Kárpát Dániel: Nem mondtam ilyet! - Dr. Apáti István: Még az hiányozna!)* 1 milliárd eurónyi államkötvényt, majd fizettek még közvetítői díjat. Uraim, illetve tisztelt képviselő asszonyok *(Az elnök csenget.)*, én meghallgattam önöket; kérem, tegyék meg, hogy meghallgatnak, csak ennyit kérek, semmi többet. Ezek az emberek lejegyezték 1 milliárd eurónyi állampapírt, és fizettek érte még közvetítői díjat is, miközben Magyarországnak finanszírozási problémái voltak.

Hogy mi mennyit ér? Tisztelt Képviselő Úr! Ha így nézzük, akkor jelen pillanatban a teljes magyar államadósságot drágán finanszírozzuk, mert ma, ebben az órában olcsóbban kapunk hitelt, mint kapunk ezelőtt egy évvel, két évvel, három évvel, négy évvel és öt évvel. Tehát ha ma vennénk fel hitelt, az olcsóbb lenne az összes, jelenleg futó hitelünknel, mert ma, ahogy elmondta Tállai András, mindennél kedvezőbb feltételek mellett jutunk hitelhez. *(Z. Kárpát Dániel: Négyezer a különbség...)*

Ezért nekem az a meggyőződés, ez az egy pont, amiben egyetértünk, hogy ilyen körülmények között nem szükséges a letelepedési kötvény mint eszköz. Ez természetesen nem azt jelenti *(Közbeszólás az MSZP padsoraiból: Át kell forgatni...)*, félreértés ne essék, hogy egyébként Magyarországnak, Budapestnek gazdag befektetőkre ne lenne *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* szüksége. Meggyőződés szerint azokra szüksége van az országnak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Z. Kárpát Dániel: Miért nem szüntetik meg?)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mennyi pénz jut az elkövetkezendő években a közutak és ke-**

rékpárutak felújítására?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Tasó László államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja Tasó László államtitkár urat válaszadónak. Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár János miniszter úr 2016 szeptemberében jelentette be, hogy a kormány 2500 milliárd forintos közútfejlesztési programot hagyott jóvá, amelynek során ezer kilométer új négy sávos autópálya és autópálya épül 2022-ig.

A fejlesztés mellett a felújítás és karbantartás is kiemelt jelentőségű. Az idei komplex útfelújítási program lezárult, amelynek keretében 69 milliárd forint értékű költségvetési forrásból 568 kilométer közúthálózat újult meg. A különböző vizsgálatok szerint az összesen több mint 32 ezer kilométeres hazai úthálózat közel 44 százaléka szorulna valamilyen mértékű felújításra, és főleg az alsóbbrendű utak állapotában még mindig nagyon jelentős a lemaradás. Az elektronikus útdíj bevezetésekor rögzítésre került, hogy a befolyt összeg egy részét dedikáltan az útfelújításra kell fordítani, ezért bízom, bízhatunk abban, hogy a felújítási keretösszeg nőni fog az elkövetkezendő években.

Egy másik fontos témát is szeretnék a közúthálózat kapcsán megemlíteni, mégpedig a kerékpárutakat, amelyek karbantartása, felújítása központilag jelenleg nem megoldott. Tudomásom szerint heteken belül megszülethet a döntés arról, hogy jövőre átveszi a külterületi kerékpárutak karbantartását a Magyar Közút Nonprofit Zrt., amellyel elhárulhat az akadály egy komplex fejlesztési, illetve felújítási program kialakítása elől.

A fentiek alapján kérdezem tisztelt államtitkár urat, milyen forrásokkal gazdálkodhat a közeljövőben a Magyar Közút Zrt., azaz mennyi pénz jut az elkövetkezendő években a közutak, illetve a kerékpárutak felújítására. Tisztelettel várom az államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint mondtam, Tasó László államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mint említette is, a 2500 milliárd forintos közútfejlesztési program keretében megvalósuló beruházások révén lesz egy hatalmas növekedés a gyorsforgalmi hálózat területén, mintegy 946 kilométernyi út fog épülni. 2022-re, ezzel mintegy 22,5 kilométeres lesz a hálózatsűrűségünk. Ezzel reményeim szerint meghaladjuk Európa átlagát is. Ami nagyon fontos: az mindenképpen

kikívánkozik belőlünk, hogy a hazai költségvetésből megvalósuló források teszik lehetővé ezt a nagy beruházási programot; 1279 milliárd forint lesz hazai költségvetésből az, amit mellé kell tenni a magyar kormányoknak, és a magyar emberek erre képesek is lesznek.

Mint ahogy említette, most fejeződik be a 69 milliárdos programunk. 2014-2015-ben csináltuk meg a 34 milliárdos programot, és úgy tervezzük, hogy a következő évben, 2017-ben 100 milliárd forint segítségével újítjuk fel a közútjainkat és a mellékútjainkat. Ennek keretében 850 kilométernyi út fog megújulni. Ami fontos még, hogy a következő év elején indul el a TOP-program keretében mintegy 400 kilométernyi út felújítása - ezek viszont mellékutak lesznek egyértelműen -, 44 milliárd forintos értékben. Biztos vagyok benne, hogy meg fog látszani az úthálózaton.

Amiről szó volt a kerékpárutak esetében, az valóban egy fontos terület, hiszen nincs egységes szerkezetbe és szervezetbe foglalva az a kerékpárúthálózat, ami 2100 kilométernyi tesz összességében össze. Mindenképpen fontos, hogy legyen egy gazdája, és ez a magyar közútkezelő lesz reményeink szerint. Ennek segítségével ma kézből tudjuk tartani a folyamatokat, és legalább 100 kilométernyi felújításra is szükségünk lesz a következő évben.

A kormány támogatásában bízunk. Úgy néz ki, hogy ennek segítségével tovább tudunk majd lépni egy másik dimenzióba a kerékpárutak világában is. Köszönöm szépen a figyelmét. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Szászfalvi László képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a választát. Én azt gondolom, egyértelműen koncentrálnunk kell az alsóbbrendű utak felújítására, hiszen ott óriási hiátusok vannak, ugyanakkor el kell ismerni, hogy az elmúlt esztendőben előre tudtunk lépni. Ez főleg a hazai forrásból való finanszírozást illeti, hiszen hosszú éveken keresztül hazai költségvetési forrásból egyetlen fillért sem költött az állam az alsóbbrendű utak felújítására és karbantartására. Az elmúlt három esztendőben ez már, hála istennek, megindult.

Somogy megyében, ahol élek, az elmúlt két esztendőben 400-400 millió forinttal növekedett a karbantartási és a felújítási keret a közútkezelő részére. A felújítások jelentős mértékben növekedtek, ami az elmúlt másfél esztendőben a választókerületemben 1,5 milliárd többletforrást jelentett a közutak felújítására. Azt gondolom, hogy ez egy jó út, jó irány, és ezt kellene a következő években kiszámíthatóan és határozottan folytatnunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg Tasó László államtitkár urat. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon fontos megemlíteni, hogy a tavasszal megkötött közhasznúsági szerződése a Magyar Közút számára világossá és egyértelművé teszi a kiszámítható modell felállítását. Ennek segítségével 400 milliárd forintot tud fordítani a fenntartásra, az üzemeltetésre, a karbantartásra.

Egyébként a programokat említve a 6819-es számú út is a Berzence-Csurgó-Iharosberény szakaszon két tételben, TOP-forrásból és a 100 milliárdos programból, meg fog valósulni teljes egészében. Nagyon sok helyen és sok területen örülnek annak a lehetőségnek, amit a magyar kormány biztosít, de mindig hozzá kell tenni, hogy erre azért van lehetősége, mert a magyar gazdaság erősebb, és a magyar emberek teljesítőképessége folyamatosan javul. Ebben vagyunk érdekeltek mindenhol Magyarországon, és a programokat láthatóan meg tudjuk valósítani időben. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Megmentik-e a tanodákat? II.**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. A képviselő úr, jegyző úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Ikotity István képviselő úré, jegyző úré a szó. Parancsoljon!

*(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost
Földi László váltja fel.)*

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP igyekszik mindent megtenni annak érdekében, hogy mielőbb rendeződjön a tanodák helyzete Magyarországon. Ezek az intézmények ugyanis hiánypótló szerepet töltenek be, és óriási segítséget jelentenek a hátrányos helyzetű területeken, illetve az ottani, szegénységben élő gyerekek számára.

A tanodahálózat bővülése és az intézmények stabil finanszírozása, azt gondolom, mindannyiunknak elemi érdeke. A tanodák számára megbízható forrást kellene biztosítani, a késve kihirdetett pályázatok problémáival azonban már foglalkoztunk a legutolsó felszólalásomkor is. Az államtitkár úr válaszolt ezekre a kérdésekre, bár számos kérdés felmerült azóta is. Ezeket szeretném most feltenni, három kérdésben összefoglalva.

Az első kérdésem, hogy ezeknek a pályázatoknak az egyik legnagyobb hibája az volt, hogy óriási késéssel jelentek meg, ugyanakkor azt tapasztaljuk, hogy jelen pillanatban a központi régióban, Közép-Ma-

gyarországon továbbra sincsenek ezek a pályázatok kihirdetve, miközben már nyáron beadták ezeket a pályázatokat. Hamarosan november közepe van, ugyanez a probléma fel fog merülni.

(16.50)

A második kérdésem, államtitkár úr, a következő. A kormány rengeteg olyan tanodát nem juttatott forráshoz, nem biztosított számukra megfelelő forrást, amelyek jól működtek az elmúlt években. Most pótkeretet hirdetett, ez nagyon helyes. Azonban ez a pótkeret mikor lesz elérhető, és vajon mire lesz elég, államtitkár úr? (Dr. Rétvári Bence Tállai Andrással egyeztet.) Fog tudni válaszolni? Nem figyel.

A harmadik kérdésem: tisztán szeretnénk látni, vajon vállalja-e az EMMI ezeknek az anyagoknak és főként az értékeléseiknek a nyilvánosságra hozatalát. Azt gondolom, ez sokat segítene, hogy kiderüljön az igazság.

A negyedik és utolsó kérdésem pedig: támogatja-e az EMMI a tanodát működtetők és az LMP javaslatát, ami arról szólna, hogy normatív finanszírozást kellene ezeknek az intézményeknek hosszú távon biztosítani? Várom államtitkár úr válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Csak hogy tisztázzuk mindenekelőtt, hogy ki áll a tanodák oldalán, és ki nem: 2010-ben Magyarországon működött 60 tanoda, 2015-re ezeknek a száma 178-ra nőtt, tehát megháromszoroztuk öt év alatt a tanodák számát, úgyhogy azt hiszem, hogy senkinek nincs semmiféle joga kétségbe vonni a kormányzatnak a tanodák iránti elkötelezettségét, hiszen háromszor annyi tanoda működött öt év után, mint amennyi volt 2010-ben a kormányváltáskor.

Ha azt nézzük, hogy a most kiírt pályázatból hány tanodát lehetett támogatni, és hány tanoda nyújtotta be az igényét, akkor azt láthatjuk, hogy mi 171 tanoda támogatását tudtuk lehetővé tenni ebből az 5 milliárd forintból - ez körülbelül annyi, mint amennyi tanoda működött is -, de erre a körülbelül 170-180 helyre 1077 pályázat érkezett, 1077-en szerettek volna tanodát vinni. Nyilván ezeknek egy része formailag is hibás volt, de egy jó része a formai követelményeknek megfelelt, és így érdemi-tartalmi minősítésre került sor, ezért is tartott olyan sokáig a minősítési eljárás. De kódozható volt, hogy itt bizony lesznek olyan tanodák is, amelyek korábban működtek, és mégis kiesnek a pályázati támogatotti körből.

Eppen ezért a kormányzat, azt hiszem, azonnal lépett, hiszen két hét alatt elkészítette azt a felhívást, amelyen ön nevet, de nagyon sok tanodásnak ez fontos volt; sajnálom, hogy az LMP-nek ez a témakör

csak mókázásra alkalmas. Nos, tehát nagyon sok tanoda ezt nagyon várta, ezért volt fontos számukra, amikor kikerült az EMMI honlapjára is társadalmi egyeztetésre ez a javaslat, és nyilvánvalóan vártuk mindenkinek ehhez a hozzáfűznivalóját. Általában nyilván mindenki örült annak, hogy egy újabb 2 milliárd forintot nyit meg a kormányzat, és decemberben erre már pályázni is lehet.

Összességében tehát elmondhatjuk, hogy míg 2012 és 2015 között 5,3 milliárd, addig most 7,35 milliárd forint áll a tanodák támogatásának lehetőségére.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok sorában.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Ikotity István képviselő úré, jegyző úré a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hogy min nevettem? Azon nevettem, hogy azt a lemezt tette föl, amit a múltkor már elmondott, ha visszanezi a jegyzőkönyvet. Nem ezeket a kérdéseket tettem föl most önnek. Néhány héttel ezelőtt valóban ezt tettem föl, ugyanezt a választ mondta el az államtitkár úr.

Az a kérdésem, hogy a 178 a több vagy a 171. Legutóbb ön említette, hogy 178 tanodát támogattak, most jelen pillanatban 171-et támogattak. Ön azt mondta nekem, hogy többet támogattak; szemlátó mást ez kevesebb.

Államtitkár úr nem válaszolt a kérdésekre, amely arra vonatkozott, hogy ez a pótkeret - amit egyébként jónak tartunk, de kevésnek - vajon mikor jut el az érintettekhez. Emlékeztetem önt, hogy kilenc hónap nem volt elegendő a legutóbbi pályázat idején arra, hogy hozzájussanak ehhez az összeghez, sőt eleve, hogy értesítést kapjanak ennek a tényéről. Államtitkár úr, ezeknek a tanodáknak kell idő, hogy ezt fel tudják dolgozni, hogy ők most rá tudjanak készülni, el tudják kezdeni a működést.

Az, amiről önök most döntöttek - egyébként meglehetősen gyorsan -, vajon mikor jut el hozzájuk, ez volt az egyik kérdésem. A másik, hogy nyilvánosak-e azok az értékelések (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), amelyekről azt mondja, hogy érvénytelen pályázatok; nem gondoljuk, hogy érvénytelen, legtöbb esetben bizonyították, hogy nem az.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzás illeti meg az államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Válaszoltam a kérdéseire, képviselő úr. Azt mondtam, hogy decemberben kerül kiírásra az új pályázat, ebben bízunk.

Azt hiszem, egyértelmű, hogy az 5,3-nál a 7,35 nagyobb, tehát növekszik a támogatás köre. Az előző hat évben megháromszoroztuk a tanodák számát, most pedig további összegekkel növeljük a tanodákra

fordítható pénzeket. Úgyhogy azt hiszem, hogy ez sokak számára jelent megnyugtatást.

Az pedig teljesen természetes, képviselő úr, hogy ha 1077-en jelentkeznek, és 171 tanodát tudunk támogatni, akkor lesznek olyan pályázatok, amelyek nyilván formai kritériumoknak is megfelelnek, de azért, mert a pontozási rendszerben hátrébb sorolódnak, ezért nem nyernek, akik a pontozási rendszerben előrébb sorolódtak, azok nyertek.

De összességében, ha ön nem egyes pályázók vagy pályázatírók szempontjait nézi, hanem esetleg a gyermekekről is szót ejtene a felszólalásaiban, akkor látná, hogy ezáltal jóval több gyereknek nyílik meg a lehetőség arra, hogy akár a délutánok folyamán is megfelelő szakemberek segítségével jobb körülmények között tudjanak készülni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Mire számíthatunk?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja Fónagy János államtitkár urat válaszádnak. Heringes Anita képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Újból itt állok és kérdezek a térségem érdekében. Gondolom, a Fejlesztési Minisztérium parlamenti titkárságán, ha meglátják a nevemet az azonnali kérdések sorában, tudják jól, hogy mi lesz a téma. Sajnos, lassan folytatásos teleregénynek érezhetik a nézők, amelynek simán lehetne pozitív befejezése, megoldása; ez önkön múlik, tisztelt államtitkár úr.

Szerénytelenség nélkül kijelenthetjük: a Paksi Atomerőmű dolgozói és a paksi lakosság támogatása nélkül ma nem menne jól az önök által felügyelt MVM Zrt.-nek. Mégis lassan mostohagyereknek érezzük magunkat Paks környékén.

Évtizedekig jól működött a Paksi Atomerőmű támogatáspolitikája, amelynek egyik célja az volt, hogy jó környezetet biztosítson az erőmű dolgozóinak, családtagjaiknak és a térségben élőknek. Amíg a döntések Pakson születhettek meg, minden rendben is ment. Amióta önök megváltoztatták a Paksi Atomerőmű nevét és logóját központosítás miatt, azóta már nyomokban sem tartalmazza az erőmű egyéniségét. Csak azóta a támogatáspolitikája is ehhez azonosul, központosított lett, és valahol zárt szobákban, valahol a nagy emberek Pesten döntenek arról, hogy a Paksi Atomerőmű kit támogathat és kit nem.

Elveszett a térség, a lakosság, ami miatt mi, képviselők itt vagyunk, és ami miatt a kormányban is dolgoznia kéne. A ciklus elejétől minden évben csak hitegetnek minket, hogy lesz közép- és hosszú távú megoldás a tájékoztatási támogatásra, a sportegyesületek támogatására, térségfejlesztési alapítványok támogatására. Ehhez képest nemhogy hosszú távú,

de középtávú megoldások sincsenek. Mindenki napról napra él és tervez, csakhogy hosszú távon ez nem megy.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hányszor kell kérni, kérdezni azért, hogy végre jól menjenek a dolgok, hogy megoldódjanak? Mikor várhatunk megnyugtató, hosszú távú megoldást a sportegyesületeknek, a térségnek, az alapítványoknak és a tájékoztatási pénzek tekintetében? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindig nagy örömmel várjuk az ön kérdéseit, annál is inkább, mert konkrét válaszokat tudok rá adni.

Tisztelt Képviselő Asszony! 2016. május 2-án 100 millió, majd 2016. szeptember 23-án újabb 30 millió szponzorálási szerződést kötöttünk az Atomerőmű SE-vel. Az ön korábbi parlamenti felszólalására reagálva Lázár miniszter úr ígéretet tett arra, hogy megbeszélést hív össze. Ez a megbeszélés megtörtént, végbement, ezen ön is, a fideszes országgyűlési képviselő és Paks város polgármestere, valamint Lázár és Seszták miniszter urak részt vettek.

Itt a Paksi Atomerőmű Sportegyesület és a polgármester kérésére további 70 milliós igény merült fel, amely 70 milliós igényt teljesítettek. Úgyhogy a kezemben lévő papírok szerint az Atomerőmű SE eddig 200 millió forintot kapott a versenysportra, és 76 millió összeget meghaladóan kapott pénzt egyéb tömegsportra. A tájékoztatásra ennél lényegesen több pénzt fordított az állam.

Tisztelt Képviselő Asszony! Én gondolom, hogy az eddig történetekkel ön tisztában van, kérdése is zömmel a jövőre vonatkozott. Képviselő asszony, ez év elkövetkezendő időszakában fog Brüsszel dönteni a Paksi Atomerőmű kérdéséről. Abban a pillanatban, amint a kezünkben van a brüsszeli döntés, és biztosak lehetünk abban, amiben szándékainkat tekintve eddig is biztosak voltunk, úgy ismételtelen készséggel állunk rendelkezésre a jövőt illető kérdések megvitatására és a paksiak ilyen irányú igényeinek teljes körű kielégítésére. Köszönöm szépen.

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzválaszra Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! A gondolkodás abban rossz, hogy a Paksi Atomerőmű most is és még évtizedekig működik. A támogatási összegek megléte nem a bővítéstől függ, hanem a most működő atomerőműről beszélünk. Ő

eddig a támogatáspolitikáját normálisan csinálta, amióta központosítottak, azóta ez nem így van.

Seszták miniszter úr kapta a megtisztelő feladatot, hogy összefésülje ezeket a szálakat áprilisban, hogy megoldja a támogatáspolitikai kérdéseket. Ehhez képest június végéig kaptunk ígéretet arra, hogy majd ki lesz fizetve az Atomerőmű Sportegyesület kosárlabda szakosztályának az összeg, amivel fenn tudja tartani magát. Ha szeptember végén én nem tettem volna fel kérdést és sokan nem mozgattak volna meg komoly szálakat, akkor csődbe ment volna ez a szervezet. Ez olyan szintű felelőtlenség, hogy az valami hihetetlen.

Az a baj, hogy ígéretekkel tele a padlás. A tájékoztatósi pénzeket nem látjuk, a térségfejlesztési alapítványban nem látjuk a pénzeket. Régen működött ez a rendszer. Miért rontanak el mindent? Miért kell napról napra élni mindenkinek már lassan Magyarországon? Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Fónagy János államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Asszony! Azért nézzen körül azon a padláson, mert 276 millió forint az a padláson ott van!

Amennyiben ennek az átutalása bármilyen okból akadozik, készséggel felajánlom a közreműködésemet, akár egy újabb megbeszélés, akár, ha megbízik bennem, ezeknek a kérdéseknek az átutalása iránt. Legjobb tudomásom szerint ezeket a címzetek, a jogosultak megkapták.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! 17 óra 2 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk. Megköszönöm együttműködésüket, türelmüket, munkájukat, az elnöklést átadom Jakab István alelnök úrnak. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések tárgysorozatbavételi kérelmének tárgyalása következik.

Az MSZP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a **nemek közötti bérszakadék mérsékléséről** szóló H/11718. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Vállalkozásfejlesztési bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Korózs Lajos képviselő úr következik. Parancsoljon!

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Országgyűlési határozati javaslatot nyújtottunk be a szocialista frakció nevében Gúr Nándor képviselőtársammal a nemek közötti bérszakadék felszámolása érdekében.

Bizonyára ismeretes képviselőtársaim előtt, hogy az európai uniós dokumentumok szinte mindig egyike foglalkozik az esélyegyenlőség kérdésével, illetve a foglalkoztatási aspektusból több dokumentum is céloz arra, hogy azonos foglalkozásban, azonos eltöltött szolgálati időben azonos bérezés jár nőknek és férfiaknak. Szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét, hogy az európai uniós alapidokumentumokon túl az Európai Unió Bizottságának is van egy ajánlása, amely 2014. március 7-én, a nők napján született, és amely egyértelművé teszi a tagállamok részére, hogy a tagállamok tekintsék át a nemek közötti bérkülönbség okait, tárják fel ezeket a hiányosságokat, és hozzanak hathatós intézkedéseket a különbözőségek megszüntetésére.

Szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét arra, hogy a közelmúltban született egy szociológiai kutatás, és az egyértelművé teszi, hogy a pályakezdők esetében tulajdonképpen nincs különbség pályakezdő nő és pályakezdő férfi között, de két korcsoportot követően, a harmadik korcsoportnál már egyértelművé válik a nemenkénti bérkülönbözlet. Természetesen az indítványunk arról szól, hogy a nők kárára született bérkülönbözlet felszámolását tűzze napirendre a kormányzat.

Szeretném figyelmükbe ajánlani a kutatásnak egy másik megállapítását, amely egyértelművé teszi, hogy 40 éves kor fölött iskolai végzettség szerint borzasztó nagyok a differenciák, Magyarországon sajnálatos módon a diplomás, vezető beosztású nők hátrányára meglehetősen nagy. Amíg átlagosan durván 20 százalékos bérkülönbözletet vélünk felfedezni nemzetgazdasági átlagban, a diplomások esetében a főiskolát végzeteknél a legnagyobb a bérkülönbség, meghaladja a 27 százalékot, és még az egyetemist végzeteknél is 24 százalékos. Természetesen mindkét esetben itt is arról beszélek, hogy mindez a nők kárára történik.

Éppen ebből adódóan a javaslatunk többek között kiterjed arra, hogy a kormány tekintse át, hogy strukturálisan mik azok a problémák, amelyek okozzák ezt a bérkülönbözletet, másrészt pedig a nyilvánosság bevonásával hozzon létre olyan országos adatbázist, ahol a nagy, komoly vállalatok a saját maguk bérképzését nyilvánosságra hozzák annak érdekében, hogy mindenki a lehető legjobb tájékozódással legyen efelől.

Képviselőtársaim, meg kell említenem, hogy azon túlmenően, hogy ez az országgyűlési határozat megszületett, az indoklásban szeretnék egy nagyon egyszerű statisztikai adatot önökkel ismertetni. Vannak olyan foglalkozások, amelyeket jellemzően nők töltenek be, ilyen az oktatás, ilyen az egészségügy, ilyen a közszféra bizonyos szegmensei. Ha csak az egészségügyet nézzük, kigyűjtöttem három statisztikai

kai adatot - és nem akarom különösebben terhelni önöket ezzel -, megnéztem, hogy az egészségügy területén milyen átlagkeresetekkel bírnak Szabolcs megyében, Győr-Moson-Sopron megyében és Budapesten.

Az egészségügyben Szabolcs megyében az átlagbér - hangsúlyozom, az átlagbér, a statisztikai adat a KSH honlapjáról való - 73 444 forint, a fizikai munkát végző egészségügyi dolgozók nettó bére 55 545 forint. Tehetnék fel a kérdést, hogy a fenébe lehet az, hiszen még a minimálbér nettóját sem kapják meg ezek az emberek. Jellemzően azért, és most egy beteghordórl vagy egy kórházi kazánfűtőről beszélünk, mert nem nyolc órában foglalkoztatják ezeket az embereket, és így tud kijönni az 55 ezer forintos nettó bér a fizikai munkát végzők esetében. Lényegesen jobb a helyzet Győr megyében, ott az átlag a 124 ezer forintot is meghaladja, de a fizikaiak átlagbére Győr megyében is csak 82 977 forint. A budapesti átlag 152 ezer forint, a fizikaiaknál pedig 106. Ebből egyértelműen látszik, hogy borzasztó nagyok a regionális különbségek.

Hangsúlyozni szeretném: mindig vannak regionális különbségek, de nem hiszem el, hogy ilyen égbekiáltó különbségek az Európai Unió országai közül bárhol is lennének. Ezért kérem képviselőtársaimat, támogassák a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő ismertetheti álláspontját.

Először az írásban jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra következik Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy valós probléma az, amit ez a határozati javaslat kezelni igyekszik, bár nem teljes körű az az intézkedéscsomag, amit mi, jobbikosok elegendőnek és szükségesnek tartanánk ahhoz, hogy ezt a problémát valóban orvosolni lehessen.

A férfiak és a nők közötti bérkülönbségek aránya Magyarországon valóban igen magas, 15 százalék fölötti a legfrissebb kutatás alapján, és látható, hogy az elmúlt 20-25 évben egyetlen kormányzat sem volt, amely nagymértékben tudta volna ezt csökkenteni vagy érdemi intézkedéseket tett volna azért, hogy ez az olló szűküljön vagy meg is szűnjön, mert a kívánt ez lenne. Számos olyan javaslata volt a Jobbiknak is, amely előmozdította volna, hogy az édesanyák és a nők családbarát munkahelyeken dolgozhassanak, ezeket ösztönöztük volna a vállalatok számára, azonban az ilyen kezdeményezéseinket sorra elutasította a kormánytöbbség.

Azért is van szükség arra, hogy a nők minél jobb körülmények között, minél jobb bérezés mellett dol-

gozhassanak, mert a nők munkavállalása, foglalkoztatása összefüggésben van a demográfiával.

(17.10)

A demográfiai vészidőszak Magyarország legnagyobb problémája, ezért minden egyes olyan ágazatban, ahol ezt tudjuk mérsékelni, ahol ezt tudjuk csökkenteni, azt meg kell tennünk.

Ma már megfordult a női foglalkoztatás és a gyermekvállalás közötti összefüggés. Még 30 éve azt láttuk, hogy ha a kormányzat azt ösztönzi, hogy a nők minél tovább otthon maradhassanak a gyermekeikkel, akkor vállaltak több gyermeket. Mára ott sikerült a demográfiai csökkenést megszüntetni vagy megállítani, mérsékelni, ahol a nők munkaerőpiaci visszatérését ösztönzik, és megfelelő munkahelyeket biztosítanak számukra. Tehát ez egy olyan kiemelt szempont, ami miatt is ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét támogatjuk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Szelényi Zsuzsanna képviselő asszony, független képviselő. Öné a szó.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Ma Magyarországon a nők nem egyenlők a férfiakkal. Nem rendelkeznek ugyanazokkal a jogosítványokkal, és nincsenek egyenlő esélyeik az élet sok-sok más területén sem. Többek között ezt mutatja meg nekünk az a bérkülönbség, ami a nők és a férfiak fizetése, bére között kimutatható.

Tulajdonképpen ez a leginkább tetten érhető eleme annak, hogy a nők mennyire kevésbé megbecsült tagjai ennek az országnak, mint a férfiak. A nők Magyarországon ugyanakkor többet dolgoznak, mint a férfiak, mégis, ha megnézzük egy 60 éves férfit meg egy 60 éves nőt, a 60 éves nő, aki dolgozott egész életében, sokkal szegényebb, mint férfitársa. Pedig a magyar nők ugyanolyan jó munkát végeznek, mint a férfiak, csak sokkal olcsóbbak. Olcsóbbak, pedig az esetek többségében magasabban képzettek, mint férfitársaik. Ráadásul minél többet tanulnak, annál olcsóbbak lesznek, hiszen a kor előrehaladásával, a karrierpálya előrehaladásával a nők és a férfiak közötti bérkülönbség egyre csak nő. Ráadásul ezt az országot alulfizetett nők viszik a hátukon. Az életünk gyerekkorban, felnőttkorban, öregkorban alulfizetett nők kezében van.

Sokszor a nők nem is tudják, hogy kevesebb pénzt kapnak ugyanazért a munkáért, mint a férfiak, mert rengeteg titok veszi körül a fizetéseket Magyarországon, és ez teljes mértékben elfogadhatatlan. Éppen ezért azt gondolom, hogy ez a javaslat nagyon is érdemes ennek a Háznak a figyelmére.

Csináljuk meg, nézzük meg, hogy mik az okai a bérkülönbségeknek; egyébként tudjuk, hogy alapve-

tően az, hogy a nők munkáját kevesebbre tartjuk, mint a férfiakét. Ez tűrhetetlen! *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Épp ideje, hogy ezen itt Magyarország parlamentje változzon. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Korózs Lajos: Igaza van!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Lehet Más a Politika támogatja a szocialista képviselők kezdeményezését a nemek közti bérszakadék csökkentésével kapcsolatban.

Itt szeretném jelezni, hogy a napokban az LMP sokadszorra is benyújtja a szintén a bérszakadék csökkentését célzó „Egyenlő bér” programját. Múlt héten volt az egyenlő díjazás európai napja. Idén november 3-ára esett a nap, amikor a nők az év hátralévő részében ingyen dolgoznak, nem kapnak fizetést a férfitársaikhoz képest.

A legutóbbi adatok szerint az európai nők átlagos bruttó bére 16,7 százalékkal marad el a férfiakétól. Magyarországon ez a szakadék a Fidesz-KDNP kormányzása alatt 20 százalék fölé nőtt, most ez 15,1 százalék. *(Sic!)* Ugyanakkor úgy látjuk, hogy ez a csökkenés nem azért következett be, mert a nők munkáját jobban elismerte volna a kormány az elmúlt években, hanem sokkal inkább valószínűsíthető az, hogy nőtt a közmunka, és a közmunkások között nagyobb a férfiak aránya, illetve a magasabb béreket kereső férfiak elmentek külföldre dolgozni.

Az is növeli a bérszakadékot, hogy a nők azonos munkáért kevesebbet keresnek, és jelentős hátrányban vannak a munkaerőpiacon. A diplomás, vezető pozícióban lévő nők keresete 30 százalékkal marad el a férfiakétól. Ezért is az LMP letett az asztalra egy csomagot, amely szintén a bérek átláthatóságát állította középpontba, de sajnos ezeket a javaslatokat a kormány leszavazta.

Az LMP meggyőződése, hogy a női munka elismerésével mindenki nyer. Nő a foglalkoztatottság, magasabbak lesznek a bérek, és nő a család jövedelme. A bérszakadék csökkentése érdekében ezért meg kell alkotni az egyenlő bérezésről szóló nemzeti cselekvési tervet. Köszönöm a figyelmet. Támogatjuk a kezdeményezést. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valamelyik frakció részéről valaki hozzászólni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A bérszakadék tartóssága szerintem egyikünk előtt sem kérdéses, tehát évtizedekre visszatekintve látható, hogy mér-

tékadó pozitív irányultságú változások e tekintetben nem következtek be.

Sajnálatos módon éppen ezért egy átfogó hatásvizsgálatnak történnie kellene, és ezért indítványoztuk az országgyűlési határozat-tervezet elfogadását, mert a kormány akkor el tudja indítani, ha már magától nem indította el ezeket a folyamatokat, meg tudja nézni, hogy mi a jogi vagy társadalmi vagy gazdasági korlátja mindannak, hogy ez a folyamat nem tud a nullpontról elindulni.

Nézzék, ebben társadalmi elvárások is vannak természetszerűleg, olyan elvárások is, amelyeket érdekképviseleti szervezetek is a zászlajukra tűztek, úgyhogy ilyen értelemben is javaslom önöknek, hiszen ha ők is ekképpen látják és nemcsak a politika színpadán gondolkodunk e tekintetben így, akkor azt gondolom, hogy ez egy szélesebb körű támogatottsággal felütött történet, ezért érdemes lenne ebben elmozdulni. Érdemes lenne már csak azért is, mert tényleg nem korrekt az, ha ugyanazért a munkáért, ugyanazért a teljesítményért, gyakorlatilag egy adott esztendőben több mint 70 napot ingyen dolgoznak a hölgyek.

Ebben a folyamatváltoztatási igény megjelenésében tehát az igazságosság mint olyan mutatkozik meg. Azonos munkáért, azonos teljesítményért azonos bért fizessenek. Az okok feltárását követően pedig tisztán és világosan láthatóvá válik önök előtt az is, amiről sokszor beszélünk, hogy főleg azokon a szakterületeken - egészségügy, oktatás, szociális terület -, ahol hölgyek dolgoznak többségében, ott még inkább jellemző ez a sajátosság. Ezen kell változtatni, ezért kérem a támogatásukat. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Korózs Lajos képviselő urat, mint előterjesztő kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Két-tő percben tegye meg ezt, kérem. Öné a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen a szót, ismételtén, elnök úr. Képviselőtársaim, engedjék meg, hogy elmondjam, az országgyűlési határozati javaslatból a bérek nemek közötti különbségének gazdasági, strukturális és társadalmi okait szeretnénk föltárni. Azt hiszem, hogy ezzel mindannyian egyet tudunk érteni. Én ezt vettem ki a hozzászólók véleményéből is.

Azt kérjük, hogy a kormány nézze meg, hogy melyek azok az okok, amelyek objektívek, és melyek fakadnak életkori, iskolázottsági vagy a megszerzett tapasztalatok okozta differenciákból. Ha ezeket mind feltárná a kormány, akkor tudna egy olyan intézkedési tervet hozni, amely ezeket a különbségeket a későbbiekben föl tudná számolni.

A javaslatunkban az is szerepel, hogy nézzük meg, ennek az egész folyamatnak a feltárást követően milyen jogi konzekvenciái vannak, mert ha törvényt kell alkotni, akkor a kormány hozza ide a tör-

vénytervezeteket. Egyébiránt, ha ezt nem látjuk biztosítva, akkor most szeretném mondani képviselőtársaimnak, hogy mi élni fogunk a képviselői jogainkkal, és törvénytervezeteket fogunk benyújtani a közeljövőben, annál is inkább, mert mi szeretnénk megfelelni az európai uniós alapjogi charta 23. §-ának, amely egyértelművé teszi a kormányok illetékes feladatát. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP padsoraiban. - Dr. Józsa István a Fidesz padsorai felé fordulva: Ti is egyhangúlag támogatjátok!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek a súlyos munkaerőhiány kezeléséhez szükséges módosításáról** szóló T/11610. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Gazdasági bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Lassan abban konszenzus alakul ki itt az Országgyűlésben, hogy Magyarország egyik legégetőbb problémája az évek óta tartó kivándorlás és az ennek nyomában járó munkaerőhiány.

(17.20)

Súlyos munkaerőhiánnyal küzd a kereskedelem, vendéglátás, feldolgozóipar, informatika, és még sorolhatnám tovább. A munkaerőhiány idén nyáron érte el a csúcspontját, és terjedt ki az ország területére, nyugatra, keletre, szakképzett, szakképzetlen munkaerőre. Viszont azt látjuk, hogy a kormány nem nagyon tudja, hogy hogyan oldja meg ezt a problémát. Mondták már azt is, hogyha hiány van szakképzett munkaerőből, akkor külföldről kell behozni. Az olcsó munkaerő utánpótlása érdekében a nagyvállalati lobb hatására lépett is a kormány. Olyan törvényt és rendeletet fogadott el, ami megkönnyítette a szomszédos, Unión kívüli országok, Ukrajna és Szerbia munkavállalóinak behozatalát. Sőt, a kiemelt foglalkoztatóknak, mint például a stratégiai partnerek, különleges ellátást biztosított. Máskor pedig a közszférából akarnak több százezer embert elbocsátani, hogy megoldják a munkaerőhiányt.

Az LMP szerint a munkaerőhiány és a kivándorlás okát kellene kezelni, nevezetesen a bérválságot, hogy megállítsuk a munkaerő elvándorlását. Nem az olcsó munkaerő-utánpótlást kell megoldani, hanem véget kell vetni az olcsó munkaerőre alapozott gazdaságpolitikának.

Ennek következménye ugyanis, hogy a magyar bérek véglegesen és végletesen leszakadtak a nyugat-európai bérektől. A dolgozók kétharmada keres a nettó 160 ezer forint körüli átlagbér alatt, ez pedig vásárlóerő-paritáson az alsó egy-két nyugat-európai jövedelmi tized szintjének felel meg.

Az LMP benyújtott törvényjavaslata ezért a béremelést állította a középpontba. Ötpontos javaslatunk első pontja az azonnali és jelentős béremelés. A nagyarányú, kétszámjegyű béremelés csak adó- és járulékcsoökkentés mellett képzelhető el. Ehhez csökkenteni kell a munkát terhelő elvonásokat, nem a munkaadói, hanem a munkavállalói járulékokat, ami azonnal megjelenne a nettó bérekben. A mi adórendszerünkkel a minimálbér nettója automatikusan, egy lépésben 32 százalékkal nőne, 23 ezer forintra, és az átlagbér nettója is 37 ezer forintra lenne több.

A béremelési javaslatunk másik része a közszféra béremelésére vonatkozik. Az LMP többletforrást adna a pedagógusok, a munkájukat segítők, a felsőoktatásban dolgozók, az ápolók, a szociális és bölcsődei dolgozók, a közigazgatásban és önkormányzatokban dolgozók béremelésére.

További javaslatunk a szakképzés megerősítése. A munkaerő képzettségének növeléséhez a szakemberképzés minőségi reformjára van szükség. A szakképzésben a multik olcsó betanított munkásokkal való kiszolgálása helyett alkalmazkodni képes, rugalmasan átképezhető szakmunkások képzésére van szükség. Éppen ezért növelni kell a közismereti óraszámot, a nyelvi és informatikai oktatást, mentorrendszert kell bevezetni a lemorzsolódás csökkentésére, a gyakorlati képzéshez pedig biztosítani kell a feltételeket iskolai tanműhelyek felállításával és a kisvállalatok támogatásával gyakorlati képzőhelyek létrehozására.

Negyedszer: a hátrányos helyzetűekre célzott szak- és felnőttképzési programokat kell indítani a szakképzés megszerzése, illetve az alapkészségek, munkavállalói kompetenciák fejlesztése érdekében. A közmunkából pedig biztosítani kell a kivezető utat a munkaerőpiacra. A munkanélkülieknek személyre szabott segítséget kell kapniuk. A képzési és foglalkoztatási támogatásokat pedig egyértelmű, hogy növelni kell.

Nagyon fontosnak tartjuk, hogy állami bérlakásprogramot kell indítani. A munkavállalás akadályait ma sok esetben a megfizethető és elérhető bérlakások hiánya. A munkaerő-mobilitáshoz és a fiatal pályakezdők bérlakáshoz jutásához elengedhetetlen a szociális bérlakásszektor kialakítása.

Mindez azonban nem elég. 180 fokos gazdaságpolitikai fordulatra van szükség, a munkaerő helyett a tudására alapozott versenyképességre. Ezt kell elősegíteni. Kérjük, támogassák a javaslatunkat. Köszönöm szépen. *(Sallai R. Róbert és a jobbkios képviselők tapsolnak.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, vala-

mint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő két percben ismertetheti álláspontját.

Először megadom a szót az írásban jelentkezett képviselőnek. Felszólalásra következik Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat fontosságát támasztja alá, hogy a Fidesz-KDNP-kormány elhibázott gazdaságpolitikájából következően százerek kényszerültek külföldön megtalálni a számításukat, boldogulásukat, az itthon fellépő elképesztő munkaerőhiány pedig szinte minden ágazatban megjelenik, és most már azt mondhatjuk, hogy az országban belüli regionális eltérések bár még adottak, azért mindenhol fellelhető ez a jelenség.

Látható, hogy amíg a kormányzat stratégiai partnerei elsősorban külföldi multinacionális cégek, nekik kedvezkedik a kabinet kedvezményekkel, a hazai kis- és középvállalkozások között igenis lehetne olyan támogatási rendszert kialakítani, hogy számukra egy termeléstámogató adórendszerrel olyan forrásokat tudnánk csoportosítani, amelyek értelmében minőségi magyar munkahelyek, hozzáadott érték további elemei jöhetnének létre, és egy átfogó járulékcsoökkentéssel, ahol egy legalább 30 százalékos szintre gondolunk, már a munkabérek tekintetében is megjelenhetne némi növekmény, némi könnyítést Magyarországon. Nyilvánvaló módon könnyítene ezt az egész rendszert az, ha az európai uniós rekorder 27 százalékos áfát végre elengedné ez a kormányzat, ha tisztességes gazdaságpolitikát kívánna folytatni egy összeszerelő üzem tákolgatása és tatarozása helyett, de láthatjuk, hogy ennek jelei egyelőre hiányoznak.

Fájó módon hiányzik a termeléstámogató adórendszer, a járulékcsoökkentés mellől egy harmadik láb is, egy olyan otthonteremtési program, ami a mára rendszerszintűvé vált lakhatási válságot képes lenne kezelni. Röhej és vicc kategóriája az az albérleti díj például, amit a fővárosban vagy nagyvárosokban a magyar embereknek meg kell fizetniük. A kormányzat adós a válaszokkal. Ez a javaslat, bár teljes körben nem fedi le a megoldási csomagot, de nyilván nagy-nagy hányadát érinti. Minimum arra méltó lenne, hogy tárgyalja a Ház, de a helyzet az, hogy a valós megoldásokkal nem maradhat adós nemcsak ez a kormány, de utódai sem. Tehát ezekről a kérdésekről előbb-utóbb beszélni kell, így a Jobbik frakciója nyilvánvaló módon támogatja ezt a tárgyalást. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót kétperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! A Lehet Más a Politika frakciója természetesen támogatja az előterjesztést, és egyetért azzal az

iránnyal, amely a munkaerőpiacon kialakult problémákra akar reflektálni. El kell hogy mondjam, kiegészítve frakcióvezetőnknek az álláspontját és a jogszabályjavaslat bemutatását, hogy alapvetően egy olyan strukturális problémáról van szó, amellyel nagyon nehezen tudnak elmúlnyolcévezni, és nagyon nehezen tudják a felelősséget hárítani.

Az elmúlt időszak közmunka-politikája nagyon-nagyon színes képet mutat az országban. Vannak nagyon eredményes programok a Start-közmunkában, ahol értékes helyi terméket előállító kisüzemek jöttek létre, és vannak ugyanolyan közmunkaprogramok, ahol a napi teljesítménye egy-egy közmunkának megkövetelten a napi két centi megtakarítása teljesítménnyel jár együtt. De a legnagyobb probléma nem ezzel keletkezett, hogy statisztikajavítás érdekében egy ilyen jellegű értelmetlen programot finanszíroznak, hanem azzal, hogy nagyjából a közmunkaprogram iránti igény és az elsődleges munkaerőpiacnak a munkaerő iránti igénye nagyon sok helyen párhuzamosan jelentkezik.

Megszűnt a mezőgazdaságban az idénymunkák lehetősége, mert a fix, állandó közmunka kiváltja ennek a lehetőségét. Jászberényben a Samsungnál, Jász-Plasztiknál megjelentek az ukrán munkavállalók, és gyakorlatilag ilyen emberierőforrás-kölcsönző cégek sokasága jelent meg szerte az országban hirdetésekkel, akik a magyaroknál olcsóbb munkaerőt hoznának be. Egyértelműen egyetlen irány van: a lehető legtöbb pénzt kell adni a lehető legtöbb munkavállalónak, és ehhez a társadalombiztosítási, adószabályok átváltoztatására, a foglalkoztatáspolitikai strukturális átalakítására van szükség, amire ez a jogszabály-módosítási indítvány megadja a teret. Megvan annak a lehetősége, hogy kormánypárti képviselőtársaim módosító indítványokkal saját gondolataikat beépítve javítsanak ezen, ha valamivel nem értenek egyet, de az, hogy magáról a problémáról beszélni kell és ezzel foglalkozni kell, ez tény, ezért kérjük a tárgysorozatba vétel megszavazását. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Gúr Nándor képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Fidesz idézőjelek közé szorított gazdaságpolitikájának az az eredménye, hogy hat év alatt több mint 600 ezer ember elhagyta ezt az országot. *(Firtl Máttyás közbeszól.)* De ezt a folyamatot, egy, fékezni kell, kettő, ha mód és lehetőség van rá, akkor meg kell fordítani. Arról már nem beszélünk, hogy önök erre nem képesek, hát ez látszik az elmúlt időszak történéseiből fakadóan, inkább arról beszéljünk, hogy maga az előterjesztés és a korábbi kezdeményezések miatt kerültek elutálásra *(sic!)* az önök részéről.

2016. július 20-án a Magyar Szocialista Párt részéről másik országgyűlési határozat-tervezetet nyújtottunk be *(Közbeszólás a kormánypárti padsorok-*

ból: Háry János!), amely tekintetében az alacsony foglalkoztatási bérek növekedését, növelését jelöltük meg - minimálbér, garantált bérminimum - az egyik megoldási eszközként, nyilván azzal, hogy a magas bérköltségek letörését, csökkentését is meg kellene tenni; valamint azzal, hogy a munkaerő képzettségi szintben történő emelését is életre kellene hívni a szakképzés tekintetében, akár úgy is, hogy már a képzés időszakában megfelelő tanulmányi eredmények mellett a minimálbérrel azonos támogatási forma kerüljön odaítélésre, megítélésére. És természetesen az országon belüli mobilizáció elősegítése érdekében a lakhatási, mondhatni a bérlakásépítés vagy -biztosítás programját vagy annak szükségességét is belefoglaltuk az országgyűlési határozat-tervezetbe. Ez önöket, fideszes képviselőtársaim, mind-mind hidegen hagyta, elutálták zsigerből.

(17.30)

Hasonló az az országgyűlési határozat-tervezet, ami most van az asztalon, ezért jó szívvel támogatjuk ezt is, és arra kérem önöket, hogy most már egy újabb megfontolás eredményeképpen legyenek képesek átlépni saját korlátaikat, és az ország érdekében is támogassák ezeket a javaslatokat. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Manning János képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Halljuk, halljuk!)*

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen ezekről a témákról lehet fontos vitát folytatni, nyilván nem azon a demagóg módon, ahogy itt hallhattuk. Azt állítani, hogy egy kormány gazdaságpolitikájának következtében százazrek mennek külföldre, mindenki tudja, hogy teljes félrevezetés, hiszen az összes volt csatlakozó ország - vagy nevezhetjük: volt szocialista ország - hasonló problémákkal küzd. Tehát kétségtelenül egy komoly gond a munkaerő-elvándorlás, de ez az egész Európai Unióra is érvényes probléma. Tehát lehet ezeknek az okairól beszélni, de ilyen demagóg megközelítéssel még a vitát elkezdni sem érdemes, pedig a téma nagyon fontos.

Azért azt is el kell mondanom, hogy a szakképzett munkaerő hiánya jelentkezik és munkaerőhiány jelentkezik Magyarországon, annak, ne felejtjük el, a legfontosabb oka a gazdaság fejlődése és valóban, a munkanélküliség csökkentése. Lehet beszélni a közmunkaprogram sikeresebb tételéről, nagyon fontos a szakképzett munkaerő megteremtése, a kormányzatnak rengeteg olyan programja van - és ez foglalkozik a szakképzés átalakításával -, amely mindezt célozza. De azt gondolom, rengeteg lehetőség volt, hogy erről beszéljünk és a következőkben is lehessen beszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem az előterjesztőt, Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót kettőperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Csak annyit szeretnék mondani, hogy köszönöm a képviselőtársaimnak, akik támogatják a javaslatot és a tárgysorozatba vételt, már csak azért is, mert ha ez napirendre kerülne, akkor itt tényleg lehetne érdemi vitákat folytatni arról, hogy hogyan lehet a munkaerőhiány gondjait megoldani, milyen módon lehetne a bérkérdést, a bérválságon változtatni. És azt gondolom, hogy a többségi kormánypárti képviselők is szavazhatnának bizalmat a tárgysorozatba vételhez. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az **egyes törvényeknek a városi közparkok és települési zöldterületek védelme érdekében szükséges módosításáról** szóló T/11321. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Fenntartható fejlődés bizottsága utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót ötperces időkeretben Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak mint előterjesztőnek. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Rögtön fel kell hívjam a figyelmet arra, hogy adott esetben a Fenntartható fejlődés bizottsága nagyot hibázott, és önöknek van meg a lehetősége arra, hogy ezt a hibát kiköszörüljék és kijavítsák, mert nyilvánvalóan az életminőség és a jó életminőség, a magyar állampolgárok alapvető joga az egészséges környezethez alapvetően nagyon sok tényezőből áll. Nyilvánvalóan vannak fontos témák, mint az egészségügy, az oktatás, a jövedelmek kérdése, de ugyanakkor egyértelműen fontos kérdés az is, hogy milyen környezetben élünk és milyen a lakókörnyezetünk teljes egészében.

Az elmúlt időszakban a Fidesz-KDNP kormányszakrendkívül életellenes törekvésekkel gyakorlatilag közparkok, fák kivágásának sokaságát rendelte el, és ezáltal a városi zöldfelületek lakhatóságát, életképességét tette kockára csak azért, hogy újabb és újabb műszaki fejlesztésekkel, európai uniós források lenyúlásával és kormányzati megaberuházásokkal teremtse meg a teret annak, hogy újabb és újabb terek nyíljanak egy-egy kis pénz ellopására.

Ezen fejlesztéspolitikának az egyik legnagyobb vesztese a fővárosi zöldfelületek tekintetében már

mutatkozott, hiszen ha csak azt nézzük, a Városliget-, a múzeumliget projektben több mint 600 fáról van szó, egytől egyig 150 éves fákról beszélünk, tájhonos fákról beszélünk, amelyeknek a múltja visszanyúl a XVI-XVII. századig, és a mai képét a XIX. század végétől gyakorlatilag megőrizhette, egészen a Fidesz-kormányzásig. Az Orczy-kertben, a Ludovika Campus-beruházásban 2013-ban 130 fát vágta ki, a Római-part mobilgátrendszerében 1500 fa az érintett, a József nádor téri mélygarázs kapcsán gyakorlatilag az összes fa kivágásra kerülne, a Széll Kálmán téren gyakorlatilag az összes fa kivágásra kerül, a Kossuth téri mélygarázs építése során több mint 200 fát vágta ki, a Dagály uszoda kapcsán megközelítőleg 100 fa kerülne kivágásra. Sajnos azt mondhatjuk, hogy nemcsak a fővárosban probléma ez, hanem egyre inkább látszódik, hogy vidéki városokban, ha bármilyen zöldfelületet látnak, oda rögtön valamelyik fideszes városvezető megálmodik valami betont, hogy mit lehetne odatenni és mit lehetne kitermelni. Ennek a megakadályozása érdekében kérem az Országgyűlés segítségét.

A természetvédelmi törvény bevezette húsz évvel ezelőtt az ex lege védettség fogalmát, ami a törvény erejével védett lehetőséget teremt nagyon sok természeti értékünkre, és az a javaslatom kezdeményezésének az alapja, hogy az 500 négyzetméter fölötti tájhonos fafajokból álló összefüggő területek legyenek lex lege védettek, és alaphoz ettől kelljen eltérni, ez legyen az alap, hogy ezeknek a kivágását megpróbáljuk megakadályozni. És nyilvánvalóan nemcsak azért van ez, mert szeretni kell a fákat, és ez javítja az élő környezetét a lakókörnyezeteknek, hanem arról is, hogy Budapest főváros koncepciója szerint az egy főre eső közhasználatú zöldfelületnek a fővárosban 5,4 négyzetméternek kellene lenni. Ez nagyon-nagyon kevés, hiszen az Egészségügyi Világszervezet ajánlása minimum 9 négyzetmétert határoz meg egy-egy városi területre. A felszínborítási adatok alapján Budapesten most 2,7 százalék a zöldfelület, míg Prágának 5,8, Bécsnek 4,4, Berlinnek 5,5 százaléka.

Ez azt jelenti, hogy mindenütt dupla annyi zöldfelület található, mint hazánk fővárosában. A zöldterületek aránya a fővárosban európai összehasonlításban tehát nagyon-nagyon kicsi, és nyilvánvalóan az Egészségügyi Világszervezet modellszámításai szerint a tavalyi évben november végéig a légszennyezettségi adatok alapján Budapesten mintegy 1700 ember, Debrecenben 230 ember, Miskolcon 200 ember idő előtti halálát okozta az a szállópor-koncentráció, ami a légszennyezettségben megjelent.

A zöldfelületek csökkentik a zaj mértékét, csökkentik a lokális klímát, megkötik a por mennyiségét, és alapvetően javítják a levegő tisztaságát, mindamelllett, hogy rekreációs célokra, pihenési célokra ez biztosítja az élet lehetőségét. Itt tudnak kerékpározni tanulni az unokák, itt tudnak lehetőség szerint sétálni, kikapcsolódni munka után az emberek, ide lehet kiülni a parkba a nyugdíjasoknak, és mindezen zöld-

felületek beáldozása rendkívüli módon veszélyezteti az országunkról kialakított képet.

Magyarországon évente 13 ezer embert veszítünk el légszennyezettség következtében, és ilyen egyszerű intézkedésekkel, mint a zöldfelületek védelme, ez ellen tenni lehetne. Arra kérem képviselőtársaimat és főleg a kormánypárti frakciókat, amelyek nem támogatták a bizottsági előterjesztés során a tárgysorozatba vételt, hogy gondolják meg a sorsukat, és próbáljanak meg egyszer nemzeti, keresztény értékeket képviselni és támogatni a hazánk épített környezetében megbúvó zöldfelületeket. Ehhez kérem támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szólhat fel, szintén kettőperces időkeretben.

Először megadom a szót az írásban jelentkezett képviselőknek. Felszólalásra következik Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Előterjesztők! Az előttem fekvő törvényjavaslatot a Jobbik frakciója a legmesszebbmenőkig támogatni kívánja és támogatni fogja. *(Kucsák László: Mi a feltétel?)*

(17.40)

Mindamelllett, hogy ha és amennyiben tárgysorozatba veszi a Ház és lesz általános vitája, akkor lennének további módosító indítványaink ehhez a törvényjavaslatához, mert amelllett, hogy rendkívül fontosnak tartjuk a már meglévő közparkokban lévő faállomány védelmét, maguknak a közparkoknak, illetve a településeken lévő zöldterületek védelmének a megőrzését is legalább annyira fontosnak tartjuk.

Mire gondolok? Arra, hogy bizony el kéne gondolkodni adott esetben az önkormányzatok rendeletalkotási szabadságának e tekintetben való korlátozásán, azaz, hogy ne lehessen ilyen jellegű területeket a vagyonrendeletükben átminősíteni a korlátozottan forgalomképes, illetve forgalomképtelen törzsvagyonból üzleti vagyonná, és ne lehessen az építési szabályzatokban, szabályozási tervükben olyan építési övezeti besorolást adni nekik, ami beépíthető területté minősíti ezeket. Mert sajnos mondjuk ki, hogy számtalan ilyen esettel is találkozunk most már Magyarországon. Voltak egészen elképesztő és botrányos esetek, illetve vannak olyanok, amelyekről tudjuk, hogy előbb-utóbb, de be fognak következni.

A Városliget mellett meg kell említeni a Népliget sorsát, amit tudjuk, hogy hasonlóképpen lakóparkká szeretnének majd beépíteni akkor, amikor ez is egy igen jelentős és értékes zöldfelülete a fővárosnak.

Ilyen és hasonló eseteket szeretnénk tehát megakadályozni, amellett, hogy igaza van az előterjesztőknek abban, hogy számtalan esetben fordult elő, hogy uniós pénzek elköltésére sajnálatos módon nem találtak jobb alkalmat egyes településvezetők, és a már meglévő zöldparkokat lebetonozták. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Felszólalásra jelentkezett Gógös Zoltán képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném jelezni, hogy a tárgysorozatba vételt támogatjuk; hasonlóan előttem szóló képviselőtársunkhoz, nekünk is lennének hozzá módosító javaslataink, de ez a lényegen nem változtat.

Úgye, azt látjuk, hogy ez a kormány igazából a zöldet a stadionokban szereti csak, és az is elég abszurd, hogy a Fenntartható fejlődés bizottsága nem enged egy ilyen javaslatot a parlament elé kerülni, amelynek pont az lenne a dolga, hogy minél nagyobb és minél szélesebb körben legyenek védett területek. Voltak itt próbálkozások már védett területekkel, azt tudjuk, Alkotmánybírósághoz kellett fordulni, hogy megakadályozzuk bizonyos kezelői jogok illetéktelen kezébe adását. Ezen változtatni kellene, nekem ez a határozott álláspontom, és való igaz, hogy próbálnak itt persze mindenféle indokot találni, hogy mondjuk, egy városligeti projektnél is nő majd a zöldterület, csak az nem mindegy, hogy a 150-200 éves fákkal benőtt terület helyett majd négyzetméterben fű lesz, mert a kettő nem egészen ugyanaz, mélygarázsok fölött.

Úgyhogy azt kérem a képviselőtársaktól, hogy holnapig még azért ezen gondolkodjanak el, mert nagyon rossz üzenete van annak, ha most Európa közepén ilyen típusú javaslatokat így csípőből elutasítanak ahelyett, hogy egy értelmes tárgyalást folytatnánk róla a parlamentben.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Én is arra kérem önöket, hogy támogassák Sallai Róbert javaslatát. Azt gondolom, hogy képviselőtársam eléggé részletesen elmondta az ötperces bemutatóban, hogy miért fontos ennek a törvénynek az elfogadása. Itt nemcsak arról van szó, hogy Magyarországon a zöldfelületek aránya a városokban jelentős mértékben csökkent, illetve kisebb, mint más európai országokban, hiszen azoknak az embereknek, akik városokban élnek, létfontosságú, hogy mekkora zöldfelület veszi őket körül. Ez az egészséges élethez való jognak az alapfeltétele.

Én most egy másik szempontra szeretném felhívni az önök figyelmét, ami még eddig nem hangzott el. Néhány napja lépett életbe a párizsi megállapodás, 55 ország aláírta. Néhány nap múlva Marra-keshben kezdődnek a klímátárgyalások. A klímátárgyalásokkal kapcsolatosan tudjuk, hogy nagyon fontos kérdés az alkalmazkodási kérdés. Természetesen beszélhetünk a szén-dioxid, az üvegházhatású gázok csökkentéséről, beszélhetünk finanszírozási kérdésekről, de azt tudjuk, hogy az alkalmazkodási kérdések kulcskérdéssé váltak. Márpedig a zöldfelület nagysága meghatározza azt, hogy hogyan vagyunk képesek, tehát a nyelőknek a nagysága mekkora, tehát a zöldfelület elengedhetetlenül fontos ahhoz, ha a klímaváltozás hatásait csökkenteni akarjuk.

Gondoljunk csak arra például, hogy egy olyan városban, ahol nagy a zöldfelület nagysága, a nyári meleg kánikulai napok sokkal elviselhetőbbek, mint ha nincs, mint például a kisebb településeken, ahol még van természethez közeli környezet.

Én nagyon kérem képviselőtársaimat, ha már azért nem, hogy csak a városban, olyan településeken lakóknak, ahol kicsi a zöldfelület, jobb legyen, ha csak ezért nem támogatják, de mindenképpen támogassák azért, hogy a klímaváltozás érdekében tegyenek lépéseket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Manning János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Gondolom, hogy az önkormányzatoknak most is rengeteg lehetőségük van jogszabályi keretek között is betartatni és növelni a zöldfelületeket. Egy zöldterület-fejlesztés nyilván évtizedes időtartamot ölel át, és itt elhangzott, hogy milyen kevés a zöldterület a fővárosban. Valóban lehet mondani, hogy a kilencvenes és a kétezres években nem sikerült ezeket a zöldterületeket nemcsak hogy növelni, hanem maguknak a zöldterületeknek a minősége is nagyon leromlott, lásd például az éppen idézett Népligetet vagy akár a Városligetet.

Öröndetes viszont, hogy a fővárosban vannak pozitív kezdeményezések is - bár önök ezt nyilván elfelejtették, legalábbis az előző hozzászólók -, éppen a mostani kormányzat alatt szüntették meg a fővárosnak az egyik leginkább légszennyezett helyén, a Margit körúton azt az irodaházat, ami elfogta a szabad levegőáramlás helyét, illetve akadályként tornyosult. Nagyon fontos volt, hogy ez megszűnt. Ugyancsak örömteli hír, hogy itt a mostani újságokban is megjelent, tehát olvashatták képviselőtársaim, hogy 160 új fát telepítettek a Margit körúton.

Természetesen a további fejlesztés is nagyon fontos, van egy fővárosi terv erre. Nyilván lehet ez olyan, mint a béremelés, tehát mindig lehet többet mondani. Azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy akár 1600 fáról vagy 10 ezer fáról beszéljünk, azért

tudni kell, hogy ez mekkora területre vonatkozik, hogy ezek a tervek megvalósuljanak, és valóban ez még sokkal többet ér, mint a jelenlegi zöldfelületek karbantartása, ha új zöldfelületek nyílnak, és elsősorban sikerül ezt a több ezres faültetési programot megvalósítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. Jeleztem, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy frakcióból csak egy hozzászóló lehet. Kérem megértésüket - házzsabály.

Tisztelt Országgyűlés! Tehát más frakcióból van-e jelentkező? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Így most megkérdezem az előterjesztőt, Sallai Róbert Benedek képviselő urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Öné a szó kétperces időkeretben.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Válaszolnék néhány dologra. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a hozzászólásokat. Kezdeném Manninger Jenő képviselőtársammal. Köszönöm szépen a gondolatait. Nyilvánvalóan az, ami a levegőtisztaság érdekében történt, önmagában nem helyettesíti azt, ami a zöldfelületekkel történt, hiszen most a zöldfelületek meglétéről beszélünk, ami gyakorlatilag a városi ökológia meghatározó élőhelyeit is képezi.

Ugyanakkor Manninger képviselőtársamnak a szakbizottság tagjaként azért azzal tisztában kell lennie, hogy egy 100-150-180 éves tölgynek az ökológiai, közjóléti funkciói betöltéséhez pontosan 100-150-180 évre van szükség, és nem lehet most gyeptelepítéssel és 5-6 éves csemeték telepítésével ezt a funkciót elérni. Két emberöltőről beszélünk, ami kell hozzá. Emiatt nagyon fontos lenne, hogy a fejlesztéspolitika a barnamezős beruházások felé forduljon át, és tiszteletben tartsa a zöldfelületek megőrzését mindenhol, mert ez hozzájárulhat állampolgáraink jobb életminőségéhez.

Az ellenzéki képviselők padsoraiból is köszönöm a támogató hozzászólásokat. A Jobbiknak természetesen látatlanban azt mondom, hogy minden további nélkül kinyithatjuk ezt a vitát, ezekre a módosító indítványokra nyitottak vagyunk, minden, ami hozzájárul ahhoz, hogy jobb legyen egy javaslat, természetesen azt befogadjuk és örömmel vesszük.

Kiemelt szempontként kezeltük egyébként a javaslatban a kiemelt kormányzati beruházások körét, hiszen vidéki térségekben azok még a helyi rendelkezéseket és a helyi védelmi intézkedéseket is felülírják, teljesen elvive onnan a hatáskört, tehát ez is nagyon fontos, hogy kezelésre kerüljön.

(17.50)

Ennek megfelelően nyitottak vagyunk az ilyen jellegű módosításokra.

Gógös Zoltán szavait is köszönöm. Örülök neki, ha a Magyar Szocialista Párt is támogatja ezeket a kezdeményezéseket.

Nagyon-nagyon fontos elmondani, hogy nemcsak a fővárosról beszélünk, hanem a vizes olimpia miatt Győréről, aztán Villánykövesdről, a szállodaépítés miatt Balatonfenyvesről, Szolnokról, most éppen a Tiszaligetről is. Ez sajnos már nemcsak fővárosi átok a kormányzás tevékenységében, hanem vidéken is mindenütt megjelenik, és egységesen szükséges ezt kezelni. Ehhez kérem támogatásukat a holnapi nap folyamán. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az országgyűlési képviselők, a Kormány tagjai és az államtitkárok kötelező vagyongyapodási vizsgálatáról, valamint - a vagyonyilatkozat-tételi eljárás szigorításával - vagyonnuk átláthatóságának a növeléséről** szóló T/12465. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Először megadom a szót az előterjesztőnek, Dúró Dóra képviselő asszonynak, ötperces időkeretben.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik egy olyan átfogó törvénycsomagot nyújtott be a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatban, amelyet nemcsak a közpénzekkel való bánásmód átláthatósága iránti igény, hanem az elmúlt évek, elmúlt évtizedek politikai eseményei is alátámasztanak.

Az egyik legfontosabb kezdeményezése ennek a törvényjavaslatnak, amit 2016-ban talán egyáltalán nem is kellene indokolni, hogy elektronikus, mindenki számára hozzáférhető, kereshető adatokat tartalmazó adatbázis jöjjön létre a vagyonyilatkozatokkal kapcsolatban. Nem tudok olyan érvet mondani 2016-ban, ami indokolná, hogy a kézzel kitöltött vagyonyilatkozási rendszert fenntartsuk, és ne térjen át az Országgyűlés, illetve minden vagyonyilatkozási kötelezett személy az elektronikus kitöltésű rendszerre. Ha önök tudnak ilyen érvet mondani, akkor megköszönöm, ha azt elének tárják a vitában, ugyanakkor szerintem az Országgyűlésnek jó példával kéne elől járnia e tekintetben is; ahogy a Jobbik megteszi ezt. Az idei évtől minden egyes országgyűlési képviselőnk az elektronikus vagyonyilatkozási kitöltő rendszert fogja használni, tehát ilyen módon fogja benyújtani a Jobbik-frakció minden egyes tagja a saját vagyonyilatkozatát.

Másrészről beszélnünk kell arról, hogy a hozzátartozók, az egy háztartásban élő közeli hozzátartozók vagyonyilatkozata is legyen nyilvános. A Jobbik képviselői már ezt is megtették, a párt honlapján nyilvánosságra hoztuk az összes velünk egy háztartásban élő közeli hozzátartozónk vagyonyilatkozatát is, de sem az MSZP, sem a Fidesz nem követte a Jobbik példáját e tekintetben.

Pedig láthattuk az elmúlt évek eseményei során, hogy erre igenis szükség lenne, hiszen több kormánypárti politikusról is kiderült, hogy igen nagy mértékű vagyontárgy szerepel közeli hozzátartozója nevében. Másrészt szeretnénk a személyi kört más módon is bővíteni, nemcsak a hozzátartozókra kiterjeszteni, hanem például a kormánybiztosokat, miniszteri biztosokat is nyilvános vagyonynyilatkozattételre köteleznék a javaslat.

Minderre azért van szükség, mert vannak olyan kormánybiztosok, mint például Andy Vajna, aki csak a Magyar Nemzeti Filmalap vezetésével évente majdnem 8 milliárd forint közpénz felett diszponál, és láthattuk azt az egyik készülő film kapcsán, hogy a film gyártásának egyik részét egy olyan céghez szervezték ki, amelynek résztulajdonosa Andy Vajna felesége. Ezért is lenne szükséges az, hogy nyilvánosságra kerüljenek a hozzátartozók vagyonynyilatkozatai és a kormánybiztos vagyonynyilatkozata is. Hiába fordultam közérdekűadat-igényléssel a Magyar Nemzeti Filmaphoz, üzleti titokra hivatkozva nem adták ki azt a szerződést, illetve azt az összeget, amelyet az egyébként több mint 1 milliárd forintos állami támogatásból készülő film kapcsán a saját feleségének kifizetett az ezt a szervezetet vezető kormánybiztos.

Rogán Antal 2014 decemberében megígérte, a sajtóban bejelentette, hogy a Fidesz-frakció áttekinti a nemzetközi vagyonynyilatkozattételre vonatkozó gyakorlatokat, és előterjeszti a Ház elé azt a javaslatot, amely rendezni fogja ezeket a kérdéseket. Rogán Antal akkor beszélt arról, hogy elektronikus rendszerre fog áttérni az Országgyűlés, nem zárta ki azt, hogy a hozzátartozók vagyonynyilatkozatait is nyilvánosságra hozzák, és beszélt arról is, hogy szükségesnek tartja a személyi kör bővítését. Tehát azokat a javaslatokat, amelyeket a mi előterjesztésünk most tartalmaz, Rogán Antal akkor még frakcióvezetőként már bejelentette, és megígérte, hogy a Fidesz-frakció a Ház elé fogja terjeszteni. Ez nem történt meg. Úgy látszik, hogy önök kecskére bízták a káposztát, hiszen éppen miniszter úr volt az, akinek a vagyonynyilatkozata többször is módosult. De ő legalább feltűntette a változtatásokat.

Van olyan képviselőtársuk, aki úgy módosította, illetve úgy akarta módosítani a vagyonynyilatkozattételt - mert képzeljék el, kifejejtett belőle egy havi 500 ezer forintos tételt -, hogy ezt a módosítást nem tüntette fel. Szerinte nem egyértelmű a jelenlegi jogi szabályozás, hogy a két vagyonynyilatkozattételre kötelezett időpont közötti változtatást fel kell tüntetni, ezért ezt is szeretnénk belevenni a javaslatba, és egyértelművé tenni, hogy a változtatásokat fel kell tüntetni.

Tehát arra kérem önöket, hogy próbáljanak ellenérveket gyűjteni, miért nem jó az, ha áttérünk az elektronikus vagyonynyilatkozattételre, miért nem szolgálja az átláthatóságot, ha a hozzátartozókat is nyilvánosságra hozzuk, és miért nem szolgálja az átláthatóságot, ha a személyi kört bővítjük.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő két-perces időkeretben ismertetheti álláspontját.

Írásban senki nem jelentkezett. Megkérdem, hogy a frakciók részéről van-e felszólalási igény. Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak, LMP-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Lehet Más a Politika frakciója támogatja az előterjesztést. Szeretném elmondani, mint ahogy az a felszólalásából is kiderült, hogy a Lehet Más a Politika frakciójának mind az öt tagja közzétette házastársainak és gyermekeinek is a vagyonynyilatkozatát a párt honlapján. Jómagam a területalapú támogatási kérelmem is nyilvánossá tettem. Miután jó néhány mezőgazdasági termelő van közöttünk, az sem árt, ha ennek az átláthatósága, illetve az erre való igény is megjelenik.

A Lehet Más a Politika tehát megtette ezt, és hajlandó megtenni azt a lépést, hogy a továbbiakban a Jobbik által javasolt módon a későbbi módosításoktól védve tegyen meg vagyonynyilatkozati bevallásokat, viszont félünk attól, hogy a Fidesz-kormányzatnak erre nem lesz semmilyen törekvése. Rogán Antal, Szijjártó miniszter úr, Andy Vajna vagy a miniszterelnök úr és családja vagyongyarapodását látva felmerül a kérdés, hogy ezek vajon tisztességesen, a jó erkölcsnek megfelelően történtek-e. De akárhogy is forgatjuk ezeket a kérdéseket, akárhogy is tovább mérlegeljük, mindig ugyanoda jutunk: jelen pillanatban egy jól szervezett bűnözői csoport megszerezte Magyarország Kormányát és az Országgyűlés többségét, és a közvagyon kijátszására irányuló törekvésekkel úgy szabják a jogszabályokat, hogy lehet szert tenni a lehető legnagyobb közvagyonra. Van, aki a horgászvizeket viszi, van, aki az állami földeket viszi, van, aki a sportegyesületek terén mozog, van, aki a filmiparba épült be, a lényeg, hogy mindenkinek jusson valami a közvagyonból, mindenki legyen ott valamilyen elnökként, hogy az erőforrások fölött rendelkezzen. S hogy lehet ezt eldugni családtagok titkos vagyonynyilatkozataiban úgy, hogy közben a magyar társadalmat minden egyes képviselőjük vagy legalábbis a többségük hülyének nézi, de úgy lássék, hogy ezek valójában tisztességesen dolgozó, egyszerű jövedelmekből szerzett gyarapodások.

Nyilvánvalóan látszik, hogy ez nem igaz. Ebben változtatás kell, és minden irányú törekvés csak pozitív változást hozhat a magyar demokráciában. Ennek megfelelően támogatjuk az előterjesztést. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Velez Árpád képviselő úrnak, MSZP. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Szocialista Párt támo-

gatja a tárgysorozatba vételt. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Igazságügyi Bizottság előtt ez a javaslat már megfordult, és akkor olyan magyarázatokat kaphattunk a jelen lévő kormánypárti képviselőktől, miszerint Európában a magyar rendszer különösen szigorúnak mondható. Ha ez így van, bár én ebben nem vagyok biztos, de fogadjuk el a Fidesz-KDNP-s képviselők érvelését, akkor viszont a magyar politikusok kifejezetten aljas és csalárd módon többet lopnak, mint a többi európai országban, hiszen az európai országok korrupciós rangsora ezt mutatja, és ha elfogadjuk, hogy emellett egy szigorú vagyonyilatkozati rendszer van Magyarországon, akkor a dolog nincs összhangban, és tovább kell szigorítani ezt a rendszert.

(18.00)

S ha a szigorúbb rendszer sem tud elérni változásokat, akkor akár dupla büntetést is be kell vezetni a politikusbűnözők által elkövetett bűncselekményekre. Egy biztos, a korrupciót meg kell gátolni Magyarországon. Az sem mehet tovább, hogy gyakorlatilag minisztereknek, kormánypárti képviselőknek csak a lakásuk több, mint a 10-15 éves legális jövedelmük. Ilyen nincsen. Ilyen nem lehet. Egyébként a Mentelmi bizottság ülésein, azért lehet hallani a híreket, olyan magyarázatok születnek, amik egészen egyszerűen hajmeresztőek. És tudják, mi kell? Egy többségi szavazás, és el van fogadva minden magyarázat, hogy honnan van a vagyon.

És miért lenne szükség arra, hogy például a gyermekek, hozzátartozók vagyonyilatkozata nyilvános legyen? Egyszerű. Az a gyakorlat, hogy ráíratják a gyerekekre ezeket az összegeket, és ha mondjuk, az oknyomozó sajtó kideríti, akkor jön a bűvös kifejezés: a családi összefogás. Tudják, mennyire utálják a választók ezt a kifejezést? És önök persze saját képviselőtársaiknak elhiszik, hogy egyébként családi összefogásból újabb százmilliós ingatlanokat lehet vásárolni egy kisgyereknek. És a Mentelmi bizottság természetesen nagyokat bólogat, önök fel-emelik a kezüket, és el van intézve.

Higgyék el, ezen a gyakorlaton változtatni kell, mindenki, így az önök érdekében is! Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót. Sajnálatos módon ez a törvényjavaslat nem felel meg a

jogalkotásról szóló törvényben foglalt követelményeknek. Itt is kiderült, hogy az előterjesztők mennyire nem ismerik a saját javaslatukat. Az előterjesztő azt mondta, hogy a kormánybiztos, a miniszterelnöki biztos meg a miniszteri biztos számára nyilvános vagyonyilatkozatot írnának elő. És egy olyan törvénybe próbálják ezt a bírósági végrehajtó, az ügyész és a közjegyző után beírni, amely törvény egyébként a nem nyilvános vagyonyilatkozatokról szól. Itt látszik, hogy egyértelműen jogi és politikai fércmunkáról van szó. *(Dr. Staudt Gábor: Pedig ti még meg sem oldottátok.)*

Az előterjesztőknek nyilvánvalóan a politikai hecckampány folytatása a célja. Különösen akkor, amikor például azt írják az 5. §-ban, hogy a törvény a kihirdetést követő napon lép hatályba, egyáltalán nem foglalkozva azzal, hogy aki, mondjuk, kormánybiztos már most, akkor hogy kell vagyonyilatkozatot tenni, és sorolhatnám tovább. Egyáltalán nem foglalkoznak azzal, hogy amit előírnak, annak a technikai feltételei megvannak-e.

Másrészt valóban úgy van, mint ahogy az Igazságügyi bizottság ülésén mondtuk, hogy rendelkezésünkre áll egy Magyarországgal együtt 17 ország vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét összehasonlító tanulmány. Ez az Amerikai Egyesült Államok, régi európai uniós tagországok, illetve új európai uniós tagországok vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét taglalja, és Magyarországé gyakorlatilag a harmadik legszigorúbb ebből a 17 országból. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szabó Szabolcs független képviselő. Öné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Az biztos, hogy valamit kezdenünk kell, képviselőtársaim, a vagyonbevallások rendszerével. Ez ugyanis az egyik alapvető problémája annak szerintem, hogy a képviselők megítélése Magyarországon eléggé kedvezőtlen. Mert mit lát egy hétköznapi ember? Hogy vannak, nem azt mondom, hogy mindegyik politikus olyan, hanem hogy vannak olyan politikusok is, akik láthatóan a jövedelmükből meg vagyonyukból nem tudnák finanszírozni azt az életszínvonalat, amit élnek. Tehát valami ott nem stimmel. És mivel ezt látja egy hétköznapi ember, ezt sajnos kivetítik mindannyiunkra. Rám is, önökre is, mindenkire. Ezért mondják azt önökre is, rám is napi szinten, hogy korrump, csaló, s a többi. Ugye, tudjuk, amit megkap az ember napi szinten.

Éppen ezért valamit ezzel kezdenünk kell. Az Együtt szerint az egy jó irány, amit itt a Jobbik az előterjesztésében ír és egyébként civil jogvédő szervezetek nagyon régóta mondanak, hogy elektronikusá kell tenni ezt a bevallási rendszert. Ez egy nagyon fontos vitatéma, szerintem érdemes lenne átbeszélni, hogy a családtagokra miként és hogyan kell ennek a nyilvánosságát kiterjeszteni. És van még sze-

rintünk egy nagyon fontos eleme is, adtunk is módosítót, ugyanúgy nem jutott át az Igazságügyi bizottságon, mint ahogy ez a javaslat, hogy egyébként azt a céghálót is be kéne mindenkinek vallani, ami a tulajdonában van. Mert jelen pillanatban egy céget kell mindenkinek beírni, amiben tulajdona van, de a cég tulajdonában lévő céget és így a felépülő cégháló már nem. Így lehetne a legjobban ezt megtenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Dúró Dóra képviselő asszonyt mint előterjesztőt, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót kétperces időkeretben.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Bevallom, nem számítottam arra, hogy kormánypárti padsorokból válaszolni fog valaki vagy bárki észrevételt tesz. Úgyhogy nagyon köszönöm Vas Imre képviselő úrnak, hogy ezt megtette. A hatálybalépéssel kapcsolatos aggályaival kapcsolatban felhívnám a figyelmét, hogy 30 napja van mindenkinek vagyonynyilatkozatot tenni, tehát ha a kihirdetést követő napon hatályba lép, akkor technikailag megoldható.

Sem ön, sem más képviselőtársa soha egyetlen kérdésemre sem tud érdemi választ adni, hogy miért jobb egy kézzel kitöltött vagyonynyilatkozati rendszer, mint egy elektronikus, 2016-ban. Az elektronikus bevallás ellenőrizhetővé, összehasonlíthatóvá, kereshetővé tenné a vagyonynyilatkozatokat, és létre lehetne hozni egy több évre visszamenőleges adatbázist ezzel kapcsolatban, ami így nagyban megkönnyítené az átláthatóságot. Ha önöknek még az is túl szigorú, hogyha nem nyilvános vagyonynyilatkozatot kell tenniük a kormánybiztosoknak, miniszterelnöki biztosoknak, miniszteri biztosoknak, akkor felőlem ezt a részt akár ki is vehetjük ebből a javaslatból, ha tudják bármelyik részét támogatni.

De azok az érvek, amiket ön elmondott, egyáltalán nem gátolják meg abban a kormánytöbbséget, hogy tárgysorozatba vegyék ezt a javaslatot. Látható, hogy önök továbbra is sunnyogni akarnak ezzel a rendszerrel kapcsolatban, és azt hiszik, az emberek elhiszik azt, hogy Sziijártó Pétert miniszterként a szülei tartják el. Merthogy a vagyonynyilatkozata alapján nem jött ki a matek, erre miniszter úr ezt a pofátlanságot volt kénytelen a sajtónak magyarázkodásként elmondani. Vagy ha Rogán Antal esetében is összevetjük a kiadásait és a vagyonynyilatkozatában szereplő legális jövedelmét, akkor Rogán Antal semennyi pénzt nem költ például élelmiszerre és rezsi-re. *(Szilágyi György folyamatosan közbeszól.)*

Tehát ha ez a rendszer az, amit fenn szeretnének tartani, akkor lelkük rajta, csak ez nem egy tisztességes politikai kultúrát kialakító rendszer. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Képviselőtársaim! Kedves Képviselőtársam! Ha nem zavarja, az ülésvezető elnök éppen a döntéssel

kapcsolatos álláspontot ismerteti. Tehát a döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor. Köszönöm megértését.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12284. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós és nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Költségvetési bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor, 60 perces időkeretben. Megadom a szót Szűcs Lajos képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. SZŰCS LAJOS, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! A 2015. évi központi költségvetés zárszámadásának törvényjavaslata fekszik előttünk, amelynek általános vitájára október 14-én került sor. A Költségvetési bizottság mint kijelölt bizottság október 19-i ülésén a részletes vitát lefolytatta és lezárta azt. Természetesen, ahogy a házszabály is előírja, a parlament többi állandó bizottsága és a Magyarországi nemzetiségek bizottsága is megtárgyalta azt. Mostani felszólalásomban az ő véleményüket is ismertetem.

A tárgyaló bizottságok megállapították, hogy a törvényjavaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

(18.10)

Tehát a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvényből eredő tartalmi és formai követelményeknek.

Képviselői módosító javaslat nem került benyújtásra, egyedül a Költségvetési bizottság nyújtott be módosító indítványt, amelyet egyhangúlag támogattak a bizottsági tagok. Ennek lényege, hogy az állam a görögkatolikus egyház részére bocsátja a XIV. kerületi ingatlant, amelyet ma is használnak kulturális és művészeti célból. Úgy vélem, hogy a budapesti 25 ezres görögkatolikus közösség jó gazdája lesz az ingatlanok.

Továbbá bizottságunk - Törvényalkotási bizottságként eljárva - egy másik, úgynevezett TAB-os módosítót is benyújtott, ami arra irányul, hogy a köznevelési feladatokat ellátó egyházi intézmények az állami és önkormányzati fenntartású intézményekhez hasonló összegű támogatásban részesüljenek. Ezért a 2015-ös évre vonatkozóan egyszeri kiégszítő támogatásban részesültek.

A következőkben a tárgyaló bizottságok véleményeit ismertetem.

A Költségvetési bizottság véleménye. A kormány 2015-ben is elkötelezett volt az alacsony költségveté-

si hiány, a csökkenő államadósság iránt, és nem tett le a foglalkoztatottak számának növeléséről sem. Az ország nemzeti összterméke 3,1 százalékkal növekedett 2015-ben, ami a tervezetthez képest több mint fél százalékponttal lett magasabb. Ezt úgy sikerült elérni, hogy az egyensúlyi mutatókban nemhogy romlás, hanem további javulás volt megfigyelhető.

Fontos kiemelni, hogy a 2015-ös volt az az év, amikor a nagy nemzetközi hitelminősítők egyike már felismerte - azért mondom, hogy már, mert azóta az összes többi -, hogy a magyar gazdaság teljesítménye milyen, és ezért felminősítette Magyarországot. Mint tudjuk, idén bekövetkezett a második, és néhány nappal ezelőtt a harmadik is.

A háztartások szempontjából igen fontos volt a Kúria döntése a bankok devizahitelezési gyakorlatát illetően, amely szerint az alkalmazott árfolyamrés és a folyamatos kamatmódosítások tisztességtelenek voltak. A banki elszámoltatás keretében a hitelintézeteknek az ebből származó hasznukat vissza kellett téríteni az ügyfeleknek, így 2015 elején közel 1000 milliárd forint visszafizetése történt meg. A növekedési fordulatot egyértelműen jelzi, hogy a belső kereslet is a vártnál gyorsabban bővült, hiszen a nemzeti össztermék növekedését meghaladó mértékben, 3,4 százalékkal nőttek a háztartások fogyasztásai.

2015-ben az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 74,7 százalékra mérséklődött az előző évi 75,7 százalékról, így 2015-ben is tovább csökkent az államadósság. A költségvetési hiány tekintetében a tavalyi évben a vártnál kedvezőbb deficit lett, ugyanis 2,4 százalékos hiány helyett 1,6 százalékban teljesült. A kisebb deficit a kedvező makrogazdasági folyamatokból és a gazdaság fehéredéséből származó többletbevételeknek volt köszönhető.

A költségvetés stabilitását jól mutatja, hogy az előző évben mindössze kétszer kellett költségvetést módosítani: az egyik alkalommal a BKV adósságvállalása és az Erste Bank részesedésszerzése miatt; a második alkalommal pedig a migránsválsággal összefüggésben felmerülő többletköltségek és az MTVA adósságvállalása, valamint a „Modern városok” program miatt.

A Kulturális bizottság véleménye. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A Külügyi bizottság véleménye. Magyarország sikerességéhez elengedhetetlen a jó kapcsolatok fenntartása külföldi partnereinkkel, hozzájárulásunk az Európai Unió és az Észak-atlanti Szerződés Szervezete munkájához, valamint külgazdaságunk folyamatos fejlesztése, a fenntartható gazdasági növekedés feltételeinek megteremtése. Ez utóbbiak részben a külgazdaságiattasé-hálózat, a kereskedőházakon és a Nemzeti Befektetési Ügynökségen keresztül valósulhatnak meg.

A külügy ugyanakkor felismerte a kulturális diplomácia, valamint a tudománydiplomácia fontosságát és a bennük rejlő lehetőségeket. Ezeknek megnö-

vekedett a közvetítő szerepe, és a célkitűzések is hangsúlyosabbá váltak az elmúlt években. Ezt a célt szolgálják a külföldön nagy sikerrel működő Balassi-intézetek is. A Balassi Intézet 4 milliárd 427 millió forint támogatásban részesült a költségvetésből. Ezzel párhuzamosan a külképviseletek kulturális tevékenysége, aktivitása az előző évekhez képest is egyre erősödik, segítheti a külgazdasági fellendülést. Mindezen intézmények a munkájukkal hozzájárulnak Magyarország sikeréhez és a nemzeti érdekek megvalósításához.

A Fenntartható fejlődés bizottságának véleménye. A környezetvédelem intézményi és ágazati célfeladatainak kiadása 2015-ben az előző évi teljesítéshez képest összességében 390 milliárd forinttal, mintegy 70,5 százalékkal nőtt. Az intézmények, a nemzeti Környezet-egészségügyi Intézet, a nemzeti parki igazgatóságok, a környezetvédelmi, a természetvédelmi és vízügyi hatósági szervek, a vízügyi igazgatóságok 2015. évi kiadásai 208 milliárd forintot tettek ki. Az ágazat kiadásainak növekedését főként a KEOP-projektek megnövekedett kiadásainak, valamint a vízügyi igazgatóságok KEOP- és határvízi projektek évközi bevételeinek és kiadásainak rendezése, kiadásainak növekedése befolyásolta.

A közlekedés fejlesztése területén jelentős előrelépések történtek. A 2014. és a 2015. években mintegy 100 kilométer hosszúságban kerültek átadásra gyorsforgalmi úti fejlesztések, 300 kilométeren történt meg számos főút burkolatának 11,5 tonna tengelyterhelésre történő megerősítése. A településeket elkerülő utak megvalósítása - például Győr, Nyíregyháza, Mórahalom, Kecskemét -, a vasúti pályák, állomások fejlesztése esetében is érdemi eredmények voltak. A városi közösségi közlekedés fejlesztése keretében több városban üzembe álltak környezetbarát városi autóbuszok.

Az „Otthon melege” programnak köszönhetően több, mint 85 ezer háztartás energiahatékonysági javulása érhető el. Az elavult háztartási készülékek cseréjével akár 20 ezer, míg a lakóépületek korszerűsítésével akár 150 ezer forintot is megspórolhattak a magyar családok az éves rezsi kiadásaikban.

A Gazdasági bizottság véleménye. A 2015. évi költségvetés végrehajtásáról szóló számvetésből, a zárszámadásból egyértelműen látható, hogy a 2010-ben kitűzött célokat sikerült teljesíteni és a kívánatos gazdaságpolitikai irányt tartani. Az adópolitika 2015-ben - a korábbi években kialakított keretrendszer fenntartása mellett - a vállalkozói környezet javítására, a gazdaság fehéritésére, az adózás gyakorlati területein tapasztalható adminisztrációs terhek csökkentésére, valamint az adókedvezmények célzottságának javítására koncentrált. A meghozott intézkedések sikerét mutatja, hogy a három fő adónemből, a személyi jövedelemadóból, az áfából és a társasági adóból származó bevételek dinamikus bővülést mutattak, amelyben a gazdasági növekedés mellett a gazdaság fehéredése is szerepet játszott.

A foglalkoztatottak száma 2015-ben is jelentősen, 2,7 százalékkal növekedett. A versenyszférában

foglalkoztatottak száma ennél magasabban, 2,9 százalékkal emelkedett.

A tavalyi évben a külkereskedelem többlete és a beáramló EU-transzferek hatására tovább javult Magyarország külső egyensúlya. Ez a folyó fizetési mérlegben is tükröződött, a 2014-es évi 2,1 százalékos többlet után 2015-ben 3,4 százalékos aktívumot mutatott ki.

2015-ben az Európai Unió módszertana szerint számított adósságráta 74,7 százalékra mérséklődött az előző évi 75,7 százalékról. Így 2015-ben is csökkent az államadósság. A kamatkidadásokra és közvetve az adósság szintjére is mérséklően hatott a Magyar Nemzeti Bank 2012-ben megkezdett alapkamat-csökkentő lépéssorozata.

Összességében megállapítható, hogy a 2015. évi költségvetés végrehajtása megfelelt a jogszabályi előírásoknak; a zárszámadási törvényjavaslat megalapozott, az abban szerepeltetett adatok pedig megbízhatóak.

A Nemzetbiztonsági bizottság véleménye. Az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának többségi véleménye szerint a 2015. évi költségvetési törvénynek a polgári és katonai szolgálatokra vonatkozó előirányzatai biztosították a titkosszolgálatok törvényben meghatározott feladatainak maradéktalan ellátását.

Az Információs Hivatal szervezeti felépítésében kisebb módosításokra került sor. A hivatal költségvetésében 735,2 millió forinttal több előirányzat állt rendelkezésre a szakmai feladatok ellátására és a fejlesztésekre.

(18.20)

A rendvédelmiéletpálya-modell bevezetése és a humán képességek javítása is megfelelőek voltak, és a források rendelkezésre álltak. Az Alkotmányvédelmi Hivatal tekintetében is biztosítottak voltak a működéshez szükséges források, amelybe beletartozott a rendvédelmi életpályához tartozó illetményfejlesztés és az egyéb fejlesztések forrásai is. A hivatal kiemelten kezeli a menekültként elismert kérők személyes ellenőrzését, így a migrációs válság többletfeladatokat jelentett a 2015-ös évben. 2015-ben a migrációs nyomás kezelése és az Iszlám Állam elleni katonai szerepvállalás nagyobb katonai szerepvállalást igényelt, ami természetesen többletkiadásokat jelentett a szakszolgálatok számára.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság véleménye. A Honvédelmi Minisztérium költségvetési lehetőségeivel összhangban a 2015. évi fejezet költségvetésében elsődleges prioritásként a haderő működőképességének fenntartása, professzionális jellegének erősítése, valamint Magyarország nemzetközi szerepvállalásaiból és a szövetségi kötelezettségeiből adódó, HM-fejezetre háruló feladatok teljesítése jelentkezett. Célként került megfogalmazásra többek között az irányítási, vezetési rendszer hatékonyságának növelése és a Magyar Honvédség megtartóké-

pességének javítása. A 2015. évben már hangsúlyos szerepet kapott a határvédelem megerősítését szolgáló ideiglenes biztonsági határzár kiépítése és a rendkívüli tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelése, valamint a nemzetközi szerepvállalás részeként a magyar részvétel biztosítása az Iszlám Állam elleni fellépésben. A migrációs helyzet kezelése kapcsán a honvédség jelentős létszámmal és technikai biztosítással vett részt a szerb és a horvát szakaszokon.

A fejezet 2015. évi középpontjában a kormány döntése alapján az új katonai életpálya bevezetése állt, amellyel 2015. július 1-jei hatállyal átlagosan 30 százalékos illetményfejlesztés valósult meg. A Honvédelmi Minisztérium a 2015. évben is fenntartotta a honvédség működőképességét és tovább erősítette professzionális jellegét. A költségvetés biztosította a nemzetközi és a NATO-vállalásokhoz szükséges forrásokat. A Belügyminisztérium fejezetében szintén kiemelten jelentkezett a rendvédelmi életpálya bevezetése, illetve a rendkívüli bevándorlási és migrációs nyomás is többletforrások biztosítását igényelte, amelyet a kormány biztosított a Belügyminisztérium számára is.

A 2015. év során is kiemelt feladat volt a szervezett bűnözés és a terrorizmus hazai biztonsági kockázatokat indukáló tevékenységének figyelemmel követése, valamint a nemzetbiztonsági és a rendvédelmi szervek együttműködése. Mindkét minisztérium számára a szükséges költségvetési források biztosítva voltak.

A Magyarországi nemzetiségek bizottságának véleménye. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A Mezőgazdasági bizottság véleménye: megállapítható, hogy a mezőgazdasági ágazat kibocsátása az előző évhez képest tovább emelkedett, és 2015-ben elérte a 2457 milliárd forintot. Ez ugyan csak 0,3 százalékos bővülés, de a nem túl kedvező időjárásnak köszönhetően még így is jó teljesítmény, hiszen a 2015. év az elmúlt száz év harmadik legforróbb nyarárt hozta. Ennek következményeként a 2014-es rekordterméssel szemben kukoricából mindössze 6,5 millió tonna, napraforgóból pedig 1,7 millió tonna termett. Az állattenyésztés eredményei is jól mutatják az áfacsökkentési és a támogatáselosztási intézkedések helyességét, hiszen az ágazat kibocsátása 2014-hez képest 3,6 százalékkal nőtt, és ez a növekmény elsősorban a sertés-, a szarvasmarha- és a baromfiszektorban realizálódott.

Elmondható, hogy az állattenyésztés növekedése tornázta fel a mezőgazdaság 2015. évi eredményeit, ami arra enged következtetni, hogy az ágazat növénytermesztéssel szembeni súlyának növekedése a kormányzat jó munkáját dicséri. Az év elején az élő és félsertés általános forgalmi adójához hasonlóan mára a szarvasmarha-, a juh- és a kecskéágazat termékei is bekerültek a kedvezményes 5 százalékos áfakörbe, ami egyértelműen az említett ágazatok

fehéredéséhez vezetett. A 2015. év végén kezdődött a „Földet a gazdáknak!” program. Az ennek a programnak a keretében megvalósuló állami földértékesítési program célja a magyar gazdálkodók földhöz juttatása és a kis- és a családi gazdaságok pozíciójának erősítése.

A Népjóléti bizottság véleménye. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a házsabályi rendelkezéseknek.

Az Igazságügyi bizottság véleménye. Az igazságszolgáltatási funkciókba tartozó szervek és a fejezeti kezelésű előirányzatok kiadásai 2015-ben mintegy 131,3 milliárd forintot tettek ki, az előző évi teljesítésnél 8,6 milliárd forinttal többet. Az alkotmányos fejezetek intézményeinek bevételeinél és kiadásainál az Állami Számvevőszék ellenőrzése megbízhatósági hibát nem tárt fel, a bevételi és a kiadási adatok megbízhatóak.

A helyi önkormányzatok 2015-ben a finanszírozási műveletekkel együtt összesen 3305,8 milliárd forint bevétellel gazdálkodtak, ami 5,9 százalékkal magasabb a 2014. évi teljesítésnél. A helyi önkormányzatok központi finanszírozása a 2015. évben is az önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, 2013-ban kialakított feladatalapú támogatási rendszerben történt meg. Azóta a cél a struktúra megszilárdítása volt. A 2015-ös évben fő feladat a helyi önkormányzatok számára a működési hiány nélküli gazdálkodás fiskális feltételeinek erősítése, a kistélepülések további felzárkóztatási esélyeinek megteremtése, valamint az önkormányzatok által nyújtott közfeladatok és közszolgáltatások színvonalának emelése volt.

A hitéleti tevékenységek funkciócsoportba csoportba sorolt 2015. évi előirányzatok támogatása összesen 53,5 milliárd forintra, a kiadásai pedig 59,6 milliárd forintra teljesültek. E támogatások zöme a valamennyi évben jelentkező szája 1 százalékos felajánlások és kiegészítésük biztosítása volt, az egyházi ingatlanok tulajdonjogi helyzetének rendezése kapcsán fizetett ingatlanjára, a hittanoktatás támogatása, a hazai kistélepülési és külföldi egyházi személyek jövedelempótléka.

A Nemzeti összetartozás bizottsága véleménye. A Nemzeti összetartozás bizottságának célkitűzése, hogy támogassa az anyaország határain kívül élő magyarság boldogulását, elősegítse a magyar nyelv és a kultúra megőrzését, valamint hogy előmozdítsa a külföldi magyarok Magyarországgal való kapcsolatainak ápolását és fejlesztését. A Bethlen Gábor Alap olyan kezdeményezéseket, programokat és intézményeket támogat, amelyek célja egybeesik nemzetpolitikai érdekeinkkel. 2015-re 4 milliárd 820 millió forint lett előirányozva az oktatási-nevelési támogatások fedezetére a magyar nyelven vagy a magyar kultúra tárgyában tanulmányokat folytató kiskorúak, illetve a felsőoktatásban tanuló hallgatók megsegítésére.

216 millió forint összegű támogatásban részesült a Magyarság Háza, amelynek rendezvényei a nemzeti identitás erősítését szolgálják, erősítik a magyar közösségek összetartozását. A nemzeti jelentőségű

intézmények és programok támogatására körülbelül 4 milliárd 126 millió forint jutott a tavalyi költségvetésből.

A Vállalkozásfejlesztési bizottság véleménye. A bizottság az előterjesztés alapján megállapította, hogy a kormány jó úton halad azon gazdaságpolitikai célok elérésének irányában, amelyeket még a kormányzati ciklus elején hirdetett meg. A 2013-ban bekövetkezett növekedési fordulat óta elmondhatjuk, hogy Magyarország jó úton jár, hiszen a gazdaság növekedési szerkezete hosszú távon is fenntartható. A 2015. évi költségvetéssel kapcsolatban kiemelten fontos megemlíteni, hogy a vártnál jóval kedvezőbb lett a költségvetési hiány, hiszen a 2,4 százalék helyett 1,6 százalékban teljesült.

(18.30)

A vártnál több adóbevétel folyt be. Ilyen például a társaságiadó-bevétel, az evabevételek, de az energiaadó-bevételek is a tervezettnél kedvezőbben alakultak.

Az Európai ügyek bizottságának véleménye. A költségvetés a végrehajtása során a 2015. évben megfelelt a maastrichti kritériumok legfontosabb feltételeinek, a 3 százalék alatti államháztartási hiánynak és a GDP arányában csökkenő államadósságnak. Az európai uniós források felhasználása tekintetében kiemelő, hogy tavaly 1165,9 milliárd forint európai uniós támogatás érkezett a központi költségvetésbe.

Tisztelt Ház! Kedves Elnök Úr! Államtitkár Úr! Az elhangzott összegző vélemények alapján kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottságban megfogalmazódott kisebbségi véleményt három felszólaló ismerteti, összesen 30 perces időkeretben. Megadom a szót elsőként Velez Árpád képviselő úrnak. Parancsoljon!

VELEZ ÁRPÁD, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Országgyűlés az idei évben számtalan alkalommal módosította kormányzati javaslatra *(Közbeszólások: Nem indult el az idő.)* az államháztartásról szóló törvényt. *(Hangosítással.)* Ennek célja nem volt más, mint az Országgyűlés költségvetés feletti kontrolljának minimálisra csökkentése. A kormány most már akkor és úgy csoportosíthat át forrásokat, ahogy akar, sőt még a szükséges forrás megléte sem kell a kötelezettségvállaláshoz. Úgy tárgyal a Ház egy zárószóadással szóló javaslatot, hogy közben egyre kevésbé átlátható és ellenőrizhető a költségvetés végrehajtása.

Az Orbán-kormány 2015-ös költségvetése fenntartotta azt az elhibázott unortodox gazdaságpoliti-

kát, amelynek eredményeképpen ezermilliárd forintos forráskivonás maradt fenn az egészségügyi, az oktatási, a nyugdíj- és a szociális ellátásban. Amíg jelentősen csökkent a jóléti kiadások súlya, addig az állam magára sokkal többet költ. Az állandó bürokráciacsökkentés ellenére 2010 óta százazrekllel nőtt az állami szférában foglalkoztatottak száma, ahogy az állam gazdasági szerepvállalása is sokszorosára emelkedett. Kétes eredményű bankvásárlások, százmilliárdokért feleslegesen vásárolt üres gáztározók, indokolatlan presztízsberruházások, a kormány Várba költöztetése a kormányzás egyik oldalán, amíg 8 éve nem változó közszolgálati illetményalap, adósságban fuldokló egészségügy, átgondolatlan és félresiklott oktatáspolitikai kudarcok a másik oldalon. Ez volt 2015.

Ami a javaslat szakpolitikai megalapozottságát illeti, hogy arra az Állami Számvevőszék is rávilágított, jelentős kockázatot jelent a 2015-ös költségvetés végrehajtásában az, hogy az előirányzatok több mint fele felülről nyitott volt. Ezt a veszélyeket hordozó gyakorlatot a kormányzat a későbbi költségvetések esetében is fenntartotta. Bár a tavalyi évben ez még nem okozott jelentős gondokat, annak alkalmazása meggondolatlanyságot takar.

A 2015. évi központi költségvetés felülről nyitott előirányzatainak veszélyes szintű mértékére, az Országgyűlés költségvetés feletti kontrolljának minimális szint alá csökkentésére, a közpénzügyi prioritások elhibázott sorrendjére tekintettel az MSZP képviselőcsoportja a 2015. évi költségvetés végrehajtásáról szóló törvényjavaslat elfogadását nem támogatja. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés a rendszerváltozás óta törvényalkotással fogadja el a kormány pénzügyi beszámolóját, és ezzel mintegy felmentést ad a kormányzatnak a gazdálkodás felelőssége alól. Ezért is lenne, lett volna különösen fontos, hogy gondosan tudjunk eljárni ebben a kérdésben, és ezért is lett volna fontos az ÁSZ véleménye, amely megalapozhatta volna a döntésünket.

Alapvető, hogy egy ilyen beszámolónak megbízhatónak és valós összképet adónak kéne lennie a gazdálkodó vagyronáról, annak összetételéről, pénzügyi helyzetéről és tevékenysége eredményéről. Azonban ez az előttünk levő zárszámadásitörvényjavaslat nem ilyen. Ennek hiányában az Országgyűlés és benne az ellenzék nem tud eleget tenni az egyik legfontosabb kötelezettségének, azaz a kormányzat elszámoltatásának. Ez azt jelenti, hogy sajnálatos módon az elmúlt évek, évtizedek gyakorlatához hasonlóan az elszámolás, elszámoltatás terén nincsen fejlődés Magyarországon.

Az is rendkívül sok nehézségre ad okot, és az is rendkívül kárhóztatható a kormányzat részéről, hogy amíg a zárszámadás bázisa, a jövő évi költségvetés elfogadása az előző évi zárszámadáson kéne hogy alapuljon, de unortodox módon minden szakmai logikát, tradíciót félretéve, annak fittyet hányva a Ház már nyáron elfogadta a jövő évi költségvetési törvényt, ezért sem lehet az sem megalapozott.

Sajnálatos, hogy a kormány a közpénzek elköltéséről nem számolt el észszerű részletezettséggel. Ennek példája az is, amit már a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy a Miniszterelnökség az eredeti kiadási előirányzatát 28 milliárd forintban állapította meg a költségvetési törvény szerint, de az év során ez 56 milliárd forintra módosult, azonban a teljesítés 42 milliárd lett összességében, így a kiadások csak 75 százalékban teljesültek.

Ennek kapcsán sem az előterjesztett törvényjavaslatban, sem pedig az ÁSZ-jelentésben nem olvashatunk konkrét indoklást. Olyanokat olvashatunk benne, hogy bizonyos dolgokra jelentős tételt költöttek el. Azt azonban, hogy mit jelent a jelentős tétel, nem definiálja sem a kormányzat, sem pedig az ÁSZ ezt nem próbálja meg számunkra egyértelműsíteni. De nemcsak a Miniszterelnökséget kell ilyen értelemben példaként felhozni, habár ott különösen is érdekes, hogy a személyi kiadások 10 milliárdról 13 milliárdra, a dologi kiadások 2,3 milliárdról 3,7 milliárdra növekedtek. De még emellett nyugodtan megemlíthetjük az éppen most megszüntetendő KEKKH-t is, amely a személyi kiadások terén 3-ról 3,5 milliárd forintra emelte a kiadásait, a dologi kiadásait pedig 23 milliárdról 27 milliárdra. De a Nemzetgazdasági Minisztérium is eléggé megemelte a kiadásait, például a személyi jellegű kiadásai esetén 15 milliárdról 18 milliárdra, a dologi kiadásait pedig még ennél is drasztikusabb mértékben; csakúgy, mint a NAV esetében, ahol 90 milliárdról 115 milliárdra nőttek a személyi jellegű kiadások.

Nagyon érdekes számunkra, hogy például a kisvárdai sportberuházás kapcsán azt láthatjuk, hogy az eredetileg tervezett 800 millió forint helyett 1,5 milliárdra növekedtek a kiadások, és emellett még a zárszámadásban megjelenik egy korábban nem tervezett 1 milliárd forintos tétel is. És így tovább, számtalan további ilyen jellegű példát tudnék még említeni; esetleg még egy-kettőt, ha megengednek. A Liget-projekt esetén is volt egy jelentős, 1,2 milliárd forintos emelkedés az eredetileg előterjesztetthez képest. Ha kimegyünk a Ligetbe, ennek azonban nyilván a nyomát sem láthatjuk.

Ugyanakkor amellett, hogy a kormányzat növekvő adóbevételekről számol be, egyetlenegy tétel esetén, a játékadó terén az eredetileg tervezett 39,7 milliárd helyett csak 32 milliárd valósult meg. Ez a 7 milliárdos csökkenés igenis érdekes, és nyilvánvalóan az ellenőrzés hiányára vezethető vissza.

Az ÁSZ-jelentés kapcsán meg kell hogy fogalmazzam, hogy az általunk felsorolt és még az általános vitában továbbiakban részletezett hiányosságokról nem tesz semmifajta említést, sem elszámoltatás,

sem auditálás nincsen. Az ÁSZ auditálás helyett falaz a kormányzatnak. Másfél évtizeddel ezelőtt az angol szakértők azzal a megállapítással fejezték be az ÁSZ-szal való együttműködésüket, hogy Magyarországon fejletlen a közpénzekkel való elszámoltatás kultúrája, és az ÁSZ-jelentésből az olvasható ki, hogy az ÁSZ nem tud és nem is kíván ezen a helyzeten változtatni.

(18.40)

Így körülbelül két évvel ezelőtt még mintegy száz intézmény fejezeti kezelésű előirányzat beszámolójának, gazdálkodásának az auditálását, valamint több tucat központi kezelésű bevétel és kiadás ellenőrzését végezték el, most már azonban csak megfelelőségi ellenőrzést végeznek, ez a jelentés 14. oldalán olvasható szó szerint. Ez annál is inkább sajnálatos, mert az ÁSZ-nak érdemi szerepe lehetne a korrupció elleni küzdelemben, ha végre megértené, hogy tömegesen végezhetne könyvvizsgáló típusú ellenőrzést, amire igen nagy szükség volna értelmzésünk szerint.

Mindezek alapján, és azért, mert úgy látjuk, azt tapasztaljuk, hogy a 2015. évben sem sikerült a kormányzatnak érdemi előrelépést tenni nemzeti sorskérdéseink megoldása terén, így a költségvetési politikáját nem tudta olyan értelemben befolyásolni vagy olyan értelemben mozgósítani, hogy például a katasztrofális demográfiai helyzet vagy a tömeges elvándorlás kérdésében bármit tegyen, de mondhatnánk az oktatás és az egészségügy helyzetét is, mindezek a problémák továbbra is megoldatlanok, ezért tehát mi a zárszámadást nem tudjuk elfogadni ebben a formában. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, a bizottsági kisebbségi vélemény harmadik ismertetőjének. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, a Költségvetési bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Összességében azt lehet megállapítani a 2015. évi költségvetésről, hogy az több szempontból is a leszakadás költségvetése volt. Egyrészt távolodunk a közép- és kelet-európai, hasonló helyzetben lévő országoktól mind a pénzügyi mutatókat, mind a társadalmi fejlettségi mutatókat tekintve. Másrészt folytatódott a magyar társadalom kettészakadása és egy jelentős részének, nagyobbik felének a leszakadása.

A romló oktatási mutatók, az egészségügy egyre groteszkebb helyzete, a létminimum alatt élők arányának növekedése, párosulva a szűk körnek szolgáló, bőkezű osztogatással és a perverz újraelosztást megvalósító adórendszerrel, okozzák a társadalom szétszakadását. Ezekre a jelenségekre a kormány alig-alig reagált, sőt sokszor súlyosbította a problémákat.

2015 során vált mindenki számára érzékelhetővé, hogy az elvándorlás már a gazdasági fejlődés első számú akadályává vált. Ma rengeteg szakmában hiány van, és nem csak szakmunkásokból. Erre az LMP már hosszú ideje felhívta a figyelmet, és sorolta az ellene ható eszközöket is: általános béremelés a költségvetés átrendezésével, béremelések a közszférában és a közszolgáltatások megerősítése. Ezzel szemben a 2015-ös költségvetés a 2010 utáni megszorítások bebetonozását tartalmazta.

Az egészségügyben és a nyugdíjrendszerben, a környezetvédelemben és az oktatási intézményrendszerben csökkentek a GDP-arányos kiadások. Elmaradtak a fenntartható gazdaságba történő beruházások is, tehát távolodunk egy olyan gazdaságtól, ami tartósan tudná biztosítani a jólétet és a jólétet mindenki számára. Egyre nő a fölösleges vagy káros kiadások és a korrupció miatti veszteség. Ez 2015-ben különösen nagy volt, tekintve az európai uniós pénzek költésének nagy méretét. Ezek a most rossz helyre menő források hiányoznak máshonnan, például az egészségügy igen forrásigényes rendbetételétől, és még jobban fognak hiányozni, ha elapadnak az európai uniós támogatások.

A költségvetés végrehajtása kapcsán sokatmondó, hogyan alakultak a makromutatók. 2015-re a GDP 2,5 százalékos növekedését tervezték. Ez ugyan kisebb mértékben nagyobb lett, 2,9 százalék, ám 2016 első negyedévében jött a feketeleves, bezuhant a GDP, 0,8 százalékkal múlta alul a 2015. évi utolsó negyedévit. 2016 második negyedévében 1 százalékos volt a növekedés ehhez képest, azaz 2016 közepén ott tartunk, hogy a GDP nagysága lényegében nem magasabb, mint 2015 végén. Ez a hullámvasút pontosan mutatja az európai uniós források fideszes kezelésének hátulütőit.

Az államadósság forintban mért nagysága még soha nem volt ilyen magas, 25 250 milliárd. Ez 150 milliárddal több, mint amit terveztek. A GDP-arányos mutató ugyan csökkent a GDP kicsivel nagyobb növekedése, illetve az ismert év végi adósságsökkentő technikák miatt.

Ami a pazarló és felesleges kiadásokat illeti, ezek 2015-ben is több száz milliárdot tettek ki, a túlárazott vagy akár az ellopott EU-s és hazai projektekről nem is beszélve.

2015-ben olyan mennyiségben áramlott ki a közpénz magánzsebekbe, mint korábban sosem. A költségvetésben azonosítható a paksi beruházás végül 14 milliárdja, a Várba költözés megkezdése, a Liget-projekt, 50 milliárd stadionokra, 52 milliárd az Eximbanknak, és még sorolhatnánk. De a fölösleges és pazarló kiadások közé tartozik a közmédiának juttatott 70 milliárd nagy része, a sportcélú tao 50 milliárdja is. Az EU-s források elpazarlására és lenyúlására pedig ott a száznyi példa, amit az LMP a korrupcióinfó keretében hétről hétre ismertet.

Ezek az eltapsolt százmilliárdok nagyon fognak hiányozni, amikor az EU-s pénzek elfognak. Hiányozni fognak, mert ahhoz, hogy mindenkinek megélhetést biztosító munkája, egészsége, lakása, termé-

szeti és emberi környezete legyen, azért tenni kellene, és e tettekhez a jelenleginél lényegesen több forrásra lenne szükség.

Mindezek miatt az LMP nem tudja támogatni a zárszámadás elfogadását. Köszönöm szépen. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Banai Péter Benő államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni a kormány nevében, vagy pedig a későbbiek során. *(Jelzésre:)* Köszönöm. Később tízperces időkeret áll majd az államtitkár úr rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ritter Imre szószóló úrnak, a nemzetiségek bizottsága előadójának, ötperces időkeretben.

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Herr Vorsitzender, sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unsere Meinung äußere. Es betrifft die Gesetzworlage über die Ausführung des Gesetzes Nr. C. vom 2014, was von dem Bericht des ungarischen Staatshaushalt für 2015 mit der Nummer T/12284. handelt.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében mint felkért nemzetiségi szószóló kifejtsem a bizottság véleményét a T/12284. számú, Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat kapcsolatban.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 44-55. §-a alapján lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. Bizottságunk a törvényjavaslatnak a határozati házszabály 92. § (4) bekezdése szerinti bejelentésében megjelölt szerkezeti egységeit megvizsgálva megállapította, hogy azok a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek megfelelnek.

A törvényjavaslathoz nem érkezett módosító javaslat, a bizottság további módosításra irányuló szándékot nem fogalmazott meg, ezért a bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nem nyújtott be. A Magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslat részletes vitáját 2016. október 19-én lezárta.

Ugyanakkor ezúton és ismételten szeretnénk köszönetünket kifejezni azért, hogy a 2015. évi központi költségvetési törvényhez benyújtott törvénymódosító javaslatunkat - amellyel a korábban kevesebb mint 4 milliárd forint támogatás több mint 50 százalékkal, kereken 2 milliárd forinttal megemelésre került - a magyar parlament egyhangúlag elfogadta. A Magyarországon élő 13 nemzetiség nevében ezúton is köszönjük szépen.

Ezzel a 2015. évi központi költségvetési törvény egyértelmű áttörést, érdemi, pozitív elmozdulást jelentett, indított el a Magyarországon élő nemzetiségek lehetőségeiben, életében, új fejezetet nyitott a

magyarországi nemzetiségek és a magyar politika kapcsolatában.

(18.50)

Amíg a megelőző évek, sőt, évtizedek központi költségvetéseivel, azok előkészítésével és elfogadásához szinte semmi közünk nem volt, ezzel szemben a 2015. évi központi költségvetésről szóló törvénytervezetre vonatkozó módosító javaslatunkat önállóan állíthattuk össze, egyeztethettük végig a szaktárcaikkal és a frakciókkal, annak végösszegére vonatkozó politikai döntésnél a véleményünket érdemben figyelembe vették, sőt a végösszeg ismeretében, azon belül az egyes nemzetiségi területek prioritásait, a részösszegek nagyságát és belső arányait mi magunk, a Magyarországon élő nemzetiségek döntöttük el. Először fordult elő az elmúlt 25 év során, hogy a magyar parlament elé úgy került döntésre a központi költségvetési törvényjavaslat és annak módosításai, hogy abban a Magyarországon élő nemzetiségeket meghatározóan érintő részeiről nem nélkülünk és a fejünk felett döntöttek, hanem a Magyarországon élő nemzetiségek véleményét érdemben meghallgatták és figyelembe is vették.

Mindezek alapján a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében javasoljuk a tisztelt Háznak a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló 2014. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/12284. számú törvényjavaslat jóváhagyását, illetve elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetés zárszámadásáról szóló törvényjavaslatot az MSZP nem tudja támogatni, elfogadását nem javasolja, mert a kormány saját maga dicséretét tartja első számú feladatának ebben a törvénytervezetben. Még elvileg a módosító indítványokról szóló 20 perces többségi véleményben Szűcs doktor, aki sajnos már nincs jelen a teremben, tehát nem tudja az elismerésemet fogadni, szintén a kormány fényezését helyezte előtérbe, ezt tartotta legfontosabb feladatának. *(Dr. Vas Imre: Jogos volt a fényezés!)* De közben az az alapvető probléma, hogy egy költségvetésnek legalább a parlament előtt átláthatónak kell lennie, konzekvensnek kell lennie, az előző év hasonló adataival összevethetőnek kell lennie, e tekintetben azonban a költségvetés átláthatósága az Európai Unióban és az OECD-ben is sajnos az egyik legrosszabb értékeléssel bír Magyarország esetében.

A 2015. évi költségvetés konzekvensen tükrözte az Orbán-kormány megszorító gazdaságpolitikáját, hiszen kizárólag az európai uniós forrásoknak köszönhetően tudott nőni a gazdaság. Azt nem mondták el a többségi oldal előadói, hogy 2015-ben a GDP 6 százalékának megfelelő EU-s pénz érkezett az országba. Ebből sikerült önöknek produkálni 3-3,1 százalék strukturálisan nem túl kedvező gazdasági növekedést. Nem biztos, hogy erre olyan nagyon büszkének kell lenni, mint ahogy azokra a megszorításokra sem, amiket kifejtettek.

Az tapasztalható 2015-ben is, hogy az állam egyre jobban rátelepült a gazdaságra, olyan ágazatokra szerzett érdekeltiséget, amelyeknek sem a gazdaságossága, sem az indokoltsága nincs meg, nem indokolható. Ugyanakkor alapvető feladata lenne az államnak a jóléti kiadások biztosítása, az egészségügy és az oktatás finanszírozása, de ezekre egyre kevesebbet költ mind arányaiban, mind összegeiben, és ezek az ágazatok, amelyek az alapvető állami funkciók lennének, egyre jobban lerongyolódnak. A strukturális problémákkal sem sokat törődött a kormányzati gazdaságpolitika, a beruházások alacsony szintje már a közeljövőt is veszélyezteti, miközben a hazai oktatást és egészségügyet, ahogy mondtam, már csak a benne dolgozók elkötelezettsége és hivatástudata tartja életben.

Finnország jövőre fogja ünnepelni az önálló államiságának 100. évfordulóját. Amikor ők 1917-ben önálló állam lettek, Európa egyik legszegényebb országa voltak. Mára, igaz, hogy súlyos gazdasági problémákkal küzdenek most az elmúlt egy-két évben, lényegét tekintve Finnország az Európai Unió legkiegyensúlyozottabb és leggazdagabb országai közé tartozik, alapvetően a konzekvens és kiegyensúlyozott oktatáspolitikának, oktatási eredményeinek köszönhetően. Tehát Magyarországon is megvolt a két háború között a Klebelsberg Kunó báró nevével fémjelzett oktatáspolitikai fordulat, amit persze ő egy ilyen kultúrsoviniszta alapon tudott az akkori parlamenttel elfogadtatni, de mégis azt eredményezte, hogy széles néprétegek oktatását, alapképzését oldották meg. Ennek fordítottját végzi a mai kormány szintén a jobb emlékére Klebelsberg Kunó nevével takarózva.

Tehát miközben Magyarország szűkös pénzügyi erőforrásait a kormány pazarló módon elherdálja saját egyéni céljaira, eközben a gazdasági növekedést tartósan fenntartó ráfordítások nem születnek, nem tudja a gazdaságot dinamikus pályára állítani. Jó példája ennek az úgynevezett rendkívüli kormányzati intézkedések előirányzata, amit szintén a zárszámadás tartalmaz. A kormány 2015-ben 160 milliárd forintot költött el, 160 milliárd fölött rendelkezett minimális parlamenti kontrollal. Utólag mondták meg, hogy mire költötték, gyakorlatilag sajtóvisszhang nélkül, mert menet közben sem adtak róla tájékoztatást. Ez az egyik olyan nagy tétel, amely a legáláthatatlanabb a költségvetés tekintetében, és ezt még maga az OECD is megjegyezte. A rendelkezésre álló összegből olyasmire költöttek, mint az Első

Nemzeti Közműszolgáltató Zrt. feltőkésítése 18 milliárd forint erejéig, a „Liget Budapest” projekt, ami az Orbán-kormány egy gigaberuházása, és ebből kapott az Andy Vajna által felügyelt Magyar Nemzeti Filmalap is közel 4 milliárd forintot.

Az az igazság, hogy egy gazdag ország esetében, ahol nem a jóléti kiadásokon spórolnak, tehát ahol nem csökken évről évre reálértéken legalábbis a jóléti kiadások értéke, ott még érthető is lenne, hogy a kormány építkezésekben gondolkodik. A probléma azonban az, hogy Magyarországon nem ez a helyzet. Önök az átlagkeresetek mögé bújnak, azt helyezik előtérbe, de emögött a magyar lakosság több mint felének durva leszakadása áll. Tehát az átlag a legjobban kereső 20 százalék emelkedését eredményezi, amiatt mutatnak jó képet a jövedelmi-kereseti átlagok, ugyanakkor a lakosság nagyon jelentős része, 40 százaléka a létminimum-keresetet sem éri el.

Tehát az, hogy a 2015. évi költségvetésről szóló beszámoló azt mutatja, hogy önök spóroltak a nyugdíjakon, spóroltak az oktatáson és az egészségügyön, nem elfogadható a Szocialista Párt számára, mert ezekkel kapcsolatban más a társadalmi elvárás. Arról már nem is beszélek, hogy önök mit ígértek mind a 2010-es, mind a 2014-es választáson. Azt ígérték, hogy megmentik az egészségügyet, azt ígérték, hogy talpra állítják az oktatást, ezzel szemben pont az ellenkezőjét lehet tapasztalni itt, a költségvetési beszámoló esetében tényszerűen is. Tehát nemcsak a szubjektív érzés van, hanem objektíve a számokban is.

(19.00)

A másik súlyos probléma, amiről szólni kell egy költségvetési zárszámadásnál - erről már az általános vita során is vitatkoztunk itt a plenárison -, ez a versenyképesség romlása. Tehát miközben a költségvetés mutatói látszólag javulni tűnnek, a versenyképesség szubjektív megítélése, ami igazából a befektetők döntését jelentősen meghatározza, romlik.

Úgyhogy a jogbiztonság, a kiszámíthatóság, a vagyonbiztonság, a gazdaság fejlődésébe, a piac biztonságába vetett hit sajnos nem állt helyre. Az önök politikája, a kiszámíthatatlan különadókkal, a jogszabályok egyik napról a másikra történő változtatásával előidézett hangulat nem segíti a befektetéseket, és sajnos féltő, hogy ez a későbbiekben még megboszolja magát. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Iktóty István képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Mielőtt megadnám a szót, előtte átadom az ülés vezetését Hiller István alelnök úrnak. Megköszönöm együttműködésüket. További jó munkát kívánok.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Urak! Az LMP korábban is elmondta már, hogy a 2015. évi költségvetés több

szempontból is a leszakadás költségvetése volt. Távolodunk a közép- és kelet-európai hasonló helyzetben lévő országoktól mind a pénzügyi mutatókat - például a GDP-növekedést -, mind a társadalmi fejlettségi mutatókat tekintve. Folytatódott a magyar társadalom kettészakadása és jelentős részének leszakadása is. Ennek okait romló iskolai mutatókban, az egészségügy egyre súlyosabb helyzetében, a létminimum alatt élők arányának növekedésében, a kaszinózó és helikopterező haveroknak jutó bőkezűségben és a perverz újraelosztást megvalósító adórendszerben kereshetjük.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

2015 során vált mindenki számára érezhetővé az elvándorlás is, fiatalok tízezrei mentek el innen. Ez ma már a gazdasági fejlődés első számú akadályja is, hiszen rengeteg szakmában munkaerőhiány alakult ki. Az LMP már rég felhívta a figyelmet, és sorolta a megoldásokat is: általános béremelés és a költségvetés átrendezése, béremelés a közzsférában, és a közszolgáltatások megerősítése. Ezzel szemben a 2015-ös költségvetés a 2010 utáni megszorítások bebetonozását tartalmazta. Az egészségügyben és a nyugdíjrendszerben, a környezetvédelemben és az oktatási intézményrendszerben csökkentek a GDP-arányos kiadások. Elmaradtak a fenntartható gazdaságba történő beruházások is. Tehát távolodunk egy olyan gazdaságtól, ami tartós jólétet tudna biztosítani mindenki számára.

Egyre nőnek a fölösleges vagy káros kiadások, és a korrupció miatti veszteség. Ez 2015-ben különösen nagy volt, tekintve az EU-s pénzek költségének nagy méretét. Ezek a most rossz helyre menő források máshonnan hiányoznak; például az egészségügy igen forrásigényes rendbetételéből, és még jobban fognak hiányozni, ha elapadnak az EU-s támogatások.

Tisztelt Ház! A zárszámadáshoz benyújtott összegző módosító két egyházi, köznevelési vonatkozású pontot tartalmaz. Egyrészt egy 31 milliárdos átcsoportosítást, ami még az idei utolsó hónapra vonatkozik, másrészt egy ingatlanulajdonjog-átadást. Nem tudjuk, hogy miért pont a zárszámadás összegző módosítójába kerültek ezek bele. Az egyházi iskolák kapnak 31 milliárd forintot, de hol volt ez a 31 milliárd forint eddig? Miért nem szerepelt az eredeti előterjesztésben? Miért módosítóként jött be most hirtelen? Hasonló furcsa az ingatlan-átruházás is.

Érdemes viszont megnézni az oktatási területet összességében, ha már az erre vonatkozó módosításokat tartalmazza a javaslat. Nézzük meg az összképet! A közoktatásnál a KLIK működésére 532 milliárdot terveztek, végül 518 lett belőle, vagyis csökkentést láthatunk. Nem is csoda, hogy tavaly csődbe jutott - részben ezek hatására is - a KLIK. A helyzet azóta is véleményünk szerint csak látszólag javult.

A felsőoktatás állami támogatása a tervezett 152 milliárdhoz képest 190 milliárd forintra nőtt végül. Ez valóban érdemi növekedés, és a területnek szük-

sége is van erre a forrásra, de ez még mindig csak a 2010 körüli szint. Azóta pedig eltelt öt év. Ebből a növekedésből azonban sajnos nem mindenki részesült. Gondoljunk csak a gyalázatosan alacsony oktatói bérezésre és az alibi béremelésre. Vannak azonban olyanok is, akikkel szemben bőkezű volt a kormány. Ott van például Mocsai Lajos egyeteme. Több béremelés, több általános működési támogatás helyett néhány kiválasztott területre jutott csak több forrás.

Érdemes még röviden kitérni a Magyar Művészeti Akadémiára is, mint a magyar kulturális élet pénznyelő, kiscsömög módjára hízó szereplőjére. Fekete György intézetének éhsége nem csillapodik. A tavaly módosított előirányzat szerint 5256 millió forintot kaptak végül. Ehhez képest a végső összeg: 5400 millió forintra nőtt a támogatás. A növekedés főleg a titkárságra és az igazgatásra fordított források növekedését jelentette, vagyis az MMA vízfejét növelték tovább. Az LMP szerint minden, az MMA-ra fordított forint ablakon kidobott pénz, az intézményt azonnal be kellene zárni.

Összességében nem állunk jól. Ha visszatekinünk a 2010 óta eltelt időszakra, akkor azt látjuk (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), hogy pont annyival nőttek az oktatás kiadásai, amennyivel az infláció is, vagyis ugyanott tartunk, ahol tartottunk Bajnai Gordon kormányzásának végén: a sötét zsákutcában. Ehhez a zárszámadáshoz az LMP nem adja a támogatását. (Sallai R. Benedek a páholyban tapsolva: Úgy van!)

ELNÖK: Köszönöm szépen. 18 másodpercet használt fel megengedhetetlen módon az életünkben egy zárszámadási vitában a képviselő úr, de ezt majd jövő évben jóváírjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (Senki sem jelentkezik. - Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Ezek után? - Dr. Rétvári Bence: Ilyen szigorú elnök mellett?) Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, Banai államtitkár urat mint előterjesztőt, kíván-e reflektálni. (Jelzésre:) Parancsoljon!

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A 2015. évi zárszámadási törvényjavaslatához benyújtott módosító indítványok szavazása előtt kérem, engedjék meg, hogy ismételtlen kiemeljem a tavalyi évet érintő legfontosabb makrogazdasági folyamatokat. Teszem ezt azért is, mert a mai vitában ellenzéki oldalról olyan vélemények hangzottak el, amelyeket az általános vita kezdetén is említettek a képviselők, és amelyeket már az általános vita keretében, azt gondoltam, hogy tisztáztunk.

Tisztelt Ház! A magyar gazdaság 2015-ben kiemelkedő teljesítményt mutatott, a várakozásokat meghaladó mértékben növekedett. Ezt jelzi többek

között az is, hogy a bruttó hazai össztermék a költségvetés benyújtásakor feltételezett 2,5 százalékhoz képest gyorsabban, 3,1 százalékkal bővült; nem 2,9 százalékkal tehát, mint ahogy az Schmuck Erzsébet frakcióvezető asszony részéről elhangzott.

Itt kell megjegyeznem, hogy a 2016-os bővülésnél frakcióvezető asszony helyben járást említett, holott ha megnézzük a nemzetközi szervezetek számításait, akkor mindenki 2 százaléknál nagyobb növekedést prognosztizál. A kormány számítása az idei év tekintetében 2,5 százalékos bővülés.

Visszatérve 2015-re azt látjuk, hogy a tavalyi év növekedésében az export mellett a fogyasztás szerepe is meghatározóvá vált. 2015-ben a háztartások fogyasztási kiadása az előre jelzethez képest gyorsabban, 3,4 százalékkal nőtt, köszönhetően a háztartások javuló jövedelmi helyzetének. Ennek hátterében több tényező állt. Egyrészt folytatódott a foglalkoztatás dinamikus bővülése, másrészt az alacsony inflációs környezetnek köszönhetően emelkedtek a reálbérek.

Ha a növekedés és a reálbérek alakulását nézzük, akkor nem tudom értelmezni a most is elhangzott „leszakadás” szót. A magyar gazdaság realkonvergenciája, ami a 2013-as növekedési fordulat óta látható, folytatódott 2015-ben is, vagyis nagyobb mértékben bővült a magyar gazdaság, mint az Európai Unió átlaga.

A leszakadást az egyes társadalmi rétegek tekintetében sem tudom értelmezni, hiszen nemcsak az átlagos reálbérek növekedtek, hanem a legalacsonyabb jövedelmű rétegek jövedelme is. A minimálbér 3,4 százalékkal emelkedett, infláció nem volt, 0,1 százalékkal csökkentek az árak.

(19.10)

Tehát a reálbérek a bruttó bérnövekedést meghaladóan, érdemben a gazdasági növekedés felett bővültek.

A 2015. évben a kedvező számok, reáljövedelemszámok között közrejátszott az is, hogy a kormány a korábbi devizaadóssok megmentésére irányuló intézkedéseket hozott a fogyasztás erősítése érdekében is, és meg kell említsük, hogy a gyermekvállalást ösztönző és a gyermeknevelést támogató családi adókedvezménynek köszönhetően több pénz maradt az családok zsebében 2015-ben 2014-hez képest.

2010 óta több mint 660 ezerrel nőtt a foglalkoztatottak száma, a foglalkoztatási ráta napjainkra már 70 százalék felett van, a munkanélküliségi ráta pedig történelmi mélypontra, 4,9 százalékra. Folytatódott tehát az idei évben az a kedvező foglalkoztatási folyamat, ami a 2015. évet is jellemezte.

A kormány által folytatott költségvetési gazdálkodásnak köszönhetően 2015-ben a kitzűzött 2,4 százalékos hiánycélnál kedvezőbben alakult a kormányzati szektor egyenlege, 1,6 százalékot tett ki. Az uniós módszertan szerinti adósságráta pedig 74,7 százalékra csökkent.

A fentiek alapján kijelenthetjük, hogy a kormány folytatta 2015-ben a ciklus elején meghirdetett gazdaságpolitikai céljainak megvalósítását, a költségvetési hiány alacsony szinten tartását, az államadósság csökkentését, a foglalkoztatás további növelését és az ország növekedési potenciáljának emelését. Azt gondolom, hogy mindezen célokat úgy tudta elérni, a célok felé úgy tudott továbblépni az ország, hogy mellette azok az állítások, amelyek most is elhangzottak, például az oktatási vagy az egészségügyi kiadások csökkentéséről, ténylegesen nem felelnek meg a valóságnak. Ha megnézzük a tisztelt Országgyűlés elé beterjesztett zárszámadási javaslatot, akkor azt látjuk, hogy az oktatási és egészségügyi kiadások nemcsak nominálisan növekedtek, hanem reálértelemben is.

Elhangzott, hogy a felülről nyitott előirányzatok felelőtlen gazdálkodást tehetnek lehetővé. Ha megnézzük a zárszámadási számokat, azt látjuk, hogy a felülről nyitott előirányzatok nem veszélyt jelentettek, hiszen a kormány nemhogy tartotta a költségvetés pozícióját, hanem sokkal jobb egyenleget ért el, és több esetben lehetőséget teremtett arra, hogy például az európai uniós támogatásoknál, az Európai Bizottsággal fennálló viták ellenére, túlvállalásokat tegyen a kormány, és minden támogatást az utolsó centig kifizessen a kedvezményezettek számára. Több mint 500 milliárd forintot előlegezett meg a magyar kormány az előbb említett viták ellenére és az európai uniós jogszabályok értelmében.

Miért tudta ezt megtenni? Azért, mert lehetséges volt az Országgyűlés által meghatározott módon az előirányzatok felülről nyitására. A felülről nyitott előirányzatok tehát 2015-ben, azt gondolom, nem veszélyt jelentettek, hanem egy esélyt teremtettek arra, hogy a felelős államháztartási gazdálkodás mellett az említett növekedési célokat a kormány el tudja érni.

Ahogy említettem, a zárszámadás tételesen bemutatja, hogy az oktatási, egészségügyi vagy a nyugdíjkiadások hogyan alakultak. A jóléti jellegű kiadásoknál felhívom a figyelmet arra, hogy csak a munkanélküliséggel kapcsolatos kiadások, így például a munkanélküliségre fordított segélyek összege csökkent, azért, mert az említett módon a foglalkoztatottak száma növekedett.

A '15-ös zárszámadás pedig, azt gondolom, átlátható módon, több száz oldalon, például Finnországhoz képest - ha már elhangzott a vitában - sokkal részletesebben mutatja be a költségvetés végrehajtását. Józsa képviselő úrnak említem, hogy én nem ismerem azokat az OECD-, illetve európai uniós statisztikákat, mely szerint a magyar költségvetés az egyik legátláthatatlanabb. Kérem, hogyha ilyen tényeszerű információk vannak, akkor azokat bocsássa a rendelkezésünkre. A kormány természetesen mindent megtesz annak érdekében, hogy minden információ elérhető legyen, a költségvetés szerkezetén javítson, például a 2017-es költségvetés ezért tartalmazza a működési és beruházási jellegű kiadásokat elkülönítetten, egy új szerkezetben.

Az Állami Számvevőszék ajánlásaira, amelyeket a 2015-ös költségvetés kapcsán megfogalmazott, pedig már az új, a 2010 után megválasztott Országgyűlés döntései, az ÁSZ-törvény értelmében minden esetben intézkedési tervet kell készíteni. Nincsenek tehát következmények nélküli feltárt problémák, és ez így van nemcsak 2015-ben, hanem 2016-ban is.

Végül engedjék meg, hogy a zárszámadási javaslathoz benyújtott módosító javaslatokról szóljak. Ahogyan azt Szűcs Lajos, a Költségvetési bizottság alelnöke említette, a kormány is támogatja a két módosító indítványt.

Ezek közül az egyik az egyházi köznevelési-intézmény-fenntartókat megillető 2015. évi egyenlegrendezés összege. Itt emlékeztetnem kell Ikotity képviselő urat arra, hogy semmilyen újdonság nincs abban, hogy a zárszámadás tartalmazza az egyenlegrendezés összegét, a korábbi években is ez volt a gyakorlat, hiszen a tévyszámok alapján az egyházi fenntartású intézmények plusztámogatást, pluszkiégszítést kapnak a feladataik után, ha az állam többet költött az intézményekre, mint az előzetesen feltételezett. Ha pedig kevesebbet költött volna, akkor az egyházi fenntartású intézményeknek is visszafizetést kellene teljesíteni. Pont ez a 31 milliárd forintos összeg mutatja azt, hogy 2015-ben az állam érdeemben több forrást költött a köznevelési intézményekre, mint az azt megelőző időszakban. Éppen ezért az úgynevezett egyenlegrendezés keretében kerül sor az említett 31 milliárd forintos pluszforrás kifizetésére.

Itt arra is felhívom a figyelmet, hogy 2015-ben a közoktatás rendszerében jelentős változás történt, a szakképző intézetek átkerültek az EMMI-től az NGM-hez, így az EMMI során látszólagos kiadás-csökkenés valósulhatott meg. A köznevelés egészében jelentősen bővültek az állam által az adott célra fordított források; ahogyan azt említettem, a zárszámadás ezt tételesen bemutatja.

A másik módosító indítvány pedig a Hajdúdorogi Metropolitai Egyház részére biztosít egy általuk most is használt, állami tulajdonban lévő ingatlant ingyenes módon. Miért a zárszámadásban kerül erre sor? Egyrésztől azért, mert más ingyenes, egyház részére történő átadást is a zárszámadási javaslat tartalmaz, másrésztől pedig azért, mert minden ingyenes tulajdonátruházásra csak törvény útján kerülhet sor. E tekintetben a kormány támogatta azt a javaslatot, mely értelmében a Budapest és környékén élő mintegy 25 ezer fős görögkatolikus közösség egy olyan ingatlant használhat, mely oktatási, képzési, hitéleti célokra kerülhet felhasználásra.

Tisztelt Ház! Végezetül meg szeretném köszönni az Állami Számvevőszék munkáját is, amivel, azt gondolom, a következő évek költségvetési végrehajtása javulhat, és tisztelettel azt kérem a tisztelt Országgyűléstől, hogy a módosító indítványokkal együtt a 2015. évi zárszámadási törvényjavaslatot majd elfogadni szíveskedjenek.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A Rubovszky György, Vejkey Imre képviselő urak, KDNP, és Nyitrai Zsolt képviselő úr, Fidesz, által benyújtott H/11348. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. november 3-án tartott ülésén megtárgyalta a magyar haditengerészek és hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról szóló H/11348. számú határozati javaslatot. Az összegző módosító javaslatot a bizottság 35 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül fogadta el. A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban szereplő, a Honvédelmi és rendészeti bizottság által beterjesztett, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot, amely nyelvhelyességi, szövegpontosító módosításokat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A határozati javaslat elfogadásával Magyarország ezentúl ünnepelni fogja a magyar haditengerészek napját június 10-én. Továbbá másik nemes célként fogalmazódott meg a javaslatban, hogy emlékművet állítsunk a hősi halált halt hőseink emlékére.

Kérem, szavazatukkal támogassák a határozati javaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem az előterjesztőt, kíván-e szólani. *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)* Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról szóló H/11348. számú határozati javaslat vonatkozásában a TAB összegző módosító javaslata lényegében csak technikai és nyelvtani módosításokat tartalmaz, érdemi változásokat nem hozott a határozat.

Kérem ezért, támogassák a határozati javaslatot, hogy az Országgyűlés június 10-ét a magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengeré-

szek emléknapijává nyilvánítsa, továbbá kérje fel a kormányt arra, hogy az első világháborúban elesett haditengerész hősi halottak emlékére emeljen emlékművet a horvátországi Pula haditengerészeti kikötőjében oly módon, hogy a 2017. június 10-én tartandó első emléknapon már az emlékmű előtt tisztelettel adózhassunk a hőseink előtt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e felszólalni valaki. *(Dr. Rétvári Bence: Nem.)* Államtitkár úr jelzi, hogy nem. Ebben az esetben Firtl Mátyás képviselő úr, a kijelölt Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója a következő felszólaló. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A magyar haditengerészek és a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapijáról szóló országgyűlési határozatról a Honvédelmi és rendészeti bizottság a határozati házszabály 44-45. §-ai alapján lefolytatta a határozati javaslat részletes vitáját 2016. október 19-én.

A bizottság a határozati javaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a jelentés mellékletében szereplő módosító javaslatot, megvizsgálva egyben azt is, hogy az megfelel a határozati házszabály 42. §-ában foglalt követelményeknek.

A Honvédelmi és rendészeti bizottság támogatott képviselői módosító javaslatot, valamint az általa megfogalmazott módosítási javaslatot magában foglaló, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a határozati javaslat részletes vitáját 2016. október 19-én lezárta.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák az országgyűlési határozatot, és ezzel segítsük elő, hogy méltóképpen meg tudjuk ünnepelni a pulai emlékmű felállítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. Tájékoztatatom önöket, hogy a vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Elsőként az előre bejelentett felszólaló, Simon Miklós képviselő úr, a Fidesz képviselője következik. Parancsoljon!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A száz évvel ezelőtti nagy világháború, az első világháború áldozatairól szerte Európában megemlékezünk. Nemzedékünk megtisztelő feladata és egyben lelkiismereti kötelessége, kötelezettsége az emlékezés és hősi halottaink emlékének az ápolása. A magyar

haditengerészet önálló emléknapija lehetőséget ad arra, hogy méltó módon emlékezhessünk a hazáért hősi halált halt haditengerészekre, de egyben megemlékezhessünk a kultúra, a tudomány és a művészet szolgálatába szegődött haditengerészekről is.

A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség támogatja a képviselőtársaim által kezdeményezett határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő képviselőként Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, az Országgyűlés jegyzője kaphat szót. Tessék, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztők! A Lehet Más a Politika ezt a javaslatot mindenképpen támogatja. Egy olyan javaslatról van szó, amely méltó, és nagyon is szükség van rá, hogy ez megvalósuljon. Ha nem is hivatalos formában, de bizonyára önök is tudják, hogy voltak, történetek megemlékezések ebben a kikötőben, illetve ezen az emlékhelyen a kikötő közelében. Mindenképpen támogatjuk, azonban engedjék meg, hogy néhány dologra felhívjam a figyelmet.

Nem láttam, hogy a legvégső összegző módosítóban javításra kerültek-e azok a hibák, amelyek már a nyár eleje óta ott vannak benne, illetve az anyagból látom, hogy azóta ott vannak. Csak néhány dologra szeretnék utalni. Ilyen például az, hogy a Monarchia 1862-ben vásárolta azt a területet Pulában. Csak ebben a mondatban két hiba van. Ebben az időben Polának hívták ezt a települést, és 1862-ben Monarchia nem volt, 1867 júniusában jött létre ez a duális állam.

Ezenkívül szerepel benne egy olyan hiba, hogy egy olasz torpedónaszád elsüllyesztette. Ez a MAS osztályú motorcsónak nem torpedónaszád, ez egy 9 tonnás jármű, semmiképpen nem tartozik a naszád-osztályba. Egy lényegesen kisebb berendezésről van szó, gyakorlatilag egy nyílt felépítményű motorcsónakról. A neve és a rövidítése is azt mutatja, hogy tengeralattjáró-elhárító motorcsónak. Történelemből nem vagyok ennyire művelt, de Dékány András könyvein nőttem fel, és azt gondolom, hogy képviselőtársaim is így vannak vele. Én még emlékszem ezekre.

S még egy dologra szeretném felhívni a figyelmet. Megmondom őszintén, azon megbotránkoztam, főleg, hogy egy KDNP-s javaslatról van szó, ami úgy szól, hogy „magyar katonák idegen földben, idegen tengeren alusszák örök álmukat”. Tisztelt KDNP-s Képviselőtársaim! Önök leírták azt, hogy „örök álmukat alusszák”?! 381 óta a nicea-konstantinápolyi hitvallásban ott van, hogy várjuk a holtak feltámadását. Uraim, hát hogy aludnának örök álmukat ezek a katonák?! Kérem, hogy legyenek következetesek a saját politikai családjukhoz, és tisztelettel kérem ezt javítani, ha még lehetséges. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Élvezettel hallgattuk képviselő úr Niceától Poláig terjedő felszólalását. Senkinek nem akarunk kedvet adni, ha már idáig nem kért szót, hogy most szót kérjen, de kötelességem megkérdezni, hogy a fennmaradt időkeretben ennek ellenére kíván-e valaki szólni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem Vejkey képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reflektálni. *(Dr. Vejkey Imre: Igen.)* Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a hozzászóló frakcióknak azt, hogy támogatják a törvényjavaslatot. Ikotity István képviselőtársamnak köszönöm szépen a kijavításra szánt javaslatokat. Sajnálom, hogy ezeket nem az általános vitában mondta el. Továbbá azt is előadom, hogy több ponton javításra került, illetve nem az a nyári beadvány van jelen pillanatban folyamatban, hanem egy újabb beadvány, és annak a módosításáról van szó.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2015. évi egységes költségvetésének végrehajtásáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési bizottság által benyújtott T/10903. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Szabolcs Attila képviselő urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Szabolcs Attila: Igen.)* Parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 134. § (2) bekezdése alapján a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságnak minden év május 31-ig kell benyújtania az előző évre vonatkozó zárszámadását, amelyet az Országgyűlés önálló törvényben fogad el. A hatóság ennek a feladatának eleget téve megküldte, és a Költségvetési bizottság május 30-ai ülésén megtárgyalta és benyújtotta a tisztelt Ház részére.

(19.30)

Hangsúlyozom, hogy a bizottsági ülésen a zárszámadást illetően nem alakult ki vita, és a bizottság 10 igen szavazattal, 3 nem szavazat ellenében fogadta azt el. Az NMHH 2015. évi zárszámadásáról szóló T/10903. számú törvényjavaslatot az általános vita

során ismertettem, így most ettől eltekintek. A Kulturális bizottság véleményéről Kucsák László képviselőtársam fog beszámolni.

Kérem a képviselőtársakat, hogy támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Kétségkívül erre a kérdésre csak úgy lehet méltó választ adni, ha a kormány jelen van. *(Dr. Varga László: Megbukott a kormány. Vége!)* Minthogy nem a kormány az előterjesztő, az előterjesztői mondatok elhangoztak, ugyanakkor erre a kérdésemre a kormánynak választ kell adni. Tudniillik én nem tudom megválaszolni azt a kérdést, ráadásul önök sem tudják megválaszolni azt a kérdést, hogy a kormány kíván-e felszólalni ebben az ügyben. Ezért addig, amíg a kormány nem képviselteti magát, technikai szünetet rendelék el. Majd ha a kormány méltóztatik képviselni magát, akkor tud válaszolni arra a kérdésemre, amit kötelességem föltenni. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kormány írásban és szóban jelezte a Házbizottság ülésén, hogy jelen napirendnél, amikor is a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság beszámolójáról van szó, nem kíván felszólalni és képviseltetni magát. Ezt a bejelentést kötelességem megtenni. Így a technikai szünetnek vége. A kormány választát így indirekt módon tőlem hallhatták.

Minthogy a Kulturális bizottság nem állított előadót, képviselői felszólalásra nem jelentkezett senki, nem ismertetem tehát részletesen, minthogy nem jelentkezett senki szólásra, két percre sem lehet hozzászólni. Azt viszont megkérdezem, hogy kíván-e valaki a fennmaradó időkeret terhére a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Minthogy nem kíván senki sem hozzászólni, a vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, Szabolcs képviselő urat, hogy kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Ez érthető is, hacsak nem magát kívánta volna valamilyen véleménnyel ellátni.

Tehát akkor tudomásul vettük, hogy előterjesztőként nem kíván hozzászólni. Így aztán nincs más, mint arról tájékoztatni önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A Költségvetési bizottság által benyújtott, T/12348. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, ez esetben ismét Szabolcs Attila képviselő urat, hogy kíván-e itt szólni. Igen. Parancsoljon!

SZABOLCS ATTILA, a Költségvetési bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A T/12348. számú, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi egységes költségvetéséről szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. Tekintettel arra, hogy a házszabály előírása alapján a hatóság nem terjeszthet be törvényt, így ez a feladat a Költségvetési bizottságra hárult. A hatóság határidőre elküldte jelentését, ez szeptember 9-én megérkezett a Költségvetési bizottsághoz. A bizottság október 3-ai ülésén tárgyalta a törvényjavaslatot, és a hatóság jelen lévő képviselőinek szóbeli kiegészítése, illetve a képviselők kérdéseire adott válaszok után 10 igen szavazattal és 3 nem szavazattal támogatta azt.

Az általános vita során szintén részletesen ismerttettem az előttünk fekvő, tulajdonképpen négy költségvetés lényegét, így ezt most nem ismételném meg. Kérem a képviselőtársakat, hogy szavazatukkal támogassák a javaslat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztői felszólalást. A kormány ez esetben ugyanazt a reflektálást teszi, mint az elmúlt alkalommal, magyarul, nem vesz részt ebben a vitában. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következhetnek. Megkérdem, kíván-e valaki a képviselő asszonyok és képviselő urak közül felszólalni. Igen, Ikotity képviselő úr jelzi. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! Az LMP nem fogja támogatni a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság 2017. évi költségvetéséről szóló törvényjavaslat elfogadását. A törvényjavaslat szerint az NMHH jövőre 35 milliárd forintból gazdálkodhat, ami magában foglalja a dologi kiadások 5 százalékos növekedését, és elég homályos beruházások miatt 5 milliárd forinttal nőnek a felhalmozási kiadások is.

Mindebből annyi látszik biztosan, hogy jövőre is hatalmas pénzek folynak el az állami médiabirodalom működtetésére. Az LMP problémája ennél azonban nagyobb, és szeretném felhívni a figyelmet néhány olyan pontra, amiért azt gondoljuk, hogy az állami médiapolitika nem mehet ugyanúgy tovább, mint az elmúlt években. Az állami médiának, illetve a médiahatóságnak az lenne a feladata, hogy Magyarország minden állampolgárának érdekében működtesse, illetve felügyelje a tájékoztatás alapvető fontosságú intézményeit. Ez ma biztosan nem valósul meg. Nyilvánvalóan nem érvényesül a közszolgálatnak csúfolt médiában és nyilvánvalóan nem valósul meg a médiahatóság esetében sem.

Hadd említsek néhány példát, hogy miként kapcsolódnak össze ezek a kérdések! Kénytelen vagyok egy olyan példát idehozni, amit normális esetben nem is kellene megvitatni e Ház falai között, de a probléma éppen azzal van, hogy máshol ettől a lehetőségtől megfosztanak. Augusztus végén panasszal fordultam a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság-

hoz a riói olimpia versenyszámai között bemutatott egyperces hírblokkok és a műsorfolyamban ehhez rendszeresen kapcsolt „Tudta?” kampányfilmek ügyében.

Október végén a médiahatóság még semmilyen állásfoglalást nem adott ki, ezért a nyilvánossághoz fordultam, hátha a médián keresztül sikerül válaszra bírnom a médiahatóságot. Elvégre bízhattam abban, hogy legalább ott figyelik, mi történik a médiában, hiszen ezért kaptak tízmilliárdokat a költségvetésből. Közleményt adtam ki tehát, amelyben követeltem a médiahatóság választát a közszolgálati média semmilyen érdemben... - sem közszolgálati gyakorlatával kapcsolatban, és közvetlenül kértem dr. Karas Monikának, a médiahatóság elnökének intézkedését ez ügyben.

Csakhogy az MTI megtagadta az erről szóló közlemény kiadását, azaz, hogy teljesen világos legyen, miről van szó, az állami hírügynökség megtagadta egy olyan hír továbbítását, ami az állami televízió feladatával ellentétes gyakorlat miatt kérte az állami médiahatóság vizsgálatát.

(19.40)

A médiahatóság nem teljesíti a feladatát, nem indít vizsgálatot az egyoldalú kormányzati propaganda elburjánzása miatt a közszolgálati televíziónál. Az állami hírügynökség pedig tulajdonképpen csak egy újabb adattal bővítette a vizsgálat indokoltságát, azzal, hogy megtagadta az erről szóló hír kiadását.

Ez csak egy példa, de jól mutatja a közszolgálati problémáját Magyarországon. Nehogy azt gondolja bárki, hogy elszigetelt, egyedi esetről van szó. Nem is az az érdekes, hogy éppen egy LMP-s képviselő szerette volna arra kérni a médiahatóságot, hogy tegye a dolgát, ez nem erről szól; egy rendszerszintű problémával állunk szemben, amely arról szól, hogy Magyarország szolgálata helyett már csak kormányzati propagandagépezetről beszélhetünk. Az MTVA elvesztette közszolgálati jellegét. A médiahatóság pedig, úgy tűnik, elvesztette felügyeleti és ellenőrző jellegét, ha közszolgálatiságról van szó.

Az LMP szerint ilyen állami médiarendszert fenntartani teljesen felesleges. Mindenesetre súlyos túlzás ekkora összeget fordítani az állami propagandahálózat fenntartására, bőven lenne helye ennek a pénznek máshol. Persze, aki a közszolgálati médiából tájékozódik, az erről nem sokat tudhat. Az LMP alternatív költségvetési javaslatában a közszolgálati hozzájárulás 50 milliárd forinttal való csökkentését javasolta.

Ebből pont meg lehetne valósítani egy hatékony, valóban közszolgálati adót közösségi alapokon, nincs szükség senki által nem nézett, ám epizódonként sok millióba kerülő műsorokra, néhány kitüntetett Fidesz-közeli haver kitömésére a túlázott szerződésen keresztül, miközben a dolgozók egyébként alacsony fizetésért és állandó létbizonytalanságban dolgoznak.

Amíg a közszolgálatosság nem áll helyre, addig az LMP szerint semmi értelme ilyen törvényjavaslatról vitát folytatni. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek: Úgy van! - Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Szót kért a Fidesz képviselője, Kucsák László képviselő úr. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért gondoltam, hogy szót kérek, és ha megtisztel Ikotity képviselő úr, hogy meghallgatja, akkor az külön fel-emelő élmény lesz számomra *(Ikotity István elhagyja képviselői helyét.)*, merthogy az általa elmondottak inspiráltak arra, hogy röviden megfogalmazzam azt, hogy jöllehet a '15. évi költségvetés kapcsán nem hangzott el *(Ikotity István elfoglalja jegyzői székét.)* - ja, a jegyzői pulpitusról, akkor ez külön fel-emelő - semmiféle hozzászólás most itt a parlamentben, két bizottság is tárgyalta ezt a két anyagot.

Most a '17. évi költségvetés kapcsán Ikotity képviselő úr nyilván alapvetően politikailag motivált mondanivalót fogalmazott itt meg, ami természetesen jogában áll, hiszen szólás- és véleményszabadság érvényesül hazánkban. Ugyanakkor fontosnak tartom azt... *(Dr. Varga László: Á! - Dr. Lukács László György: De az MTI nem fogja lehozni!)* Ha meghallgatnak képviselőtársaim! Köszönöm. Tehát fontosnak tartom azt megfogalmazni, hogy a Kulturális bizottság ülésén, ahol a vezető asszony és munkatársai rendelkezésünkre álltak, megannyi kérdés hangozhatott el. Ezek között is voltak olyanok, hogyha felidézünk, amelyek semmilyen módon nem voltak kapcsolhatók sem a '15. évi beszámolóhoz, sem a '17. évi költségvetéshez, ugyanakkor minden egyéb más kérdésben, amelyek a szakmai működést érintették, a jelen lévő vendégek készséggel álltak rendelkezésre.

Arról is van információm egyébként, hogy a Költségvetési bizottság ülésén Hegedűs Lorántné jobbikos képviselő asszony kérésére - az általa forszírozott módon - egy bizonyos kérdéskörben pluszban írásban kapott választ az ott meg nem válaszolt vagy általa meg nem válaszoltak vélt kérdésekre. Így tehát illő tisztelettel arra szeretném ráirányítani a figyelmet, hogy Ikotity úr elmondott egyfajta értelmezést, fölvetett most bizonyos dolgokat, amelyeket sajnálatos, hogy nem tett meg egyébként a Kulturális bizottság ülésén, ahol az érintettek és az említett szervezet vezetője, vezető munkatársai jelenlétében megtehetett volna, ott nyilván remélhető lett volna, hogy érdemi választ kapjon erre. De azt szeretném neki jelezni, hogy ahogy a jobbikos képviselő asszony esetében, így az ön esetében is, hogy ha megfogalmazza írásban ezeket a kérdéseket, akkor nyilvánvalóan az NMHH munkatársai készséggel állnak rendelkezésre és írásban választ fognak önnek eljuttatni erre.

Egyebekben pedig azt szeretném indítványozni, hogy ha a Kulturális bizottságban ilyen szakmapolitikai kérdésekkel foglalkozunk, akkor talán célszerű,

hogyha ott vitatjuk meg ezeket, hátha a felvetésekre érdemi válaszok is megszületnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni a fennmaradt időkeret terhére. *(Nem érkezik jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Szabolcs képviselő urat, kíván-e reflektálni. *(Szabolcs Attila jelzése:)* Jelzi, hogy nem. Így aztán arról tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12459. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Így aztán meg is adom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Asszony! Ezúton tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. november 3-án a házszabály 46. §-a alapján megtárgyalta a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/12459. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 29 igen szavazattal és 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Kulturális bizottság indítványát, valamint a Törvényalkotási bizottság szövegpontosításra irányuló előterjesztését, ami a szakbizottság javaslatát is egyetlen pontban felülírja. A bizottság az MSZP-nek a sportéletet irányító köztestületek életében részt vevő személyi kör szűkítését célzó javaslatát nem támogatta.

Az elfogadott módosító javaslat pontjai közül szeretném kiemelni, hogy az indítvány önálló köztestületként megalakuló Magyar Paralimpiai Bizottság részére felügyeleti jogkört biztosít a fogyatékosok sportja területén működő egyes nemzetközi szervezetek által a fogyatékosok sportja területén ernyőszervezetek felé meghatározott feladatok végrehajtása tekintetében, így a jövőben elkerülhetők lesznek a hatásköri összeütközések.

Másrészt a módosítás pontosítja a Nemzeti Diák-hallgatói és Szabadidősport Szövetség nemzetközi sportszervezési és sportdiplomáciai kötelezettségeit. Az egyetemi sport vonatkozásában rögzíteni szükséges, és rögzíti is a javaslat, a szervezési feladatok végrehajtását a Nemzetközi Egyetemi Sportszövetség és az Európai Egyetemi Sportszövetség kizá-

rólagos jogkörében álló sporteseményeken - Univerzsiade, egyetemi vb, egyetemi Eb - való részvételt és a hazai rendezést illetően.

A törvényjavaslat részletes vitája keretében ismerttettem a Törvényalkotási bizottság álláspontját, és bízom abban, hogy az előttünk levő javaslat elfogadásával a jelenleginél is hatékonyabban működhet Magyarországon a sportirányítás és -igazgatás. Kérem ehhez támogatásukat és a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár asszonyt, kíván-e most szólni. *(Dr. Sávolt-Szabó Tünde jelzésére:)* Jelzi, hogy nem, majd a végén. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Kulturális bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Szólásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselőtársaim! Lezajlott az általános vitája itt az Országgyűlésben ennek az előterjesztésnek, amin csak nagyon picit sikerült módosítani és inkább technikai értelemben, elmondta mindenki az álláspontját, ez változatlan, gyakorlatilag visszatérünk oda, ahonnan mintegy öt éve elindult a magyar sportirányítás, a magyar sportélet, nem jött be a MOB alá terelt egy-csatornás finanszírozás. Erről több hírt is hallhatunk, ezek elhangzottak, maga a miniszterelnök is elégedetlen volt például az olimpiai szerepléssel. És az is egy kérdés volt az általános vitában, hogy egyébként Borkai Zsolt MOB-elnök személyének is szól-e ez a javaslat, tulajdonképpen látunk-e egyfajta újabb lex Borkait.

Én reméltem azt, hogy az általam beadott módosító indítványokat legalább megfontolják a Törvényalkotási bizottságban, azonban azt láttam, hogy rögtön két csoport alakult ki, nyilván ezek a technikai és egyéb kodifikációs problémákat orvosló javaslatok és egyébként a bizottság MSZP-s tagjai által benyújtottak.

(19.50)

Tehát nem elég, hogy a szakbizottságban leszavazásra kerültek a javaslataim, nyilván a TAB-on is.

Én arra biztatom önöket, hogy ha már megvilágosodtak és visszatérnek egy öt évvel ezelőtti, amúgy nyilvánvalóan jobb működési formához a magyar sport egészének érdekében, akkor legyenek bátrabbak, és támogassák azokat a javaslatokat is, amelyek az összeférhetetlenségről szóltak, arról, hogy politikusok ne foglalhassanak el szakszövetségeket, köztestületeket, arról, hogy egyébként ott legyenek feladatok sportért felelős államtitkárság alatt, ahol az valójában szakmai háttérrel is bír, ne az NFM-nél adott esetben, támogassák azokat a javaslatainkat,

amelyek arról szólnak, hogy a magyar sport függetlenebb, erősebb és ne a politika által befolyásolt szféra legyen.

Nincsenek persze komoly illúzióim itt már egy nappal sem a szavazás előtt. Ennek megfelelő az álláspontunk. Azt gondolom, hogy ez így, ebben a formában egy lépés, de még nem elegendő ahhoz, hogy a magyar sportot kellőképpen alátámasztottan és kellőképpen függetlenül irányítsa a jogszabályi háttér. Úgyhogy ennek megfelelően tulajdonképpen egy jó iránynak tartjuk, de ebben a formában csak tartózkodással tudunk a módosító indítványaink leszavazása miatt viszonyulni ehhez az előterjesztéshez. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, tessék!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Varga László nagyon sok mindent elmondott, ami lényeges volt ezzel a törvénnyel kapcsolatban, és amit elmondtunk az általános vita során is. Az egyik leglényegesebb dolog az volt, hogy kidobtuk öt évet az ablakon, hiszen hiába szólaltunk fel öt évvel ezelőtt, amikor megváltoztatták a törvényt, és megszüntették az akkori köztestületi rendszert, lett helyette egy, a MOB, hogy ez nem lesz így jó, ez így nem lesz megfelelő, önök akkor amellet érveltek, hogy de, ez a sport jövője, ez a sport útja, önök nagyon sokat áldoznak a sportra, ezért majd milyen jól fog működni. Aztán utána kiderült most, öt év után, hogy mégiscsak nekünk volt igazunk, mert most visszaállítják az eredeti rendszert.

De változtathatunk itt struktúrákat folyamatosan, ha egyébként az úgynevezett, idézőjelbe tett szakmai gárda nem fog változni, hiszen jelen pillanatban, gondolom, azért kellett a változtatás, mert önök úgy ítélték meg, vagy nem is önök, hanem Orbán Viktor úgy ítélte meg az olimpia után valószínűleg, hogy itt valami nem jól működik. De attól, hogy most ugyanazok a szakemberek esetleg a MOB-tól majd átkerülnek az államtitkársághoz, és ugyanazok végzik ezeket a feladatokat, ugyanazok az emberek fogják végezni azokat a nagyon-nagyon fontos feladatokat, amiket eddig is végeztek, attól még nem változik meg a rendszer.

Csak egy példát hadd mondjak. Attól, mert valaki, mondjuk, rossz munkát végzett az ócsai lakóparknál, és ezt a szakmatlan, alkalmatlan embert, mondjuk, a sporthoz kapcsolódóan egy másik minisztérium alkalmazza, még a múltját is félretéve - egyébként elég erőteljes kommunista kötődésű családból származik -, és megpróbálják most más kiemelt építkezéseknél igénybe venni, attól ez az ember még alkalmatlan lesz a feladatra. Tehát attól, hogy átstrukturálunk valamit, attól még ez nem lesz megfelelő, tehát sajnos kidobtuk öt évet.

Ezért is fájó az egyébként, hogy akkor, amikor ennél a törvénymódosításnál kifejezzük azt, hogy mi például támogatjuk ezt a módosítást, és az MSZP is kifejezi, hogy támogatja ezt a módosítást, és benyúj-

tanak ők egy olyan módosító javaslatot... - mi azért nem nyújtottuk be egyébként, mert volt már erre a Jobbiknak javaslata, hogy legyenek kizárva a politikusok a sportvezetésből, a sportági szakszövetségek vezetéséből és az egyesületek vezetéséből, mert nem teljesen volt megnyitva egyébként a törvény. Tehát azt is hiányoltuk az MSZP módosítójában, hogy ha most ezt beadjuk, akkor az egyesületekre ez nem lehet érvényes. De amikor jó szándékkal beadnak egy ilyet, és ez nagyon fontos lenne, hiszen még egyszer elmondom, azt senki nem vitatja, hogy a második és a harmadik Orbán-kormány komoly összegeket költött a sportra. Csak nem mindegy, hogy ezeket a komoly közpénzeket hogy használjuk fel. Ha továbbra is így fogjuk felhasználni, akkor ezt az ablakon kidobott pénznek is hívhatjuk és nyugodtan nevezhetjük annak.

És amikor van egy ilyen módosító javaslat, akkor önök megint nem hallgatnak az ellenzékre, nem hallgatnak azokra az intő mondatokra, amiket elmondunk, mert önök megint úgy érzik, hogy önök mindenhez sokkal jobban értenek, mint egyébként az ellenzék, azok biztos csak gáncoskodni akarnak. Úgy, mint öt évvel ezelőtt is, amikor csak gáncoskodni akartunk, hogy ne adjanak mindent oda a Magyar Olimpiai Bizottsághoz, hanem állami szinten maradjon a sport irányítása, akkor is azt mondták, hogy mi szakmailatlanok vagyunk. Itt idéztem a múltkor, nem is akarok még idézni főleg olyan képviselőktől, akik már nincsenek itt az Országgyűlésben; akkor még itt voltak 2012-ben, akkor is náluk volt a bölcsek köve. Azt mondták a felszólalásainkra, hogy ezek abszolút szakmailatlanok, és nem értünk hozzá. Kíváncsi lennék, ha itt lenne ez a bizonyos képviselő, aki egyébként egy sportági szakszövetségnek is a vezetője a mai napig, hogy vajon most mit mondana, akkor mennyire voltunk szakmailatlanok, ha most éppen visszaállítják ezt az egészet.

Tehát én azt mondom, hogy meg kellene fogadni. Elmondom azt is, hogy miért. Ha közpénzeket költünk a sportra, és nemes célokat határozunk meg, amivel a Jobbik Magyarországért Mozgalom egyetért, hiszen a sport támogatása nem az ablakon kidobott pénz, ha azt jól használják fel. A sport támogatása nagyon sok területre hatással van, nemcsak a sportra egyébként, hanem ugyanúgy az egészségügyre is, és még sorolhatnánk a gazdaságot is, hiszen vannak olyan kimutatások, hogy egy-egy sporteredmény alapján milyen gazdasági növekedés indult be, mennyivel másabb a dolgozók teljesítménye, mondjuk, egy világbajnokság idején, ha nyer a csapat, és mennyivel másabb akkor, ha nem nyert. Az élet sok területére kihat a sport, és valóban, a sportra fordított összeg egy fontos összeg, egyes kimutatások szerint egy forint, amit a sportra fordítunk, három forint hasznot hoz egyébként nemzetgazdasági szempontból, és ezzel is egyet lehet érteni. Csak az a kérdés, hogy amikor egy forintot ráfordítunk a sportra, akkor vajon az az egy forint valóban a sportnál jelenik-e meg, és valóban szakmailag és normálisan használják-e fel.

Mi azt mondjuk, hogy addig, amíg nem szakmai alapon választják ki az adott sportági szakszövetségek vezetőit, amíg nem szakmai alapon választják ki az egyesületek vezetőit, hanem politikai alapon, ha politikusok ülnek be, addig kétséges, hogy ezek a pénzek vajon odamennek-e.

Mondok erre is egy példát. Ha összeszámolnánk, hogy az elmúlt hat évben önök mennyit költöttek labdarúgó-stadionok építésére, akkor kapunk egy bődületes összeget. Ennek fejében, ha veszünk egyetlen stadiont, mondjuk, az Üllői úti stadiont - azt hiszem, 22 ezres az Üllői úti stadion -, akkor még egyszer nem sikerült megtölteni, az előző fordulóban is csak 13 ezer ember volt. Ja, nem; 13 ezer ember volt összesen, az összes NB I-es mérkőzésen 13 ezer ember volt az előző fordulóban. Az átlag nézőszám 10-13 ezer közé tehető.

Tehát még egyszer nem sikerült volna megtölteni az Üllői úti stadiont, ha az összes pályáról az összes szurkolót összeszedtük volna, és beraktuk volna a stadionba. Akkor érdemes önök szerint ennyi pénzt beleáldozni? Mert tudják, mikor lenne érdemes? Akkor lenne érdemes, ha mondjuk, ezeknek az egyesületeknek az élén olyan emberek lennének, akik kihasználva egyébként egy olyan szerencsés szituációt, mint ami az Európa-bajnokság volt, kihasználva azt a lelkesedést, azt a futball-lázat, ami Magyarországon volt, azzal foglalkoztak volna, hogy minél több embert kivigyenek a stadionokba.

De nem, önök nem ezzel foglalkoznak, hiszen ma jelen pillanatban, és szerintem önök is pontosan tudják, az emberek is pontosan tudják, és mindenki tisztában van vele, még a Magyar Labdarúgó Szövetség is pontosan tudja, hogy a szurkolói kártya és adott esetben a vénaszkenner egy elhibázott döntés, csak elkergeti az embereket a stadionokból, és nem a biztonságot szolgálja.

Egy ember van Magyarországon, aki úgy gondolja, egyetlenegy, hogy a vénaszkenner és a szurkolói kártya jó dolog. És mi történik? Azért, mert egy ember úgy gondolja - Kubatov Gábornak hívják ezt az embert -, ezért a vénaszkenner és a szurkolói kártya marad. Nem számít, hogy az összes mérkőzésen 13 ezer ember van. Nem számít, hogy a Ferencváros 22 ezres stadionjába 5-6 ezer ember látogat ki egy-egy mérkőzésre. Nem az a cél, hogy egy 22 ezres stadionban 19-20 ezer ember legyen kint. Dehogyan! Az a jó nekik, ha 5-6 ezer ember van. Az, hogy milliárdokba került az a stadion? Az, hogy minden egyes sportlétesítmény felépítésénél úgy kell számolni, hogy 30 százalék csak a felépítés költsége, és 70 százalék egyébként az üzemben tartás? Hát hol érdeklí ez őket? Van állami pénz? Persze, hogy van! Ki tudjuk tömni ezeket az egyesületeket folyamatosan állami megrendelésekkel, állami cégek tudnak ott hirdetni, sőt még kapnak is valamilyen juttatásokat? Persze, akkor élünk, mert ez a mi királyságunk!

Csak egy sportnak nem így kellene működnie. Egy sportnak úgy kellene működnie, hogy az államnak nagyon sok pénzt kellene áldoznia a sportra, de valóban ezeket a pénzeket úgy kellene felhasználni,

hogy az hasznára legyen a magyar sportnak mind utánpótlásban egyébként, mind az élsportban. És ez Magyarországon nemcsak az önök kormányzása alatt, hanem az elmúlt 26 évben sajnos nem így volt. És akkor nem megyünk bele még mélyebb dolgokba, abba, hogy mennyire kellene átalakítani az egész finanszírozási rendszert, hiszen az egycsatornás támogatási rendszert mi támogatjuk. Egy dolgot nem támogatunk. Azt nem támogatjuk, hogy... *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*

(20.00)

ELNÖK: Jól csinálja, képviselő úr.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tessék? *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Kilenc perc, Gyuri!)*

ELNÖK: Jól csinálja a képviselő úr, hogy befejezte.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Igen. Bocsánat.

ELNÖK: A mondatot fejezze be!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Tehát azt nem támogatjuk, hogy elherdáljuk a közpénzt. Azt nem támogatjuk, hogy ezeket a közpénzeket csupán politikai alapon kezeljük. Azt szeretnénk, ha szakmai alapon kezelhetnénk és szakmai alapon fordítanánk a közpénzeket a magyar sportra. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nincsen semmi gond, egyszerűen föl kell hívnom a figyelmet arra, hogy időkeretes vita, tárgyalás folyik, ezért kellett lecsengetnem a képviselő urat.

Most Ikotity képviselő úr következik, az LMP képviselője. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Asszony! A társadalom elszegényedésével és a rossz közállapotokkal is összefüggő egészségtelen táplálkozási szokások, a dohányzás, az alkoholizmus, a drogfogyasztás és a lelki egészséggel kapcsolatos betegségek terjedése, az egészségügy tragikus helyzete mind okozója a társadalmi szintű egészségügyi krízisnek hazánkban.

Ugyanakkor a sok tényező között ott szerepel a mozgásszegény életmód is. A sportos életmód népszerűsítése ezért is kiemelten fontos feladat. A közös sportélmények egyben fontos szocializációs hatással is bírnak, erősítik a kisközösségek összetartását és a nemzeti identitást is. Az élsport pedig a magyar kultúra szerves része és értéke. Sportolóink eredményei hozzájárulnak az ország jó hírének öregbítéséhez.

Az LMP szerint az EMMI által vezetett és a MOB által központosított sportirányítás kudarcot vallott. A taós forrásokból támogatott látvány-csapatsportágakban vagy ki sem jutottunk az olimpiára, vagy

nem hoztuk a ráfordított források mértékében elfogadható eredményt. A három sikersportágunkat, az úszást, a vívást és a kajak-kenut leszámítva a milliárdokkal megtámogatott kiemelt sportágak is leszerepeltek az ötkarikás játékokon.

Ennél is nagyobb szívfájdalmat okoz számunkra az, hogy a szabadidősport-fejlesztést a MOB-on belül mostoha kistestvérként kezelték az elmúlt években. A Magyar Olimpiai Bizottság lefokozása a kormány önkritikája is, hiszen a sportra fordított állami források leosztásáért és a felhasználásuk ellenőrzéséért eddig is az EMMI és a kormány volt a felelős. Véleményünk szerint a törvénymódosítás önmagában nem old meg semmit. Ha egy kiemelten támogatott területen a vezetők nem érik el a kitűzött szakmai célokat, akkor nem lehet egyszerűen elmenni a felelősség elől, nem lehet egy törvénymódosítás mögé bújni.

Nem lehet megreformálni addig egy rosszul működő rendszert, amíg nem nézünk szembe a hibáival, és nem vizsgáljuk meg az érintett vezetők felelősségét az ügyben. Ezekben a problémákban a törvényjavaslathoz benyújtott toldozgató-foldozgató összegző módosító javaslat sem változtat semmit. A kapkodva benyújtott módosítást javítgatják itt-ott csupán. Felmerülnek fontos morális kérdések is, amelyeket tisztázni érdemes a rendszer átszervezése előtt, például hogy van-e helye jelenlegi vagy korábbi vezető beosztású kormánypolitikuskoknak különböző döntéshozó pozíciókban vagy a magyar sportéletben. Elfogadható-e, hogy Balog miniszter úr például Németh Szilárd vagy Kocsis Máté fideszes párttársak munkáját ellenőrzi és kéri számon? Nincs itt egy összeférhetetlenség? Azzal is kellene foglalkoznunk, hogy a jövőben ne fordulhasson az elő, ami az olimpia alatt történt. A mindenkori kormány ne használhassa propagandaeszközként sportolóink eredményét, és főleg ne használhassa fel azokat egy gyűlöletkampány hatékonyabbá tételéhez.

Arról is kellene beszélnünk az új sportirányítási rendszer felállítása előtt, hogy hogyan tudunk sokkal nagyobb hangsúlyt helyezni a rekreációs célú szabadidősport fejlesztésére mind szakmai, mind pénzügyi téren. A benyújtott törvénymódosító javaslatban nem látunk arra vonatkozóan garanciát, hogy e téren bármi változni fog. Beszéljünk arról is, hogy sokszor feleslegesen épített stadionok helyett hogyan fogunk sportolási lehetőséget és sportközösségeket teremteni távoli, például Borsod megyei települések gyerekeinek. Beszéljünk előtte arról is, hogyan lehet megakadályozni, hogy az országunk által szervezett gigasportesemények költségei az egekbe szökjenek, és a túlköltekezésnek ne legyen semmiféle jogi és politikai következménye.

A kormánynak a taoforrások titkosítása helyett átláthatóvá kellene tenni és így valóban fejleszthetővé a magyar sportirányítást és sportéletet. Az LMP támogatni fog minden olyan sportpolitikai elképzelést, ami a szabadidősportot, az egészségmegőrzést, a környezettudatos és sportos életmód népszerűsítését helyezi a középpontba.

Korrupciótól, összeférhetetlenségtől és politikusoktól mentes, szakmailag és pénzügyileg bárki számára átlátható magyar sportélet megteremtése legyen a cél. Mi ezért szeretnénk tenni. Jelen pillanatban ezt a módosítót, ami előttünk van, nem látjuk erre alkalmasnak, ezért tartózkodni fogunk. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem önöket, hogy a fennmaradt időkeret terhére kíván-e még valaki szólani. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem. A vitát lezárom. Most akkor államtitkár asszonyt mint előterjesztőt illeti a szó. Parancsoljon!

DR. SÁVOLT-SZABÓ TÜNDE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! A sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításának a vitája során számosan a kormányzati céljainknak megfelelően támogatták, és olyan felszólalásokat is hallhattunk akár a mai napon is, mint az általános és a részletes vitákon és a bizottsági üléseken is, ami azt mutatja, hogy jó irányba haladunk.

A viták során több kérdés is felmerült, ami szintén azt mutatja, hogy a sportágazat milyen fontos szerepet tölt be a mindennapjainkban, hiszen egy rendkívül gyorsan és dinamikusan fejlődő ágazatról van szó, amely szinte valamennyi szférára és területre pozitív hatást gyakorol. Éppen ezért az elmúlt években nagyon sok új szakmai és sportágfejlesztési program indult el, ami közvetlenül érintette mind az állami sportirányítást, mind pedig a sportfinanszírozás rendszerét, és a jövőben is újabb és újabb sportfejlesztések fognak elindulni, amelyek még jobban fogják tudni segíteni a verseny- és az élsportot és az egészséges életmód népszerűsítését.

Ezért a kormány indokoltnak látta megvizsgálni az állami sportirányítás jelenlegi rendszerét, és hozzáteszem, hogy nem befolyásolta az olimpiai szereplés, amihez szintén megjegyzem, hogy a 8 arany, 3 ezüst és 4 bronzérem fantasztikus eredménynek mondható, és mutathatjuk, hogy az országunk milyen erős. Persze, ha nézzük, hogy milyen egyéb eredmények, mondjuk, hiánya megteremtődött, akkor az utánpótlás-nevelésben további fejlődés előtt állunk, hiszen köztudott, hogy egy új rendszerrel fogjuk tudni segíteni az utánpótlás nevelését.

A sporttörvény módosításának alapvető indoka elsősorban az elmúlt években újonnan megjelent állami sportágfejlesztési programok és a rendszerek, valamint az ezekkel járó fokozott adminisztratív feladatok ellátása és valóban az egycsatornás finanszírozás megvalósítása. Mindez azt eredményezte, hogy a riói olimpiát követően felülvizsgáljuk a sportirányítás rendszerét, módosításokat eszközöljünk, és a jövőben is egy olyan sportigazgatás jöjjön létre, ami mindenkinek is a célja.

Ennek alapján a sporttörvény módosításával a támogatásra vonatkozó feladat- és hatáskörök mó-

dosulnak, és a sportcélú állami támogatások tervezése, elosztása, felhasználása, elszámolása és az ellenőrzése ezeknek a feladatoknak teljes körben erősödik, és visszakerülnek a sportért felelős államtitkársághoz. Ezzel biztosíthatjuk, hogy még jobban előtérbe fog kerülni a Magyar Olimpiai Bizottság sportszakmai munka elvégzésére irányuló feladatellátása, amely a sportszakmai javaslatételre és koncepciók megalkotására fog irányulni.

Előzetesen már elhangzott, hogy a MOB kezdeményezésére az eddigi tagozati rendszer módosul, amelynek eredményeként belső szervezeti egységeként működő tagozatok önálló köztestületté fognak válni.

(20.10)

A sportért felelős államtitkárság így a sporttörvény módosítását megelőzően egyeztetett valamennyi tagozat képviselőjével, és folyamatban vannak a feladatok átvételével kapcsolatos egyeztetések is a MOB vezetőségével. A legfontosabb feladatunk, hogy a sportigazgatás és a sportirányítás új rendszerének segítése a pénzügyi finanszírozás hatékonyságát és a szakmai, támogatási, fejlesztési programok egyszerűbbé és gyorsabbá tétele rugalmasabb menetét minden sportban lévő szervezet, sportoló és sportszakember is érezhesse.

A sport folyamatos fejlődése és fejlesztése előtt állunk és ezért is teszünk. Célunk, hogy egységes állami felügyelet alatt működő rendszert hozunk létre, így a támogatás kezelése mellett az ellenőrzés és az utánpótlás-nevelés területén is megalapozzuk a jövő versenysportjának sikeres feltételeit. A törvénymódosítás elfogadásával a kormány és a sportvezetés a versenysport folyamatos fejlesztésén túl az eddigieknél nagyobb hangsúlyt tud fektetni a szabadidősportra, a diák-, hallgatói, egyetemi sportra, a fogyatékkal élők sportjának területére, valamint a nem olimpiai sportágak érdekképviselésére, továbbá a kis- és közepes sportegyesületek munkájára és támogatására is.

Felvetődött a sportlétesítmények üzemeltetésével kapcsolatos feladatellátás. Jelenleg a 152/2014. kormányrendelet szabályozza ezt a feladatellátást, így az állami vagyon felügyelete és az állami vagyonnal való gazdálkodás szabályozása a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium hatáskörébe tartozik.

Az állami vezetőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokkal kapcsolatban több hatályos törvényünk is igen szigorú szabályokat tartalmaz. Ennek megfelelően az országgyűlési képviselő, az európai parlamenti képviselő, illetve a közjogi méltóságok tisztségükből eredően nem kezelhetnek állami sportcélú pénzeszközöket. Emellett köztudott, hogy a sportági szakszövetségeknél, de ugyanígy a sport civil szervezetein belül is demokratikus úton történnek a választások, pályázati úton kell pályázni a tisztségekre mind az elnökségre vonatkozóan, mind pedig az elnökválasztásokra. A politikai vezetés nem

kíván és nem is akar bebeszólni, hogy melyik sport-szervezet kinek az irányítása alatt működik. A politikai vezetésnek meghatározott programjai vannak, amelyekkel segíteni kívánja a sportban lévő szakembereket, sportolókat, függetlenül attól, hogy ki vezeti az adott sportszervezetet. A cél mindig az eredményesség és a kitűzött célok elérésének a segítése.

A látvány-csapatsportágakról, ha egy pár mondatban reagálnék a felvetésekre, az köztudott, hogy a fiatal generációk részvételének előmozdítása és a sportos életmód ösztönzése révén növeli a szabadidősport társadalmi bázisát is. A látvány-csapatsportok támogatási szempontból is kiemelkedő jelentőséggel bírnak, hiszen például az utánpótlásnevelési feladatok, valamint a sportlétesítmények fejlesztésének támogatása révén hozzájárulnak a felnövekvő nemzedékek körében az egészséges életmód feltételeinek kialakításához, a közösségi értékek megteremtéséhez.

Úgyhogy, tisztelt elnök úr, tisztelt Országgyűlés, az elhangzottak alapján a kormány támogatja a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát, és ezúton kérem, hogy a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló T/12459. számú törvényjavaslatot a zárószavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12371. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Törvényalkotási bizottság 2016. november 3-ai ülésén a határozati házzsabály 46. §-a alapján megtárgyalták a tagok a T/12371. számú, a dohányzás visszaszorításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be.

A bizottsági ülés során a tagok megtárgyalták a háttéranyagban található, a Gazdasági bizottság, valamint a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát, amelyek egyrészt javasolt kiegészítéseket

tartalmaznak, másrészt érdemi módosításra irányulnak. Az elfogadott javaslat törli az elektronikus értékesítésre vonatkozó utalást a törvényjavaslat szövegéből, emellett pontosítja, hogy a módosított hatású termék elbírálásakor az összehasonlítást a cigarettához és nem bármelyik dohánytermékhez kell elvégezni.

A javaslat egyértelművé teszi azt is, hogy a megszünt 2015. évi XCIV. törvény alapján visszaigényelhető összegek visszatérítésére az általános adóeljárás szabályok alkalmazandók. Ezenkívül az elfogadott javaslat jogtechnikai módosításokat tartalmaz, valamint egy ponton módosítja a Gazdasági bizottság által javasoltakat. A felhatalmazó rendelkezést érintő technikai jellegű módosítás szükséges e tekintetben a jövedéki adózással összefüggő törvényi keretrendszer változására tekintettel.

A dohánytörvény módosítását a vonatkozó 2014/40. európai irányelv rendelkezései indokolják. Mindezek alapján, az általános vitában és a részletes vitában elhangzottakra tekintettel kérem önöket, hogy folytassuk továbbra is a közös munkát a dohányzás visszaszorítására vonatkozó törekvésekben, és támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Lukács László György képviselő úr, parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban az e törvény tárgyalása során megfogalmazódott kisebbségi vélemény lényegében arra vonatkozott, ami pont az előttem felszólaló Galambos Dénes legutolsó mondatával végződött, és azzal szögesen ellentétes, azaz maga a törvény pont hogy nem a dohányzásról való leszoktatásban, a dohányzás elleni küzdelemben egy eszköz, hanem egy gazdasági befolyásoló gazdaságpolitikai eszköznek tűnik.

Sokkal inkább arról van szó, ami egy tavaly őszi törvényhozással indult meg, mely szerint nemhogy a fogyasztók védelme, hanem maguk a fogyasztók a legnagyobb áldozatai ennek a törvényjavaslatnak is. Szóba került, hogy egy ténytagadó struccpolitikát folytat az EMMI, aki, most már, érezve a téma problematikáját, a Miniszterelnökségre testálta ezt a remek feladatot, hogy az egyébként semmilyen egészségügyi témával vagy összefüggéssel nem rendelkező jogszabályt képviselje és teljesen gazdasági vonalon vigye.

Szóba került az is, hogy mi a véleménye államtitkár úrnak arról az egyébként Szávay István által átadott, a Royal College of Physicians 200 oldalas tanulmányáról, amely tényekkel támasztja alá, kutatással támasztja alá azt az álláspontot, amely szöges ellentétben áll az önökével, illetve mi a véleménye

arról az Eurobarometer-felmérésről, ami például alátámasztja az előző felméréssel együtt, hogy lényegében ezek az eszközök, az elektronikus cigaretta pontosan a leszokásban segíti az embereket.

Végső soron azt lehetne mondani, abban megállapodhatunk, hogy egy kicsit a minisztérium álláspontja hasonlít arra, ami a mai világban elég gyakori a bulvármédiában, és ezt javaslom önöknek is, hogy keressenek, nyilvánvaló, ha a tudományos cikkeket nem osztják vagy a mi véleményünket ebben nem osztják, keressenek egy jobbfejta ripostos áltudományos cikket, osztassák meg Schobert Norberttal, és aztán talán az egész közvélemény el fogja fogadni, hogy önöknek van igaza. A tények ezzel szöges ellentétben állnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most szólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm, elnök úr. Szeretném jelezni, hogy a kormány a holnapi nap folyamán a házsabály 51. §-ának (1) bekezdése alapján kérni fogja a holnapi szavazás elhalasztását, így azt gondolom, a továbbiakban nem kívánok hozzászólni a vitához, mert az azt jelenti, hogy további módosító javaslatok beérkezésére számítunk, ezért kérjük a vita elhalasztását, bocsánat: a szavazás elhalasztását. Köszönöm.

(20.20)

ELNÖK: Én köszönöm, hogy kijavította magát, mert így az életem könnyebb, hiszen elfogadott napirendje van az Országgyűlésnek, itt tárgyalást elhalasztani nem tudunk. Hogy a szavazás elhalasztására milyen mód van, azt nyilván a holnapi napig eldöntik. A házsabály megfelelő keretet biztosít ehhez, de a tárgyalást le kell folytatni.

Igy aztán, tisztelt Országgyűlés, minthogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót, most képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy kétperces hozzászólásra nincs mód.

Előre bejelentett felszólalóként Szabó Szabolcs képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azért jelentkeztem be így előre, mert kifejezetten egy módosító javaslat kapcsán szerettem volna még egyszer megerősíteni azt, hogy mi mit tartanánk helyesnek. Egy olyan módosításról van szó, ami abszolút nem pártpolitikai színezetű. Nyilván világos mindenki számára, hogy mi mit gondolunk a trafikokról, de most nem erről szeretnék beszélni, hanem van egy olyan eleme ennek az egész törvénynek és az ebből levezetett gyakorlatnak, amin változtatnunk kell, ez pedig a fóliázás. Nyilván min-

denki már látott trafikot, láthatta, hogy egységesen ugyanolyan fóliával mindegyik le van zárva. Ugyanis a törvényben taxatíván ez nincs benne, az van benne, hogy csak akkor lehet dohányterméket meglátni, ha az ember belép az üzletbe, de ezt nyilvánvalóan a Nemzeti Dohánykereskedelmi Zrt. így értelmezi, ő ezt követeli meg a trafikoktól. A trafikosok erről beszámolnak, hogy ez így történik. Láttam helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvet, ahol felszólították őket, hogy a szerintük nem jó fóliát le kell cserélni egy jó fóliára. Például a lyukacsos fólia szerintük már nem is jó, csak a telibe felragasztott fólia.

Miért lenne fontos, hogy ezt változtatni kellene? Egyszerűen azért, mert az emberélet szempontjából ez nem biztonságos. Voltak ilyen esetek. Ember is halt meg, és olyan is volt, hogy agyba-főbe vertek egy trafikost, és fél óráig ott feküdt, mert nem jött vásárló, kívülről meg az utcán sétálók nem látták, hogy bent sérült van. Szerintünk ezt ki kellene venni a törvényből. Higgyék el, hogy egy picit dobozt 3-4 méteres távolságról nem lehet beazonosítani, nem lehet a márkajelzést látni, ráadásul egységes dobozok lesznek. Most már csak egységes doboz kerülhet forgalomba új termékként, és nemsokára minden egyforma lesz. Végképp semmi értelme nem lesz a fóliázásnak. Az emberélet miatt kérnénk, hogy fontolják meg ezt a módosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A kormány nevében Csepreghy államtitkár úr jelentkezett szólásra.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Elnézést a nem túl konzekvens, mégis felszólalási aktivitásért, csak a képviselő úrnak szeretném jelezni, hogy a törvényben nincs olyan szabályozás, hogy fóliával kell megoldani. A szabályozás arra vonatkozik, hogy kívülről nem kell láthatóvá tenni. Ebben valóban segítséget jelent majd az egységes csomagolás. Azonban amennyiben úgy vannak elhelyezve a dohánytermékek, hogy az kívülről nem látható, akkor semmi szükség nincs a fóliára. A kaposvári tragikus események kapcsán került ez napirendre, de már akkor sem volt a törvényi szabályozás része kötelezettségként, annak ellenére, hogy nagyon sok trafikban valóban ezt alkalmazták, mint egy megfelelő eszközt arra, hogy eleget tegyenek a törvény betűjének, azonban ez a kötelezettség nincs. Vannak már számtalan olyan példák trafikokban, ahol ezt meg is tudták oldani. Tehát azt javaslom, hogy az önök ismerési körében is terjesszék ezt az információt, hogy nincs ilyen típusú kötelezettség-szabályozás a dohányboltok üzemeltetőinek a nyakán. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most visszatérünk a képviselői felszólalásokhoz: Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője következik. Tessék!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nagy örömmel hallottam az előző bejelentést, úgyhogy picit gyorsan át is

kellett fejben gondolnom, hogy mit szerettem volna most hozzászólni azzal kapcsolatban, hogy ezt a szavazást most elhalasztják. Őszintén remélem, nem arról van szó ebben az esetben is, mint amit az elmúlt hat évben sok esetben láttunk, hogy valamilyen háttérszervezetnek vagy valamilyen lobbinak valami nem tetszik ebben a törvényben, hanem sokkal inkább arról, hogy talán az a nagyon sok kritika, ami itt a parlamentben vagy a szakmai szervezetek részéről elhangzott az elmúlt fél évben azzal kapcsolatban, hogy hogyan is kellene valójában visszaszorítani a dohányzást, talán bízunk benne, hogy ezzel kapcsolatban önökhöz is egy-kettő elért, és mondjuk, ebből a szempontból egy jobb javaslatot fogunk majd valamikor visszakapni.

Ugyanis a célokban elvileg tökéletesen egyetértünk, államtitkár úr, illetve Galambos képviselőtársamnak is mondom, elég hosszan kifejtettük már ezzel kapcsolatos véleményünket. Természetes, hogy a Jobbik támogatja a dohányzás visszaszorítását, támogatjuk, hogy minél kevesebben szokjanak rá, minél többen szokjanak le.

Ezzel kapcsolatban egy hangsúlyos kérdés az e-cigaretta ügye, illetve használata, amire a képviselőtársam is utalt. Nagyon örülök, hogy csak nem téptük hiába a szánkat az elmúlt időszakban, valami elmozdulás már van. Ezt a képviselőtársam is mondta, hogy a mostani javaslat szerint az új dohánytermékeket, ezeket már a cigarettához viszonyítva és nem valamilyen más dohánytermékhez viszonyítva kell kezelni.

Ezzel együtt is a kormányzati szemlélet, hiszen itt nemcsak egy törvényre, hanem több törvényre is vonatkozó kormányrendeletekről is beszélünk, továbbra is a kormányzati felfogás az elektromos cigarettát dohánytermékként tekinti, ami nem helyes. A mi felfogásunkban az elektromos cigaretta egy, a dohányzásról való leszokást segítő eszköz, egy, a dohányzásra való visszaszokást gátló eszköz.

Ezért ha már itt erről tudunk beszélni, akkor hadd helyezzem ezzel kapcsolatos véleményünket egy kicsit tágabb összefüggésbe. Még egyszer mondom, hangsúlyozva, hogy örülünk, hogy az előttünk fekvő javaslat már ilyen irányba megy el, csak ezt még mindig kevésnek tartjuk. Mi úgy gondoljuk, hogy az egyik leghatékonyabb eszköze a dohányzásról való leszokásnak most ez. A kutatások azt igazolják, hogy körülbelül 95 százalékkal kevesebb káros anyagot tartalmaz, mint a dohányzás, és az elektromos cigarettát használó ember pedig a mi felfogásunkban nemdohányzó, tehát a nemdohányosok védelmének a joga őt is megilleti.

Az egészségre gyakorolt hatásról Lukács képviselőtársam már beszélt. Köszönöm azzal kapcsolatban államtitkár úrnak is a korábbi nyitottságát, amikor ezeket az anyagokat átadtam. Erről azóta nem tudtunk szót ejteni, de akkor államtitkár úr azt mondta, hogy ezt át fogják tanulmányozni, és meg fogják nézni az abban szereplő eredményeket. Bízunk benne, hogy ez is mögötte lehet a javaslat mostani átütemezésének.

Két nagyon komoly tanulmányról van szó, többek között ez az angol kutatási eredmény is, amely bizonyította, hogy az elektromos cigarettát csak elenyésző mennyiségben használják nemdohányzók, ebből következik, hogy nem segíti a dohányzásra való rászokást. Azt is kimutatták ezek a kutatók egyébként, ez ennek a brit Királyi Kollégiumnak a véleménye, hogy az egyes államoknak igenis erősíteni, ösztönözni kellene ennek az eszköznek az elterjedését. Emeljünk ki még egy nagyon fontos tényezőt, hogy minél többen szoknak át erre az eszközre a dohányzáson kívül, annál kevesebbet kell majd a későbbi gyógyításukra fordítani, adott esetben ennyivel több pénz marad az egészségügyben.

Itt van ez az Eurobarometer-kutatás, amire Lukács képviselőtársam is hivatkozott, ennek két adatára hadd hívjam fel a figyelmet. 2014-ben az Európai Unió polgárai közül körülbelül 6,1 millió ember szokott le teljesen a dohányzásról az e-cigi segítségével, és az Európai Unióban egyébként 9,5 millió kettős felhasználó van, tehát olyan személy, aki egyszerre dohányzik és használja az elektromos cigarettát is. Nyilvánvalóan, ha szűkítjük az elektromos cigarettához és az ehhez szükséges eszközökhöz való hozzájutást, drágítjuk a terméket és szűkítjük ennek a használatának a körét, akkor ezeket az embereket, akik egyébként mind a kettőt használják, értelemszerűen ezzel is a hagyományos dohányzás felé fogjuk őket terelni. Márpedig az elmúlt hónapokban, az elmúlt időszakban ezzel kapcsolatos intézkedések voltak, kezdve ott, és ezt szeretném elsőként kiemelni, hogy ezt a forgalmat, az elektromos cigarettát és a hozzákapcsolódó eszközök terjesztését önkéntes kötelező jelleggel a dohányboltokba, felszámolva azokat az szaküzleteket, ahol egyébként hozzáértő személyzet a vásárlókat ki tudta szolgálni. Ez mindenképpen egy olyan dolog, amire annak idején is felhívtuk a figyelmet, és elsődlegesen kritizáltuk azt, hogy ezt a forgalmazást ilyen szinten beszüktették. Arról nem is beszélve, hogy milyen hatása van ennek kifelé, az emberek összekötik, ezáltal egyenlőségjelet tesznek nyilván a cigaretta és az elektromos cigaretta között, ami nyilván nem helyes, hiszen - mint mondtam - az elektromos cigarettát mi továbbra sem tartjuk dohányterméknek.

Nem is beszélve a feketekereskedelem fellendüléséről. Nyilván erről még nincsenek adatok, mióta ezeket a boltokat be kellett zárni, de egészen biztos vagyok benne, hogy ez a feketekereskedelmet fogja erősíteni, és ezáltal pedig - ha már az egészségnél vagyunk - nyilván a nem ellenőrzött termékek forgalmazását is.

A másik hangsúlyos kérdés az ezzel kapcsolatos anyagi terhek. Itt egyrészt kiemelném azt, hogy november 20-ától kezdve az importőröknek és a gyártóknak be kell jelenteni az eddigi regisztrációs díj nélküli termékeket, és 2017. május 20-tól már csak olyan termékeket lehet forgalmazni, amelyek után megfizették az igazgatási szolgáltatási díjat, ami viszont termékenként, fajtanként és ízenként 475 ezer forint.

(20.30)

Ez teljesen egyértelmű, hogy a termékínálat be-
szűkítéséhez fog vezetni. Tehát én ismét szeretném
felhívni a figyelmet arra, hogy ezt az összeget vagy
csökkenteni kellene, vagy nem megtenni olyan kü-
lönbségeket, hogy mindenfajta terméknel vagy min-
den ízvilágnál ezt külön-külön meg kelljen fizetni.

A másik oldalon pedig nyilván ennek árfelhajtó
hatása lesz értelemszerűen, meg fogja drágítani a
fogyasztást, még inkább közelíteni fog az elektromos
cigaretta használatának a költsége a vágott dohány
költségéhez, ami szintén azt fogja eredményezni,
hogy csökkenteni fogja azt a hatást, ami erre tereli a
fogyasztókat.

A másik pedig a jövedéki adó. Eredetileg itt 55
forintról volt szó milliliterenként, itt most már az
előző javaslatban 70 forintról beszéltünk. Azt hi-
szem, hogy ez szintén nagyon sok. Természetesen -
hogy világos legyen - a Jobbik nem azt mondja,
hogy erre nincsen szükség, tulajdonképpen mégis-
csak egy élvezeti termékről van szó, ha a kormány
úgy gondolja, hogy ezt jövedéki adóval sújtja, úgy
gondolom, az nem egy feltétlenül kifogásolható
irány, ugyanakkor ennek a mértékével mindenkép-
pen szeretnék vitatkozni.

Van egy másik érdekes dolog, ami szintén ez el-
len hat, ráadásul ellentmondásban van egy kormány-
rendelet egy EMMI-rendelettel. Azt mondja egy ko-
rábbi kormányrendelet, hogy az elektromos cigaretta
utántöltője ízesítő anyagokat nem tartalmazhat, mi-
közben a vonatkozó EMMI-rendelet ízesítésenként
szabja meg a szükséges regisztrációs díjat. Én úgy
gondolom, hogy ha ezen a kormányrendeleten nem
változtatunk, és valóban az a cél - bár ez nem telje-
sen derült ki, még egyszer mondom, mert itt ellent-
mondások feszülnek -, hogy az elektromos cigaretták
utántöltő folyadékaiból mindenféle ízesítést meg-
akarjunk szüntetni, az gyakorlatilag az egész termé-
ket teszi értelmetlenné.

Erre nagyon hangsúlyosan szeretném felhívni a
figyelmet, és kérni államtitkár urat, hogy gondolják
át ezt a kérdést, hogy valóban ez-e a célja a kor-
mánynak, hogy mindenféle ízvilágot az elektromos
cigaretta folyadékainál megszüntessenek. Ez teljesen
értelmetlenné fogja tenni a használatát, és csak azt
fogjuk tenni, hogy ezt a 150-200 ezer fogyasztót is-
mét a vágott dohány használata felé fogjuk visszate-
relni.

Még egy dolog, ami ezzel kapcsolatban felme-
rült, hogy hol lehet használni az elektromos cigaret-
tát. Azáltal, hogy az elektromos cigarettát gyakorlati-
lag dohánytermékké minősítették, csak ugyanazokon
a helyeken lehet használni, szórakozóhelyeken,
vendéglátóipari egységekben sem. Aki dohányozni
szeretne vagy ezt szeretné használni, annak ugyan-
úgy ki kell mennie a hidegbe, ugyanúgy ki kell men-
nie a kijelölt dohányzóhelyekre. Nyilvánvalóan pél-
dával egy kettős fogyasztót ez nem abba az irányba
fog lendíteni, hogy inkább ezt a terméket részesítse
előnyben.

Tehát úgy gondolom, hogy ha már erről a kér-
désről tudunk beszélni, és lehetőség van még ennek
a kérdéskörnek az újragondolására, akkor érdemes
lenne megnézni, hogy melyek azok a pontok, ame-
lyek valóban ahhoz segíthetnek hozzá, hogy a
vágottdohány-termék helyett inkább ezt használják a
fogyasztók, legyen szó akár a jövedéki körbe vonás-
ról, ennek az összegéről, arról, hogy hol lehet árusí-
tani ezt a terméket, illetve arról, hogy hol lehet hasz-
nálani. Ezeket a kérdéseket tartjuk ebből a szempont-
ból a legmegfontolandóbbnak. Köszönöm szépen.
(*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés!
Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszó-
lalás lehetőségével. (*Jelzésre:*) Megállapítom, hogy
nem. A vitát lezárom. Megkérdem államtitkár urat,
kíván-e reflektálni. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket,
hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon
kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az épít-
ett környezet alakításáról és védelméről szó-
ló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról**
szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelenté-
sek és az összegző módosító javaslat vitája. A kor-
mány-előterjesztés T/12365. számon és az ahhoz
érkezett bizottsági nem önálló irományok a parla-
menti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság
álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15
perces időkeretben. Galambos Dénes képviselő urat,
a bizottság előadóját illeti a szó. Parancsoljon!

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bi-
zottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Elnök
Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt
Államtitkár Úr! Ezúton tájékoztatom az Országgyű-
lést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. novem-
ber 3-án megtárgyalta a T/12365. számon benyúj-
tott, az épített környezet alakításáról és védelméről
szóló 1997. évi LXXVIII. törvény módosításáról szóló
törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 29 igen sza-
vazattal, 4 nem ellenében, tartózkodás nélkül ösz-
szegző módosító javaslatot és összegző jelentést
nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartal-
mazza a Gazdasági bizottság által javasolt nyelvhe-
lyességi és kodifikációs jellegű módosításokat, ame-
lyeket bizottságunk is támogatott.

A bizottsági ülésen felmerült egy kérdés Gögös
képviselőtársamtól, aki - leegyszerűsítve így mon-
dom, ahogy ő is mondta - a hatos csavar példáját em-
lítette, hogy mi a probléma a fennálló szabványokkal.
Szeretném elmondani, ahogyan Csepreghy Nándor
államtitkár úr is a TAB-ülés alkalmával részletezte,
hogy a kormány az építésügyi kérdéskör szabályozá-
sában szeretné újrainyitni a teljes szabálydefiniálást,
és valóban az adott termékek paramétereit szabná
meg, nem pedig egy-egy szereplő prioritását adná
meg aszerint, hogy melyik iparági szereplő hogyan,
miként tud lobbizni egy adott termék esetében.

Maga a törvényjavaslat indokolásának azon része, amely szerint az építésügyi műszaki irányelvek - amelyet a törvényjavaslat fogalomként bevezet - kiválóan alkalmasak a műszaki szabályozási környezet rendezésére a szabványok elfogadásáig terjedő átmeneti időszakban, másrészt önálló, végleges műszaki szabályozási eszközként is működnek. Az építésügyi műszaki irányelv mint szabályozóeszköz nem ismeretlen sem nemzetközi téren, sem pedig a magyar műszaki szabályozási rendszer történetében.

Tehát egy irányelvet szeretnénk szabni, ami az egész szabványosítási folyamatot nyitja újra, és valóban az építés során használandó eszközök műszaki paramétereit veszi napirendre, ahol az egyenértékűséget nem egy-egy szereplőre szűkítve, hanem a termék minőségére értelmezve fogjuk alkalmazni a jövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy az elhangzottakra is figyelemmel támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e szólni. *(Jelzésre:)* Csepreghy államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Az önök előtt fekvő javaslat lényegében egy nagy koncepcióba illeszkedik, amit a kormány már tavaly év végén elkezdett az építésügyi törvények különböző módosításával. Itt két szempont lebegett a kormány szeme előtt. Egyrészt szerettünk volna egy olyan építési szabályozást, ami a bürokrácia eszközeivel nem köti gúzsba az építők és az építetők kezét, tehát olyan világos irányokat szab, amelyeknek a betartása egzakt módon eldönthető, hogy megtörtént vagy sem; amennyiben megtörtént, akkor az az épület állva maradhat, amennyiben nem, akkor pedig nagyon egyértelmű negatív jogkövetkezmenyei vannak mindennek.

Már akkor is jeleztük, hogy több olyan törvény módosítása szükséges, ami egyrészt a bürokráciát csökkenti, másrészt pedig az építetők irányában garantálja azt, hogy a lehető legolcsóbban a lehető legjobb épületeket tudják kivitelezni vagy használatba venni az építést követően, ezért eljutottunk egy olyan kérdéshez is, ami a szabványok kérdése. Az elmúlt hónapokban számtalan alkalommal szóba került az, hogy a magyar építésügyi szabályozásban a szabványok kérdésén keresztül nagyon sok iparági lobbizás érte el azt, hogy csak a saját termékei kerülhetnek adott esetben beépítésre egy-egy ingatlanban, vagy azt a terméket lehet felhasználni, amit egy iparági lobbizás határoz meg.

Ennek a legkézzelfoghatóbb példája volt, amikor az építésszekkel való konzultációt követően szembeült a kormányzat is azzal, hogy például a kis téglát, amit a kéményépítéshez lehet használni, semmivel

nem rendelkezik jobb építési tulajdonságokkal, mint más egyéb téglák, mégis a magyar szabványügyi rendszer csak ezt teszi lehetővé használni.

Ekkor merült fel annak a szükségessége vagy az indokoltsága, hogy igenis a kormány az egész szabványozás kérdését nyissa újra, ahol olyan definitív szabványokat tud megalkotni, amely szabványok lehetővé teszik azt, hogy valóban egy-egy terméknek a műszaki tulajdonságai, nem pedig a gyártója legyen az, ami meghatározza, hogy az szabályosan használható-e. Ezért a mostani javaslat, ami önök előtt fekszik, nem jelent annál többet, mint hogy egy nagyon világos felhatalmazást ad egy kormányzati ellenőrzés alatt működő szervezetnek, nevezetesen az ÉMI-nek, hogy a szabványozási folyamatot újranyissa. S lényegében ez válasz arra a kérdésre is, amikor kritikaként fogalmazták meg a képviselők, hogy ez egy túl gyorsan elfogadott javaslat, hogy itt most csak arról beszélünk, hogy egy kormányzati szereplő nagyon világos mandátumot és feladatot kap arra vonatkozóan, hogy a szabványosítás rendszerét kezdje meg a mai kor nyújtotta lehetőségeket figyelembe véve olyan szabványok megalkotásával, amelyek figyelembe veszik azt, hogy a ma hatályban lévő szabványok jelentős része adott esetben több év vagy több évtized óta van hatályban, és nem veszi figyelembe a technológia fejlődését.

Tehát most egy keretfelhatalmazást adunk, amely keretfelhatalmazás teljeskörűvé válásáig irányelvek szabályozzák az építés során használható eszközöket. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(20.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most képviselői felhatalmazások következhetnek, ha van olyan képviselő, aki ebben a témakörben szólni kíván. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Kötelességem megkérdezni, hogy kíván-e a fennmaradó időkeret terhére valaki szólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Megálapítom, hogy nem.

A vitát lezárom. Hivatalból megkérdezem az előterjesztőt, de saját véleményét nem módosítva nem kíván reflektálni arra, amit ő mondott, minthogy más nem szólalt meg. Így tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/11762. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces maximális időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. november 3-án megtárgyalta a T/11762. számon benyújtott, az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény, valamint a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló 2013. évi XXII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot és ahhoz a bizottság 23 igen szavazattal, 5 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett összegző jelentést és összegző módosító javaslatot nyújtott be.

Az elfogadott összegző módosító javaslat tartalmazza azokat a javaslatokat is, amelyek az ellenzéki pártok részéről érkeztek, tehát minden beépítésre került az előterjesztésbe. Ez azt jelenti, hogy az MSZP-nek Józsa István képviselő úron keresztül technikai módosító javaslatai voltak, amelyek átvezetésre kerültek. A Jobbik képviselőcsoportja pedig érdemi javaslatokat fogalmazott meg, amelyeket szintén átvettünk. Ezenkívül egy szóbeli kiegészítésről is szavazott a bizottság, amely a 4. § módosítására vonatkozik. Ezt koherencia megteremtése érdekében kellett megtenni, mert a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatalról szóló törvény nem tartalmazza az e-közmű kifejezést. Ezért nem rövidítést kell használni a törvényjavaslatban, illetve a módosító javaslatban, hanem teljes nevet, vagyis egységes elektronikus közmű-nyilvántartás; ez a pontos kifejezés az e-közmű helyett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy amennyiben a javaslat nem kerül elfogadásra, akkor a kötelezettség-szegési eljárásnak az országra nézve súlyos következményei lehetnek. Mindezekre tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megkérdem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e szólni. (Csepreghy Nándor: Igen.) Jelzi, hogy igen. Csepreghy államtitkár úr, parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen az ismételt szólás lehetőségét, és engedje meg, hogy elsőként a köszönet szavával illessem az összes parlamenti frakciót, aki részt vett az ötpárti vitában, és konstruktívan állt ehhez a vitához, amely egy viszonylag régóta húzódó európai uniós kötelezettség-szegési eljárás végére is pontot tehet.

Az alapprobléma nagyjából úgy néz ki, hogy a magyarországi közműszolgáltatók a villamos energia, a szénhidrogén-hálózatok, a hírközlés, a vízi közművek és a távhő esetében 2013 óta arra kötelezettek, hogy hálózati térképeiket digitalizáltan osszák meg az illetékes állami hatóságokkal, akiknek az építési engedélyezési eljárás során ezeket a hálózati térképeket figyelembe véve van lehetőségük működni. Azt látjuk, hogy a különböző szakágak eltérő mértékben tettek eleget ezeknek a kötelezettségeiknek. A szénhidrogén-hálózatok szolgáltatói, amelyből szám-

szerűen hat van Magyarországon, száz százalékban eleget tettek ennek a kötelezettségnek, a villamosenergia-szolgáltatók 75 százalékban, a víziközműszolgáltatók 55 százalékban, ám a távhőszolgáltatók csak 19 százalékban, és a hírközlési szolgáltatók, amelyekből számszerűen 700 van Magyarországon, csak 3 százalékban tettek eleget.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslatnak az a célja, hogy két hivatalt, a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóságot, illetve a Magyar Energia- és Közmű-szabályozási Hivatalt lényegében felruházza azokkal a jogkörökkel, amely jogkörök lehetővé teszik e kötelezettségek teljesülését, és abban az esetben, amennyiben a közműszolgáltatók a kötelezettségnek nem tesznek eleget, szankcionálási eszközzel is éljenek.

Ahogy a képviselő úr is elmondta a vita elején, az MSZP módosítása alapvetően technikai jellegű módosítás volt Józsa képviselő úr részéről. Ez áttemelésre került. Az LMP részéről érdemi módosító javaslat nem érkezett, míg a Jobbik két kardinális pontot is kért módosítani. Ezek közül az egyik az volt, hogy az esetleges szankciók kivetését követően a közműszolgáltatóknak ne legyen lehetőségük továbbhárítani ezt a szankciót, ezt a pénzügyi terhet a felhasználókra, illetve a fogyasztókra. Ennek a törvényi garanciái bekerültek a vonatkozó módosító javaslatba, és szó szerint szerepel az anyagban, amelyről holnap szavazhat az Országgyűlés, eszerint ezt az áthárítást a vonatkozó hivatalok ellenőrizhetik és szankcionálhatják. Illetve a másik javaslat arra vonatkozott, hogy a parlamentnek legyen lehetősége ezeket a szerveket ellenőrizni, illetve betekintést kapni a munkájukba, ami pedig más törvényekből fakadóan rendelkezésükre áll.

Tehát azt gondolom, egy olyan törvényjavaslat fekszik ma a Ház előtt, amely a vitának ebben a szakaszában, ha jól gondolom, kritikát vagy ellenvéleményt nem kaphat, lévén az összes kritikus hozzászólás vagy megválaszolásra, vagy pedig a kritikai javaslat beépítésre került a törvényjavaslat szövegébe. Köszönöm, elnök úr. (Taps a kormánypártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Gazdasági bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következhetnek. Kérdezem önöket, kíván-e valaki hozzászólni. (Senki sem jelentkezik.) Jelentkezőt nem látok.

Megállapítom, hogy hozzászóló nincs, a vitát lezárom. Minthogy a vitában képviselői felszólalás nem volt, államtitkár urat értelemszerűen nem kérdem meg, hogy kíván-e reflektálni. Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításához** benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12458. számon és az ahhoz érkezett bizott-

sági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, maximum 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Tessék!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a november 3-ai ülésén megtárgyalta a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása címmel benyújtott T/12458. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság az MSZP-s képviselők távollétében 30 igen szavazat mellett, tehát egyhangúlag összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Nem véletlen, hogy a TAB indítványát valamennyi bizottsági tag megszavazta, legalábbis akik ott voltak, hiszen a benyújtott módosító javaslat tartalma többkörös egyeztetés eredményeképpen alakult ki, a normaszöveg tekintetében a felek meg tudtak állapodni. A beterjesztett módosító értelmében a harmadik országbeli állampolgárok kérelme előterjesztésének és elbírálásának feltételeiről, valamint a menedékjog biztosításának alapvető szabályairól a jövőben sarkalatos törvény rendelkezhet. A feltételes módot azért használok, mert ehhez az Alaptörvény hetedik módosításának elfogadására van szükség, amellyel kapcsolatban őszinte reményemet fejezem ki.

Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy 3 millió 360 ezer ember a népszavazáson nemet mondott a migránsok kötelező betelepítésére, és a népszavazáson érvényesen szavazók 98 százaléka egyértelmű véleményt mondott Brüsszel migránspolitikájával szemben. A baloldali pártoktól történelmi tapasztalatok okán megszoktuk, hogy cserben hagyják az embereket, nem állnak ki Magyarország védelme mellett, még ha a szükség éppen úgy is kívánná.

(20.50)

A magát nemzeti jobboldalnak tartó párttól azonban felettébb szokatlan, ha beáll a kvótabarát táborba. Különböző feltételek szabásának nincs itt helye. Többször kijelentettük, hogy hazánk megvédelése nem pártpolitikai, hanem nemzeti ügy. A választók akarata kötelez minket. A Jobbik pártelnökét idézem: „Hazaáruló az, aki nem szavazza meg az Alaptörvény módosítását.” Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a sajátos bizottsági álláspontot. Megkérdem az előterjesztőt, Völner Pál államtitkár urat, hogy az előterjesztő képében kíván-e most szólni. *(Dr. Völner Pál: Nem.)* Jelzi, hogy most nem. Tájékoztatom önöket, hogy a kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Elsőként előre bejelentett felszólalóként Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy jelentőségű alkotmánymódosítás előtt állunk. Engedjék meg nekem azt a véleményem hangoztatását, hogy vagy holnap, amikor ez napirendre kerül, vagy később, de meggyőződésem, hogy az Országgyűlés módosítani fogja Magyarország Alaptörvényét, ezért fontosnak tartom, hogy mindazokat a pontokat, amelyeket az összegző módosító javaslat érint, részletesebben is ismertetsek.

Az összegző módosító javaslat érinti azt a Nemzeti hitvallásban szereplő mondatot, mely szerint valljuk, hogy a történelmi alkotmányban gyökerező alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége. Ezzel a mondattal egészülne ki az Alaptörvény Nemzeti hitvallása. Egészen pontosan a Törvényalkotási bizottság immáron módosítani javasolja, némileg pontosítva, ezt a mondatot: „Valljuk, hogy a történelmi alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.” Így szólna tehát az Alaptörvény új preambulumbába illesztett mondat, amennyiben a tisztelt Ház a holnapi napon - vagy később - elfogadja.

Miért tartom kiemelkedő jelentőségűnek ezt a mondatot? Először jelenik meg jogilag deklarált formában az alkotmányos önazonosság, az alkotmányos identitás fogalma az Alaptörvényben, és először jelenik meg a magyar jogrendszerben ez a fogalom, noha ez a fogalom természetesen létezik, és azt kell mondjam, hogy ez a fogalom régóta része a jogtudatnak. Mégis helyes lenne, ha az Országgyűlés az Alaptörvénybe illesztené az alkotmányos identitás, az alkotmányos önazonosság megfogalmazását.

Ennek a fogalomnak az a jelentősége, hogy az Alaptörvény így majd utal arra, hogy minden államnak, minden nemzetnek van egy alkotmányos identitása, egy alkotmányos önazonossága. S mivel a magyar állam alapvetően történelmi alkotmányon nyugszik, alapvetően történelmi alkotmány határozza meg a magyar államiságot, ezért egyértelmű, hogy a magyar alkotmányos identitás is ebben a történelmi alkotmányunkban gyökerezik. Az alkotmányos identitás fogalma - mint jól tudják azok, akik figyelemmel kísérték vagy olvastak azokról a vitákról, amelyek Nyugat-Európában zajlanak az alkotmányos identitásról - nagyon sokszor a nyugat-európai alkotmánybíróóságok érvelésében jelenik meg, és bizony nemegyszer az Európai Unió jogával vagy az európai uniós kötelezettségekkel szemben.

Természetesen önmagában is megáll az alkotmányos identitás mint egy történelmi fogalom vagy mint egy jogtörténelmi fogalom, de az alkotmányos identitásnak ilyen módon az Unió jogával való szembeállítás nem a magyar alkotmányjogban, hanem - még egyszer hangsúlyozom - egyes nyugat-

európai alkotmánybíróságok gyakorlatában azt jelenti, hogy immáron Nyugat-Európában is elismerésre kerül, hogy az Európai Unió vagy annak jogrendszere, joga nem írhatja felül az Unió tagállamainak alkotmányos önazonosságát.

Nagy jelentőségű ez a mondat, ha bekerül az Alaptörvénybe. Erre mondhatják azt néhányan, hogy ha nem kerül be az Alaptörvénybe, akkor is igaz ez a mondat. Itt mégis többről van szó. Nemcsak arról van szó, hogy az alkotmányos önazonosságot megemlítené az Alaptörvény, hanem előírja, hogy ennek az önazonosságnak a védelmezése az állam alapvető kötelessége. Akik úgy gondolják, hogy a magyar történeti alkotmánynak van egy általa hordozott üzenete - amit nevezünk most alkotmányos önazonosságnak -, azok holnap szavazzanak igennel erre az alaptörvény-módosításra. Mindazok a képviselők, akik hisznek abban, hogy a történeti alkotmány egyfajta utat jelölt ki Magyarország számára, azok legyenek bátrak, és az Alaptörvény módosítását megszavazni ne féljenek.

Ugyanilyen nagy jelentőségű egyébként az összegző módosító javaslat 2. pontja által érintett új szöveg is, amely az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdése helyébe lépne. Ugyanis itt az Európai Unió és Magyarország viszonyáról rendelkezik az Alaptörvény már jelenleg is hatályos szövegében, de megint csak nagyon fontos aláhúzni azt, hogy hogyan fogja fel a szuverenitás kérdését a magyar Alaptörvény. A magyar Alaptörvény abból az elméleti alapból indul ki, hogy Magyarország nem mondott le a szuverenitásáról, amikor belépett az Európai Unióba, hanem - ahogy az Alaptörvényünk fogalmaz - az Alaptörvényből eredő egyes hatásköreit a többi tagállammal közösen az Európai Unió intézményei útján gyakorolhatja.

Tehát a szuverenitásról való lemondás helyett közös szuverenitásról vagy közös hatáskörgyakorlásról van szó. Azt gondolom, ez egy olyan modern, a nemzetek Európája eszméjét valló tagállamok számára is kijelölhető út, amely nem áll ellentétben az Európai Unió alapszerződéseivel, nem áll ellentétben az Európai Unió jogával, mégis egy szuverén tagállam által jól definiált mondat, egy olyan mondat, amely kijelöli azt, hogy mi a viszonyunk az Európai Unióval.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A harmadik módosító javaslat által érintett cikk is nagy jelentőségű, ez ugyanis az idegen állampolgárok Magyarország területén való életét, azaz letelepedését szabályozza. Ismert - ahogy Vas Imre bizottsági előadó is ismertette -, hogy itt a Jobbik javaslatára a törvény sarkalatos törvénné minősítésére kerül sor, tehát a Jobbik egyik javaslatát a bizottság magáévá tette, és azt javasolja, az Alaptörvény írja elő, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek kivételével mindazok, akik

Magyarország területén egyedi kérelem alapján akarnak tartózkodni, ezek a kérelem elbírálására és előterjesztésére vonatkozó szabályok immáron sarkalatos törvénybe kerüljenek. Ugyanígy a menedékjog biztosításának alapvető szabályait is sarkalatos törvény határozná meg.

Tisztelt Ház! Vas Imre utalt azokra a politikai nyilatkozatokra, amelyek alapján joggal hihette bárki ebben az országban - nemcsak itt ülő parlamenti képviselők, hanem bármely választópolgár hihette -, hogy a népszavazáson feltett kérdésnek és az arra adott válaszoknak megfelelően akár a Szocialista Párt, akár a Jobbik képviselői hozzá fognak járulni ehhez az alaptörvény-módosításhoz.

(21.00)

Ezen túl én igyekeztem meggyőzni önöket arról, hogy olyan jelentőségű kérdésekről van szó, amelyek az Alaptörvénybe kívánkoznak, és amelyek megfelelnek a több mint 3 millió választópolgár akaratának, de megfelelnek meggyőződésem szerint az Országgyűlés alkotmányozó többségének is. Meggyőződésem, hogy az Országgyűlésben az alkotmányozó többségnél jóval nagyobb számban vannak olyan képviselők, akik egyetértenek ezekkel a javaslatokkal. Akik azt gondolják, hogy az alkotmányos identitásunkat az Alaptörvény részévé kell tenni, az alkotmányos identitásunk alapján az állam kötelezettségét elő kell írnia az Alaptörvénynek; akik azt gondolják, hogy az Európai Unióval kapcsolatos viszonyunk Alaptörvényben való megfogalmazása, annak pontosítása szükséges; akik azt gondolják, hogy mind a Magyarországon való letelepedésnek, mind pedig a menedékjog megadásának kérdését sarkalatos törvényben kell szabályozni, ezek a képviselők ma több mint kétharmadát teszik ki az Országgyűlésnek.

Mi akkor a probléma, tisztelt képviselőtársaink? Nos, az a probléma, hogy egy gusztustalan árukapcsolással néhányan úgy gondolják, hogy azt sem szavazzák meg, amivel egyetértenek. Lelkük rajta; nyilván a jobbikos képviselők megmagyarázzák a választóik előtt, hogy miért nem szavazták meg azt az alkotmánymódosítást, amivel egyébként egyetértenek, amely szinte szó szerint tartalmazza azokat a gondolatokat, azokat az elveket, amivel ők egyetértenek.

Én azt hiszem, az a felelősségteljes magatartás az Országgyűlésben, hogy amivel egyetértetek, arra igennel szavazok, amivel nem értek egyet, arra nemmel szavazok. Ha önök nemmel szavaznak erre az alkotmánymódosításra, azzal magyarázkodásra kényszerülnek, hogy vajon miért utasítanak el egy olyan alkotmánymódosítást, amivel egyetértenek. De, még egyszer mondom, lelkük rajta, ez legyen az önök problémája. Azonban Magyarország választói ennél többet érdemelnek, mint hogy a Jobbik kised játékával próbálja elodáztatni ennek az alkotmánymódosításnak a sorsát. Meggyőződésem, hogy egyszer majd a Jobbik meg fogja szavazni ezt az alkotmánymódosítást, vagy akár azt sem tartom kizártnak,

hogy azok meg fogják szavazni, akik amúgy egyetértenek ezekkel a mondatokkal.

Tehát, tisztelt Ház, egyszer egy egészen más összefüggésben hangzott el a bölcs mondat, hogy az alkotmány nem játék. Én is azt gondolom, hogy az alkotmány nem játék. Azok, akik az alkotmánymódosítást zsarolásra használják, a tűzzel játszanak. De hát, mivel nem ez lenne az első ilyen eset, ezért már semmin sem lehet csodálkozni.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Aki tehát egyetért az előbb általam elmondott módosításokkal, az nyugodtan megszavazhatja holnap az Alaptörvény módosítását. Nincs abban semmi olyan, tisztelt képviselőtársaim, ami miatt nemmel kéne szavazniuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. Igen, jelentkezik Szávay István képviselő úr. Öné a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sajnálom, hogy így elrontotta felszólalásának a kiválóan szép ívét és stílusát Répássy képviselőtársam. Ugye, két kormánypárti képviselőt hallhattunk most egymás után, Vas Imre képviselő úr elmondta a maga szokásos demagóg módjában azt, amit elmondott. Egyébként azt hiszem, jogos volt Hiller elnök úrnak az az észrevétele, elnök úrnak szintén feltűnt, ami nekünk is, hogy nem vagyunk benne biztosak, hogy a bizottsági vélemény, illetve bizottsági álláspont feltétlenül arról szól, hogy ebben az ügyben Vona Gábor mit mondott az elmúlt hetek során; de hát ezen most elegánsan lépünk túl.

Ezt a vitát, amibe most ismét belementünk, már jó néhányszor lefolytattuk, lefolytatták a Jobbik és a Fidesz képviselői és vezetői itt a Ház falai között. De ha most szükségét érzik kormánypárti képviselőtársaim, hogy ebbe még egyszer belemenjünk, szükségét érezte Répássy képviselő úr, hogy egy tízperces, mondjuk, egészen 9,5 percig egy nagyon szép és emelkedett felszólalás keretében erről beszéljünk, akkor nyilván kénytelenek vagyunk mi is reagálni. Mint ahogy önök is azt tudták csak elmondani ebben az ügyben, amit az elmúlt hetek során már számos alkalommal elmondtak, így magam sem vállalkozhatom sokkal többre.

Képviselő Úr! Minden, amit elmondott, abban egyetértünk. Ezt ön is pontosan tudja. Mindenben egyetértünk. Nagyon szép szavak voltak a Nemzeti hitvallásunkra való hivatkozásban. Azt hiszem, hogy a történeti alkotmányunk tiszteletét szintén nem kell a Jobbik képviselőin számonkérni. Minden, amit ön elmondott, azzal a Jobbik képviselői egyetértenek. Egy probléma van. Az, hogy ennek az Alaptörvénynek a megszavazása elé önök gördítettek akadályt. Önök szabnak feltételt azzal, hogy egy kiskaput kívánunk ebben az alkotmánymódosításban hagyni. 3,3 millió magyar ember véleményére hivatkoztak itt Vas Imre képviselőtársam. Így van, 3,3 millió magyar ember, és most persze lehet itt a szavakkal bü-

vészkedni, hogy mi volt a feltett kérdés, teljesen egyértelmű volt az emberek véleménye és álláspontja.

Ha megnézzük tágabb kitekintésben, hogy miről szólt ez a kampány az elmúlt fél évben, ez a kampány röviden és tömören arról szólt, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarországra ne jöjjenek migránsok. Se kötelező kvótával, se máshogy. Se szegények, se gazdagok, se a kerítésen keresztül, se a csekkfüzeteik által. Önök ezt a kérdést szeretnék bagatellizálni. És most hadd ne menjek el ebbe az irányba, mert nem kívánok hosszan értekezni arról, hogy mekkora üzlet a letelepedési kötvény. Ezt pontosan tudja mindenki. Teljesen világos, hogy önök egy olyan kérdést védenek, ami ebből a szempontból védhetetlen. Egy olyan ügyet védenek, amely igenis ehhez a kérdéshez tartozik, amely igenis betelepítésről szól. Többen telepedtek le Magyarországra már a letelepedési kötvény által az elmúlt egy-két vagy három év során, mint ahány kötelezően betelepítendő személyről a brüsszeli első javaslatok legalábbis szóltak. Önök egy olyan javaslatot védenek, ami tulajdonképpen a haza pénzért való árulása, sőt nem csak Magyarországnak a pénzért való árulása, hiszen itt az Európai Unióban is szabad mozgást kaphatnak azok a személyek, akik ezt a kötvényt megveszik.

Ki vállalja annak felelősségét, képviselőtársaim? Miért gondoljuk azt, hogy csak azok jelenthetnek biztonsági kockázatot, akik szegények, akik a kerítésen keresztül másznak át, akik a gettóban, valamilyen fekete vagy arab gettóban nőnek fel Nyugat-Európában? Miért gondoljuk azt, hogy csak ők jelenthetnek biztonsági kockázatot? Miért nem jelent biztonsági kockázatot az, akinek rengeteg pénze van, idejön, és nekiáll hálózatot szervezni? Az elmúlt évtizedek, a világ leghíresebb terroristája nem más volt, mint Oszama bin Laden, aki nem azt csinálta, hogy ő maga ment el robbantgatni, hanem a hihetetlen vagyont arra használta fel, hogy hálózatot szervezzen.

Önök ezeknek az embereknek adják meg a lehetőséget, ezek előtt az emberek előtt hagyják nyitva a kaput. Ki vállalja annak felelősségét? Önök, képviselőtársaim, vagy Orbán Viktor vállalja-e annak felelősségét, hogy akár egy ilyen személy, aki letelepedési kötvényen keresztül idejött, vagy akár egy olyan személy, aki általa és az ő pénzén keresztül lehetőséget kapott az itt-tartózkodásra, mondjuk, majd fogja magát, és ő fogja magát felrobbantani?

A másik. A magyar emberek nem feltétlenül csak arra mondtak nemet, hogy ezt a biztonsági kockázatot szeretnék kiküszöbölni, amit a letelepedési kötvény is jelent, illetve amiről az egész népszavazás szólt, hogy nem szeretnénk ide idegen bevándorlókat, hanem legalábbis a mi nézőpontunkból ez a népszavazás arról is szólt, hogy azt szeretnénk, hogy Magyarország magyar ország maradjon. Keresztény, magyar, európai kultúrkörben szeretnénk élni, egy ilyen országban szeretnénk nevelni a gyermekeinket. Nem akarunk Nyugat-Európa sorsára jutni, nem akarunk no-go zónákat Magyarországon, nem akarjuk azt, hogy a saját kultúránk, a saját nyelvünk és a saját vallásunk bármilyen szempontból is veszélyez-

tette legyen Magyarországon. A felpörgetett kötvénybiznissz is nyilván ebbe az irányba is elmutat.

Teljesen igaza van Répássy képviselő úrnak abban is, és ez csak önökön múlik, hogy előbb-utóbb ezt az alkotmánymódosítást el fogjuk fogadni. Higgye el, Répássy képviselő úr, nekünk is ez a szándékunk. Mi örömmel szeretnénk erre az alkotmánymódosításra igennel szavazni, örömmel szeretnénk ezt az egész kérdést lezárni, megnyugodni azzal kapcsolatban, hogy megfelelő törvényi garanciákat hozott a Magyar Országgyűlés azzal kapcsolatban, hogy semmilyen idegen betelepülés és betelepítés Magyarországra nem történhet.

(21.10)

Ennek, képviselő úr, képviselőtársaim, nem mi vagyunk az akadálya, ennek önök az akadályai, önök ragaszkodnak egy olyan kitételhez, egy olyan kiskapuzhoz, ami mindenben ellentmond ennek a törvénynek vagy törvénymódosításnak, alkotmánymódosításnak az alapvető céljaival és rendelkezéseivel.

Ez nem kufárkodás. Kufárkodás az, amit önök, illetve azok folytatnak, akik többmilliárdos hasznot húztak a magyar haza pénzért való kiárusításából az államkötvényekkel. Egyébként ráadásul egy gazdaságilag is rossz konstrukcióban történő kiárusításból. Azt gondolom, hogy az a kufárkodás, aki tíz- és százmilliárdokat elrak úgy, hogy közben különböző biztonsági rendszereken átesett, de nem kellően átvizsgált személyeknek lehetőséget ad arra, hogy Magyarország, illetve az Európai Unió területén letelepedjenek, tartósan itt éljenek, és adott esetben olyan tevékenységet folytassanak, ami igenis biztonsági kockázatot jelent.

A labda önöknél van, tisztelt fideszes képviselőtársaim, nem nálunk. Még egyszer elmondom: mindenben egyetértve, még az elvekben és a konkrét tartalomban is, amit Répássy képviselő úr mondott, egyetlenegy dolog van: ne támasszák ezt a feltételt az irányunkban. Ne kérjék a Jobbiktól azt, hogy egy olyan alkotmánymódosítást szavazzon meg, amely csak részmegoldást nyújt, amely továbbra is megteremti a lehetőségét és nyitva hagyja a kiskapuját annak, hogy Magyarországra ha éppen nem szegény, de akár gazdag terroristák is bejöhessenek és betelepüljenek.

Önökön múlik, a mi részünkről a szándék megvan, pontosan ugyanazt gondoljuk erről a kérdéstről, amit egy vagy kettő évvel ezelőtt is megfogalmaztunk. Töröljék el a letelepedési kötvényeket, töröljék el a kötvénybiznisszt, ne támasszák ezt a lehetetlen feltételt az irányunkban, és máris boldogan fogjuk adni a támogató szavazatunkat.

Addig azonban ezt nem tudjuk megtenni, és merem önöknek minden felelősségem tudatában kijelenteni, hogy a Jobbiknak egyetlenegy képviselője sem lesz, aki ehhez a félmegoldáshoz holnap a nevét fogja tudni adni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. A Törvényalkotási bizottságban sem tudtuk elkerülni a pontos szövegértelmezés kedvéért, hogy miről mondtak véleményt október 2-án a választók, hogy a kérdést fel ne olvassuk. A Törvényalkotási bizottságban Hende képviselőtársam tette ezt meg. A kérdés a szavazólapon, amire nemet mondtak 98 százalékban az érvényesen szavazó választópolgárok, az az, hogy: „Akarja-e, hogy az Európai Unió az Országgyűlés hozzájárulása nélkül is előírhasssa nem magyar állampolgárok Magyarországra történő kötelező betelepítését?”

Ha ebből képviselőtársam meg tudja mondani, hogy hol van itt szó a letelepedési kötvényekről, hol van szó a letelepedési kötvények tekintetében az Európai Unió döntéséről, és miért lenne kötelező a letelepedési kötvényt vásárlóknak egyébként az Európai Unió területére egyáltalán belépni - és persze nyilván ezért veszik meg, de nem kötelező részükre -, akkor elfogadható lenne az érvelés. Csak önök, önös politikai pártérdekből, a pártelnökük biztatására, vagy mondhatnám úgy, hogy felbujtására, elkezdtek kufárkodni a nemzet érdekeivel.

A labda nem nálunk van, a labda önöknél van: majd holnap a levezető elnök fel fogja tenni a kérdést, hogy ki az, aki elfogadja a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló T/12458. törvényjavaslatot, és ha akkor az igen gombot megnyomják, természetesen eleget tesznek a pártelnökük általam korábban idézett kijelentésének, tehát nem lesznek hazaárulók. Aki nem szavazza meg ezt az alaptörvény-módosítást, az az önök pártelnöke szerint is hazaáruló. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem tudom, nevezhetem-e ezt Országgyűlésnek, amikor itt bent vannak páran? Nagyon becsapva érzem magam. *(Dr. Völner Pál: Igen? Hol az LMP?)* Nekem a frakcióm azt mondta, hogy ez egy komoly dolog. A frakció 40 százaléka itt van. A Fidesz hogy áll ezzel? *(Dr. Vas Imre: Matematikából karó!)* Hogy áll ezzel a Fidesz? Ketten vannak bent? Ketten vannak bent?! Ja, annak, akinek kötelező itt ülni azért, mert államtitkárként ki van rendelve, és a munkahelyi kötelezettsége. Ez szánalmas! Ennyire veszik komolyan? Holnap meg majd bejönnek gombot nyomogatni, és azt sem tudják, miről beszélnek?

Ez annak az Alaptörvénynek a hetedik módosításának a vitája, amiről egy-másfél hónapja a sajtó szól, ez az, aminél arról beszélnek, hogy megváltoztatja az ország sorsát, és kettő fideszes képviselő bonyolítja az egészet. *(Dr. Völner Pál: Öt!)* Ez komolytalan! Egyszerűen meg vagyok döbbenne, hogy

összességében - amennyiben azt mondja, hogy öten, elismerem, de ne felejtse el, hogy az Országgyűlés és a kormány tisztségviselői nem minősülnek ilyen esetben, tehát önök munkahelyi kötelességből ülnek itt, tehát teljes mértékben meg vagyok döbbenve azon, hogy ezt teszik. *(Dr. Vas Imre: A jegyző is munkahelyi kötelességből ül itt.)*

Azt, hogy ezt mennyire veszik komolyan, már abból gondolhattam volna, nekem volt szerencsém legutoljára részt venni az ötpárti egyeztetésen, már akkor gondolhattam volna, hogy mennyire veszik komolyan, amikor rábízták Kósa Lajosra az egészséget, tehát ez már önmagában minősítette azt, hogy önöknek mennyire fontos ez a téma, de így meg, hogy ennyien jöttek be ennek a vitájára részvételre, ez teljesen komolytalan.

Mehetünk sorba ezekkel a dolgokkal. Mi elejétől kezdve részt vettünk a vitában. Elmentünk az ötpártikra, mert végig abból indult ki az LMP, hogy hátha kezelni akarják tényleg a problémát. Hátha tényleg akarnak ezzel a gonddal foglalkozni, és hátha keresnek valami megoldást. De hát nyilvánvalóan nem! Egyszerűen arról van szó, hogy önök PR-alkotmányozást folytatnak, és másokat vádolnak hazaféltással, miközben az Alaptörvényt kihasználják pártpolitikai célokra és gyakorlatilag a kampánycéljaikra.

15-20 milliárd között költöttek el a kampányra. Utána még azért, mert a bukott kampányukkal egy érvényes népszavazást nem tudtak összehozni, még egymilliárdal megpróbálták megoltni. Mindez miért? Azért, hogy megerősítést nyerjen az, amit egy évvel ezelőtt a társadalmi konzultáció kapcsán egymilliárdból egyszer már megtudtak, hogy mi a társadalom véleménye. Ennek az alaptörvény-módosításnak egy évvel ezelőtt ugyanitt lett volna a helye, ha ezt önök komolyan gondolják, és nem PR-célokra használják fel.

Nagy élvezettel hallgattam Répássy képviselő-társam felszólalásának első részét, egy jogtudóshoz illő nagy ívű felszólalás volt. Csak mennyire lehet komolyan venni ezt a felszólalást, ha gyakorlatilag a Fidesz-frakció és a KDNP-frakció ennyire veszi komolyan, hogy ennyien jöttek be önt meghallgatni? És a magyar társadalomban önök hivatkoznak 3,3 millió emberre, és a Fidesz-KDNP-frakció ezt a 3,3 millió embert annyira tiszteli meg, hogy elmentek népszavazni, hogy bejönnek ide hárman-négyen, és megpróbálnak úgy csinálni, mint ha ez lenne a nemzet sorsdöntő kérdése.

Alapvetően mehetek nyugodtan a felszólalásomban. Nagyon érdekes dolgokat mondott Vas képviselőtársam is, bár legjobban elmondta, hogy nagy jelentőségű alkotmánymódosításról van szó. Annyira nagy jelentőségű, hogy tisztelt képviselőtársai abból a százharmincból ennyien jelentek meg, ennyire nagy jelentőségű. És ami nagyon tetszett: Répássy Róbert használta ezt a szót, hogy gusztustalan. Meg hogy lelkük rajta, ilyeneket mondott az egyik ellenzéki. Azoknak nem a lelke rajta, akik egy olyan alkotmánymódosítást tolnak, amely gyakorla-

tilag közjogi funkciójában nem változtat semmit a jelenlegi jogrendszeren? Nem az a gusztustalan, hogy egy társadalmi problémát, egy globális problémát, aminek a növekedése várható a következő évtizedben, és még ki tudja, hogy 30 millió vagy 120 millió menekülttel kell megküzdenünk, azt egyszerű hatalmi célokból a párt népszerűségének megtartására kihasználják? Hát, ez a komolytalan!

Önök, ha akartak volna valamit tenni, akkor csináltak volna esőbeállókat a határon álló katonáknak. Akkor megtehették volna azt, hogy vesznek helikoptert vagy hőkamerákat, éjjellátó berendezéseket, hogy segítsék az ott dolgozó embereket. Megerősítették volna az egész humán hátterét, hogy valaki tudjon vigyázni.

A migrációval foglalkozó hivatalokat, amelyek nem tudták ellátni egy évvel ezelőtt a feladataikat, és mindenféle adminisztráció nélkül engedték át az országon az embereket, meg lehetett volna erősíteni. Tehettek volna valamit. Erre jó a hatalom! Erre jó az, hogy önöknek többségük van a parlamentben. De önök nem ezt csinálják! Itt van ez a kormány dugig jogászokkal, és azt mondják, hogy á, ne csináljunk semmit, csináljunk egy jogszabály-módosítást, akkor biztos megoldódik valami. Tessék már nekem megmondani, hogy ebből mi oldódik meg! Ebből majd lesz víz azokon a földeken, ahonnan menekülnek, vagy majd terem a termőföld? Ez nem alkalmas semmire! Nagyon szeretnék egy olyan országban élni, ahol az alkotmányt a kormány betartja, és nem pedig politikai célként és politikai termékként módosítja hatalmi céljainak és kommunikációs céljainak megfelelően.

Jó lenne, ha ebben történe változás a holnapi nap folyamán, és nem az Alaptörvény megszavazásában. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(21.20)

ELNÖK: Répássy Róbert képviselő úr jelezte, hogy kíván hozzászólni. Öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Ház! Én csak egyetlen dologra akarok reagálni azért is, mert jelen van egyébként a Belügyminisztérium államtitkára, aki az elmúlt egy évben számtalanszor elmondta, hogy milyen erőfeszítéseket tesz Magyarország - nem a kormány, Magyarország milyen erőfeszítéseket tesz - azért, hogy a déli határainkat meg tudjuk védeni. Tehát kedves Sallai képviselő úr, most úgy adta elő, mintha ez az előttünk fekvő dokumentum, törvényjavaslat lenne az egyetlen, amit ebben az ügyben tett a kormány. Miközben tényleg, nem is tudom, átaludta az elmúlt egy évet, olyan mértékű az az erőfeszítés, amit ott lent délen dolgoznak, ami tényleg a mi munkánkat sajnós - hogy is mondjam csak - meglehetősen zárójelbe tenné.

Csak hogy ennek az Országgyűlésnek a törvényhozás a dolga, az alkotmányos és a törvényes rend-

nek a kialakítása, és ebben számíthatnak ránk a választópolgárok; mindazokra, akik hajlandóak megszavazni a holnapi alkotmánymódosítást, de elsősorban azért szóltam, nehogy valakiben az a kép alakuljon ki, amit Sallai képviselő úr mondott, hogy itt semmi nem történt, és semmit nem tettünk, csak ezt az alaptörvény-módosítást tudtuk letenni az asztalra. Ez egyszerűen nem felel meg a valóságnak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Sok időkeret már nem maradt, de megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt.

Így a vitát lezárom. És megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. Igen, öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak a hozzászólások kapcsán néhány dolgot érintenék. Sallai képviselőtársam gyakorlatilag felháborodott, hogy hogy kerültünk ide, és hogy mit érdemel ez a módosítás. Mi, akik végigkísértük ennek a sorsát, tudhatjuk, hogy számtalan fordulója volt mind a bizottságban, mind a plenáris ülésen. Gyakorlatilag mindenki mindent elmondott, aki ebben a kérdésben gondolt, vagy éppenséggel, ha úgy veszem, képviselő úr, Sallai képviselő úr olyat is mondott, hogy az LMP nem tudjuk, hogy mit is gondolt, mert egyetlen módosító javaslattal nem élt a vitában. Tehát ez a felháborodás, hogy miért egy ilyen módosítás került a Ház elé, eltérő javaslat hiányában szerintem erősen megkérdőjelezhető.

Ami az alapproblémát illeti itt a vitában, az nem maga az Alaptörvény szövege, hiszen ez egy egyeztetett, csonka ötpárti egyeztető fórum által talált szöveg volt, amint említettem, az LMP sem kifogásolta. Maga az alaptörvény-módosítás szövege a Jobbiknak is megfelelt, tehát az egyeztetések során ez tisztázódott, az MSZP kezdetektől nem vett részt az egyeztetésekben, tehát ilyen értelemben az ő álláspontjuk nem mérvadó. A Fidesz-KDNP pedig ugyanúgy elfogadta, és a bizottsági módosító segítségével itt van a Ház előtt ez az egyeztetett, módosított szöveg.

Ami az alapproblémát jelenti, hogy valóban, ha a népszavazási kérdést tanulmányozzuk, megnézzük, akkor megfelel-e ennek az alaptörvény-módosítás szövege, és megállapítható, hogy egy az egyben megfelel, hiszen arról szól, hogy a magyar parlament megkérdése nélkül külső hatásra ne lehessen idegen népelemeket betelepíteni Magyarországra, ezt a módosítást szolgálja.

Az, hogy olyan módosító javaslatok is születnek más törvények körében, amelyek nem illeszkednek a népszavazási törvény keretei közé, ez a Jobbikkal folytatott vitának a lényege. De a kormány fenntartja azt az álláspontját, hogy ha ez a téma gyakorlatilag a migránskérdés felmerüléséig is egy vitatéma volt a pártok között, de nem a terrorizmussal, nem a betelepüléssel kapcsolatban volt a vita a most is hangoztatott kifogások kapcsán, akkor miért válna ez most

konkrétan akutan a migránskérdés részévé. Korábban sem volt része és most sem volt része, és az alaptörvény-módosítás nem erről szól.

Úgyhogy én kérem a tisztelt pártok képviselőit, hogy a holnapi nap folyamán a szavazáskor támogassák az alaptörvény-módosítást. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/12370. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán elérhetőek.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor. Megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának.

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy 2016. november 3-án a Törvényalkotási bizottság megtárgyalta a honvédek jogállásáról szóló 2012. évi CCV. törvény, a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/12370. számú törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 28 igen szavazattal és 5 tartózkodás mellett, tehát ellenszavazat nélkül összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat tartalmazza egyrészt a Honvédelmi és a rendészeti bizottság indítványát, valamint a Törvényalkotási bizottság 1. és 6. hivatkozási ponttal megjelölt irományát, amely öt ponton felülírja a Honvédelmi és rendészeti bizottság javaslatát.

A törvényjavaslat alapvetően két fő célt szolgál. Egyrészt a rendészeti dolgozók, illetve a honvédek tekintetében a szolgálati viszonyukkal kapcsolatban szenvedett egészségkárosodás problémáját kívánja rendezni. A javaslattal kapcsolatban gyakorlati vita egyedül ebben a kérdéskörben merült fel, az egészségkárosodási keresetkiegészítés és a honvédelmi egészségkárosodási járadék kérdésével kapcsolatban. Úgy gondolom, hogy a betervezett szövegjavaslattal az Országgyűlésnek lehetősége lesz, hogy ezt a kérdést megnyugtatóan, de mindenképpen méltányosan rendezze.

A törvényjavaslat másik fő célja, hogy a korábban megkezdett illetményfejlesztés 2017. január 1-jétől újabb szakaszba lép, és újabb 5 százalékos béremelést fog jelenteni a rendészeti dolgozók részére. Ezért kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Kontrát Károlyt, előterjesztőként kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Most az előre bejelentett felszólalók jönnek, és ennek keretében Simon Miklós képviselőnek adom meg a szót.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! A Honvédelmi és rendészeti bizottság is véleményét kíván nyilvánítani.

ELNÖK: Egy pillanat, itt nem látom a forgatókönyvben. Ja igen, elnézést, igen, mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója fog megszólalni ön. Tessék!

DR. SIMON MIKLÓS, a Honvédelmi és rendészeti bizottság előadója: Tisztelt Ház! Tisztelt Országgyűlés! A Honvédelmi és rendészeti bizottság a házszabály 44-45. §-a alapján lefolytatta a törvényjavaslat részletes vitáját. A bizottság a törvényjavaslatot megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek.

A bizottság a részletes vita során megtárgyalta a benyújtott képviselői módosító javaslatokat, megvizsgálva egyben azt is, hogy azok megfelelnek-e a házszabály 42. §-ában foglalt követelményeknek. A bizottság a támogatott képviselői módosító javaslatot, a változásokkal fenntartott képviselői módosító javaslatot, valamint az általa megfogalmazott módosítási javaslatot magában foglaló, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be. A bizottság a törvényjavaslat részletes vitáját 2016. október 19-én lezárta. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Gondolom, már előre bejelentett felszólalóként nem fog megszólalni, mert itt a táblázatban úgy is szerepel, kétszer is szerepelt a képviselő úr, akkor gondolom, a bizottsági előadói beszéde volt az irányadó. Köszönjük.

Megkérdezem, hogy más kíván-e hozzászólni a vitához. De mégis jelentkezik Simon Miklós. Akkor öné a szó újból, képviselő úr.

(21.30)

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2015. július 1-jén az új szolgálati törvény hatálybalépésével komoly illetményemelés valósult meg a rendvédelmi és honvédelmi hivatásos állomány tagjai részére. Ez az emelés egészen 2019-ig eltart, mert évente 5 százalékos illetményemelés lett beépítve a rendszerbe. A Hszt. jelenlegi módosításának egyik fő célja így a 2017. január 1-jei illetményfejlesztés szabályainak a meghatározása.

A törvényjavaslat másik célja egy új ellátási rendszer megteremtése, hogy a honvédelmi és rendvédelmi egészségkárosodási ellátás a hivatásos élet-

pálya során bekövetkező rendkívüli események, élethelyzetek hatékony kezelését szolgálja. Emellett az ellátási rendszer az állomány egzisztenciális biztonságát is erősíti a nyugdíjjogosultság eléréséig.

A speciális ellátási rendszer kidolgozását alapvetően az indokolja, hogy a hivatásos szolgálat önhibán kívüli kényszerű elhagyása a korhatár előtti nyugdíjba vonulás lehetőségének megszüntetése óta jelentős egzisztenciális bizonytalanságot okoz a személyi állomány körében. Fontos továbbá, hogy az ellátási rendszer az állomány egzisztenciális biztonságát is erősíti, így növelve a hivatásos szolgálat presztízsét és elismerését is. Ezen a területen további cél a továbbfoglalkoztatás biztosítása, amennyiben azt az érintett egészségi állapota lehetővé teszi. Ennek érdekében a rendvédelmi és honvédelmi szerv kötelessége, hogy az egészségi állapotának megfelelő álláshelyet keressen az érintett részére.

A törvényjavaslat ötpárti egyeztetésén és a részletes vita során több ellenzéki javaslat került beépítésre, így minden szempontból egy támogatható javaslat született meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány célja egyértelmű: hosszú távú és kiszámítható életpályák garantálásával stabilizálni a közfeladatot ellátó rendvédelmi és honvédelmi állomány helyzetét, és biztosítani számukra az őket megillető elismerést.

A Fidesz-frakció elkötelezett a rendvédelmi és honvédelmi állomány szolgálati feltételei javításában. Fontosnak tartjuk ezeket a változásokat, mert Magyarország biztonságának a garanciái az állomány tagjai. A Fidesz-frakció ezért támogatja a javaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem Kontrát Károly államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Kontrát Károly jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, szeretném megköszönni a vitában felszólaló képviselőknek a javaslat támogatását. Szeretném továbbá megköszönni a Törvényalkotási bizottságnak és a Honvédelmi és rendészeti bizottságnak, hogy megtárgyalta a törvényjavaslathoz benyújtott módosító indítványokat.

A részletes vita és az ötpárti egyeztetés során számos ellenzéki javaslatot megvizsgáltunk. A 2017. január 1-jétől bevezetésre kerülő egészségkárosodási ellátás intézményrendszerére vonatkozó szabályozás tervezetével kapcsolatosan az alábbi módosításokat támogatjuk. A miniszteri mentesítésre lehetőséget adó egészségi állapot határát 50 százalékra javasoljuk emelni, így lehetőség nyílik a továbbfoglalkoztatási kötelezettség alóli mentesítésre, ha az érintett 1-50 százalékgig terjedő egészségi állapotára figyelemmel rokkantsági ellátásban részesülne. Támogatjuk továbbá azt a javaslatot is, hogy ha az érintett

vállalja, akkor a lakóhelytől tömegközlekedéssel másfél óránál, 10 éven aluli gyermeket nevelők esetében egy óránál távolabbi helyen ellátandó munkakör is felajánlható lesz. Támogatjuk, hogy legyen lehetőség arra, hogy az érintett önkéntes vállalásával az utazási időre való korlátozást ne kelljen alkalmazni. Bekerült a szövegbe, hogy a továbbfoglalkoztatási lehetőségek vizsgálatakor törekedni kell az érintett részére képzettségének, végzettségének megfelelő szolgálati beosztás vagy nem hivatásos munkakör felajánlására.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm mind az általános vitában, mind a második körös vitában elhangzott hozzászólásokat és támogatást. A Belügyminisztériumnak az volt a törekvése, hogy a lehető legjobb szabályozást alkossa meg a parlament, ezért került sor az ötpárti tájékoztatóra, ezt megelőzően a Magyar Rendvédelmi Karral és más érdekképviseleti szervekkel, szakszervezetekkel való egyeztetésre.

A törvényjavaslattal határozott célunk a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek személyi állománya anyagi és erkölcsi megbecsülésének erősítése és a pályán tartása, ezáltal Magyarország közbiztonságának további erősítése. Erre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot szavazatával is támogassa.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A vitát lezárom. A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek.

Napirend utáni első felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A rábaköziek miért nem számítanak, ha az egészségükről van szó?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A Jobbik a valódi nemzeti konzultáció keretében a 2016-os esztendőtt annak szentelte, hogy a három leginkább érintett, a legsúlyosabb problémákkal küszködő területeket emelje ki. Ilyen volt az oktatás, a korrupció és az egészségügy és természetesen most ősszel még fokozottabban a dolgozói béremelés kérdésköre.

A mai napunknak az egyik központi témája az egészségügy volt, és nem véletlenül. Úgy gondolom, hogy az egészségügy az a terület, ahol leginkább azt rontották el, hogy nem álltak neki a nagy strukturális reformoknak, és bizony, a különböző kommunikációs panelekkel szemben egyáltalán nem biztosítottak többletforrást a terület számára. Én most a Rábaközre szeretnék fókuszálni és ott is a két legnagyobb intézményre, a csornai és a kapuvári kórházra, pontosabban arra, ami megmaradt ezekből az intézményekből.

Mindegy, hogy milyen kormányról beszélünk, az elmúlt évtizedekben ez a két kórház vesztese volt az

átalakításoknak, vesztese volt a forráselvonásoknak, és ez sajnos több szinten érezteti a hatását. A Rábaköz egy olyan területe, olyan térsége lett az országnak, ahol sajnos már csak meghalni lehet, de születni nem, egészen Győrig vagy Sopronig kell utazni akkor, hogyha születni szeretnénk ebből a térségből. És mindegy az is, hogy melyik érintetti körről beszélünk, hiszen a legszélesebb körrel kezdeném, a potenciális betegekkel, azok, akik bármilyen útonmódon, akár betegként, akár pedig hozzátartozóként, ismerősként, barátként, de találkozhatnak az a helyzettel, hogy az ország második legrosszabb úthálózata található a térségben.

Ezáltal egyébként ugyanahhoz az egészségügyi szolgáltatáshoz való hozzáférési lehetősége egy kistelepülésen élőknek, egy olyan aprófalvas területen élőknek, mint a Rábaköz, sokkal rosszabb, mint mondjuk, egy nagyobb településen élőknek. Összefügg ezzel egyébként maga a különböző tömegközlekedési szolgáltatásoknak a gyakorisága, minősége, ez szintén komoly kívánnivalókat hagy maga után. És lehet, hogy első hallásra nem tűnik ez szorosan egészségügyi témának, de higgyék el, hogy mind a betegek részéről, mind pedig a hozzátartozók részéről ez komolyan hátráltatja a sikeres gyógyulás esélyét. El lehet képzelni, hogy mondjuk, egy idős beteg számára mennyire fontos, mennyire segíti a gyógyulását az, ha a hozzátartozók mindennap be tudnak menni hozzá látogatóba.

A már sajnos betegek, érintettek számára is komoly problémát jelentettek a különböző leépítések. Az ellátás minősége és elérhetősége is sokat romlott az elmúlt évtizedekben.

A dolgozókról is sok szó esett ma már itt a Ház falai között, és sajnos nem mindenkit érint a már beígért különböző szintű bérfejlesztés. Éppen a térségből kaptam egy levelet, amiből szeretnék itt idézni, és amelynek kapcsán Lukács László képviselőtársammal egy közös írásbeli kérdést be is nyújtottunk, hiszen gyakran halljuk a kormány különböző fórumain, parlamenti felszólalások alkalmával, hogy végre az egészségügyet is eléri a bérfejlesztés kora. A hírt igazán örömmel fogadtuk, és a komoly fejlesztések ugyan még váratnak magukra, de némi reményt mégis adhat ez számos egészségügyi dolgozó számára, hogyha egy kicsivel is, de legalább többet vihetnek haza, hiszen lássuk be, a magyar egészségügyben dolgozóknak minden egyes forintja szükségük van.

(21.40)

A probléma a közelgő fejlesztésekkel inkább az, hogy sokan kimaradtak belőle, így például a közalkalmazottként dolgozó gyermek- és iskolafogászok is, valamint az asszisztenseik, mert a rendszer egész egyszerűen nem tekinti őket szakdolgozóknak. Számunkra felfoghatatlan ez a diszkrimináció, és csak remélni tudjuk, hogy ez egy tévedés eredménye, és ha más nem, akkor a Jobbik figyelemfelhívásának eredményeként hamarosan orvosolják ezt a problé-

mát. Azt hiszem, hogy ez egy olyan országban, amely ilyen gyalázatos foghelyzettel küszködik társadalmi szinten, az a minimum, hogy nem hagyjuk ki az érintett iskolafogászokat, és igenis szakdolgozónak tekintjük őket.

Tehát Csornát, Kapuvárt és a térségét - mondhatom Beledet, Tétet is, hiszen kisvárosok révén ők nem rendelkeznek önálló kórházakkal - nagyon súlyosan érintették tehát az elmúlt évtizedek visszalépései, és különösen fájó ez a térségnek, hiszen javasolt a jelenlegi kormányoldalt támogatták - 60 százaléknál magasabb támogatás érkezett a Fidesz-KDNP-kormány felé a választásokon ebből a térségből -, és ebből fakadóan a csalódottság is sokkal nagyobb, hiszen ők jóval többet reméltek. Egy ilyen aprófalvas térség sokat számított arra, hogy a vidék felzárkóztatása, a vidék fejlesztése nemcsak hangzatos szövegekben mutatkozik meg a jövőben, hanem a Fidesz-KDNP-kormány érdemben is tesz értük, többek között az egészségügy területén.

Bízom abban, hogy ezek a változások beindulnak, de sok pozitívumot eddig nem tudunk elkönyvelni, úgyhogy nem vagyok túl optimista. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Farkas Gergely képviselő úr: „Gyakorlat teszi a mestert. Országos kampányt indít a Jobbik Ifjúsági Tagozata a szakmai gyakorlatok körüli problémák felszámolásáért” címmel. Öné a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakorlat teszi a mestert, tartja a közmondás, és mi is egyetértünk azzal, hogy a felsőoktatásban tanulók számára kötelezően előírt szakmai gyakorlatok valószínűleg teljesítése nagyon komoly előnyt jelenthetne a fiataloknak akkor, amikor állásba kell állniuk, amikor munkahelyeket keresnek. Azonban nem így történik, ugyanis ezek a szakmai gyakorlatok a legtöbb esetben nem tudják betölteni azt a célt, amire hivatottak lennének.

Ezt a problémát felismerve, és számtalan ilyen panasz beérkezése után, hozzánk érkezett panasz után úgy döntött a Jobbik Ifjúsági Tagozata, hogy egy országos kampányt indít annak érdekében, hogy a kormány figyelmét felhívjuk erre a problémára, és remélhetőleg a megoldás felé vigyük ezáltal ezt a problémakört.

Nem a kampány volt az elsődleges célunk, nem is örömteli nekünk, hogy ilyen kampányt kell indítanunk, ez mindig egyfajta kényszer. Első körben ugyanis már több évvel ezelőtt, igazából 2010 óta, amióta a Jobbik a parlamentben van, felvetettük ezt a problémát. Jómagam is többször szólaltam fel, szembesítve a kormányt ezzel a problémával, ami nem túlzás, hogy több százezer fiatal is érint. Azonban a kormány válasza nemhogy a hibák elismerése, a problémák elismerése lett volna, és ezáltal a cselekvési terv kidolgozása, hanem minden esetben mellébeszélést kaptam, illetve a problémák tagadását.

Jól jellemzi a kormánynak a mellébeszélését az, hogy amikor én a felsőoktatási szakmai gyakorlatokról beszéltem, ők mindig a duális képzés helyességével, annak a problémamentességével vágtak vissza, ami önmagában helytálló, ugyanis a duális képzés viszonylag jól működik. Csak mindig azt felejtette el a kormány, pontosabban nem elfelejtette, hanem ilyen értelemben úgy gondolta, hogy a felszólalást figyelemmel kísérek nincsenek tisztában azzal, hogy a duális képzés mindösszesen a felsőoktatási hallgatók 2-3 százalékát érinti. Tehát néhány ezer diák az, aki olyan szakon tanul, ahol már duális képzés van. A teljes felsőoktatásban hallgatók létszáma körülbelül 300 ezer fiatal, tehát jól érzékelhető az, hogy több százezer fiatal problémájára, kérdésére nem válaszolt a kormány, az ő problémáikkal nem foglalkozik a kormány.

Ezért voltunk kénytelenek ezt a kampányt elindítani, amely országos kampány keretében a Jobbik Ifjúsági Tagozatának a több mint 200 helyi tagozata részvételével több tízezer ehhez hasonló szórólapot *(Felmutatja.)* fogunk kiosztani a fiataloknak, ezzel is felhívva a problémára a figyelmet, illetve a megoldási javaslatunkat is közzétéve. A kampány keretein belül a közel százezer követővel rendelkező facebookos oldalunkat is szeretnénk felhasználni, ezáltal is a fiatalok figyelmét erre a problémára irányítani, megismertetni velük a megoldási javaslatunkat, és még egyszer mondom, a kormány figyelmét is felhívni erre a súlyos problémákkal övezett területre.

A szombati indító sajtótájékoztató után még a megyeszékhelyeken is számos sajtótájékoztatót fogunk tartani, ami mind-mind ennek a kampánynak a beindítását fogja minél több emberhez eljuttatni, illetve annak a tematikus honlapnak a létrejöttét is szeretnénk minél több ember számára nyilvánvalóvá tenni, amit kifejezetten erre a célra hoztunk létre, ez a www.jobbikit.hu/szakmai-gyakorlat címen elérhető, és itt is, úgy gondolom, nagyon sok hasznos és értékes dologgal szeretnénk ellátni, illetve megismertetni az idelátogatókat.

Nagyon sokan arról panaszkodnak, hogy egy szakmai gyakorlat manapság ahelyett, hogy a valódi szakmai tudásról szólna, sokkal inkább a kávéfőzésről, a fénymásolásról, az akták tologatásáról és hasonló jellegű munkákról szól, tehát egyáltalán nem releváns és nem olyan szakmai tudással gyarapszanak ilyenkor a hallgatók, amelyekre szükségük lenne, és amely szempontjából egyáltalán kitalálták az egész néhány hetes vagy néhány hónapos gyakorlatot.

Nagyon súlyos probléma sok esetben már a gyakorlati hely megtalálása. Túl sok a papírmunka, hogy csak néhány konkrétumot említsek itt a problémák közül. Rendezetlen a gyakorlatok ellenőrzése, értékelése. Sok esetben nincs is lehetősége egy fiatalnak véleményt nyilvánítani arról a helyről, ahol gyakoronként jelen volt. Nincsenek ösztönözve a foglalkoztatók, számos jogsértés előfordul a diákokkal szemben. Úgyhogy lehetne sorolni itt napestig a problémákat, de néhány megoldási javaslatot is szeretnék itt megismertetni önökkel.

Mi például online szakmai gyakorlati információs rendszert vezetnénk be, csökkentenénk a felesleges papírozást, elismernénk a minőségi szakmai tapasztalatot adó szakmai gyakorlati helyeket, adó- és járulékkedvezményt biztosítanánk a munkaadóknak. Tehát számos olyan megoldási javaslat lenne, amely tisztáná ez a területet, amely a fiatalok problémáit megoldaná. Én bízom benne, hogy a mi megoldási csomagunk is ösztönző lesz a kormány számára annak érdekében, hogy foglalkozzon ezzel a kérdéssel. A fiatalokat pedig biztatom, hogy vegyenek részt a kampányunkban, látogassák meg honlapunkat, olvassák el szórólapunkat, és együtt próbáljunk nyomást gyakorolni a kormányra, hogy történjen valami ezen a területen.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr: „Emlékezzünk a hetven évvel ezelőtt kivégzett vitéz Szombathelyi Ferenc vezérkari főnökre” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! „Nem állapítható meg, hogy a megszállt területek lakosságával vagy a hadifoglyokkal való bánás tekintetében a háborúra vonatkozó nemzetközi szabályokat ő maga súlyosan megsértette volna, vagy a visszacsatolt területek lakosságával a reá bízott hatalommal visszaélve ő maga kegyetlenkedett volna” - áll Szombathelyi Ferenc, a Honvéd Vezérkar 1941-44 közötti főnökének magyarországi népbírósági ítéletében. Törvénytelen kiadatása után a jugoszlávok mégis koncepció perben háborús bűntettek miatt ítélték halálra, és 1946. november 4-én, azaz hetven évvel ezelőtt kivégezték.

Tisztelt Képviselőtársaim! Akiről ma szólni kívánok, az Knausz Ferencként született 1887. május 17-én Győrben, sváb iparos apa és magyar anya gyermekeként, 15 évesen pedig már a Pécsi Magyar Királyi Honvéd Hadapródiskola növendéke volt. Az első világháborúban vezérkari tisztként az erdélyi hadszíntéren, valamint a Honvédelmi Minisztériumban szolgált. Nem a gyilkos vörös eszme, hanem a haza megmentésének vágya vezette akkor, amikor 1919-ben a Vörös Hadsereg főparancsnokságának hírszerző és kémelhárító osztályán vállalt feladatot.

A művelt, művészetek iránt érdeklődő, kortársai szerint magasan képzett, tisztársai által becsült Szombathelyi pályája a Horthy-korszakban szépen ívelt felfelé.

(21.50)

Részt vett a Felvidék és Kárpátalja visszafoglalásában, ám pontosan látta a háború tragikus elhúzó-dását, ezért alapvető céljának tekintette a még szomszédjaival szemben is gyengének számító magyar

hadsereg ütőerejének fejlesztését és háború utánra történő megőrzését.

„Beszélgetésünk során feltűnő volt az a kijelentése, hogy magyar szellemű hadsereget akar, Magyarország külön hadsereg kell, amely minden ellenséggel szemben megvédi az országot. Éreztem, hogy itt nyilván a németekre céloz” - mondta Szombathelyi németellenességéről és a hadsereggel kapcsolatban követett elveiről a népbírósági perben mellette tanúskodó Illyés Gyula.

A német megszállás után így szinte azonnal felmentették, a nyilaspuccs után pedig letartóztatták és Sopronkőhidára, majd Bajorországba szállították. A háború után hazánk bosszúért lihegő új urai népbíróság elé citálták, de még másodfokon is csak életfogytig tartó börtönbüntetésre tudták ítélni. Perében olyan, az új hatalom szempontjából is prominensnek számító személyiségek szólaltak fel mellette, mint a már említett Illyés Gyula, Kovács Imre, a Nemzeti Parasztpárt főtítkára, Zilahy Lajos író vagy Dálnoki Miklós Béla, az ideiglenes nemzeti kormány miniszterelnöke.

Tisztelt Országgyűlés! Ries István szociáldemokrata igazságügyi miniszter 1946. július 9-én mégis kiadta Jugoszláviának, ahol teljesen törvénytelenül, koncepció perben halálra ítélték a Szovjetunió megtámadása, valamint az 1942. januári újvidéki razzia miatt. Maradványait vélhetően bebetonozták az új épülő Duna-híd alapjaiba. Történelmi tény, hogy Szombathelyi adott parancsot a fokozottabb katonai fellépésre a Délvidéken az ottani partizán-tevékenység felszámolása érdekében, ám tény az is, hogy miután az akciót a helyi katonai parancsnokok önhatalmúlag kiterjesztették a fegyvertelen civil lakosságra, azaz helyi szerbekre és zsidókra, azt Szombathelyi szinte azonnal leállította. Ráadásul a háborúban egyedülálló módon a polgári lakosság ellen elkövetett kegyetlenségek miatt vizsgálatot rendelt el a honvédségben.

Bár Áder János elnök úr bocsánatot kért már az úgynevezett hideg napokért, a felelősök egy részét pedig még akkor bíróság elé állították, a nagy magyar-szerb barátkozás közepette máig nem tudjuk pontosan, hogy kik a felelősök az 1944-45-ös délvidéki mészárlásért. A szakirodalomban az áldozatok számát illetően 20 és 40 ezer közötti adatok szerepelnek, akik mellett tízezres nagyságrendben menekültek el a magyarok őseik földjéről.

Szombathelyit 1994-ben a magyar Legfelsőbb Bíróság bűncselekmény hiányában felmentette az 1946-os népbírósági ítélet alól, szerb részről azonban máig nem történt semmi. Emlékét is csupán egy 2002-ben állított emléktábla őrzi a Hadtörténeti Intézet és Múzeumban. Pedig Szombathelyinek csupán az róható fel, hogy nem tartóztatta le azonnal az újvidéki razzia első számú felelőseit, mert hitt tisztibecsületszavukban és abban, hogy nem fognak a felelősség elől elszökni.

Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom ezért, hogy Szombathelyi Ferenc most nem az őt megillető helyet foglalja el nemzetünk panteonjában, ennek ér-

dekében ugyanis személyét Szerbiában is teljesen rehabilitálni kell, és méltó emléket kell állítani számára. Kérem ezért a kormányt, hogy indítsa el ezt a folyamatot, és kezdeményezzen ez ügyben párbeszédet az illetékes hatóságokkal. Gloria victis. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Z. Kárpát Dániel képviselő úr nincs itt, így az ő napirend utánija nem tud elhangozni.

Ezzel a napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Holnap reggel 9 órakor folytatjuk az ülésünket. Az **ülésnapot bezárom**.

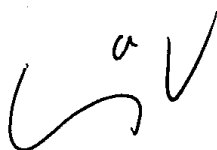
(Az ülésnap 21 óra 53 perckor ért véget.)

Földi László s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)